De Monetaire Revolutie

Het Excellente Monetaire Systeem

Wilfred Berendsen

Podcast “The Excellent Monetary System”

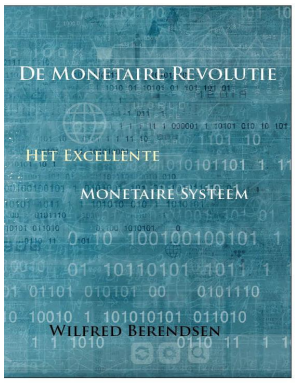

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems

Rewolucja monetarna

Doskonały system monetarny

Autor : Wilfred Berendsen

Dr W.T.M. Berendsen

Rewolucja monetarna

Doskonały system monetarny

Autor : Dr W.T.M. Berendsen

Kolofon

Copyright © 2025 Drs.W.T.M. Berendsen

Pierwsze wydanie: czerwiec 2016 r.

Wszelkie prawa zastrzeżone

Pod redakcją : Wilfred Berendsen

Okładka stworzona przez: W.T.M. Berendsen

ISBN : 9789492514127

ISBN 978-9-49-251412-7

9 789492 514127

NUR : 782, 784,786

Strony internetowe : www.excellentmonetairsysteem.nl

www.wilfredberendsen.nl

Żadna część niniejszej publikacji nie może być powielana i/lub publikowana w formie drukowanej, fotokopii, taśmy audio, elektronicznej lub w jakikolwiek inny sposób bez pisemnej zgody wydawcy.

Uwaga: Ten tekst został automatycznie przetłumaczony z języka niderlandzkiego za pomocą DeepL. Pomimo staranności mogą wystąpić drobne błędy tłumaczenia lub różnice interpretacyjne. Oryginalna wersja niderlandzka pozostaje wiążąca dla dokładnej treści i znaczenia.

License:
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC -ND 4.0).
It may not be used for commercial purposes without the author’s permission.

Rewolucja monetarna

Wprowadzenie

W ostatnich latach poświęciłem wiele czasu na zdiagnozowanie problemu "kryzysu zadłużenia". Doprowadziło to - również kilka lat temu - do najbardziej optymalnego rozwiązania tego problemu, jakim jest mój Doskonały System Monetarny. Przez kolejne lata zdobywałem coraz głębsze zrozumienie tego, co naprawdę się dzieje, ale byłem także w stanie ulepszyć treść mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Głównie chodzi o politykę monetarną, która jest częścią mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Ta polityka monetarna - która działa na poziomie rządu, organizacji, ale także na poziomie indywidualnym/rodzinnym - jest bardzo istotną częścią mojego Doskonałego Systemu Monetarnego.

W innej części tej książki opiszę bardziej szczegółowo, z jakich części i aspektów składa się mój Doskonały System Monetarny. Mój system monetarny przyniesie rewolucję monetarną i stanie się nowym systemem monetarnym dla świata. Zasadniczo chciałem nazwać tę książkę "poza kryzysem". Przeszłość odnosi się nie tylko do końca kryzysu, ale także do faktu, że zarówno ja osobiście (w moich badaniach i myśleniu), jak i mam nadzieję, że ci, którzy przeczytają tę książkę, przeszli i muszą przejść (jako angielski termin BEYOND) kryzys, aby uzyskać wgląd w rozwiązanie i sposób, w jaki należy je wprowadzić i dalej rozwijać.

Jednak "poza kryzysem" odnosi się również do faktu, że należy również wyjść poza nazewnictwo kryzysu, aby osiągnąć pełne i lepsze zrozumienie tego, co naprawdę się dzieje. Dzieje się tak, ponieważ kryzys nie jest tak bardzo, lub tylko w niewielkim stopniu, kryzysem zadłużenia. Jest to przede wszystkim kryzys dochodowy, który był i jest spowodowany różnymi zmianami w naszym społeczeństwie i gospodarce. Więcej na ten temat w dalszej części tej książki. Ten kryzys dochodowy jest również konsekwencją jeszcze innych podstawowych/szerszych przyczyn, ale jest to zasadniczy problem, z którym borykają się obecnie niektóre jednostki i grupy, a także rządy. W wyniku kryzysu dochodowego coraz więcej osób, grup, a także rządów i organizacji musiało zaciągać coraz większe pożyczki. Doprowadziło to również do kryzysu zadłużenia. Kryzys zadłużenia jest jednak tylko niewielką częścią wielu

negatywnych konsekwencji kryzysu dochodowego. Kryzys zadłużenia powstał z powodu wielu innych przyczyn, ale w szczególności z powodu wielkiego braku pieniędzy. Ten wielki brak pieniędzy jest powszechny w naszej gospodarce i społeczeństwie i był problemem przez długi czas. Ten brak pieniędzy miał miejsce już wiele lat, a nawet dekad przed kryzysem zadłużenia i rozpoczął się już pod koniec ubiegłego wieku, a może nawet wcześniej. Ten brak pieniędzy można dostrzec w wielu aspektach, cechach i procesach zachodzących obecnie w naszym społeczeństwie.

To, że ostatecznie nie nazwałem książki "koniec kryzysu", ma związek z faktem, że taki tytuł już istniał. Ale w rzeczywistości chodzi tu bardziej o rewolucję monetarną. Rewolucja monetarna była potrzebna, aby umożliwić i uruchomić kilka innych transformacji w naszym społeczeństwie. W szczególności mówię tu o transformacjach społecznych, politycznych i organizacyjnych. W szczególności transformacje polityczne i organizacyjne muszą obejmować również aspekty społeczne.

Jacques Derrida znany jest między innymi ze stwierdzenia "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, "Of grammatology", 158-159). W języku niderlandzkim "nie ma nic poza tekstem". Magazyn Philosophy opisał w tekście o Derridzie (1930-2004) na swojej stronie internetowej, że nie oznaczałoby to, że "wszystko" składałoby się ze słów. Ale Derrida nie miał na myśli nic więcej niż to, że nawet postrzegalny świat zachowuje się jak tekst. Tak więc magazyn filozoficzny. (http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html)

Osobiście uważam jednak, że Jacques Derrida miał na myśli coś zupełnie innego. I że "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, "Of grammatology", 158-159). odnosi się do pojęcia lub zjawiska, że wszystko jest już zawarte w tekście w taki czy inny sposób, że w istocie nic nie istnieje poza tekstem. Albo że coś musi być już zawarte w tekście, aby mogło istnieć lub powstać. Tekst jest tu także myśleniem, zarówno indywidualnym, jak i zbiorowym. Moje indywidualne myślenie, ale także teksty innych. I interakcja między myśleniem a społeczeństwem. W której również to, czego jeszcze nie ma, ale może zaistnieć, jest już obecne w tekstach lub różnicach między nimi. Również to, czego wciąż brakuje w społeczeństwie, to, co powinno tam być, ale jeszcze nie jest, często jest już zawarte w nielogiczności tekstów w społeczeństwie i wszechświatach.

W dalszej części tej książki przyjrzę się bliżej i wymienię przyczyny obecnego kryzysu. Wyjaśnię również mój EMS, nowy system pieniężny dla świata. Również w odniesieniu do innych wspomnianych propozycji rozwiązania kryzysu zadłużenia. Mam nadzieję wyjaśnić w tej książce, dlaczego te inne propozycje nie są praktyczne i nie zadziałają. I dlaczego moje rozwiązanie zadziała. Mam nadzieję, że przyczyni się do tego więcej wyjaśnień na temat obecnych systemów pieniężnych, ale także ich związku z przeszłością i rozwojem w teraźniejszości, wyjaśnień na temat zjawiska inflacji i innych kwestii omawianych w tej książce.

Kryzys gospodarczy jest więc, moim zdaniem, bardziej kryzysem dochodowym niż kryzysem zadłużenia. Dzieje się tak dlatego, że tam, gdzie długi są naprawdę problematyczne, występuje również kryzys dochodowy. A jeśli dochód staje się (nieco) wyższy, tymczasowo lub w inny sposób, długi naturalnie stają się mniej problematyczne. Dług zawsze miał swoją funkcję w naszym społeczeństwie gospodarczym. Logiczną funkcję, która naprawdę należy do logiki systemu i nie powinna być z niego usuwana. Ludzie zawsze byli w stanie zaciągać długi w przeszłości i powinni być w stanie robić to również w przyszłości, jeśli zajdzie taka potrzeba. To samo dotyczy organizacji i rządów. Jednak zawsze musi istnieć sposób na spłatę tych długów. W naszym systemie gospodarczym jest to możliwe tylko wtedy, gdy dochód jest wystarczająco wysoki, tj. jeśli dochód jest wystarczająco wysoki, aby pokryć wydatki, a także jeśli pozostaje wystarczająco dużo, aby spłacić wszelkie długi. A najlepiej także w rozsądnych lub pożądanych ramach czasowych. W tej książce również zadaję pytanie "ile wystarczy". Czyniąc to, zajmuję się zarówno stroną dochodową, jak i stroną zadłużenia. Opisuję tam również, dlaczego jubileusz zadłużenia nie jest trwale dobrym rozwiązaniem w obecnych czasach. I dlaczego trwałe rozwiązanie zadłużenia jest wymagane w niektórych przypadkach. Częściowo wyjaśniam również, w jaki sposób mój EMS może i przyczyni się zarówno do natychmiastowego trwałego rozwiązania zadłużenia, jak i przede wszystkim do zwiększenia dochodów i ewentualnego zmniejszenia wydatków.

Oprócz kryzysu dochodowego, a raczej w jego wyniku, w grę wchodzi oczywiście wiele kryzysów społecznych. Te kryzysy społeczne są również w znacznie większym stopniu uwzględniane i wspierane, a także zapobiegane, jeśli i kiedy mój EMS zostanie wdrożony. Mój ESW jest, jak to również określę i wyjaśnię w dalszej części tej książki, nie tyle zastąpieniem obecnego systemu pieniężnego, co raczej jego uzupełnieniem. Rozumiem przez to, że obecny system pieniężny

również przestanie istnieć, jeśli i po wprowadzeniu ESW, ale że wiele części obecnego systemu pieniężnego, a także wiele istniejących finansowych struktur organizacyjnych, może po prostu nadal istnieć. Jednak dodatek potrzebny do przekształcenia obecnego systemu pieniężnego w mój EMS może zostać dodany do obecnego systemu pieniężnego w ciągu 1 dnia. Jeśli i kiedy tak się stanie, EMS stanie się rzeczywistością.

Książka ta zostanie opublikowana w 2016 roku. W styczniu 2015 roku zobaczyłem, że fundacja Nasze Pieniądze rozpoczęła kampanię petycji/podpisów, aby umożliwić tworzenie pieniędzy z niczego bez tworzenia długu. Wcale mi się to nie podobało. Zwłaszcza, że zarówno David Graeber/Occupy, jak i wszystkie organizacje powiązane z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej wciąż opowiadały się za całkowitym zastąpieniem bankowości opartej na rezerwie cząstkowej bankowością opartą na rezerwie pełnej, przynajmniej do 2014 roku. Ad Broere, który obecnie również promuje kreację pieniądza z powietrza, był, o ile mi wiadomo, nadal całkowicie temu przeciwny w 2014 roku. Był przeciwny tworzeniu przez banki pieniędzy z powietrza i o ile mi wiadomo, do 2014 r. nigdy nie popierał tworzenia pieniędzy z powietrza bez długu. Jeśli tak jest, musimy sprawdzić, kiedy dokładnie to napisał i opublikował. To samo dotyczy grup Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej, do których należy Stichting Ons Geld. Dość łatwo jest jednak ustalić, że grupy te były zdecydowanie przeciwne bankowości opartej na rezerwie cząstkowej i chciały przejść na bankowość opartą na rezerwie pełnej. Prawdopodobnie wraz z przywróceniem powiązania między pieniądzem a złotem. Czyli przywróceniem standardu złota.

Nawet teraz, anno 2016, wszystkie grupy powiązane z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej nadal chcą przejść do bankowości opartej na pełnej rezerwie. Ich obecna intencja tworzenia pieniędzy z niczego jest rozumiana w kontekście ich wyższego celu, aby w ten sposób umożliwić sytuację Bankowości Pełnej Rezerwy w praktyce. Dlatego też idea i koncepcja bankowości opartej na pełnej rezerwie (FRB) idzie w parze z koncepcją pieniądza wolnego od długu. Jednak ta koncepcja i definicja pieniądza wolnego od długu (DFM) jest bardzo specyficzną formą pieniądza wolnego od długu, którą należy rozumieć w odniesieniu do bankowości opartej na pełnej rezerwie. Więcej na ten temat w dalszej części mojej książki.

W tym zakresie ważne jest dokładne sprawdzenie źródeł i danych, ale także treści tekstów/argumentów i porównanie ich z moją pracą, a także z danymi dotyczącymi tworzenia. Ponieważ dzięki temu można sprawdzić / udowodnić, kto pierwszy wpadł na pomysł tworzenia pieniędzy z niczego bez długów. Ale także w jakim kontekście. I w jakim celu. Tak więc, czy ma to na celu głównie rozwiązanie długów, czy ma to na celu zapewnienie osobom prywatnym pieniędzy bez długów i / lub odsetek, czy wydatki rządowe mają być opłacane tymi pieniędzmi, czy też nie, czy podatki mają zostać zniesione za pomocą tych pieniędzy, czy też nie, czy należy tworzyć nieograniczone pieniądze, czy też nie, a jeśli nie, to kto będzie regulował ich ilość i sposób ich organizacji, czy powinien istnieć dochód podstawowy, czy też nie, czy pieniądze z niczego powinny być wykorzystywane do tworzenia dochodów dla osób fizycznych i organizacji, czy też nie itp. Bardzo ważne jest również to, czy grupy głoszące różne rzeczy rozumieją wystarczająco dużo na temat inflacji, ponieważ jest to główny kontrargument przeciwko dodatkowym pieniądzom w gospodarce. I wreszcie, bardzo ważne jest, czy propozycja kreacji pieniądza z powietrza ma na celu wprowadzenie bankowości opartej na pełnej rezerwie, a tym samym całkowity zanik bankowości opartej na rezerwie cząstkowej, a tym samym całkowity zanik kreacji długu przez prywatne banki i całkowity zanik kreacji pieniądza z powietrza przez prywatne banki. Albo, tak jak w mojej propozycji EMS i rzeczywistości, prywatne banki mogą nadal tworzyć dług, a także nadal tworzyć pieniądze z powietrza.

Następnie bardzo ważne jest, oczywiście, JAK zmiany w systemie monetarnym są wprowadzane i JAKĄ politykę monetarną stosuje się w tym procesie. Wszystkie kwestie, które sam, ze zrozumienia, zrozumiałem i właściwie opracowałem przez długi czas. Nie tylko w mojej książce z 2011 roku na amazon ("Oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organisations, governments and society at large", W.T.M. Berendsen, 2011), ale także we wcześniejszych moich pracach, które opublikowałem lub nagrałem w różnych miejscach. Ponadto interesujący jest mój artykuł na temat pieniędzy, który napisałem na światową konferencję IFSAM na temat zarządzania w 2010 roku w Paryżu (A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways, W.T.M. Berendsen, IFSAM world conference on management, 2010). Podobnie jak praca, którą chciałem opublikować w Journal of Political Economy (Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, W.T.M. Berendsen, 2012). W tej pracy/artykule również dość obszernie wyjaśniłem i objaśniłem mój EMS, ale niestety JPE nie opublikował go wtedy. Było to w 2012 r., ale JPE

prawdopodobnie nadal ma go w swojej bazie danych w formie cyfrowej. Albo gdzieś ją przechowuje. Ponieważ w tamtym czasie złożyłem artykuł w formie cyfrowej.

Jak widać w spisie treści, 2 ważne sekcje tej książki zaczynają się na stronach 115 i 125. Wyjaśniam tutaj różnicę między moim ESW a propozycjami Our Money, a także innymi propozycjami, takimi jak Debt Free Money. Wyjaśniam tam również, że koncepcja pieniądza wolnego od długu jest bardzo specyficzną formą i zdolnością pieniądza wolnego od długu, która w rzeczywistości jak dotąd ma zastosowanie i jest przeznaczona tylko dla propozycji bankowości opartej na pełnej rezerwie. W związku z tym jest również jaśniejsze, gdy Pieniądz Wolny od Długu (DFM) jest określany jako Pieniądz Wolny od Długu - Pełna Bankowość Rezerwowa lub krócej jako DFM-FRB lub DFMFRB.

Stworzony przeze mnie ESW składa się z unikalnej kombinacji obecnego systemu monetarnego i obecnej sytuacji z moją innowacją dotyczącą systemu pieniężnego, w której polityka monetarna (możliwości zastosowania mojej innowacji) w szczególności jest również ważną i istotną częścią nowego ESW. Mój ESW powstaje poprzez wprowadzenie, a tym samym zastosowanie mojej innowacji dla systemu pieniężnego. Ta innowacja systemu pieniężnego została już opisana, między innymi, w moim Ebooku już opublikowanym na Amazon/Kindle w 2011 roku. Zatytułowanym "Uciskany przez pieniądze i nasz szalony system finansowy - wezwanie do przebudzenia dla obywateli, organizacji, rządów i całego społeczeństwa" (W.T.M. Berendsen, 2011).

1. Jak moja innowacja dla systemu pieniężnego rozwiąże kryzys zadłużenia i zacznie radykalnie zmieniać i podtrzymywać nasze społeczeństwo.

Ta książka jest częścią mojego argumentu za radykalną poprawą systemu finansowego, gospodarczego i monetarnego oraz polityki, z którą obecnie pracujemy na całym świecie.

Ta linia argumentacji jest konsekwencją i wynikiem moich wieloletnich badań i pracy. Skupiają się one na czymś więcej niż tylko kryzysie zadłużenia. Od 2011 roku na amazon/ kindle dostępna jest moja książka ("Oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organisations, governments and society at large", W.T.M. Berendsen, 2011). Książka ta zawiera rozwiązanie kryzysu zadłużenia. Jednak to rozwiązanie, moja innowacja dla systemu pieniężnego - skutkująca Doskonałym Systemem Monetarnym (EMS) - jest czymś znacznie więcej. Innowacja ta obejmuje nie tylko to, co, ale także jak. Chociaż możliwości dotyczące tego, jak to zrobić, są już częściowo zawarte w samej innowacji. W istocie, innowacja ta jest niezbędna do fundamentalnej zmiany i ulepszenia naszego obecnego systemu finansowego i monetarnego.

Ta fundamentalna zmiana w naszym systemie monetarnym jest konieczna i powinna mieć miejsce już dawno temu. To, że tak się nie stało, jest powodem naszych obecnych kłopotów (anno 2016). Problemy te są również znacznie szersze i bardziej dalekosiężne niż większość ludzi rozumie. Ludzie zdają sobie sprawę, że jest źle, ale nie wiedzą jak bardzo. Większość ludzi nie zdaje sobie również sprawy z tego, że w polityce jest zbyt mało świadomości i zrozumienia dla tego, co się dzieje, ale poza tym sytuacja w tej chwili jest taka, że z obecnym systemem finansowym można pójść tylko w jeden sposób. A jest nią kompleksowe i drastyczne pogorszenie. Naszej gospodarki, naszego społeczeństwa, naszego życia. I naszej przyszłości. Ta przyszłość jest całkowicie rujnowana dla coraz większej liczby osób, ponieważ politycy i ekonomiści nie zdają sobie wystarczająco sprawy, że przyczyną jest zbyt mało pieniędzy w gospodarce, a ponadto nasz prehistoryczny obecny system monetarny.

W którym nie chcę wrzucać wszystkich ekonomistów do jednego worka. Jest kilku świetnych i dobrych ekonomistów. Tyle tylko, że nawet ci ekonomiści nie zdają sobie jeszcze w pełni sprawy i nie rozumieją, co się dzieje i jakie jest rozwiązanie, aby wydostać się z tej szkodliwej i negatywnej spirali.

To rozwiązanie jest, jak wspomniałem, w mojej książce na amazon/kindle ("Opresed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organisations, governments and society at large", W.T.M. Berendsen, 2011). Jest to ebook napisany w języku angielskim. Ponieważ i tak lepiej wyrażam się po holendersku, ta książka jest napisana po holendersku. Jednak faktem jest, że napisałem już wiele, aby poprzeć moje argumenty na rzecz innowacji w systemie pieniężnym. Część z tego, co napisałem, jest w języku angielskim. Być może dodam niektóre z tych tekstów do tej książki. Jak widać teraz, nie w pierwszej wersji, którą opublikowałem, ale albo w specjalnym wydaniu, albo w angielskim tłumaczeniu tej książki. W każdym razie nie zamierzam ani tłumaczyć angielskiego tekstu, ani go poprawiać, ani nic w tym rodzaju. Czas ucieka, moja innowacja musi zostać zrozumiana i wdrożona tak szybko, jak to możliwe. To naprawdę walka z czasem. Zamierzam więc napisać tę książkę tak szybko, jak to możliwe, a następnie ją opublikować. I mam nadzieję, że każdy, kto przeczyta tę książkę i spodoba mu się jej treść, przekaże ją jak największej liczbie innych osób. Tę książkę powinno przeczytać jak najwięcej osób. A innowacje powinny zostać jak najszybciej wprowadzone przez polityków.

Kluczem do treści tej książki jest to, że tekst jest wystarczająco zrozumiały, a ogólne zrozumienie kryzysu i tego, co jest potrzebne do jego rozwiązania, jest zwiększone. Ale przede wszystkim niezwykle ważne jest, aby moja innowacja dla systemu pieniężnego była przynajmniej coraz bardziej rozpowszechniana w społeczeństwie. A najlepiej także w polityce. Tam, gdzie moja innowacja musi zostać zrozumiana i wdrożona. To najważniejsza rzecz w historii. Ponieważ moja innowacja jest najbardziej dalekosiężna w historii i będzie musiała zostać wdrożona. Musi być. Rozwiąże ona kryzys, ale dodatkowo radykalnie poprawi życie bardzo wielu ludzi. Wiąże się to z sytuacją win-win dla naprawdę KAŻDEGO na tej ziemi.

Mam nadzieję, że dzięki tej książce moja innowacja zostanie w końcu naprawdę zrozumiana i wdrożona. W końcu to jedyny cel. Samą innowację można również

opisać w kilku linijkach, które czytelnik zobaczy w tej książce. A jej wdrożenie również zajmuje nie więcej niż kilka minut. Kilka minut. W końcu to wszystko, czego potrzeba, aby rozwiązać nasz globalny kryzys zadłużenia. Całkowicie. Dla całego świata. Tylko, że dotarcie tam - wdrożenie stosunkowo prostych działań - wymaga DUŻO więcej czasu. I WIELE więcej zrozumienia, mądrości, tego, co się z tym wiąże. I jak można to rozwiązać.

W tej książce postaram się wskazać na różne sposoby, co jest nie tak z obecnym systemem finansowym i monetarnym. Jakie są jego ograniczenia i powody, dla których tak bardzo szkodzi on naszemu społeczeństwu w obecnych czasach. Moja innowacja dla systemu monetarnego dotyczy możliwości, ale najlepszej możliwości dla naszego społeczeństwa. Jest to transformacja naszego społeczeństwa, która jest absolutnie konieczna i doprowadzi do bezprecedensowych możliwości w każdej możliwej dziedzinie. Między innymi dlatego, że dzięki mojej innowacji nauka może i zostanie radykalnie ulepszona. We wszystkich możliwych obszarach.

Szansa na to, że nauka znacznie się poprawi dzięki moim innowacjom w systemie pieniężnym, jest związana z gwałtownym wzrostem zasobów, które mogą i staną się dostępne od tego momentu, aby znacznie poprawić zarówno edukację, jak i badania. Pieniądze nie będą już odtąd ograniczeniem dla zasadniczo dobrych badań. Projekty o tak dużej skali, jak obecny projekt CERN, będą mogły być realizowane w znacznie większym stopniu. A indywidualni naukowcy będą mogli po prostu zdobyć pieniądze, których potrzebują na swoje badania. Punktem wyjścia musi być jednak to, że badania, które zamierzają przeprowadzić, mają rozsądną i wystarczającą szansę na faktyczną przydatność dla społeczeństwa. To kryterium jest zawsze ważne dla nauki i naukowców. W obecnych czasach ze względu na brak pieniędzy i znaczenie najbardziej optymalnego wyniku. Pieniądze na nieistotne badania nie powinny być wydawane na te badania, ale powinny być przeznaczane na ważniejsze badania, takie jak ważne badania nad rakiem lub innymi chorobami. Lub podstawowe i praktyczne badania ekonomiczne i społeczne. Na przykład.

Moja innowacja ma nie tylko rozwiązać kryzys. Ale także jako klucz do radykalnej reformy i poprawy naszego społeczeństwa. Nie tylko ma być kluczem, ale JEST kluczem do osiągnięcia tego celu. Ponieważ moja innowacja opiera się na najbardziej wszechstronnym, szerokim i fundamentalnym zrozumieniu ekonomii, kryzysu gospodarczego i zarządzania zmianą. Moja innowacja dla systemu

pieniężnego sprawia, że dzisiejszy stosunkowo zamknięty system pieniężny jest znacznie bardziej otwarty i elastyczny. Umożliwia ona między innymi

- Rozwiązanie kryzysu gospodarczego (dochodowego). Gdy moja innowacja zostanie wprowadzona we właściwy sposób, kryzys gospodarczy naprawdę zostanie trwale rozwiązany i będzie należał do przeszłości.

- Zniesienie niektórych lub wszystkich podatków. Nie tymczasowo, ale na dłuższy czas lub nawet na stałe, jeśli zajdzie taka potrzeba. Podatki, które mogą zostać zniesione w ten sposób to podatek dochodowy, podatek od sprzedaży, akcyza na benzynę. Ogólnie rzecz biorąc, są to wszelkie obowiązujące podatki lub inne opłaty, które zapewniają rządowi dochody. W rzeczywistości rząd nie potrzebuje już tych dochodów - lub w znacznie mniejszym stopniu - po zastosowaniu mojej innowacji w systemie pieniężnym. Nie wszystkie podatki będą musiały zostać zniesione, ponieważ nie będzie to pożądane we wszystkich przypadkach, ale finansowo istnieje taka możliwość w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego.

- Zdecydowana poprawa systemu socjalnego. Zasiłki chorobowe, zasiłki dla bezrobotnych, system opieki zdrowotnej i inne usługi socjalne mogą i zostaną znacznie ulepszone dzięki moim innowacjom. Znacznie więcej pieniędzy będzie dostępnych, a zatem będzie dostępnych na takie świadczenia. Ale także - najlepiej we współpracy z intelektualistami i nauką - systemy społeczne i przepisy mogą i zostaną rozszerzone lub przekształcone w treść i skład, które lepiej pasują do przyszłego społeczeństwa. JEŚLI jest to potrzebne lub pożądane dla zrównoważonej gospodarki i społeczeństwa. Można tu rozważyć wszelkiego rodzaju nowe i innowacyjne udogodnienia.

- Oddzielenie dochodu od pracy w znacznie większym stopniu niż obecnie. Wówczas bezrobocie przestanie być problemem, przynajmniej w kategoriach finansowych. Sprawi to, że dalszy wzrost wydajności i automatyzacja będą jeszcze bardziej możliwe, a te ulepszenia będą naprawdę poprawą, a nie pogorszeniem, częściowo dlatego, że będą mniej problematyczne dla społeczeństwa. Ponadto jednostki w społeczeństwie będą miały więcej wolnego czasu tam, gdzie będzie to pożądane.

- Silna poprawa nauki poprzez dostępność większej ilości zasobów. Finansowych, ale także organizacyjnych.

2. Prawdziwa przyczyna globalnego kryzysu gospodarczego

W momencie pisania tej części tej książki, ja i wszyscy inni jesteśmy pod koniec roku 2012. W czasie, gdy TY będziesz to czytał, będzie już niestety rok 2013, a nawet lata później. W ostatnich latach, poprzedzających rok 2012, cały świat musiał zmierzyć się z faktami i konsekwencjami kryzysu finansowego. Chodziło i chodzi o sytuację finansową szkodliwą dla prawie wszystkich, która została nazwana i wyjaśniona na różne sposoby. Około roku 2008 wciąż istniało określenie kryzys finansowy. Która istnieje do dziś, ale bardziej szczegółowo mówi o kryzysie zadłużenia. Ogólny kryzys finansowy skutkujący nadmiernym zadłużeniem stron. Obecnie, w 2012 roku, przynajmniej z punktu widzenia rządu, uwaga skupia się głównie na długach samego rządu. Podczas gdy mniej uwagi poświęca się rozwiązywaniu długów prywatnych lub indywidualnych. W Holandii, ale także w innych krajach, polityka pieniężna jest nawet prowadzona w taki sposób, aby zwiększyć obciążenia mieszkańców, a tym samym ogólne pogorszenie ich sytuacji finansowej. Kontynuacja obecnej strategii monetarnej UE i krajów UE doprowadzi do pogorszenia sytuacji mieszkańców i firm, a tym samym całej gospodarki.

Powrócę do przyczyn pogarszającej się sytuacji w dalszej części tej książki. Tak samo jak wyjaśnię rozwiązanie, które przedstawiłem. Dlaczego jest to rozwiązanie kryzysu, ale także dlaczego jest to rozwiązanie radykalnie poprawiające nasze społeczeństwo.

Ta część książki była i jest bardziej poświęcona nazwaniu prawdziwej przyczyny kryzysu - lub zjawiska w dzisiejszym społeczeństwie określanego tym mianem. W rzeczywistości nie jest to powszechnie akceptowana przyczyna kryzysu zadłużenia.

Kryzys zadłużenia w obecnych czasach (około 2012 roku) jest postrzegany jako wynik kryzysu finansowego, który rozpoczął się około 2008 roku. Przynajmniej w uproszczeniu jest to być może zbyt uproszczona i niekompletna wersja tego, co

jest dość powszechnie rozumiane i nazywane w odniesieniu do kryzysu finansowego i zadłużenia. Kryzys zadłużenia jest powszechnie postrzegany jako wynik lub konsekwencja kryzysu finansowego. A ten kryzys, kryzys finansowy, jest powszechnie uważany za dość nagły kryzys, który rozpoczął się w 2008 roku.

Jeśli chodzi o ogólnie przyjętą przyczynę kryzysu - która NIE jest faktyczną przyczyną kryzysu - od samego początku, a zwłaszcza na początku kryzysu finansowego (około 2008 r.), Polityka banków była określana jako przyczyna kryzysu finansowego, W tej wersji możliwego wyjaśnienia przyczyny kryzysu finansowego kryzys rozpocząłby się w Ameryce, a przyczyną byłoby udzielanie nadmiernych kredytów hipotecznych przez banki w Ameryce. I ogólnie zbyt łatwe dostarczanie produktów finansowych przez banki lub nawet umyślne dostarczanie produktów finansowych o zbyt wysokim ryzyku dla osób fizycznych. W rezultacie głównie osoby fizyczne popadłyby w kłopoty, a kryzys finansowy stał się faktem. Ta powszechnie akceptowana i wymieniana przyczyna kryzysu finansowego jest również postrzegana jako przyczyna kryzysu zadłużenia. Kryzys zadłużenia jest postrzegany jako pochodna kryzysu finansowego.

Z tak nazwaną i powszechnie akceptowaną przyczyną kryzysu finansowego i zadłużenia absolutnie się nie zgadzam. Ponieważ "po prostu" NIE jest to przyczyną kryzysu finansowego i gospodarczego. Banki rzeczywiście mogły wprowadzać na rynek produkty obarczone zbyt dużym ryzykiem. Albo udzielały kredytów hipotecznych, które były problematyczne. Inwestowały ryzykownie. I nadal będą to robić teraz i w przyszłości. Nie jest to jednak podstawowa i rzeczywista przyczyna prowadząca do problemów finansowych oraz kryzysu finansowego, gospodarczego i zadłużeniowego. W rzeczywistości przyczyna jest zupełnie inna. I wpływa na całe nasze życie. Nie tylko od czasu kryzysu finansowego, ale już od dawna. I będzie, nawet jeśli moja innowacja zostanie wprowadzona, negatywnie wpływać na życie nas wszystkich przez długi czas.... Ale przynajmniej dzięki wprowadzeniu mojego EMS, wiele z tych szkód nie będzie lub stanie się prawie tak problematyczne, jak bez wprowadzenia mojego Doskonałego Systemu Monetarnego.

Prawdziwa przyczyna kryzysu zadłużenia leży w fakcie, że nasz system finansowy jest niekompletny - kompletny. W rezultacie nasz system finansowy nie pasuje już do obecnych czasów. I rzeczywiście tak jest. W rzeczywistości

znaczna część obecnej organizacji finansowej i zasad systemu finansowego może pozostać. Jednak moja innowacja jest absolutnie konieczna. To jedyny sposób na trwałe rozwiązanie obecnych problemów. W rzeczywistości moja innowacja uzupełnia obecny system finansowy i pieniężny. To uzupełnienie jest bardzo potrzebne. I tak naprawdę powinno zostać wprowadzone kilka dekad temu. Mam nadzieję, że stanie się to jasne dla czytelników tej książki i tak szybko, jak to możliwe, w polityce i tym podobnych. Dzięki temu moja innowacja zostanie wprowadzona, a tym samym sprawi, że nasza gospodarka oraz realia finansowe i monetarne znów staną się bardziej realne i nadające się do życia. I chociaż wiele z obecnej organizacji finansowej i zasad systemu finansowego może lub pozostanie nawet z moim Doskonałym Systemem Monetarnym, wiele aspektów przekształci się (może przekształcić się) w coś znacznie bardziej zrównoważonego.

To, że nasz obecny system finansowy jest niekompletny i nie pasuje do dzisiejszego społeczeństwa i rozwoju w społeczeństwie, jest oczywiste z problemów, które istnieją obecnie i są związane z finansami i pieniędzmi. Jednak niektóre z tych problemów istnieją już od dłuższego czasu i nie są nazywane kryzysami finansowymi. Chociaż mają na nie wpływ i są pogarszane przez kryzys finansowy. Mówię o długu w ogóle (długu, który istniał przed kryzysem finansowym) i wszelkiego rodzaju problemach, które wynikają z problemów finansowych.

Fascynujące jest to, że w tym przypadku problemy są problemami głównie dlatego, że są tak nazywane i postrzegane. Ale także dlatego, że agencje i strony zajmujące się nimi nie znajdują lub nie tworzą innowacyjnych rozwiązań, aby zapewnić, że zjawiska określone jako problem są znacznie mniejszym problemem lub w ogóle nie stanowią problemu.

Na przykład długi publiczne nie stanowiły problemu w przeszłości, ponieważ nie były postrzegane jako takie. Fakt, że tak jest teraz, wynika częściowo z tego, że długi były lub rzeczywiście osiągnęły niedopuszczalne poziomy. Ale nawet ta nieakceptowalność jest czymś, co rządy lub my postrzegamy jako takie. Można się spierać, czy rzeczywiście tak jest. Biorąc pod uwagę moją innowacyjność i pełne zrozumienie ekonomii i pieniądza, nawet obecny poziom długu publicznego nie jest tak naprawdę problemem. Jest raczej zjawiskiem

niezbędnym, by gospodarka i nasze życie mogły nadal funkcjonować na obecnym poziomie. Zamiast znacznie gorszej sytuacji.

Rzeczywiście, długi - czy to prywatne, czy publiczne - są zaciągane w celu sfinansowania tego, czego faktycznie chcemy lub potrzebujemy. A wszystko, co finansujemy, za co płacimy. W rzeczywistości w mniejszym lub większym stopniu wzbogaca nasze życie. Chociaż oczywiście prawdą jest, że wiele z tego, co kupujemy lub używamy, okazuje się niepotrzebne lub że te pieniądze można by lepiej wykorzystać gdzie indziej. Jednak nawet w takim przypadku pieniądze wydane w ten sposób utrzymują naszą gospodarkę, a te inwestycje również mają swoje zastosowania. Na różne sposoby.

Tak samo jest z kredytami hipotecznymi. Kredyty hipoteczne udzielane przez banki są potrzebne lub pożądane w danym momencie. I tak, niektóre z tych kredytów hipotecznych były i prawdopodobnie są zbyt wysokie. Jednak jest to również w dużej mierze spowodowane innymi zmianami w naszym społeczeństwie. Takich jak zbyt mały wzrost dochodów brutto i netto głównie osób o niższych dochodach. Biorąc pod uwagę wzrost wydajności pracy, ale także ulepszenia i zmiany w zarządzaniu i ogólnie w naszym społeczeństwie, dochody głównie grup o niższych dochodach powinny w rzeczywistości wzrosnąć znacznie bardziej w ciągu ostatnich dziesięcioleci. Obecnie, częściowo z powodu kryzysu zadłużenia, niektóre, jeśli nie wszystkie niższe dochody faktycznie spadają. Mówię tu zarówno o dochodzie na godzinę, jak i o liczbie przepracowanych godzin, a tym samym o całkowitym dochodzie brutto. Tak w każdym razie wygląda sytuacja w Holandii.

Polityka firm, agencji zatrudnienia, a także rządu coraz częściej prowadzi do pogorszenia sytuacji finansowej pracowników i mieszkańców. Firmy starają się kupować za coraz mniejsze pieniądze. Skutkuje to "lepszymi" umowami z agencjami pracy. Które następnie realizują oszczędności kosztów, które chcą osiągnąć przynajmniej częściowo kosztem pracowników w branży kadrowej. Ale coraz częściej rządy również mogą coś z tym zrobić. Poprzez karanie własnych mieszkańców niższymi świadczeniami i wyższymi podatkami. Przykładem są podwyższone stawki VAT w Holandii, które nakładają się na wyższe ceny benzyny, a tym samym wyższe dochody rządowe. Mieszkańcy coraz częściej płacą za zwiększone koszty rządów, podczas gdy wielu z nich już i tak boryka się z trudnościami. Nie z powodu własnej winy, działań czy polityki, ale z powodu

działań organizacji i rządów. Głównie przez rząd. A także błędnych porad ekonomistów głównego nurtu i wynikającego z nich niewłaściwego, a nawet szkodliwego rozumienia ekonomii i pieniądza. Obecna polityka monetarna krajów UE, a także na przykład Holandii. Jest wręcz szkodliwa zarówno dla mieszkańców, jak i organizacji w UE i Holandii. Ale także dla samego rządu. Niszczy się nie tylko własnych ludzi i organizacje, ale także rząd i społeczeństwo jako całość. Z treścią i charakterem obecnej polityki pieniężnej.

Obecnie rzeczywiście mamy do czynienia z kryzysem. Ale kryzys ten mógłby być o wiele lepszy, gdyby rząd prowadził lepszą politykę pieniężną. Ponadto firmy, które mają na to możliwości finansowe, mogłyby i powinny być bardziej wyrozumiałe dla swoich pracowników i klientów, którzy mają nieco mniej szczęścia. Jeśli rachunki wciąż nie są płacone, bez wątpienia stoi za tym brak pieniędzy.

Prawie wszystkie firmy w Holandii coraz częściej wymagają płatności w ciągu 14 dni, co jest bardzo krótkim terminem. Zwłaszcza gdy rachunki nie są opłacane, można by faktycznie nieco wydłużyć ten termin lub zdecydować się na kreatywne lub innowacyjne sposoby płatności, które znacznie pomogłyby danemu klientowi. Zamiast automatycznie wysyłać przypomnienia i myśleć wyłącznie o znaczeniu płatności, nawet jeśli jest to zbyt kosztowne dla klienta.

Ale poza tym, prawdziwe rozwiązanie kryzysu gospodarczego, które jest trwałe, jest naprawdę potrzebne i wymagane. W tej chwili rządy siedzą i gaszą kolejne pożary, a nawet pogarszają sytuację. Częściowo także dlatego, że po prostu nie znają jeszcze dobrego rozwiązania kryzysu zadłużenia. Chociaż od dawna istnieje jedno, a mianowicie moje rozwiązanie. Jednak aby je pojąć i zrozumieć, trzeba oczywiście zwrócić na nie uwagę. I rzeczywiście zrozumieć, na czym polega moje rozwiązanie i co będzie ono oznaczać dla społeczeństwa. Jesteśmy teraz w bardzo interesującym czasie. Czas transformacji. W którym nasz system pieniężny również będzie musiał zostać dostosowany do wymagań teraźniejszości, ale także przyszłości. Obecnie wszyscy mamy do czynienia z systemem pieniężnym, który jest prehistoryczny, a ponadto nie pasuje do obecnych czasów. Jest również niekompletny i prowadzi do wielu problemów. Kryzys finansowy nie jest spowodowany przez banki, ale przez niekompletność naszego systemu pieniężnego. Jeśli i jak tylko zostanie to rozwiązane poprzez zastosowanie mojej innowacji w systemie pieniężnym, kryzys natychmiast i na

stałe przejdzie do historii. Ale, co jest co najmniej równie ważne, wiele problemów, które istniały przed kryzysem zadłużenia i istnieją teraz (a często w większym stopniu niż przed kryzysem), również zostanie natychmiast rozwiązanych. Pomyślmy o problemach związanych z problemami finansowymi w związku z bezrobociem, zdrowiem, starością i tym podobnymi. Ale także wszelkiego rodzaju problemy związane lub spowodowane brakiem pieniędzy mogą zostać znacznie zmniejszone.

Jednak polityka rządowa i korporacyjna opiera się na obecnym systemie finansowym i monetarnym. Zasady naszego systemu pieniężnego i wynikające z nich zrozumienie tego, czym jest pieniądz i jakie są jego możliwości. Możliwości te są niekompletnie rozumiane. Przez niekompletne rozumienie ekonomii i pieniądza przez ekonomistów i prawie wszystkich innych. Moje rozumienie jest jednak wystarczająco kompletne. I znacznie szersze. Mam doświadczenie w zarządzaniu zmianą i naukach społecznych i jestem specjalistą od pieniędzy, ekonomii i kryzysu gospodarczego. Głównie także od tego ostatniego. Moje zrozumienie jest, do pewnego stopnia i w niektórych obszarach, lepsze i bardziej szczegółowe niż wielu lepszych ekonomistów zarówno obecnie, jak i w przeszłości. Jeśli chodzi o kryzys finansowy i gospodarczy, jest to absolutna prawda. Moje rozwiązanie jest jedynym poprawnym i najdoskonalszym.

Niektóre zasady naszego systemu pieniężnego można zmienić. A nasz system pieniężny potrzebuje rozszerzenia - uzupełnienia. To uzupełnienie jest moją innowacją dla systemu pieniężnego. Uzupełnia on obecny system pieniężny. A nawet więcej. Ponieważ umożliwia również prawdziwą poprawę naszego społeczeństwa w zrównoważony i długoterminowy sposób. W wielu obszarach. Nauka może zostać znacznie ulepszona dzięki niemu, a nauka jest ostatecznie źródłem wielu ulepszeń. W przyszłości będzie ich jeszcze więcej. Nie tylko dzięki mojej innowacji - dla - systemu pieniężnego, który niewątpliwie zostanie wprowadzony w nadchodzących latach. Ale także poprzez inne prace zarówno moje, jak i innych intelektualistów i naukowców. Kolejną moją innowacją lub rozwojem, który bez wątpienia zacznie mieć duży wpływ na dalsze ulepszenia w naszym społeczeństwie, jest moja meta-semiotyka. Meta-semiotyka lub meta-semiotyka została opracowana przeze mnie. Opiera się ona na semiotyce Charlesa Sandersa Peirce'a, ale także na wielu innych. Jest doskonalsza niż jakakolwiek metafizyka, filozofia czy perspektywa. Nie będę się tutaj zagłębiał w szczegóły, ale chciałem o tym wspomnieć w tej książce. Szczególnie dlatego, że moja metasemiotyka jest naprawdę bardzo ważna dla przyszłości. Dotyczy ona

między innymi zupełnie nowego fundamentu dla nauki, tworzenia sensu i praktyki. Co doprowadzi do głębokich ulepszeń w nauce, a tym samym w społeczeństwie. Dotyczy ujednolicenia nauki, tworzenia sensu i praktyki. I nie dotyczy teorii, ponieważ w metasemiotyce nie ma już teorii. Ponieważ różnice między nauką a praktyką całkowicie się zacierają, nie są już problemem. Nie istnieją w metasemiotyce. Przynajmniej nie w taki sposób, w jaki istnieją dzisiaj. Kiedy mówię, że różnice między nauką a praktyką nie istnieją, mam na myśli to, że nauka metasemiotyczna i jej wyniki są bezpośrednio istotne i możliwe do zastosowania w praktyce. Ponieważ są na niej oparte i bezpośrednio się z nią łączą.

Ale wracając do zasad. Można je zmienić. W rzeczywistości większość zasad naszego systemu pieniężnego może po prostu pozostać w obecnej formie. Kreacja długu nie jest problemem, wręcz przeciwnie. Jest ona konieczna w naszym obecnym systemie finansowym. Chodzi tylko o to, że wraz z tworzeniem długu powinna istnieć również możliwość pozbycia się go naprawdę i na stałe, jeśli zajdzie taka potrzeba. Tak jak w obecnych czasach i sytuacji. Długi publiczne są obecnie naprawdę dużym problemem, częściowo dlatego, że są, ale także dlatego, że są postrzegane i traktowane jako takie. Problemy są po to, by je rozwiązywać, a tym samym się ich pozbywać. Długi rządów są problemem, więc rządy muszą się ich pozbyć. Długi muszą więc zostać wyeliminowane, zniknąć. Może się to stać tylko wtedy, gdy zostaną spłacone. A to wymaga dodatkowych pieniędzy. Których nie ma w obecnej sytuacji i przy obecnym systemie pieniężnym, ale staną się naprawdę łatwo dostępne, gdy tylko zostanie wprowadzona moja innowacja dla systemu pieniężnego.

Spłata zadłużenia przez mieszkańców kraju, pracowników lub firmy nie jest opcją ani rozwiązaniem długoterminowym. Ponieważ mieszkańcom większości krajów, zwłaszcza tym o niższych dochodach, i tak brakowało i brakuje pieniędzy. Było to prawdą przed wybuchem kryzysu (co częściowo spowodowało kryzys i tylko się pogarsza w obecnych czasach) i jest całkowicie prawdą w obecnych czasach. Zaciąganie kolejnych długów w celu ich spłacenia również nie wchodzi w grę.

Jedyną naprawdę dobrą i trwałą opcją i rozwiązaniem, aby częściowo rozwiązać długi rządów, a także długi osób fizycznych. Jest spłata długów bez tworzenia nowych. I bez płacenia za to przez obywateli kraju lub firmy poprzez opodatkowanie. Pozostaje tylko jedno rozwiązanie, aby spłacić długi. Jest nim

tworzenie nowych pieniędzy. Prawdziwych dodatkowych pieniędzy. Bez długów w zamian. W obecnej erze jest to dość proste, ponieważ większość pieniędzy i tak jest cyfrowa. Składa się z bitów i bajtów w systemie komputerowym lub sieci. Dane. Informacji. A te informacje można dość łatwo powielać lub tworzyć. Jeśli zostanie to zrobione przez właściwą stronę i we właściwej sieci (sieć banków, system bankowy), to dzięki temu i w ten sposób kryzys finansowy i gospodarczy można rozwiązać dość łatwo i prosto. Na stałe. Ale także w ten sposób można stworzyć pieniądze na wydatki rządowe. Bez potrzeby uzyskiwania dochodów rządowych.

Tak więc po wprowadzeniu mojej innowacji do systemu pieniężnego podatki lub dochód jako dochód nie zawsze są potrzebne do pokrycia wydatków. Dochód składa się wówczas z kreacji nowych pieniędzy. Te nowe pieniądze - lub nowe informacje - wchodzą następnie do systemu pieniężnego. Poprzez przeniesienie informacji na inne konta. W tym momencie informacje stają się prawdziwym dochodem dla osób fizycznych lub organizacji. I staje się częścią naszego systemu pieniężnego. A właściwie już jest, gdy pieniądze są tworzone w sposób, który opisuję w mojej pierwszej książce na amazon/kindle ("Opresed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organisations, governments and society at large", W.T.M. Berendsen, 2011), ale także w tej książce.

Gdy moja innowacja dotycząca systemu pieniężnego zostanie wprowadzona w życie, cały świat znajdzie się w tym, co nazywam Doskonałym Systemem Monetarnym (EMS). Ten EMS jest moim dziełem, a moja innowacja dla systemu pieniężnego jest jego istotną częścią. W rzeczywistości ta innowacja dla systemu pieniężnego jest najbardziej fundamentalną i najważniejszą częścią, ponieważ bez mojej innowacji system pieniężny jest niekompletny, a zatem nigdy nie stanie się doskonały ani nie doprowadzi do najdoskonalszych i najwspanialszych rezultatów. Po wprowadzeniu i zastosowaniu mojej innowacji dla systemu pieniężnego, jest to.

3. Nielogiczności naszego obecnego systemu finansowego

W tym miejscu chciałbym nieco szerzej omówić nielogiczności lub zakłócenia w naszym obecnym systemie finansowym.

Dość powszechną nielogicznością i obłędem naszego obecnego systemu finansowego, który jest również bardzo szkodliwy, jest dominacja i znaczenie pieniądza w naszym społeczeństwie. Kapitał społeczny i finansowy są współzależne i w dużym stopniu wpływają na siebie nawzajem. Faktem jest jednak, że kapitał finansowy staje się coraz ważniejszy w naszym społeczeństwie, ze szkodą dla kapitału społecznego. Przynajmniej dzieje się tak w szczególności w organizacjach i firmach. Nie tak bardzo w pozostałej części naszego społeczeństwa. Ale faktem jest, że maniery społeczne w firmach również naturalnie wpływają na nasze ogólne samopoczucie i zachowanie w sferze prywatnej. Dlatego też w firmach kapitał społeczny jest coraz bardziej ignorowany i coraz mniej ważny. Zwiększanie kapitału społecznego w coraz większym stopniu zależy wyłącznie od postawy i zaangażowania poszczególnych osób. Jednak ze względu na brak czasu, ale także bardziej rygorystyczne przestrzeganie oficjalnych zasad i procedur w firmach - i wiele innych przyczyn - kapitał społeczny i życzenia pracowników są coraz częściej spychane na dalszy plan i ignorowane, podczas gdy kapitał finansowy jest uważany za coraz ważniejszy. Często dzieje się to również ze szkodą dla pracowników. Przez pogarszające się dochody lub pogarszający się stan środowiska. Takie jak wyższe ceny (energii, benzyny itp.), ale także bardziej rygorystyczne przepisy bankowe. W rzeczywistości wszystko to jest głównie wynikiem rosnącego niedoboru - niedoboru pieniędzy i finansów. Co sprawia, że coraz ważniejsze staje się przywiązywanie większej wagi do pieniędzy i finansów.

Fakt, że w wielu firmach kapitałowi społecznemu poświęca się coraz mniej uwagi, prowadzi do niekompletności komunikacji. I wynikających z tego problemów społecznych. W dalszej części tej książki rozwijam nieco termin "ciało bez organów" (BwO) autorstwa Gillesa Deleuze'a i Felixa Guattariego. Koncepcja BwO została wspomniana i szczegółowo opisana w ich książce "Tysiąc płaskowyżów" ("Tysiąc płaskowyżów: kapitalizm i schizofrenia", Gilles

Deleuze & Felix Guattari, 1987). W tym miejscu wspomnę również o podziale dokonanym w książce "Tysiąc płaskowyżów" na różne typy BWO. Jeśli kapitał społeczny jest zbyt mało szanowany lub zbytnio ignorowany, zarówno w organizacjach, jak i w naszym społeczeństwie, prowadzi to do tego, co nazywa się tam pustym i/lub rakowym BwO. Jest to niekompletna, a zatem szkodliwa sytuacja społeczna. W przypadku fabryk możemy mówić o syndromie chorego budynku. Nie chodzi tu jednak o budynek, ale o ludzi, którzy w nim pracują i mieszkają. Budynek, czy to w sferze prywatnej, czy w ramach organizacji, powinien być żywy. Powinien tętnić pozytywną energią i zdrowiem. Nawiasem mówiąc, to samo dotyczy społeczeństwa. Wymaga to jednak wystarczającego kapitału społecznego i finansowego. Niedobór kapitału finansowego, pieniędzy, prowadzi do problemów, ale także do braku pozytywnej energii. Chociaż wielu ludzi nadal wydaje się mieć dużo energii społecznej pomimo wielkiego braku pieniędzy w naszym społeczeństwie. Tak wielu ludzi jest najwyraźniej nadal dobrych w utrzymywaniu pozorów, że wszystko jest z nimi w porządku.

Faktem jest jednak, że różnego rodzaju kwestie organizacyjne również wpływają na pogorszenie naszej ogólnej sytuacji finansowej. Można na przykład pomyśleć o przeniesieniu produkcji za granicę. Co może być dobrym posunięciem dla samych firm, ale generalnie nie leży w interesie Holandii i pracowników. A zatem jest również bardzo szkodliwe dla samych firm. Ponieważ przeniesienie produkcji za granicę automatycznie oznacza również mniej pracy dla Holendrów i mniejsze dochody w Holandii. Prowadzi to również do zmniejszenia wydatków. Faktem jest, że wydatki są również dochodem i w wielu przypadkach "znoszą się nawzajem" jako takie. Ale w przypadku produkcji przenoszonej za granicę, nadal istnieją wydatki (choć niższe), podczas gdy wydatki te nie wracają do firm jako dochód. Wracają, ale za granicę. Co ostatecznie pogarsza sytuację samej Holandii, a tym samym mieszkańców i firm. Nie zawsze w sensie społecznym, ale z pewnością w sensie finansowym. Nawiasem mówiąc, mówię o obecnych faktach i wydarzeniach w naszym obecnym niekompletnym i szkodliwym systemie finansowym i monetarnym. Gdy tylko moja innowacja zostanie zastosowana, sytuacja ulegnie znacznej zmianie, ponieważ wtedy finanse staną się po prostu o wiele mniej ważne i krytyczne dla naszego społeczeństwa jako całości oraz obywateli Holandii i innych krajów.

Kolejnym faktem organizacyjnym, który pogarsza sytuację, jest fakt "wielu graczy". Rozumiem przez to wiele działań, które są coraz częściej prowadzone przez różne firmy. Ale także, w przypadku pracowników, coraz więcej stron, które

mają interesy i władzę. Na przykład pracownicy tymczasowi mogą mieć do czynienia z wieloma agencjami zatrudnienia i firmami. Podczas gdy same firmy również muszą radzić sobie z wieloma stronami. Które próbują obniżyć koszty. Co z kolei jest następnie narzucane pracownikom, próbując osiągnąć redukcję kosztów również z nimi. Na przykład, firma macierzysta za granicą daje oddziałowi w innym kraju bardzo rygorystyczny budżet. Jeśli menedżerowie tego oddziału nawet nie rozumieją, że budżety są po to, by je przekraczać, i próbują ciąć jeszcze więcej z tych i tak już (zbyt) niskich budżetów, prowadzi to do spirali coraz bardziej napiętych budżetów i dalszych cięć. Które ostatecznie są złe zarówno dla zaangażowanych firm, jak i dla całej gospodarki.

Wszystko to tworzy nie tylko negatywną spiralę, ale, co ważniejsze, nielogiczność w naszym społeczeństwie. Co ostatecznie prowadzi do coraz większego pogorszenia gospodarki oraz pozycji i możliwości jednostek w naszym społeczeństwie.

Ale w naszym obecnym systemie finansowym i monetarnym jest o wiele więcej nielogicznych kwestii. Jednym z przykładów jest fakt, że starsi pracownicy mają generalnie mniejsze możliwości na rynku pracy, podczas gdy jest wielu młodszych pracowników, którzy również mogą pracować. A jednak - także i przede wszystkim z własnego interesu i aby w ogóle mieć rozsądne lub dobre życie i dochody - starsi pracownicy muszą pracować, a nawet dłużej i dłużej, ponieważ jest to silnie zachęcane, a nawet wymuszane przez rząd. Tak więc z jednej strony mamy do czynienia z gorszymi możliwościami dla osób starszych i nierealną potrzebą z perspektywy organizacyjnej, aby osoby starsze pracowały dłużej. Z drugiej strony jest rząd, który - z finansowego punktu widzenia - po prostu chce, aby wszyscy pracowali dłużej. Finansowy punkt widzenia rządu jest jednak postrzegany wyłącznie w kategoriach oszczędności kosztów emerytur i ubezpieczeń społecznych, podczas gdy wzrost kosztów opieki zdrowotnej (który niewątpliwie będzie wysoki), ale także koszty zasiłków dla bezrobotnych dla osób, które w przeciwnym razie byłyby w stanie pracować, są pomijane i ignorowane. Ogólnie rzecz biorąc, kwestie są postrzegane z punktu widzenia interesów i perspektyw partii, podczas gdy nawet tam ważne kwestie i punkty są całkowicie pomijane lub ignorowane. Wiele z tych rzeczy jest oczywistych dla nas wszystkich, w mniejszym lub większym stopniu. A jednak wszyscy się na to godzą i myślą tak wąsko. Ponieważ ostatecznie człowiek jest i powinien być skupiony na własnych dochodach i interesach. Nawet nie tyle dlatego, że nasz system finansowy jest tak skonfigurowany, ale bardziej z powodu niedoboru

pieniędzy. A ten niedobór pieniędzy tylko rośnie. Naprawdę musimy pozbyć się tego niedoboru pieniędzy, wysokiego i rosnącego stopnia zależności od pieniędzy. Wolność jest prawdopodobnie największą wartością w naszym społeczeństwie, ale z powodu rosnącego niedoboru pieniędzy stajemy się i pozostajemy zbyt zależni. To może i musi się zmienić.

Kolejną kwestią, która staje się coraz ważniejsza, jest fakt, że wzrost liczby pracowników nie jest tak naprawdę potrzebny ani pożądany. Wydajność w firmach stale rośnie, a także lepsze procesy pracy i zmiany w naszym społeczeństwie oznaczają, że w rzeczywistości potrzeba coraz mniej pracowników, aby produkować to samo, a nawet więcej. Oznacza to, że z organizacyjnego punktu widzenia, a w mniejszym stopniu z finansowego punktu widzenia, utrzymywanie zatrudnienia staje się coraz mniej ważne. Bezrobocie jest dużym problemem w obecnej erze, zwłaszcza z finansowego punktu widzenia, podczas gdy staje się coraz mniejszym problemem dla firm. Wręcz przeciwnie, w szczególności pracownicy zatrudnieni na stałe są coraz mniej pożądani ze względu na uelastycznienie siły roboczej, a także rosnącą wydajność. Ponadto, dla bardziej zrównoważonego społeczeństwa i konsumpcjonizmu, byłoby dobrze, gdyby produkowano mniej, a może nawet znacznie mniej. Jest to również możliwe, ponieważ nadal istnieje wiele konsumpcji i produkcji, które są w rzeczywistości niepotrzebne i można je wyeliminować. Zwłaszcza jeśli dla firm nie jest nawet ważne, aby kontynuować produkcję w takich ilościach, w jakich robią to teraz, i jeśli przyszłość finansowa i pieniądze są i pozostają gwarantowane przez cały czas dla naprawdę wszystkich mieszkańców kraju, niezależnie od tego, czy pracują, czy nie. Innymi słowy, dochód podstawowy, który jest i pozostaje więcej niż wystarczający do zaspokojenia podstawowych potrzeb i prowadzenia dobrego życia bez konieczności zaciągania długów, nawet dla osób niepracujących. Ten podstawowy dochód powinien być przyznawany pod pewnymi warunkami. Ponadto osoby pracujące powinny oczywiście nadal otrzymywać świadczenia. Ta forma dochodu podstawowego będzie i powinna być zupełnie inna od bezużytecznej propozycji bezwarunkowego dochodu podstawowego.

Chciałbym również podkreślić, że dla tych pracowników, którzy pracują, bardzo ważne jest zapewnienie bezpieczeństwa i ciągłości. Nie tylko pod względem pracy, ale także pod względem mieszkania i tak dalej. Ale także możliwość uzyskania kredytu hipotecznego zależy w dużej mierze od ciągłości dochodów, a tym samym pracy. Ponieważ w obecnej sytuacji dochód - dochód, który jest

wystarczający i odpowiedni do dobrego życia - jest nadal w dużym stopniu zależny od posiadania pracy lub jej braku. Ta ciągłość pracy jest oferowana w coraz mniejszym stopniu przez firmy, ale także organizacje pracy tymczasowej (gdzie pracuje większość elastycznych pracowników) oferują niewiele, a nawet coraz mniej bezpieczeństwa i ciągłości. Podczas gdy to jest to, czego naprawdę potrzebujemy. Ciągłość jest potrzebna do utrzymania płynności naszej gospodarki, ale także do rozwiązania lub znacznej poprawy wielu problemów społecznych w obecnych organizacjach. Jest to również bardzo niekorzystne dla samej firmy, jeśli skład siły roboczej ciągle się zmienia. W końcu ciągłe uczenie się zajmuje dużo czasu, prowadzi do większej liczby błędów i mniej doświadczonych pracowników. Tak więc mniej stałych i doświadczonych pracowników ma więcej wad.

Będzie to musiało ulec poprawie w przyszłości. Dzięki większej liczbie stałych pracowników zatrudnianych zarówno przez firmy, jak i agencje pracy. Można to zrobić. To bardzo nielogiczne, jeśli firma zatrudnia ponad 50 procent pracowników tymczasowych. Prawdą jest, że większość firm, które mają pracowników tymczasowych, zatrudnia większość z nich na hali produkcyjnej. Niektóre firmy naprawdę zatrudniają dużą część pracowników tymczasowych. Niektórzy z nich zatrudniani są na dłuższy okres czasu. Przy czym ten dłuższy okres jest często "skracany" tuż przed pojawieniem się dalszych zobowiązań agencji lub firmy zatrudniającej wobec pracownika tymczasowego.

Aby przeciwdziałać temu wszystkiemu, osobiście opowiadałbym się za tym, aby agencje pracy tymczasowej były zobowiązane do zapewnienia, że przynajmniej w firmach o dość stałym poziomie zatrudnienia, co najmniej 40% pracowników tymczasowych, których zatrudniają na hali produkcyjnej, to pracownicy tymczasowi, którzy są na stałe zatrudnieni przez agencję. Powinno to być możliwe, jeśli dokona się rozróżnienia między rodzajem firmy, rynkiem i faktycznym poziomem stałego zatrudnienia. Zatrudnienie to można jednak wyrazić w pełnych etatach, wymagając od agencji zatrudnienia, aby, powiedzmy, 40 procent pełnych etatów rozmieszczonych w firmie składało się z pracowników tymczasowych, którzy mają stałe umowy. W każdej firmie zawsze istnieje stała i elastyczna część pracy. I ta stała część, przynajmniej w dużym stopniu, może i powinna być domyślnie przekazywana organizacjom kadrowym. Organizacje te mogłyby następnie zostać zobowiązane do zapewnienia tym 40 procentom swojej całkowitej siły roboczej, na przykład od określonej daty (zamiast 40 procent u każdego pracodawcy, u którego zatrudnieni są pracownicy

tymczasowi), stałej umowy. Ze skutkiem natychmiastowym. Ponadto, w indywidualnych przypadkach, nadal utrzymuje się obowiązek zrobienia tego samego po pewnym czasie, ale następnie reguluje się również, że pracownik tymczasowy nie może nawet nagle umieścić pracownika tymczasowego w innej firmie, jeśli samemu pracownikowi tymczasowemu podoba się w tej firmie, a firma jest zadowolona z tego pracownika tymczasowego. Pracownik tymczasowy ma wtedy znacznie większy wpływ na to, czy może i może pozostać w firmie, i decyduje o tym wspólnie z firmą, w której się znajduje. Albo nawet firma może nie mieć na to większego wpływu, niż gdyby nadal korzystała z pracowników tymczasowych. Wspominam tylko o tym, ale ogólnie uważam, że rozporządzenie takie jak to, które opisuję, lub coś podobnego, jest niezwykle potrzebne. Aby drastycznie poprawić pozycję pracowników tymczasowych, a tym samym zapewnić bezpieczeństwo i ciągłość. Dzięki temu nasza gospodarka będzie lepiej funkcjonować. Ale jest to również pożądane ze społecznego punktu widzenia. Każda umowa jest nie tylko umową finansową, ale także umową społeczną. Ta ostatnia jest coraz częściej i zbyt często pomijana.

Podsumowując, organizacje i menedżerowie oraz rząd i politycy muszą zwracać większą uwagę i stawać w obronie obywateli, mieszkańców i pracowników. Dla ludzi. Zamiast za procedurami, maszynami i finansami. Pod pewnymi względami dzisiejsze organizacje coraz bardziej przypominają to, co Gilles Deleuze i Felix Guattari nazywają "ciałami bez organów" w "Tysiącu plateau". Książka ta, Tysiąc płaskowyżów, rozróżnia 3 różne typy BwO (ciał bez organów). W każdym razie ta typologia lub podział jest niezwykle interesujący, ale oczywiście można sobie wyobrazić więcej lub inne podziały. Ale w "tysiącu płaskowyżów" rozróżnia się między "rakowym", "pustym" i "pełnym" BwO. "Puste" lub "katatoniczne" BwO jest BwO Anty-Edypa. Reprezentuje całkowicie zdezorganizowane BwO, w którym wszelkiego rodzaju prądy przepływają swobodnie przez BwO bez końca i bez sterowania. Następnie jest pełne BwO, które jest zdrowym BwO. Jest ono produktywne. Wreszcie, rakowe BwO jest uwikłane we wzorzec niekończącej się reprodukcji tego samego wzorca.

Ta definicja ciała bez organów może nie wydawać się tak interesująca lub mniej interesująca dla większości czytelników tej książki. Niż jest dla mnie i myślę, że także dla większości badaczy i intelektualistów zajmujących się lepszymi organizacjami. Ale nawet dla tych ostatnich istotne i interesujące jest powiązanie tego podziału ciała bez organów z tym, co następuje. Chodzi o moje zrozumienie i zainteresowanie pracą Davida Boje. Praca Davida Boje jest szczególnie

skoncentrowana na opowiadaniu historii, ale ma również wiele wspólnego z sensem.

Kilka lat temu natknąłem się na artykuł napisany przez Davida Boje na interesującej mnie stronie internetowej. David opracował bardzo interesującą i istotną koncepcję, a mianowicie koncepcję i pojęcie antenarracji. Niestety ta strona już nie działa, ale chodzi o poniższy artykuł napisany tam w tamtym czasie przez Davida Boje:

" Rozwijałem ideę, że antenarratologia jest pomostem transformacji między żywą historią (i pre-historią) a narracją. Od czasu książki z 2001 roku wydaje mi się, że antarratologia to badanie dwóch procesów. Jeden z nich można nazwać wampiryzmem, wysysającym krew z żywej historii, całej tej współtwórczości, i redukującym ją do początku, środka i końca (linearnej) narracji. Drugi jest jak Łazarz, który zostaje wskrzeszony z martwej narracyjnej abstrakcji, by znów żyć w żywej historii.
Antenarracja typu 1: To Wampir przekazuje przestrzenie żywej historii do sformalizowanego miejsca. Antenarracja typu 2. To Łazarz wskrzeszający przestrzeń żywej historii z miejsc martwych zwłok narracyjnych.

Opowiadanie historii jest dla mnie definiowane jako heterogeniczne praktyki we wzajemnym oddziaływaniu narracji, historii i dwóch sił antynarracyjnych. " (David Boje, 5 kwietnia 2008, http://anarchlyst.wordpress.com/2008/04/04/the-friday-tea-time-blog-11/)

W świadomym utworze, o którym teraz mówię, tym na stronie, o której mowa, David rozróżnia między antarracją wampiryczną a antarracją Łazarza.

Antarracja wampira polegałaby wtedy na "wysysaniu krwi z...". podczas gdy antarracja Łazarza polega na dodawaniu życia. Sam zmieniłem nazwę antarracji wampirycznej na antarrację diabelską, również ze względu na odniesienie i powiązanie z pracą Nietzschego, a następnie oczywiście z jego Poza dobrem i złem.

Faktem jest, że antynarracja wampira, a także opowiadanie historii i komunikacja tej postaci prowadzi do tego, co Deleuze nazywa rakowym BwO. Podczas gdy lazarusowa antenarracja i opowiadanie historii prowadzi bardziej do zdrowego BwO. Istnieją organizacje, które można scharakteryzować jako BwO. Ale faktem jest, że coraz więcej organizacji lub ich części można scharakteryzować jako

takie. Diabelska lub wampiryczna komunikacja zazwyczaj prowadzi (bardziej) do rakowego BwO i prawdopodobnie tak zwanego "syndromu chorego budynku". W tym przypadku nie chodzi o chory budynek, ale o zaburzone i być może patologiczne sposoby komunikacji lub destrukcyjny i/lub szkodliwy brak (zdrowej) komunikacji. Ale nawet zdrowa komunikacja może nadal prowadzić do szkód spowodowanych innymi czynnikami.

Cała ta historia BwO wydaje się mieć niewiele wspólnego z kryzysem zadłużenia i jego rozwiązaniem. Ale faktem jest, że rozwiązanie - rozwiązanie, które stworzyłem - nie tylko rozwiąże kryzys zadłużenia. Doprowadzi również do zdrowszej komunikacji. Lepszej komunikacji. A tym samym rozwiąże rakowe BwO i wiele diabelskich anty-narracji i komunikacji. To z kolei doprowadzi do zmniejszenia problemów ze zdrowiem psychicznym w społeczeństwie - co, nawiasem mówiąc, zostanie osiągnięte już po wprowadzeniu mojej innowacji i zakończeniu kryzysu zadłużenia. Wraz z tym zakończy się również wiele problemów finansowych związanych lub niezwiązanych z kryzysem zadłużenia. Spowoduje to zmniejszenie kosztów pomocy i opieki psychiatrycznej. Ponadto wpłynie to również na ogólny stan zdrowia i treść komunikacji w rodzinach i ogólnie w społeczeństwie. Są to oczywiście bardzo ważne efekty uboczne, które staną się rzeczywistością po wdrożeniu mojej innowacji. A co za tym idzie, rozwiązanie i zakończenie kryzysu zadłużenia oraz rozwój gospodarki i społeczeństwa, które znów staną się zdrowsze.

Różne ciała bez organów, ale także w szczególności antenarratywy wampira i lazarusa Davida Boje. Nawiasem mówiąc, są one również bardzo zgodne z pojęciem Phronesis Antenarrating. Phronesis Antenarrating to koncepcja i pojęcie, które sam opracowałem, wzorując się na pracy Davida Boje'a. Co więcej, w przypadku antenarracji phronesis istotna jest również moja własna praca i rozwinięte rozumienie metasemeiotics i practisism. Metasemeiotics dotyczy w rzeczywistości zdrowego BwO, ale bardziej zdrowego ciała. Więc nie BwO. Rzeczywiście, nie jestem zdania, że organizacja czerpie korzyści z bycia BwO. Po prostu charakter procedur i praktyk musi pasować do samej organizacji i wymagań czasów. Musi istnieć dopasowanie. To dopasowanie nie powinno opierać się na nielogicznych lub obłąkanych podstawach. Moim zdaniem sytuacja lub rzeczywistość BwO wynika właśnie z nielogicznego lub zaburzonego fundamentu. Nawet zdrowe BwO wciąż opiera się na częściowej nielogiczności. A zatem jest niepożądane.

Ponieważ piszę teraz, a już częściowo wspomniałem o pracy Davida Boje, chciałbym od razu wspomnieć o kilku innych jego pracach. Praca Davida jest bardzo obszerna i ogólnie na bardzo wysokim poziomie i jakości. Bardzo podziwiam jego pracę. Wiele z tego, co sam rozwijam i robię, jest z nią powiązane. A nawet dodaje do nich coś fundamentalnego lub ważnego. Jednak David Boje często zaskakuje mnie swoją pracą, ponieważ daje fascynujące możliwości.

Podobnie było z artykułem napisanym przez niego w 2012 roku. Tamten był na http://quantumstorytelling.posterous.com/quantum-storytelling-bakhtin-and-ontology-of. Niestety, tego tekstu również już tam nie ma, ale odnoszę się tutaj do niektórych pojęć z niego, które David również wykorzystuje w innych swoich tekstach. Szczególnie interesujące wydało mi się w tym tekście rozróżnienie w ontologii przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. A także francuskie Avenir, które oznacza "kształtowanie i tworzenie przyszłości". Jeśli chodzi o ontologie przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, szczególnie ważny i interesujący jest fakt, że przeszłości, teraźniejszości i przyszłości nie da się rozdzielić. A jednak w wielu procesach decyzyjnych zbyt wiele jest rozdzielonych. Podobnie jak różne kwestie i interesy nie są postrzegane oddzielnie od siebie, a jednak są zbytnio rozdzielone. Interesy pracowników są zbyt rzadko brane pod uwagę, a sami pracownicy zbyt rzadko rozważają swoje przyszłe życzenia i sytuacje. Ale rządy również działają ze zbyt krótką i zbyt wąską wizją. Również dlatego, że zbyt mało uwagi poświęca się przyszłości. Lub dlatego, że zbyt mało kwestii i punktów krytycznych jest branych pod uwagę, jeśli chodzi o przyszłość. Tak więc, jeśli chodzi o ontologię, bardzo przydatne jest podzielenie jej na przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, a następnie sprawdzenie, w jaki sposób i w jaki sposób odgrywają one rolę.

Ogólnie rzecz biorąc, można jednak argumentować, że wiele innych aspektów ontologii jest ważnych. Takich jak na przykład ogólność ontologii. I zastosowana logika. Tam, gdzie ograniczona lub niekompletna logika prowadzi do nielogiczności, szkód i problemów. Tak jak ma to obecnie miejsce w myśleniu ekonomicznym, naszej gospodarce i systemie pieniężnym. Z wieloma konsekwencjami, z których kryzys zadłużenia jest najbardziej oczywisty, ale nawet nie najbardziej szkodliwy. Społeczne konsekwencje braku pieniędzy - gdzie brak pieniędzy jest przyczyną obecnej nielogiczności - są znacznie gorsze. Ale rozwiązanie tego nie może się rozwinąć i nie stanie się rzeczywistością lub w

mniejszym stopniu, jeśli moja innowacja dla systemu pieniężnego nie zostanie zrozumiana i wdrożona.

Sensemaking to tworzenie uczuć. Nasze działania i myślenie są zdeterminowane przez nasze uczucia w znacznie większym stopniu, niż obecnie rozumiemy. Kompletna i logiczna logika, a także kompletne systemy muszą w wystarczającym stopniu uwzględniać uczucia. Racjonalność nie jest racjonalna (wystarczająca), jeśli w niewystarczającym stopniu lub wcale nie uwzględnia uczuć. Bezsensowne ciało bez organów jest niezdrowe. Bezsensowne aspekty naszego odczuwania w ogóle są niezdrowe. Oczarowanie, wzbogacenie organizacji i życia, jest ostatecznie związane z miłością. Miłość w każdej możliwej formie. Bycie społecznym i społeczne aspekty organizacji obejmujące sensemaking mogą mieć charakter mniej lub bardziej miłości lub mniej lub bardziej nienawiści lub zła. W związku z tym moja zmiana terminu Wampir na Diabeł w odniesieniu do terminów Wampira i Antenarracji Łazarza Davida Boje jest również lepiej umiejscowiona i zrozumiała. I czy Antenarracja Łazarza może być również nazywana Antenarracją Miłości. Na przykład. Miłość to życie. Życie bez miłości jest nie do pomyślenia. Życie bez nienawiści lub niegodziwości jest do pomyślenia. A nawet bardziej wyobrażalne i przyjemnie wyobrażalne. Żywa istota, która dąży do zła, nienawiści lub przemocy, jest zatem nielogiczna, a nawet obłąkana.

Wiem, że wspominam sporo o kwestiach społecznych, podczas gdy książka ta miała dotyczyć kryzysu zadłużenia i jego rozwiązania. Jednak już wcześniej zauważyłem, że kapitał społeczny i finansowy są wysoce współzależne. A rosnący niedobór pieniędzy w społeczeństwie po prostu skutkuje pogorszeniem kapitału społecznego. Mniej miłości, ale niekoniecznie więcej nienawiści i zła. W rzeczywistości wierzę i myślę, że rozumiem, że mniej miłości nie ma praktycznie żadnego wpływu na wzrost nienawiści lub zła. Wzrost nienawiści lub zła również nie doprowadzi do zmniejszenia miłości. Tak więc pogorszenie kapitału społecznego nie doprowadzi do zmniejszenia miłości. Pogorszenie kapitału społecznego może jednak prowadzić do problemów społecznych, na przykład z powodu mniejszej komunikacji lub (wynikającego z tego) mniejszego zaufania do innych. Tak więc, podczas gdy miłość i kapitał społeczny nie zmniejszą się tak bardzo, przybiorą one inny charakter. I być może będzie komunikowana w mniejszym stopniu lub w inny sposób. Co więcej, komunikacja i opowiadanie historii są oczywiście potrzebne do inspirowania, organizowania i przekierowywania ludzi. A także po to, by uzyskać wystarczającą ilość informacji,

a tym samym zrozumienia. Aby uczyć się więcej i lepiej. A także do budowania i utrzymywania relacji. Rozwój i poprawa sytuacji społecznej może przyjść tylko wraz z rozwojem i poprawą sytuacji finansowej. Prawdziwemu wzrostowi i poprawie, a nie fałszywym rozwiązaniom.

4. Istotne prace ekonomistów

Chciałbym zatrzymać się tutaj i krótko wspomnieć o pracy kilku ekonomistów, zwłaszcza w obecnej erze, którzy powiedzieli lub opracowali istotne rzeczy. Są to na ogół osoby, które specjalizują się w dziedzinie ekonomii i, w przeciwieństwie do większości ekonomistów głównego nurtu, rozumieją, o czym mówią. A także rozmawiają o istotnych kwestiach zamiast o wysoce teoretycznych i zbytnio opartych na matematyce modelach redukcyjnych. Które nie mają większego znaczenia w praktyce, a nawet jej szkodzą.

Niektórych z tych wciąż żyjących ekonomistów można znaleźć na Uniwersytecie Harvarda, a także na Uniwersytecie Erazma, który sam ukończyłem. Nie będę tutaj szczegółowo omawiał pracy ekonomistów. Chociaż jestem ekspertem w dziedzinie ekonomii i kryzysu zadłużenia, moja specjalizacja obejmuje również bardziej obszary zarządzania (zmianą), nauk społecznych i filozofii, ale bardziej phronesis. W związku z tym nie znam specjalistycznych teorii i artykułów ekonomicznych w żadnych szczegółach. Niemniej jednak rozumiem, że prace ekonomistów, o których tu wspominam, są istotne dla mojego zrozumienia i argumentacji. Zamierzam zatem powiedzieć dlaczego, choć nie będę zagłębiał się w tę kwestię dogłębnie.

Robert Barro, profesor Uniwersytetu Harvarda, jest istotny. Między innymi dlatego, że opublikował on artykuł, w którym argumentuje, że wyższa inflacja niż 3% w wielu przypadkach nie jest nawet szkodliwa dla kraju (Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), s. 121-144). Wskazuje on w tym artykule, że nawet 10-procentowe stopy inflacji w wielu przypadkach nie wydają się być szkodliwe dla krajów, które doświadczyły ich w przeszłości. Obserwacja ta jest ważna i istotna, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że wymogi UE dotyczące ESW wymagają, aby kraje utrzymywały stopy inflacji poniżej 3 procent. Prace Barro i innych - jest więcej ekonomistów, którzy wskazują lub argumentują, że inflacja powyżej 3 procent nie jest nawet problematyczna, a nawet 7 procent lub więcej nie wskazuje, że 3 procent jest całkowicie nieistotne. A co za tym idzie, wymagania porozumienia EMS również. Faktem jest jednak, że wiele krajów i polityków nadal ma tendencję do trzymania się tych 3 procent jako wytycznych. Podczas gdy wymóg 3% jest całkowicie nielogiczny i nieistotny, a przy tym

powoduje wiele szkód w społeczeństwie, jeśli jest faktycznie utrzymywany w dzisiejszych czasach. Zamiast pozwolić na znacznie wyższą stopę inflacji. Nawiasem mówiąc, deficyt budżetowy poniżej 3 procent jest również nieistotny, chociaż wydaje się, że tak jest w obecnych czasach. W oparciu o aktualne koncepcje ekonomiczne, a także porady i spostrzeżenia ekonomistów głównego nurtu. Ale faktem jest, że - przy obecnym systemie monetarnym i wynikających z niego możliwościach dla gospodarki i społeczeństwa - po prostu trzeba uzyskać lub stworzyć więcej niż 3-procentowy deficyt budżetowy, aby dalej napędzać gospodarkę w ten sposób i zapewnić, że szkody w społeczeństwie są ograniczone. Jeśli i jak tylko moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie wprowadzona, wyższy deficyt budżetowy i tak będzie dość łatwy do całkowitego wyeliminowania. Lepiej teraz zwracać mniejszą uwagę na rozliczenia międzyokresowe i dług i zamiast je zmniejszać, po prostu pozwolić im trochę wzrosnąć. Tak będzie lepiej dla mieszkańców Holandii, naszych firm, a także naszej polityki i rządu.

Olivier Blanchard. Chcę o nim wspomnieć, ponieważ w zasadzie on również całkiem dobrze nazwał element wielkiej układanki zwanej ekonomią. Chociaż mógł to nazwać lepiej. Mógł i powinien rozumieć ją w szerszym kontekście. Ale ogólnie rzecz biorąc, to, co argumentuje, jest w swej istocie całkiem dobre, podczas gdy Olivier Blanchard nieco błędnie interpretuje i rozwija charakter i treść tego argumentu. Mam tu na myśli jego argument o globalnej nierównowadze. Termin, którego sam Blanchard używa do wskazania przyczyny kryzysu. Co w swej istocie jest już całkowicie błędne. Ponieważ globalna nierównowaga nie jest przyczyną. To tylko jedna z wielu konsekwencji prawdziwej przyczyny, a także jedna z wielu konsekwencji, które razem prowadzą do problemów, które razem prowadzą również do problemów finansowych i długów, które w całości nazywane są kryzysem zadłużenia.

Faktem jest, że zarówno dla samego kryzysu, jak i dla zrozumienia i znalezienia rozwiązania, duże znaczenie ma to, z jakiej perspektywy i na jakich podstawach kryzys zadłużenia jest postrzegany, a tym samym rozumiany. W rzeczywistości moja perspektywa i sposób patrzenia na to w swojej istocie i fundamencie i tak różni się od perspektywy i fundamentu innych. Lepiej. Mówię to z ogólnego zrozumienia. Jak wspomniałem wcześniej w tej książce, opracowałem metasemeiotics. Ta metasemeiotyka, najlepszy zbiór zrozumienia, jaki kiedykolwiek opracowano, jest jednocześnie najlepszym fundamentem i zasadą przewodnią dla wszystkich nauk, tworzenia sensu i praktyki. Obejmuje ona

zjednoczenie wszystkiego na podstawie jedynej prawdziwej struktury i charakteru/"natury" wszystkiego. Jest to najdoskonalszy fundament dla wszystkiego i chociaż daleko nie wszystko jest naprawdę oparte na tej podstawowej strukturze i charakterze wszystkiego, to lepiej jest, gdy tak jest. W rzeczywistości wszystko w naszych wszechświatach, co nie zostało stworzone przez ludzi, również opiera się na tej najdoskonalszej podstawowej strukturze i charakterze wszystkiego. Ale uświadomienie sobie, że tak jest, oraz niewiarygodnie fascynujący i inteligentny sposób widzenia i rozumienia, który z tego wynika, jest ostatecznie wynikiem i emanacją mojego mózgu. Ze mnie samego. Ja i mój mózg są źródłem tej świadomości, a metasemiotyka jest konsekwencją tej świadomości, tej wizji i tej perspektywy, ale także moje zrozumienie i świadomość niedociągnięć obecnej gospodarki i naszego obecnego systemu finansowego, a także rozwiązania wynikają z mojego mózgu i jako takie są również oparte na wizji i sposobach myślenia opartych na holopluralności (moja etykieta / pojęcie dla jedynej prawdziwej podstawowej struktury i charakteru wszystkiego), która jest perspektywą metasemiotyczną. Z definicji metasemiotyka powinna opierać się na lepszym lub gorszym zrozumieniu i zastosowaniu holopluralności.

Olivier Blanchard nie ma takiej perspektywy, a nawet pracuje z częściami znacznie gorszej i zdecydowanie gorszej perspektywy i poglądu. Prowadzi to do postrzeganego zrozumienia, które nie jest prawdziwym zrozumieniem i może być nawet opisane jako względny nonsens. Napisałem dziś wieczorem na moim koncie skype po angielsku, co następuje: "Dowód naukowy i społeczny wydaje się być innym słowem dla postrzeganej, ale w większości nierzeczywistej matematycznej lub argumentacyjnej lub argumentacyjno-matematycznej "kompletności". To kilka słów, które nazywają coś wielorakiego i zasadniczo istotnego. Jest to zrozumienie i szkodliwe wypaczenie w naszym społeczeństwie obejmujące fakt, że wiele, a nawet ogromna większość tego, co jest rozumiane w naszym obecnym społeczeństwie jako dowód - zarówno naukowy, jak i praktyczny - składa się z postrzeganej, ale nieprawidłowej matematycznej lub argumentacyjnej lub argumentacyjno-matematycznej "kompletności", która w rzeczywistości jest niekompletna, a zatem również nieprawidłowa i / lub szkodliwa dla społeczeństwa. Chcę, będę i muszę zająć się tym szczegółowo również w tej książce. Ponieważ zrozumienie tego faktu jest ważne, ale także dlatego, że jest to ważny powód i przyczyna, dla której rozumowanie Oliviera Blancharda, ale ogólnie rozumowanie większości ekonomistów i kogokolwiek, jest błędne i oparte na wielu nieścisłościach i kombinacjach nieścisłości i względnych bzdur.

Jest jednak jeden aspekt ogólnego kryzysu zadłużenia, o którym wspomina Olivier Blanchard, który jest częściowo interesujący i dobrze opracowany. Podczas gdy w innych swoich pracach omawia go w inny, a także częściowo niepoprawny i nieistotny sposób. Mam tu na myśli Global Imbalances. W kilku arkuszach napisanych przez Oliviera Blancharda dla MIT ("Global Imbalances", Olivier Blanchard, Mexico City, maj 2007) znajduje się dobry i interesujący wykres. Tytuł mówi właściwie wszystko. Mówi on: "Znaczny deficyt na rachunku obrotów bieżących USA odzwierciedla nadwyżki w Azji i u eksporterów ropy naftowej". ("Global Imbalances", Olivier Blanchard, Mexico City, maj 2007, arkusz nr 4). Wskazuje to, że być może znacznie większa część długów rządowych jest spowodowana globalizacją i ropą naftową. I przepływy pieniężne, które w rezultacie płyną z USA i UE do Azji i krajów eksportujących ropę naftową. Ogólnie rzecz biorąc, jest również tak, że globalizacja zabiera coraz więcej pieniędzy z pierwotnego procesu lub jest potrzebna i wchłaniana przez handel międzynarodowy, zamiast być wykorzystywana w pierwotnym procesie. Jest to szczególnie niekorzystne dla osób o niższych dochodach, które w konsekwencji zarabiają i mają coraz mniej do wydania. W międzyczasie rosną m.in. ceny żywności, benzyny i energii. A tymczasem wszyscy dodatkowo potrzebujemy drogiego telefonu komórkowego z drogim abonamentem komórkowym, bez którego naprawdę nie możemy żyć. Wszystkie podstawowe potrzeby, bez których nie możemy się obejść. I które już teraz stanowią zdecydowaną większość wydatków grup o niższych dochodach. Będą to robić w jeszcze większym stopniu, ponieważ zwiększa to koszty stałe. W międzyczasie dochody brutto i netto tych grup o niższych dochodach - zazwyczaj pracowników tymczasowych, u których spada zarówno wynagrodzenie za godzinę, jak i liczba przepracowanych godzin - tylko spadną, niezależnie od tego, czy dramatycznie, czy nie.

Zanim przejdę do wspomnień o innych ekonomistach i ich pracy. Chcę wspomnieć, że prace te są z jednej strony istotne, ale z drugiej strony zupełnie nieistotne dla rozwiązania kryzysu zadłużenia oraz napędzania i uzdrawiania naszej gospodarki i społeczeństwa. Ważne jest, aby wspomnieć o ich pracy i napisać dość szczegółowy argument, taki jak ten w tej książce, ponieważ potrzebne jest zrozumienie tego, co robimy w Holandii, ale także na całym świecie w zakresie ekonomii, pieniądza i systemów pieniężnych. W rzeczywistości wiele z nich jest całkowicie obłąkanych i szkodliwych, zwłaszcza z powodu wielu nieporozumień w dziedzinie ekonomii i pieniądza. Ekonomia jest nauką, która tak naprawdę nie jest jeszcze rozwinięta. Nasz system pieniężny, ale także nasze życie, jest o wiele bardziej złożone i trudne, ale także

niekompletne, a zatem szkodliwe, niż jest i może być. W swej istocie pieniądze, nasz system pieniężny, a także ekonomia mogą być niezwykle proste, ale także skuteczne i wspaniałe. To jest również to, do czego dążę i co może i stanie się rzeczywistością, gdy moja innowacja dla systemu pieniężnego (wspomniana już w mojej pierwszej książce -ebook- na amazon/kindle) zostanie wprowadzona. Ta innowacja sprawi, że nasz system pieniężny znów będzie kompletny i będzie pasował do charakteru i cech naszego obecnego społeczeństwa.

Przekonałem się już jednak, że wdrożenie mojego rozwiązania nie będzie szczególnie łatwe, choć samo rozwiązanie jest naprawdę proste i łatwe do wdrożenia. A jednak jest to najdoskonalsze rozwiązanie i jedyne, które naprawdę zadziała na stałe. Z kilku powodów. W szczególności fakt, że jest trudne do wdrożenia, ma również przyczyny społeczne. Politycy i ekonomiści wciąż w zbyt dużym stopniu polegają na aktualnej wiedzy ekonomicznej i jej związku z naszym obecnym systemem pieniężnym i polityką pieniężną. Pieniądze są wszędzie, a polityka pieniężna również jest wszędzie i wpływa na wszystko. Nie mówię tylko o polityce pieniężnej i działaniach rządów, ale także o polityce pieniężnej i działaniach organizacji i osób prywatnych. Brak pieniędzy jest również wszędzie. Nawet wśród tych, którym bezpośrednio nie brakuje pieniędzy, a nawet zarabiają znacznie więcej niż potrzebują. W końcu te osoby są również dotknięte brakiem pieniędzy innych na wszelkiego rodzaju frontach. Można więc pomyśleć o różnych negatywnych konsekwencjach braku pieniędzy zarówno w pracy, jak i poza nią. Zarówno w rodzinie, jak i poza nią. Przestępczość jest również pośrednio, do pewnego stopnia, często wynikiem braku pieniędzy. Opóźnienia w płatnościach klientów firm. Brak pieniędzy. Źle funkcjonująca gospodarka i jej wpływ na możliwości firm, organizacji i osób prywatnych. Brak pieniędzy.

Zasadniczo istnieje jeden główny lub być może najważniejszy argument przeciwko tworzeniu większej ilości pieniędzy. Jest nim argument inflacji. Jednak to zjawisko, inflacja, jest całkowicie źle rozumiane przez ekonomistów. Inflacja sama w sobie nie jest negatywna. Nie musi być. Poza tym można debatować, co byłoby gorsze, inflacja, która zmienia się w ujemną w ramach rozsądnej lub zdrowej gospodarki w porównaniu z gospodarką, którą mamy teraz (rok 2012) lub nawet znacznie gorszą gospodarką, ale z nieco wyższą inflacją.

Tak więc, choć inflacja jest głównym argumentem przeciwko tworzeniu większej ilości pieniędzy, jest to argument całkowicie nieistotny. Jest to bardzo istotna kwestia i koncepcja, zwłaszcza ze względu na dużą rolę i znaczenie, jakie inflacja odgrywa zarówno w myśleniu i polityce gospodarczej, jak i polityce pieniężnej UE i krajów UE. Ale nie wynika to z czystego interesu gospodarczego i społecznego. Wręcz przeciwnie. Inflacja, a zwłaszcza brak zrozumienia znaczenia tego pojęcia wśród ekonomistów i polityków, niepotrzebnie utrwala złą sytuację gospodarczą określaną mianem kryzysu. A nawet tę sytuację pogarsza.

W rzeczywistości, w obecnych czasach, piszę to teraz we wrześniu 2012 r., poniższe są jednymi z rzeczy, które niepotrzebnie utrzymują sytuację gospodarczą UE i świata na znacznie gorszym poziomie, niż jest to możliwe i możliwe przy obecnym irracjonalnym i obłąkanym systemie monetarnym i polityce:

1) Zrozumienie i sztywność koncepcji inflacji. W tym miejscu częściowo omówiłem już kwestie 1 i 2, ale w dalszej części książki omówię je bardziej szczegółowo.

2) Europejski Fundusz Nadzwyczajny ESM. Ten fundusz kryzysowy zabiera więcej pieniędzy z gospodarki, co jest podstawowym procesem. W tej chwili jest to niezwykle szkodliwe i katastrofalne dla społeczeństwa, organizacji i jednostek. Ponieważ już teraz jest zbyt mało pieniędzy, a w ten sposób jeszcze więcej pieniędzy jest zabieranych z pierwotnego procesu. Szkodzi to organizacjom i jednostkom oraz prowadzi do kontynuacji negatywnych procesów, które trwają już od jakiegoś czasu. Fundusz awaryjny sam w sobie nie jest szkodliwy, a w przyszłości może nawet odegrać bardzo dobrą rolę. Ale w tej chwili, w ramach obecnego systemu monetarnego, jest to niezwykle szkodliwa inicjatywa. Co, nawiasem mówiąc, zmieni się całkowicie po wprowadzeniu mojej innowacji, ponieważ wtedy pieniądze potrzebne na EMS nie będą musiały w żadnym stopniu pochodzić od rządów, organizacji czy osób prywatnych. Podnoszenie podatków lub pogarszanie się stanu gospodarki w imię funduszu ratunkowego (co dzieje się teraz i stanie się jeszcze bardziej w najbliższej przyszłości, jeśli moja innowacja nie zostanie wprowadzona do tego czasu...) NIE będzie wtedy konieczne. Podczas gdy obecnie jest to regułą, a zatem wysoki stopień pogorszenia naszej gospodarki, a tym samym społeczeństwa.

W związku z tym praca Roberta Barro na temat inflacji - badania i ustalenia, o których tutaj wspomniałem - ma znaczenie. Chociaż lepsze zrozumienie tego

wszystkiego i nieporozumień związanych z inflacją jest bardzo ważnym i fundamentalnym krokiem w kierunku znacznie szerszego i lepszego zrozumienia oraz, miejmy nadzieję, ostatecznego zrozumienia doskonałości mojej innowacji dla systemu pieniężnego i Doskonałego Systemu Monetarnego, który z tego wyniknie.

Obłędne i szkodliwe niezrozumienie inflacji prowadzi do niepotrzebnych i szkodliwych komplikacji związanych z wprowadzeniem mojej innowacji - rozwiązania kryzysu zadłużenia. Dzieje się tak dlatego, że błędne przekonania na temat inflacji - które wywołują widma i być może koszmary o inflacji, które wcale nie są prawdziwe ani istotne - są tak niewiarygodnie rozpowszechnione w myśleniu i komunikacji ekonomistów głównego nurtu, polityków i rządów w szczególności. Jednak wiele z tych błędnych przekonań przełożyło się również na niezwykle katastrofalną politykę na poziomie krajowym i globalnym. W szczególności w polityce monetarnej UE. Porozumienie i dyrektywy EMS są tego "dobrym" przykładem. Dobrym przykładem jednej z największych przeszkód i "katastrof" naszego społeczeństwa jest niezwykle wpływowa, negatywna i szkodliwa polityka wynikająca z błędnego, obłąkanego i szkodliwego rozumienia przez ekonomistów zjawiska inflacji.

Powtórzę to w kilku miejscach w tej książce, ale mam nadzieję, że będę również w stanie wystarczająco to wyjaśnić. To ostatnie jest trudne, zwłaszcza że ci, których trzeba przekonać, są dość zaprogramowani i zaślepieni błędnymi założeniami i nieporozumieniami dotyczącymi inflacji. Nawet gdy próbuję wyjaśnić to w stosunkowo uproszczony sposób. I być może właśnie dlatego, że to proste wyjaśnienie czasami nie odnosi się do znacznie szerszego wyjaśnienia, DLACZEGO moje rozumienie inflacji jest DOBRZE poprawne i DLACZEGO najbardziej powszechne "pojęcia" absolutnie NIE są. Dobre wyjaśnienie tego zazwyczaj wymaga a) bardziej osobistego i znacznie bardziej wszechstronnego wyjaśnienia oraz b) aby ci, którzy muszą zostać przekonani, rzeczywiście poświęcili czas na faktyczne wysłuchanie, a także wykazali zainteresowanie i zastanowili się nad tym, co piszę lub jeszcze lepiej wyjaśniam. To ostatnie jest niestety obecnie wciąż zbyt rzadkie, głównie dlatego, że większość ludzi myśli, że już wszystko wie i rozumie. Brak otwartości na możliwość, że tak nie jest (fakt) i że ludzie myślą całkowicie błędnie w tym obszarze.

W przypadku każdego zjawiska i rzeczywistości w naszym społeczeństwie relacja jest oczywiście bardzo ważna. Jeśli zjawisko to stanie się wiodące w myśleniu i polityce, bez spojrzenia i zrozumienia sytuacji, w której się znajdujemy i jakie czynniki środowiskowe odgrywają rolę, wówczas możemy zacząć realizować całkowicie błędną politykę i nie zarządzać niektórymi aspektami naszego społeczeństwa we właściwy sposób. Mniej więcej to samo dzieje się ze zjawiskiem inflacji. Jeśli w gospodarce lub społeczeństwie nie zostaną stworzone odpowiednie zasady i warunki, może dojść do inflacji. Może to być złe lub dobre. W przypadku, gdy inflacja jest zła, jest ona konsekwencją warunków i sposobu zarządzania. W takim przypadku należy zmienić warunki lub sposób zarządzania, a nie - jak robi to UE - uczynić złe zjawisko inflacji wiodącym, ponieważ zawsze będzie ono wynikiem warunków lub zarządzania. Inflacja jest konsekwencją niewłaściwych, obłąkanych warunków. Przy odpowiednich warunkach i dobrym zarządzaniu inflacja NIE występuje. A jeśli występuje w określonych warunkach i przy odpowiednim zarządzaniu, to wcale nie jest problemem, jeśli inflacja rośnie. Ponieważ można nią zarządzać, ale także dlatego, że poprawa warunków z mniejszym prawdopodobieństwem doprowadzi do inflacji. A jeśli w ogóle do niej dojdzie, inflacja ma zupełnie inny charakter niż w przypadku złego, niekompletnego kontekstu z niewłaściwymi warunkami.

Moja innowacja dla systemu pieniężnego zapewnia, że nasz obecny system pieniężny, ale także gospodarki na nim oparte, mogą zostać w pełni naprawione i przywrócone. Obecne "dzieło sztuki" będące naszą gospodarką (ważną, jeśli nie najważniejszą, częścią naszego społeczeństwa) było niekompletne przez długi czas, ale teraz jest coraz bardziej uszkodzone. A to z kolei negatywnie wpływa na całe społeczeństwo. Można temu zaradzić tylko wtedy, gdy nasz system pieniężny, nasz system monetarny, ale także polityka, zostaną naprawione. Odpowiednie warunki dla zdrowej polityki monetarnej i wynikającego z niej zdrowego społeczeństwa mogą być stworzone i utrzymane tylko przez zdrowy system monetarny. Mój Doskonały System Monetarny jest właśnie taki. I będzie zajmował centralne, fundamentalne miejsce w społeczeństwach przyszłości. Miejmy nadzieję, że ta przyszłość wkrótce nadejdzie.

Wróćmy jednak do kwestii inflacji. Inflacja jest zasadniczo spowodowana tym, że nasza gospodarka traci równowagę. Może to być spowodowane tym, że zbyt dużo pieniędzy trafia do pewnych podmiotów lub procesów w naszym społeczeństwie. Ale nawet w takim przypadku równowaga zostanie przywrócona w dłuższej perspektywie. Zwłaszcza jeśli rząd zrozumie, co się dzieje i podejmie

odpowiednie kroki. W przypadku, gdy ceny stają się zbyt wysokie w stosunku do dochodów, jedną z możliwości byłoby ograniczenie cen. Inną możliwością jest podniesienie minimalnych dochodów. Na przykład. W rzeczywistości prawdą jest również, że zwiększenie minimalnych dochodów w dłuższej perspektywie powinno pozwolić na obniżenie cen. Ponieważ w wyniku wyższych dochodów sprzedaż, a także obrót towarami ogólnie wzrośnie. Co sprawi, że firmy będą bardziej rentowne, a w połączeniu z wydajnością i ekonomią skali, będą mogły albo obniżyć ceny, albo pozwolić na jeszcze większy wzrost płac pracowników. Staram się tutaj przekazać, że zyski lub korzyści z firm powinny być generalnie przekazywane pracownikom. Poprzez lepszą płacę lub poprawę pracy poprzez konieczność wykonywania mniejszej ilości pracy lub cokolwiek innego. Można to zrobić, a jeśli się tego nie robi, zazwyczaj prowadzi to do długoterminowych problemów. Tak jak teraz, pracownicy z niższych grup dochodowych powinni zarabiać znacznie więcej niż obecnie. Częściowo z powodu automatyzacji i wzrostu wydajności.

Co więcej, jeśli chodzi o inflację, prace Miltona Friedmana są oczywiście ważne i interesujące. Nie będę jednak zagłębiał się w ten temat. Chcę to jednak zrobić w odniesieniu do koncepcji Miltona Friedmana, która jest istotna. Mam na myśli jego koncepcję "helikopterowego zrzutu pieniądza" ("Optymalna ilość pieniądza", Milton Friedman, 1969). Koncepcja ta została kiedyś wspomniana przez Miltona Friedmana. Oczywiście później różni intelektualiści i naukowcy dyskutowali lub wspominali o tej koncepcji.

Faktem jest, że określenie Friedmana "helikopterowy zrzut pieniądza" ("Optymalna ilość pieniądza", Milton Friedman, 1969) brzmi ładnie. Jednak z kilku powodów nie pomoże to w ożywieniu gospodarki. Głównym powodem, dla którego to nie zadziała, jest fakt, że nawet "zrzut pieniędzy z helikoptera" Friedmana nie polega na prawdziwej kreacji nowych pieniędzy. Aspekt luzowania ilościowego (QE) zainicjowany przez FED (Rezerwę Federalną) i praktykowany w obecnych czasach nie działa z mniej więcej tego samego głównego powodu, ale także mniej więcej z tych samych cech, co "zrzut pieniędzy z helikoptera". Oczywiście istnieje duża różnica między arbitralnym "zrzutem pieniędzy z helikoptera" a bardziej celowo ukierunkowanym QE. Istnieje również prawdopodobnie więcej różnic, które można znaleźć i nazwać między "zrzutem pieniędzy z helikoptera" a QE. Istnieją jednak również pewne podobieństwa, które są w rzeczywistości szkodliwe i zapewniają, że zarówno QE, jak i "zrzut pieniędzy z helikoptera" nie są tak naprawdę skuteczne w dłuższej perspektywie.

A przynajmniej nie są wystarczająco skuteczne i znacznie mniej niż bardziej optymalne i wielkie rozwiązanie, jakim może być i jest moja innowacja dla systemu pieniężnego.

Fascynujące jest jednak to, że John Maynard Keynes (którego osobiście bardzo lubię) w 1936 roku w swojej książce "Ogólna teoria zatrudnienia, oprocentowania i pieniądza" zaproponował już coś mniej więcej podobnego do propozycji Miltona Friedmana "helikopterowego zrzutu pieniądza". Odnoszę się do następującego fragmentu jego książki:

"Gdyby Skarb Państwa wypełnił stare butelki banknotami, zakopał je na odpowiedniej głębokości w nieużywanych kopalniach węgla, które są następnie wypełnione śmieciami miejskimi, i pozostawił prywatnej przedsiębiorczości na dobrze wypróbowanych zasadach leseferyzmu, aby ponownie wykopać banknoty (prawo do tego uzyskuje się oczywiście poprzez przetarg na dzierżawę terytorium zawierającego banknoty), oczywiście w drodze przetargu na dzierżawę terytorium, na którym znajdują się banknoty), nie będzie już bezrobocia, a przy pomocy reperkusji rzeczywisty dochód społeczności i jej bogactwo kapitałowe prawdopodobnie staną się znacznie większe niż w rzeczywistości."

(John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" London: Macmillan, 1936, s. 129)

We wrześniu 2012 r. Fed ogłosił trzecią rundę QE, QE3. Jednocześnie kontynuując działania ogłoszone w ramach QE2. Faktem jest, że środki te, podobnie jak "zrzut pieniędzy z helikoptera" (HDOM), zgodnie z intencją Miltona Friedmana, nie zadziałają. Przynajmniej jeśli dobrze rozumiem, o co tak naprawdę chodzi w "helikopterowym zrzucie pieniędzy". Jeśli chodzi o termin "zrzut pieniędzy z helikoptera", niestety muszę polegać na pośrednich źródłach, jeśli chodzi o dalsze informacje na temat tego, co by to oznaczało. Według tych pośrednich źródeł, ważnym aspektem i cechą "helikopterowego zrzutu pieniędzy" jest to samo, co w przypadku QE. Faktem jest, że zarówno QE, jak i HDOM NAPRAWDĘ nie dodają dodatkowych pieniędzy do gospodarki. Przynajmniej nie w dłuższej perspektywie. Ponieważ zarówno w przypadku QE, jak i HDOM, dług jest tworzony w zamian za wykreowane pieniądze. Odbywa się to celowo zarówno w przypadku QE, jak i HDOM. O ile rozumiem, ponieważ według ekonomistów zapobiegnie to inflacji. Jednak w przypadku USA QE oznacza również, że góra długu rośnie znacznie bardziej, podczas gdy jest i była już o wiele za wysoka.

Próbowałem już jednak wyjaśnić na różne sposoby w tej książce, że w wielu przypadkach inflacja nie musi być nawet czymś złym. I że inflacją i tak można dobrze zarządzać, można jej przeciwdziałać, jeśli jest to naprawdę konieczne i pożądane. Jednak z różnych narzędzi i regulacji ekonomistów, polityków i rządów jasno już wynika, że ludzie po prostu nie rozumieją wystarczająco dobrze pojęcia i zjawiska inflacji.

Tworzenie pieniędzy, tworzenie prawdziwych pieniędzy, jest i będzie absolutnie konieczne w dłuższej perspektywie. Co więcej, najdoskonalszym i najbardziej optymalnym sposobem na stworzenie nowych dodatkowych pieniędzy - moim dziełem jest innowacja dla systemu pieniężnego - jest również najdoskonalsze rozwiązanie, aby naprawdę rozwiązać kryzys zadłużenia. A ponadto, aby uczynić nasz obecny system pieniężny tak elastycznym i przekształcić go ze stosunkowo zamkniętego w bardziej otwarty system, tak aby współzależności pieniądza i niedoboru zmniejszyły się, a tym samym zwiększyły możliwości rzeczywistego wzrostu podmiotów. Wdrożenie mojej innowacji systemu pieniężnego doprowadzi do przejścia do Doskonałego Systemu Monetarnego, który stworzyłem i zainicjowałem. Który nie jest systemem teoretycznym, ale systemem, który bezpośrednio odpowiada potrzebom i koniecznościom w naszej praktyce, w naszym społeczeństwie. Doskonały System Monetarny musi stać się rzeczywistością, aby przekształcić się w znacznie bardziej społeczną i znacznie ulepszoną gospodarkę i społeczeństwo.

Tak więc głównym problemem zarówno QE, jak i HDOM jest fakt, że do naszej gospodarki nie są dodawane żadne dodatkowe i bardzo potrzebne pieniądze. Chociaż jest to bardzo potrzebne do :

- Überhaupt umożliwia przynajmniej częściową spłatę wcześniejszych długów.

- Umożliwienie realnego wzrostu gospodarki, w tym poprzez to, ale także

- Umożliwienie pełniejszej i skuteczniejszej kwantyfikacji naszego społeczeństwa oraz przekształcenie nieefektywnych, szkodliwych i szkodliwych zależności w naszym społeczeństwie tam, gdzie jest to konieczne i gdzie można to zrobić, w mniej szkodliwe zależności lub nawet całkowity brak zależności. Wracam do tego w innych częściach mojej argumentacji w tej książce.

- Bardziej szczegółowe i doskonalsze - częściowo być może dzięki bardziej ukierunkowanemu - wsparcie za pośrednictwem kapitału społecznego i finansowego mogłoby stać się możliwe, a także rzeczywistością.

Tak więc zarówno QE, jak i idea HDOM, tak naprawdę nie dodają pieniędzy, zwiększając jednocześnie zadłużenie. A ponieważ od długu trzeba również płacić odsetki, ogólna sytuacja rządów tylko się pogarsza. Chyba że koszty odsetek spadną, a stary stan zadłużenia zostanie zastąpiony nowym, o niższych kosztach odsetkowych. A ponieważ rządy, oprócz organizacji i osób fizycznych, faktycznie wydają swoje pieniądze z powrotem na podstawowy proces w gospodarce, a w tym procesie mają również ważne relacje z innymi podmiotami w gospodarce i samą gospodarką, zarówno QE, jak i HDOM są również bardzo szkodliwe dla samej gospodarki pod tym względem. Fakt, że zadłużenie jest już zbyt wysokie, a nawet rośnie, ma poważny wpływ na samą gospodarkę. Choćby niekorzystny wpływ wzrostu zadłużenia na politykę monetarną zarówno USA, jak i UE. Polityki te mają już bardzo negatywny charakter, ale także treść. Również dlatego, że rządy nie rozumieją jeszcze, jak naprawdę działa gospodarka, a przede wszystkim, jak mogłaby działać. A brak zrozumienia pozornie złożonej koncepcji inflacji i wynikająca z tego negatywna polityka UE również z tego powodu prowadzi tylko do dalszego pogorszenia stanu gospodarki i społeczeństwa.

Innym szkodliwym aspektem QE jest to, że pieniądze wpompowane w ten sposób w gospodarkę, ale oparte na tworzeniu długu i odsetkach dla banków, również w dużej mierze trafiają z powrotem do banków. A nie do tych grup społecznych, które potrzebują ich znacznie bardziej, gdzie problemy są naprawdę obecne. To, co faktycznie dzieje się z QE3 - jeśli dobrze rozumiem - polega na tym, że Fed zaciąga pożyczki od banków. A następnie pompuje te pieniądze z powrotem do banków, aby spłacić zadłużenie hipoteczne. W tym dodatkowe tworzenie długu oprocentowanego dla banków.

Moim zdaniem to uproszczone wyjaśnienie QE3 podkreśla, jak obłąkany jest sposób działania FED przynajmniej w przypadku QE3. Pożyczanie pieniędzy od banków. Aby następnie spłacić inne pożyczki od banków. Aby te banki miały więcej pieniędzy na udzielanie większej liczby kredytów hipotecznych. Pomijając fakt, że w praktyce jest mało prawdopodobne, aby banki pożyczały więcej na kredyty hipoteczne w ten sposób, ponieważ udzielanie kredytów hipotecznych

podlega zasadom, które się nie zmieniają, a osoby fizyczne muszą mieć pieniądze, aby zaciągać kredyty hipoteczne. Z tego powodu - przez to działanie - dostaną tylko mniej pieniędzy w przyszłości. ponieważ podatki muszą zostać podniesione, aby spłacić również pożyczki zaciągnięte przez rząd (pewnego dnia).

Jest to sprzeczne z moją innowacją dotyczącą systemu pieniężnego, która w swej istocie ma na celu rzeczywistą dodatkową kreację pieniądza BEZ długów. Dzięki tym dodatkowym pieniądzom można, między innymi, spłacić mniej lub więcej długów bez zaciągania innych długów w ich miejsce. Chodzi więc o faktyczną spłatę (części) długów. W ten sposób strona otrzymująca pieniądze może faktycznie ponownie zacząć z nich korzystać i jako taka nie cofa się. Nikt, żadna strona, nie straci, jeśli moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie wdrożona. Chociaż są strony, które zyskają. Będzie to tylko wtedy, gdy pieniądze, które staną się dodatkowo dostępne dzięki mojej innowacji, zostaną również wykorzystane do innych celów. Takich jak lepsza edukacja, lepsza opieka zdrowotna, lepsza opieka nad osobami starszymi, lepsze (możliwości i finansowanie) nauki. Ale także (częściowe) zniesienie podatków. Nie na krótko, ale na dłużej i być może na stałe. Podatek dochodowy, podatek/akcyza na benzynę, podatek od wartości dodanej. Podatek od psów. Podatek od fotoradarów. Podatek od przekroczenia prędkości. Wszystko to może zostać zniesione w mniejszym lub większym stopniu, gdy moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie wprowadzona. Bez zastępowania go innymi podatkami i bez zwiększania zadłużenia lub braku pieniędzy w rządzie lub innych partiach społecznych.

Moja innowacja dla systemu pieniężnego. To rozwiązanie korzystne dla wszystkich. Wszyscy korzystają i nikt nie cierpi. Naprawdę wszyscy i wszystkie strony odnoszą korzyści. I w przeciwieństwie do historii QE i pomysłu HDOM, zapewnia rozwiązanie kryzysu zadłużenia. Jedyne i najdoskonalsze.

5. Rewolucja monetarna wymaga innego sposobu myślenia

Ta książka jest dość wyczerpującym opisem kryzysu gospodarczego i jego rozwiązania. Wszechstronny, ale też nie. Nie jest obszerny, ponieważ pozostaję raczej powierzchowny i nie zagłębiam się w wiele aspektów i kwestii związanych z pieniędzmi, gospodarką i kryzysem zadłużenia. Ale jest obszerny, ponieważ omawiam niektóre kwestie szerzej niż jest to absolutnie konieczne. W rzeczywistości, moim zdaniem, całą kwestię, która doprowadziła do kryzysu zadłużenia i wynikające z niego rozwiązanie można odpowiednio wyjaśnić na mniej niż 10 stronach tekstu. Problem polega jednak na tym, że większość nie zrozumie tych 10 stron wyjaśnień z powodu zbyt wielu założeń dotyczących ekonomii, które nie są prawdziwe, ale które wiele osób uważa za istotne. Chociaż tak nie jest.

Faktem jest, że podstawowa zasada i fundament całego naszego systemu gospodarczego i systemu pieniężnego jest w swej istocie dość prosta i powinna być możliwa do wyjaśnienia. Z wyjątkiem tego, że relacyjna istota pieniądza i pieniądza w naszym systemie gospodarczym i społeczeństwie jest niezwykle wieloaspektowa. Ale do fundamentalnego systemu pieniężnego dołączono również wiele "dodatków", które nie są istotne, aby mieć i uzyskać wystarczające zrozumienie, aby rozwiązać kryzys zadłużenia. Wręcz przeciwnie, wiele z tych dodatkowych aspektów systemu finansowego i gospodarczego jest również niekompletnych i częściowo destrukcyjnych dla niektórych stron lub procesów w tym systemie gospodarczym i społecznym należącym do i kształtującym nasze społeczeństwo.

Jeśli chodzi o zrozumienie pieniędzy i naszego systemu gospodarczego, prawdą jest to, co jest prawdą dla wszystkiego w naszym społeczeństwie. Mianowicie, że nasz system pieniężny i ekonomiczny jest również częścią naszego myślenia. Naszego systemu myślenia. Jednak nie tylko jest jego częścią, ale także wpływa na nasze myślenie i nasz system myślenia. Na lepsze lub na gorsze, ale w naszych obecnych czasach coraz bardziej na gorsze. To negatywne zjawisko jest wynikiem dysfunkcjonalności naszego systemu gospodarczego wynikającego z naszego systemu pieniężnego. Gdzie system gospodarczy i system pieniężny oraz polityka pieniężna nie mogą być rozdzielone, ale w

rzeczywistości są tym samym. I znowu, nie. W tym sensie, że system pieniężny, system gospodarczy i polityka pieniężna są mniej lub bardziej rozwiniętymi wersjami naszych pieniędzy. Może to być postrzegane jako proces liniowy lub kołowy, lub w jakiejkolwiek innej możliwej formie. Pewne zasady, prawa lub umowy - powiązania między pieniędzmi a innymi podmiotami w naszym społeczeństwie w ramach systemu, takiego jak system gospodarczy lub system pieniężny - sprawiają, że rzeczywistość ma bardziej liniowy lub matrycowy charakter. Podobnie jak pewne cechy samego pieniądza w systemie, takie jak w tym przypadku niedobór pieniądza lub postrzegany niedobór pieniądza (który ponownie nie jest cechą pieniądza lub samego systemu, ale raczej cechą jednostki lub jej / kolektywu w związku z aspektami lub cechami pieniądza i systemu, w którym funkcjonuje), wpływają na zależności, a tym samym na mniej lub bardziej matrycowe myślenie i rzeczywistość rzeczywistości. Ta mniej lub bardziej matryca we wszystkich przypadkach wpływa na część naszego kapitału finansowego i rzeczywistości, a także na nasz kapitał społeczny i rzeczywistość. Ponieważ finansowy nie tylko wpływa na społeczny, ale właśnie dlatego, że finansowy jest zawsze społeczny (kapitał) w mniejszym lub większym stopniu.

Wolność jest ważną wartością nie tylko dla nas wszystkich. Jest ważną wartością częściowo dlatego, że więcej wolności oznacza mniej zależności. Mniej zależności relacyjnej. Wiąże się to jednak z dysfunkcjonalnymi lub zakłócającymi aspektami zależności relacyjnej, które należy rozwiązać lub wyeliminować, aby zapewnić więcej wolności. Jeśli chodzi o pieniądze, mniejszy (postrzegany) niedobór pieniędzy oznacza mniejszą zależność. A dodatkowo, w przypadku mniejszego niedoboru pieniędzy, także więcej możliwości zarówno finansowych, jak i społecznych. W takim przypadku większa wolność oznacza również większy wzrost. Większy rozwój organizacji, rządów i jednostek w społeczeństwie. W ostatecznym rozrachunku tylko dwa ostatnie, większy wzrost jednostek i społeczeństwa, są naprawdę ważne. Chociaż rozwój organizacji i rządów przyczynia się do rozwoju jednostek i społeczeństwa.

Oprócz niedoboru pieniędzy, negatywne lub negatywnie postrzegane zasady, prawa i umowy również negatywnie wpływają na naszą wolność, a tym samym na nasz rozwój. Chociaż zasady, prawa i umowy mogą mieć również pozytywny wpływ na rozwój. Pod tym względem czasami pewna utrata wolności w relacjach jest konieczna, aby umożliwić wzrost w innych obszarach. Często zapomina się jednak, że wzrost ma nie tylko wymiar finansowy, ale także społeczny. I że ten społeczny wzrost jest ostatecznie jedyną naprawdę ważną rzeczą i dlatego

powinien być wiodący we wszystkim, co robimy. Umowa lub zasady i prawa (zasady i prawa są specyficznymi formami umów) są i powinny być nie tylko finansowe, ale także społeczne. I będziemy musieli sobie z tym poradzić, zwłaszcza w zakresie wdrażania i stosowania umowy lub zasad i przepisów w wystarczający i doskonały sposób przez cały czas. We wszystkim, co robimy w tym społeczeństwie, społeczeństwo i bycie społecznym musi odgrywać tak dużą rolę, jak to tylko możliwe. Dotyczy to również naszego systemu pieniężnego, systemu gospodarczego i systemu/polityki pieniężnej.

Jeśli chodzi o wspomniane już liniowe i matrycowe cechy naszego systemu pieniężnego, systemu gospodarczego i systemu monetarnego, można powiedzieć, co następuje. Naprawdę wszystko w naszym społeczeństwie, i mam na myśli naprawdę wszystko, jest częścią sensemaking. Naszego myślenia. W którym indywidualne i zbiorowe systemy myślenia są częścią siebie nawzajem i wpływają na siebie. Najdoskonalsza i najbardziej optymalna sytuacja istnieje wtedy, gdy całe nasze myślenie, a także wszystko w naszym społeczeństwie, jest jak najbliżej najdoskonalszej podstawy myślenia i przejawów tego myślenia w naszym społeczeństwie. Tym najdoskonalszym fundamentem jest to, co nazwałem holopluralizmem lub holo-wielokrotnością. W rzeczywistości WSZYSTKO w naszym myśleniu i naszym społeczeństwie powinno opierać się na TYM. Jeśli tak nie jest, prowadzi to do mniej optymalnych, a nawet szkodliwych lub zaburzonych rzeczywistości.

Faktem jest, że cały nasz obecny system pieniężny jest w rzeczywistości oparty i pełen nielogiczności. Względnej nielogiczności, która tak naprawdę nie była i nie została zauważona aż do teraz, ale istnieje. Mówię tu o pewnych relacyjnych związkach, które są umowne, ustanowione lub oparte na zasadach między organizacjami i jednostkami. Które nie mają logicznego charakteru, formy ani składu, gdy patrzy się na nie z punktu widzenia ich relacji ze społeczeństwem oraz z całkowicie niezakłóconego i optymalnego sposobu myślenia. Ta nielogiczność jest częściowo wynikiem niedoboru pieniędzy, ale także wynikiem zmian w naszym społeczeństwie związanych ze sposobem, w jaki nasze społeczeństwo jest zorganizowane i rolą, jaką pieniądz może w nim obecnie odgrywać. Począwszy od naszego obecnego systemu monetarnego i zasad, które w nim obowiązują.

Nasz obecny system pieniężny ma coraz większy wpływ na naszą gospodarkę i sposób życia po prostu z powodu wszystkich umów i dodatkowych zasad - na przykład polityki pieniężnej UE, USA, krajów i organizacji. Staliśmy się coraz bardziej zależni od pieniędzy. Jednak prawdą jest również to, że pieniądze stają się coraz rzadsze, a do produkcji towarów i usług potrzeba coraz mniej pracy. Podczas gdy w ramach obecnego prehistorycznego systemu monetarnego istnieje bezpośrednia lub pośrednia zależność między pracą a dochodem. Wszystkie świadczenia społeczne, ale także wszystkie wydatki rządowe mogą być opłacone tylko wtedy, gdy pracownicy poniosą te wydatki. Taka jest sytuacja w naszej obecnej gospodarce. A jeśli mniej osób wykonuje pracę lub jeśli pracownicy razem zarabiają mniej pieniędzy lub muszą zarabiać więcej z powodu większych kosztów społecznych i nie zarabiają więcej (jak w obecnej sytuacji), to prowadzi to do problemów. Co jest nieuniknione we względnie zamkniętej gospodarce, takiej jak nasza. Gwarantuje to, że gospodarka zostanie wytrącona z równowagi, jak to miało miejsce na świecie w ostatnich latach. Kryzys finansowy i gospodarczy, oficjalnie nazywany od około 2008 roku, rozpoczął się w rzeczywistości znacznie wcześniej. Jest to logiczna konsekwencja niekompletnego systemu monetarnego, który nie pasuje do rozwoju naszych czasów.

Aby naprawdę rozwiązać nasz kryzys zadłużenia. I dostosować nasz system pieniężny i monetarny oraz politykę do potrzeb obecnych czasów i lepszej przyszłości. Potrzebne są między innymi następujące elementy:

1) Pieniądze muszą ponownie stać się znacznie mniej deficytowe niż obecnie. To w dużej mierze usunie skrajnie negatywne zależności w społeczeństwie. Zapewnia większą wolność. I oczywiście w rezultacie zwiększają się możliwości i szanse rządów, organizacji i jednostek

2) Pieniądze powinny być zarabiane nie tylko poprzez pracę na nie (wytwarzanie dóbr lub usług), ale dodatkowo pieniądze powinny być po prostu produkowane. Przynajmniej teraz jest to potrzebne tak szybko, jak to możliwe, aby zrekompensować ogromny niedobór pieniędzy. Ale w przyszłości jest to również potrzebne dla 3), ponieważ to oddzielenie pieniądza od pracy umożliwia również następujące rzeczy

3) Pracownicy nie powinni płacić za wszystkie koszty ponoszone przez rządy. Oznacza to, że pracownicy nie powinni być zmuszani do płacenia poprzez pracę za koszty rządowe, które obejmują zasiłki dla bezrobotnych, koszty opieki zdrowotnej, opieki nad osobami starszymi, inne świadczenia itp. W przyszłości

część tych wydatków powinna być po prostu opłacana za pomocą pieniędzy wytwarzanych równolegle lub w podstawowym procesie tego, co jest obecnie postrzegane jako tworzenie wartości, a mianowicie produkcji towarów i usług.

Dzięki tym wszystkim środkom nasz obecny system pieniężny będzie ponownie pasował do wymagań i życzeń naszych czasów. Niedopasowanie, które istnieje teraz, zmieni się w doskonałe dopasowanie do życzeń i wymagań oraz charakteru społeczeństwa. W następstwie tej niezbędnej transformacji systemu pieniężnego, społeczeństwo również będzie musiało ulec transformacji pod pewnymi względami. Między innymi, a także w dużej mierze w wyniku zmian w systemie pieniężnym, a także tego, co umożliwi on społeczeństwu nowej generacji. A to bardzo dużo. Bardzo dużo. Moja innowacja dla systemu pieniężnego doprowadzi do bezprecedensowych możliwości i rozwoju w społeczeństwie i gospodarce. Gospodarka i pieniądze będą i mogą ponownie służyć społeczeństwu i rozwojowi jednostek, organizacji i rządów.

Obecnie ekonomia z pewnością nie jest "grą o sumie zerowej". Nie tylko dlatego, że wartość nie zależy tylko od pieniędzy, a nawet składa się ze wszystkiego poza pieniędzmi. Jak również mówię w innej części tej książki, pieniądze same w sobie nie są nic warte. Wydaje się to dziwnym stwierdzeniem, ale nie jest tak, jeśli wyobrazimy sobie w naszych umysłach, że nie możemy już nic zrobić z pieniędzmi, które mamy w naszych portfelach lub w banku, lub z tym, co dopiero zarobimy. W takiej sytuacji pieniądze rzeczywiście nie byłyby już nic warte. Pieniądze mają swoją wartość tylko ze względu na zasady, które wspólnie ustanowiliśmy (ustanowiliśmy) w odniesieniu do pieniędzy oraz fakt, że zasadniczo, przynajmniej w wystarczającym stopniu, wszyscy przestrzegamy tych zasad.

6. O naszej relacyjnej istocie i matrycy

W obrębie nauk społecznych istnieje ruch określany mianem konstrukcjonizmu społecznego. Nurt ten ma charakter ogólny, a badacze z różnych nauk społecznych są nim zainteresowani w mniejszym lub większym stopniu. Niektórzy z nich są określani jako konstrukcjoniści społeczni, co oczywiście zawsze ma miejsce w mniejszym lub większym stopniu. Istnieje jednak kilku znanych naukowców i intelektualistów, którzy są postrzegani przez innych jako konstrukcjoniści społeczni. Jednym z przykładów jest francuski socjolog i filozof Bruno Latour, który wraz z Michelem Callonem i Johnem Lawem jest postrzegany jako twórca teorii aktora-sieci. Teoria ANT. Konstrukcjonizm społeczny jest ważnym ruchem w naukach społecznych. Zakłada on, że świat jest plastyczny i zmienny przez nas jako jednostki lub aktorów. To oczywiście prawda. Ale ważnym faktem, który wspiera ten nurt, jest to, że nauka jest również coraz bardziej zaawansowana w zrozumieniu naszego środowiska społecznego i społeczeństwa. W trakcie tego procesu opracowuje również coraz lepsze metodologie i narzędzia, aby zacząć lepiej rozumieć nasze społeczeństwo, ale także - i to jest najbardziej interesujące i fascynujące - ulepszać je. W związku z tym konstrukcjonizm społeczny oraz związane z nim metody i techniki badawcze są również bardzo ważną i fascynującą częścią zarządzania zmianą. Moja praca, w szczególności moja praca nad meta-semeiotics, jest nie tylko ważną częścią tego, ale także bardzo fundamentalną i ważną dla dalszego ulepszania i optymalizacji konstrukcjonizmu, metodologii z nim związanych, ale przede wszystkim przekształcania i ulepszania społeczeństwa. W każdej możliwej formie i w każdej możliwej dziedzinie. Jest to najdoskonalszy sposób widzenia, najdoskonalsza metodologia i najważniejszy krok naprzód dla nauki i praktyki. W przyszłości będę musiał dokładniej wyjaśnić moją metasemiotykę, która jest lepsza niż semiotyka CS Peirce'a i niż jakakolwiek metafizyka. Ale zasadniczo metasemiotyka - moje dzieło - jest już gotowa. Podobnie jak moja innowacja dla systemu pieniężnego, ale niestety ona również wymaga dalszych wyjaśnień, a zwłaszcza tego, aby coraz więcej ludzi było jej świadomych i zaczęło rozumieć, jak doskonałe jest to wszystko.

Psycholog i badacz społeczny Kenneth Gergen jest jednym z wielu innych naukowców, których można uznać za należących do konstrukcjonistów społecznych. Założył instytut TAOS. I napisał kilka książek. Spośród tych książek interesująca jest książka "byt relacyjny". Sama książka jest bardzo dobra i interesująca. Jednak, podobnie jak w przypadku większości i wszystkich książek

w ogóle, podstawowa perspektywa - lub przynajmniej perspektywa osoby czytającej to, co jest opisane w książce - jest nie tylko bardzo ważna, ale wręcz niezbędna. W wielu przypadkach już z samej prezentacji dzieła (samego tekstu lub sposobu w jaki jest on przekazywany przez samego autora) widać, że sam autor dzieła naukowego nie posiada najdoskonalszej i jedynej naprawdę poprawnej perspektywy i zrozumienia. Tę jedyną właściwą perspektywę i rozumienie, będące metasemiotyczne i właściwe dla praktycyzmu, można znaleźć w niewielu pracach. A nawet jeśli można ją wykryć, to nie we wszystkich aspektach i aspektach dzieła. Oznacza to, że nawet jeśli można wykryć jakąś formę metasemiotyki, nie jest ona jeszcze wystarczająco kompletna i wszechstronna. Prowadzi to do różnego rodzaju błędów. Rzeczywistość nie jest wielowarstwowa. Jest holopluralna, co w języku niderlandzkim prawdopodobnie najlepiej przetłumaczyć jako holo-multiple. Przy czym holo-wielowarstwowość powinna być postrzegana i przedstawiana w inny sposób niż holograficzność czy holograficzność. Holograficzny jest bardziej pojedynczy niż holo-wielokrotny, a tym samym ma bardziej liniowy charakter niż holo-wielokrotny. Holo-wielokrotność powinna być postrzegana w sposób holo-wielokrotny, to znaczy mniej lub bardziej kumulatywnie holo-wielokrotny we wszystkich kierunkach na zewnątrz. We wszystkich możliwych kierunkach. Wszystko, co jest holo-wielokrotne, samo jest częścią i samo składa się z nieskończonej holo-wielokrotności. Tak więc w rzeczywistości wszystko jest holopluralne holopluralne. Nasze holopluralne wszechświaty są holopluralne holopluralne. Jest to relacyjny sposób widzenia. Który w swej istocie naprawdę bierze pod uwagę wszystkie możliwe czynniki i kwestie, a nawet możliwości, które istnieją. Ta faktyczność i istota jest również poruszana i, mam nadzieję, odpowiednio przedstawiona w moim tworzeniu antenarracji phronesis. Co jest częścią praktycyzmu c.q. phronesis meta-semeiotics.

Byt relacyjny musi być również rozumiany z perspektywy metasemiotycznej. A metasemiotyka i praktycyzm jest i dotyczy również najbardziej ostatecznej i pełnej formy i istnienia bytu relacyjnego. I relacyjnego jeszcze nie bycia. Co prawdopodobnie jest również formą bycia, a nie bycia. Możliwości jako przynależące do bytu. Ten tekst - na przykład ta książka - jest formą bycia, jeśli jest uważany za książkę i tekst. Podczas gdy jest to forma niebycia, jeśli spojrzeć na treść i tę część treści, która nie jest jeszcze rzeczywistością w naszym społeczeństwie lub gdziekolwiek poza tekstem tej książki. Pod tym względem, nawiasem mówiąc, stwierdzenie Jacquesa Derridy, o którym wspomniałem we wcześniejszej części tej książki, jest również niezwykle interesujące i istotne.

Patrząc na byt relacyjny lub otaczającą nas rzeczywistość. Następnie należy zrozumieć, że te formy bytu są zawsze bardziej redukcjonistyczną formą holoplurystycznej wielości. W związku z tym tworzenie wrażeń i reprezentacja powinny być również w swej istocie mnogie, a najlepiej bardziej mnogie niż rzeczywistość. Lub przynajmniej wystarczająco kompletne i mnogie w samej reprezentacji lub kombinacji reprezentacji, a także interpretacji tej reprezentacji. Im bardziej pluralny jest proces sensotwórczy - łączący się i odpowiadający temu, co nazwałem antarracją phronesis - tym lepszy jest jego rezultat i tym lepsza jest możliwość stworzenia doskonalszego bytu.

Ale dodatkowo należy zrozumieć, że mnogość możliwości daje nam niemal nieograniczone możliwości przekształcania otaczającej nas rzeczywistości i nadawania jej innych form i rzeczywistości. Zwłaszcza gdy zrozumienie i umiejętności tych, którzy to robią, są większe i rosną. Ponadto jednak ważne jest, aby w ogóle zrozumieć, że rzeczywistość, jakiej doświadczamy, jest tylko jedną z wielu rzeczywistości i, co ważniejsze, możliwości. Istnieje wiele niemal nieskończonych innych możliwości dla naszej rzeczywistości, a tym samym także dla naszego społeczeństwa, organizacji i jednostek w nim. Może się to wydawać znanym i ustalonym faktem. Ale jest zbyt mało zrozumiałe, co to oznacza dla możliwości naszego społeczeństwa i sposobu, w jaki moglibyśmy, ale co ważniejsze, powinniśmy lepiej organizować rzeczy. Do tego dochodzi fakt, że wszystko musi być rozpatrywane i rozumiane w relacyjny, holoplurystyczny sposób. Wtedy to, co mówię tutaj o rzeczywistości, która może być tak bardzo różna na tak wiele różnych sposobów, również nabiera zupełnie innej perspektywy, ale przede wszystkim możliwości dramatycznie rosną, aby faktycznie radykalnie poprawić, rozwinąć i przekształcić nasze społeczeństwo w głęboki sposób i na jakościowo znacznie lepszym poziomie w coś, co może stale się poprawiać i rozwijać.

Moja innowacja dla systemu pieniężnego jest tego istotną częścią. Jest częścią holopluralnego zrozumienia, co z definicji oznacza, że przyczynia się do znacznie lepszego wzrostu i transformacji naszego społeczeństwa. Jednakże, ponieważ pieniądze i polityka monetarna odgrywają tak głęboką rolę w naprawdę wszystkim w społeczeństwie, moja innowacja systemu pieniężnego w szczególności będzie miała najgłębszy wpływ na naprawdę wszystko, co można sobie wyobrazić. Nikt, nawet ja, nie rozumie jeszcze w pełni, jak dalekosiężne będzie to wszystko. Nie można tego jeszcze pojąć, ponieważ naprawdę doprowadzi to do prawie bezprecedensowej i ogólnie bardzo pozytywnej energii i

wyników. Zwłaszcza, gdy moja relacyjna meta-semiotyka będzie w coraz większym stopniu stawać się fundamentem i główną perspektywą oraz częścią sensotwórstwa, nauki, praktyki i społeczeństwa jako całości.

Nasz obecny system pieniężny, w swoich podstawach i skutkach, jest wysoce ograniczający i szkodliwy. Dzieje się tak głównie dlatego, że ten system pieniężny jest niekompletny. Ale, co jest jeszcze bardziej fundamentalne, nie pasuje on do rzeczywistości. Rzeczywistość ta wymaga wielorakiego i tworzącego możliwości systemu pieniężnego, który ponadto nie opiera się na coraz większej liczbie zależności, które utrudniają, ale zamiast tego koncentruje się na możliwościach innowacji, transformacji i wzrostu.

Niektóre aspekty naszego obecnego systemu pieniężnego, które utrudniają i prowadzą do szkodliwych skutków, są następujące:

- Pieniądze są w zasadzie kwantyfikacją rzeczywistości. Jest to sposób reprezentowania otaczającej nas rzeczywistości. Jednak ta reprezentacja jest zawsze redukcjonistyczna, a zatem do pewnego stopnia niekompletna. Co samo w sobie nie musi być przeszkodą, o ile właściwości i cechy tej reprezentacji odpowiadają rzeczywistości tak ściśle, jak to możliwe. I tak długo, jak kwantyfikacja jest przeprowadzana w tak kompletny sposób, jak to tylko możliwe. Mam przez to na myśli na przykład to, że jeśli coś jest wyrażone w pieniądzach, to tak wiele aspektów, które są ważne do wyrażenia w pieniądzach, jak to tylko możliwe, jest faktycznie wyrażonych w pieniądzach. Na przykład, gdy mówimy o kosztach, koszty społeczne i koszty zasobów naturalnych powinny być również odpowiednio skwantyfikowane. Przy wytwarzaniu produktu ważne są nie tylko bezpośrednie koszty pracy i materiałów, ale także koszty relacyjne, takie jak koszty społeczne, koszty opieki zdrowotnej, koszty przejęcia i wpływu na przyrodę i społeczeństwo itp. Jak wszyscy wiemy, koszty te nie są w pełni policzalne. Nie na poziomie organizacyjnym, ale także nie na poziomie rządowym. Istnieją pewne koszty, których nikt nie bierze pod uwagę, a zatem nie są one zwracane ani opłacane. A ponieważ pewne rzeczy nie są kwantyfikowane, straty w tych obszarach nie są nawet brane pod uwagę w niektórych przypadkach lub ogólnie. Nie są one brane pod uwagę, a nawet nie są uważane za istotne przez niektóre strony. Czasami również dlatego, że koszty te - czy to finansowe, czy społeczne, czy też inne koszty kapitałowe - nie są nawet widoczne, ponieważ nie są nazwane ani reprezentowane przez kapitał finansowy lub społeczny.

- Ekonomiści całkowicie błędnie rozumieją zjawisko inflacji. Nie rozumieją jeszcze wystarczająco, na przykład, że inflacja jest zasadniczo etykietą nierównowagi. Brak równowagi w gospodarce. Co oczywiście może mieć wiele przyczyn. Ponadto istnieje wiele różnych form i przyczyn inflacji. Przyczyny te są w większości różne, ale dodatkowo na ogół wielorakie. Znacznie więcej niż obecnie rozumieją ekonomiści. Co więcej, prawdą jest, że inflacją można generalnie bardzo dobrze zarządzać, jeśli się ją odpowiednio zrozumie, i że ma duże znaczenie, w jakim klimacie społecznym lub rzeczywistości inflacja występuje, a tym samym także charakter i przyczyny tej inflacji. Co więcej, prawdą jest również, że inflacja nigdy nie powinna być postrzegana jako samodzielna rzecz, ale raczej jako jedno z wielu zjawisk w społeczeństwie, które i tak wystąpi w pewnym stopniu, ale w większości przypadków nie jest nawet szkodliwe lub nie musi być. Istnieje kilka powodów, dla których różne formy inflacji nie są złe same w sobie, a nawet są logicznym naturalnym wynikiem bardzo dobrych i konstruktywnych zmian w społeczeństwie. Na przykład w dzisiejszym społeczeństwie inflacja jest głównie zjawiskiem wzrostu gospodarczego. Ta forma i jakość inflacji nie jest szkodliwa. Istnieją różne sytuacje społeczne, w których inflacja sama w sobie nie stanowi problemu. Co więcej, choć istnieją niepożądane formy inflacji, zazwyczaj mają one głębszą przyczynę. W tym przypadku - obecnej sytuacji w społeczeństwie - ta głębsza przyczyna jest źle rozumiana. Inflacja może wynikać zarówno ze zbyt dużej ilości pieniędzy w społeczeństwie, jak i z ich zbyt małej ilości. Co więcej, sama inflacja może być spowodowana zbyt dużym brakiem równowagi w systemie per se. Bez większej lub mniejszej ilości pieniędzy w społeczeństwie. Może być również tak, że różne kombinacje utraty równowagi z lub bez większej lub mniejszej ilości pieniędzy w gospodarce prowadzą do mniej lub bardziej inflacyjnych zjawisk. W dzisiejszym społeczeństwie występuje jednak chroniczny niedobór pieniędzy wśród niektórych grup społecznych. Są to problematyczne nierównowagi, a więc występuje tu również problematyczna inflacja. Inflacja jest problematyczna, ponieważ jest spowodowana niedoborem pieniędzy, ponieważ ten problematyczny niedobór pieniędzy nie jest eliminowany przez prawidłowe zarządzanie systemem będącym naszym społeczeństwem, a także i przede wszystkim dlatego, że problematyczna inflacja przekształca się w rosnącą problematyczną inflację, ponieważ sama inflacja już tworzy jeszcze mniej pieniędzy dokładnie tam, gdzie inflacja jest problemem. Należy zatem zająć się przyczyną tej problematycznej inflacji, zamiast postrzegać samą inflację jedynie jako problem. Rozumiem przez to, że system lub rzeczywistość, z którą mamy do czynienia, działa lub ma do czynienia z systemem pieniężnym, który jest niekompletny. Ta niekompletność, całkiem logicznie, powoduje inflację. Tak więc

niekompletność musi zostać rozwiązana poprzez dostosowanie samego systemu pieniężnego.

W swej istocie nasz obecny system pieniężny nie zapewnia odpowiednio pożądanego wzrostu podmiotów w naszym społeczeństwie. Kiedy niektóre podmioty rozwijają się finansowo, odbywa się to głównie kosztem innych podmiotów w społeczeństwie, zarówno pod względem finansowym, jak i ogólnym. Ale prawdą jest również to, że jeśli pieniądze są przekazywane podmiotom procesowym w naszym społeczeństwie, może to również odbywać się kosztem samego procesu pierwotnego. Rozumiem przez to na przykład to, że wiele produktów i usług, a także procesy zmian w organizacjach, w coraz większym stopniu pochłaniają nasze zasoby finansowe. Kosztem podstawowego procesu, takiego jak na przykład niemożność podniesienia płac lub nawet utrzymania ich na tym samym poziomie, gdy podaż pieniądza nie rośnie wystarczająco, jak ma to miejsce w obecnych czasach. W końcu pieniądze zawsze muszą skądś pochodzić. Znaczna część długu - czy to publicznego, czy prywatnego - jest prawdopodobnie konieczna lub spowodowana rosnącym zapotrzebowaniem na pieniądze na sam proces. Rzeczywiście, o ile mi wiadomo, coraz większe kwoty pieniędzy trafiają do obiegu między krajami. To, jak długo to trwa, ma znaczenie, ale poza tym, ile pieniędzy jest w to zaangażowanych. W końcu wszystkie pieniądze znajdujące się w obiegu między podmiotami w ten sposób nie mogą, przynajmniej w tym momencie, zostać wykorzystane do samego procesu pierwotnego. Lub doprowadzi do zadłużenia, krótko- lub długoterminowego.

- Pieniądze pełnią kilka funkcji w naszym społeczeństwie. Z biegiem czasu funkcje te znacznie wzrosły, zarówno pod względem mnogości, jak i współzależności. Żyjemy w społeczeństwie, w którym zależności związane z pieniędzmi umieściły nas wszystkich w matrycy. Matryca ta i jej zależności stanowią przeszkodę dla rozwoju tam, gdzie w samej matrycy istnieje nielogiczność, a także tam, gdzie wzrasta zależność od tej nielogiczności. Jak w przypadku kryzysu finansowego lub gospodarczego spowodowanego brakiem pieniędzy. Rosnący brak pieniędzy. Prowadzi do jeszcze bardziej niekorzystnego wpływu nielogiczności naszego obecnego macierzowego systemu monetarnego i polityki.

- Nasz obecny system pieniężny jest systemem zamkniętym. Nie dlatego, że musi taki być, ale bardziej dlatego, że tak ustaliliśmy zasady gry i ich przestrzegamy. Częściowo z powodu niezrozumienia tego, czym jest i czym może być pieniądz, ale także z powodu błędnych założeń i niezrozumienia zjawisk gospodarczych. Na przykład inflacji. Zrozumienie ekonomii jest po prostu zbyt niekompletne i fragmentaryczne. Ekonomiści generalnie rozumieją tylko

część ekonomii i naszego społeczeństwa, a nawet ta bardzo ograniczona część tego, na czym się koncentrują, jest często niekompletna, a w wielu przypadkach błędnie rozumiana. Czyniąc to, często rozumieją tylko sytuację "IST", a znacznie mniej to, czym mogą stać się pieniądze i nasza gospodarka poprzez dostosowanie samego systemu, ale także ewentualnie zasad naszego systemu gospodarczego i monetarnego. Nie trzeba oczekiwać od ekonomistów najdoskonalszego rozwiązania dla naszej gospodarki. W rzeczywistości takie rozwiązanie już istnieje, a lepszego nie można znaleźć ani stworzyć. Mówię o moim rozwiązaniu, które powinno zostać wdrożone w naszym społeczeństwie tak szybko, jak to możliwe. Od tego momentu kryzys finansowy i zadłużeniowy zostanie naprawdę trwale rozwiązany. A nasza gospodarka i społeczeństwo, a także organizacje i jednostki w nim mogą rosnąć jak nigdy dotąd. Gdzie wzrost jest i powinien być nie tyle ilościowy, co jakościowy.

Ale w istocie sprowadza się to do tego, że zarówno kapitał finansowy, jak i społeczny (które, nawiasem mówiąc, są wysoce współzależne, a także wpływają na siebie nawzajem i są relacyjnie powiązane) są relacyjne. Jednak relacje te muszą mieć właściwy charakter. I wpływać pozytywnie, a nie negatywnie. W recesji lub kryzysie, zwłaszcza w recesji lub kryzysie, niektóre aspekty systemu gospodarczego są lub mogą być negatywne i szkodliwe dla rządu, organizacji lub jednostek. Ale czysto nadmierne zależności między podmiotami w społeczeństwie mogą i będą również negatywne i szkodliwe. Wolność jest jedną z największych wartości i cech życia. Zbyt duża zależność powoduje erozję wolności. Co może i będzie prowadzić do różnych szkodliwych skutków dla kapitału. Kapitał finansowy, ale także kapitał społeczny.

Ze względu na wzrost zależności między podmiotami finansowymi, a także czysto zależność od różnych form pieniądza. W połączeniu z rosnącym niedoborem pieniędzy, niedoborem pieniędzy. W coraz większym stopniu znaleźliśmy się w strukturze macierzy, w której wszyscy musimy starać się coraz bardziej i robić coraz więcej, aby uzyskać część pieniędzy. Wiele z tych zależności nie istniało wcześniej, a w tamtych czasach sytuacja gospodarcza nie uległa tak znacznemu pogorszeniu, jak ma to miejsce od 2008 roku. W chwili, gdy piszę te słowa, mamy rok 2012, a rządy robią wszystko, co w ich mocy, by ponownie uruchomić gospodarkę i skutecznie zredukować zadłużenie. Jednak faktem jest, że to naprawdę może i będzie skuteczne tylko wtedy, gdy moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie zrozumiana i wdrożona. Do tego czasu wszelkie działania rządów lub innych podmiotów w naszym

społeczeństwie będą jedynie formą gaszenia pożarów. I nie doprowadzą do rzeczywistej poprawy, wręcz przeciwnie. A w międzyczasie sytuacja gospodarcza jako całość będzie się tylko pogarszać. Nie ma innej opcji. Rzeczywiście, znajdujemy się teraz w spirali, która - przy obecnym systemie finansowym i gospodarczym - może tak naprawdę iść tylko w jedną stronę. A jest nią spadek i pogorszenie sytuacji. W najprostszym ujęciu istnieją tylko 2 możliwości dla przyszłości kapitalizmu i gospodarek UE i USA, a także reszty świata. Są to następujące 2 możliwości:

1) Moja innowacja dla systemu pieniężnego NIE zostanie wdrożona. W takim przypadku nasza gospodarka i nasze społeczeństwo będą się tylko pogarszać. Nie będzie wtedy drogi na górę. I nie będzie, dopóki

2) Wprowadzona zostanie moja innowacja dla systemu pieniężnego. Od tego momentu kryzys zadłużenia dobiegnie końca. Ale oznacza to również dalszą poprawę, a także transformację nie tylko naszego systemu finansowego i monetarnego, ale także naszego społeczeństwa jako całości. Transformację w kierunku stworzonego przeze mnie Doskonałego Systemu Monetarnego. Który jest najlepszym i najdoskonalszym relacyjnym systemem monetarnym w historii. Doskonały System Monetarny to także System Monetarny wolności i wspaniałych możliwości dla jednostek, organizacji i społeczeństwa.

Pieniądze powinny ponownie stać się katalizatorem wzrostu gospodarczego. Pisałem już gdzie indziej, że pieniądze same w sobie nie mają żadnej wartości. Jeśli oszczędzamy pieniądze, nie mają one żadnej wartości. Wartość, jaką z nich czerpiemy, wynika wyłącznie z tego, że w przyszłości możemy za nie nabyć inne dobra lub usługi. Te dobra i usługi mają dla nas wartość. Same pieniądze już nie. Ale rzeczywiście, ze względu na zasady i umowy, które mamy między sobą dotyczące tego, co możemy zrobić z pieniędzmi, oraz fakt, że możemy za nie uzyskać towary i usługi, które mają wartość, posiadanie pieniędzy w momencie, gdy ich potrzebujemy, ma wartość. W związku z tym zarówno pożyczanie pieniędzy, jak i ich oszczędzanie mają wartość i są bardzo przydatne, a nawet niezbędne dla ciągłości życia. Jednak dużym problemem jest to, że w dzisiejszych czasach długi stały się zbyt duże, zarówno w ujęciu całkowitym, jak i konkretnym. I że jest to i staje się jedynym możliwym sposobem dla coraz większej liczby organizacji i ludzi, aby w ogóle przetrwać w dzisiejszej gospodarce, a tym samym w społeczeństwie. Należy również zdać sobie sprawę z tego, że nawet osoby posiadające stałą pracę czasami nie mogą nawet pozwolić sobie na własny dom i nadal popadają w długi, podczas gdy tak naprawdę nie robią nic specjalnego z pieniędzmi, które już zarabiają. Są

pracownicy, którzy nawet od czasu do czasu popadają w długi lub nawet muszą się zadłużać, aby zapłacić za niezbędne potrzeby życiowe, a nawet nie tak wystawne luksusy. To naprawdę hańba i prawie nie do pomyślenia w dzisiejszych czasach, oczywiście w oderwaniu od rzeczywistości i świadomości, że rzeczywiście znajdujemy się w kryzysie finansowym i zadłużeniowym, który jest bardzo intensywny i będzie się utrzymywał (zakładając, że moja innowacja nie zostanie jeszcze wprowadzona z jakiegokolwiek powodu). Pomijając fakt, że w przeszłości generalnie nie było nawet potrzeby zadłużania się, aby nadal zaspokajać niezbędne (podstawowe) potrzeby życiowe, podczas gdy obecnie tak jest. Myślę też, że David Graeber, w swojej książce na temat długu ("Dług, pierwsze 5000 lat, David Graeber, 2014"), mógłby dodać całkiem sporo w kategoriach antropologicznych i ekonomicznych, stwierdzając i pokazując bardzo wyraźnie, że historycznie długi nie musiały być zaciągane w takim stopniu, w jakim są w dzisiejszych czasach, aby (nadal) zaspokajać naprawdę niezbędne potrzeby życiowe.

Wiedza i możliwości są po to, aby naprawdę dać każdemu, kto pracuje, znacznie lepsze życie, w którym ludzie mogą po prostu kupić własny dom i naprawdę nie muszą się zadłużać ani zadłużać. A jeśli już się zadłużą, to w taki sposób, by dało się tym "zarządzać" i by te długi zawsze można było spłacić. Moja innowacja dla systemu pieniężnego tylko zwiększa te możliwości, a także radykalnie poprawi sytuację rządów i organizacji. Żyjemy w interesujących czasach. Czasie, w którym naprawdę możemy przejść do znacznie lepszego społeczeństwa. Wymaga to jednak transformacji naszego systemu pieniężnego. Transformacji, w której kluczowa jest moja innowacja dla systemu pieniężnego. Jest to rewolucja monetarna potrzebna, aby nasz system pieniężny był kompletny. A także fundamentalne tworzenie i stwarzanie możliwości dla naszego społeczeństwa jako całości, a także rządów, organizacji i jednostek w jego obrębie.

Relacyjna istota pieniądza w naszych gospodarkach, ale także relacyjna istota czegokolwiek w naszych gospodarkach, ale także wszechświatach, może rozwijać się w najdoskonalszy sposób tylko wtedy, gdy ta relacyjna istota ma również najdoskonalszy charakter i fundament. Jest to fundament i charakter holopluralistycznej istoty relacyjnej. Jednak holopluralistyczna istota relacyjna może mieć również mniej lub bardziej doskonały charakter. Nawet pozytywny lub negatywny. Praktycyzm i meta-semeiotyka są nastawione na pozytywną energię i pozytywny rozwój, i to również musi być ich charakter w jak największym

stopniu. Dotyczy to oczywiście również kapitału, zarówno finansowego, jak i społecznego.

Aby zapewnić, że nasze społeczeństwo stanie się o wiele bardziej pozytywne, potrzebne będą między innymi następujące kroki:

- Moja innowacja dla systemu pieniężnego musi zostać wprowadzona. To naprawdę absolutna konieczność dla naszego społeczeństwa jako całości

- Wzajemne powiązania - zależności - w naszym społeczeństwie, które mają związek z pieniędzmi, powinny mieć sens i prowadzić do jak najlepszych możliwości i wyników. Oznacza to również, że te powiązania lub zależności nie powinny być duszące. Nie powinny ograniczać nas i innych w naszych działaniach. A przynajmniej nie bardziej niż jest to konieczne lub pożądane.

Te współzależności w naszym społeczeństwie związane z pieniędzmi są nie tylko zależnościami od samych pieniędzy, ale także zależnościami wynikającymi z zaburzeń w myśleniu. Niektóre zależności od samych pieniędzy są wynikiem zaburzeń w myśleniu. Wszyscy jesteśmy w pewnym stopniu zależni od pieniędzy. Jednak zależność ta wzrasta, gdy pieniędzy jest coraz mniej. Pieniądze od dawna stają się coraz rzadsze. Dzieje się tak częściowo dlatego, że w rzeczywistości jest mniej pieniędzy dostępnych na osobę i organizację, ale częściowo także dlatego, że każda jednostka w naszym społeczeństwie, wraz ze wzrostem dobrobytu i / lub dobrobytu, generalnie potrzebuje i konsumuje więcej pieniędzy. Tak więc w obecnych czasach zachodzą dwa zjawiska, a mianowicie :

1) Osoby fizyczne i organizacje mają do dyspozycji coraz mniej pieniędzy

2) Jednostki potrzebują i konsumują coraz więcej pieniędzy, aby (nadal) zaspokajać stałe i luksusowe potrzeby.

Aby 2) pozostało możliwe, a musi być, jeśli chcemy nadal rosnąć, 1) musi zostać rozwiązany. Co znowu nie jest do końca prawdą, ponieważ w rzeczywistości dobra luksusowe mogą zostać ograniczone dla niektórych stron, w wyniku czego dochód może rzeczywiście trafić do innych stron, a być może nawet będzie musiał w przyszłości. Zmniejszenie konsumpcji jest konieczne w niektórych przypadkach. Ogólnie rzecz biorąc, będzie to jednak o wiele mniej konieczne i pożądane niż zakładano w niektórych kręgach i przez niektóre partie. W

rzeczywistości cyfryzacja naszego społeczeństwa już teraz zmniejsza konsumpcję. Co może również wyjaśniać, dlaczego możemy sobie poradzić z mniejszą produkcją.

Europejskie gospodarki nie funkcjonują obecnie tak dobrze, jak kiedyś, a niektóre firmy nawet zamykają działalność na dłuższy czas. W międzyczasie jednak nikomu tak naprawdę nie brakuje towarów ani usług, a nawet nadal istnieje nadwyżka pod tym względem. Zmniejszenie produkcji nie jest nawet problemem pod względem konsumpcji i produkcji, wręcz przeciwnie. Nawet teraz wciąż produkujemy i konsumujemy za dużo. Można i należy to zredukować, co jest bardzo możliwe. Jeśli staniemy się mniej zależni od pracy, by generować dochód. Oddzielenie pracy od dochodu jest konieczne, zwłaszcza dla przyszłości naszego społeczeństwa i ochrony zasobów naturalnych. W znacznie większym stopniu niż ma to miejsce obecnie. W obecnej erze wszystkie dochody są bezpośrednio lub pośrednio generowane przez pracę. Co w rzeczywistości nie musi być konieczne. Dzięki mojej innowacji w systemie pieniężnym, dochód może być po prostu generowany całkowicie, jeśli zajdzie taka potrzeba, bez konieczności jakiejkolwiek pracy. I to właśnie jest największą siłą mojej innowacji. To, że jest ona w stanie nie tylko rozwiązać globalny kryzys zadłużenia, ale także uczynić bezrobocie całkowicie nieproblematycznym finansowo i zapewnić, że pracownicy nie będą już musieli płacić za dochody bezrobotnych. Co więcej, pracownicy (przez co rozumiem wszystkich tych, którzy w danym momencie w jakikolwiek sposób uczestniczą w procesie pracy) nie muszą już płacić za wydatki rządowe ani za opiekę nad osobami starszymi i opiekę zdrowotną. W zasadzie w ogóle nie muszą już tego robić, ponieważ wszystkie takie wydatki można pokryć z dochodów z zewnętrznego źródła całkowicie niezwiązanego z pracą.

7. Od ontologii do doktryny działania, doktryny stawania się i doktryny stworzenia - wyrwanie się z matrycy

Ontologia jest tradycyjnie częścią lub gałęzią filozofii metafizycznej. Słowo ontologia pochodzi od

Greckie ὀν = byt i λόγος = słowo, doktryna.

W ramach metasemeiotics, zainicjowanej i stworzonej przeze mnie, filozofia i perspektywa metafizyczna nie istnieją. Metafizyka jest perspektywą redukcjonistyczną i nieoptymalną. Alternatywą, która jest znacznie lepszą perspektywą, jest perspektywa metasemeiotics. Z definicji metasemeiotyka lub praktycyzm ma holopluralizm (kolejny mój twór) jako swoją podstawę i zasadę przewodnią. Zasada przewodnia metasemeiotics jest również tym, co powinno stać się zasadą przewodnią dla wszystkiego. Aby zapewnić najdoskonalsze zjednoczenie i najdoskonalszy rozwój i wzrost. Wszystkiego i dla wszystkiego.

Jako taka, ontologia również nie istnieje w perspektywie metasemeiotycznej lub w ramach metasemeiotyki. Metasemeiotyka jest w pewnym sensie kreacjonistyczną metodologią i fundamentem. Ale metasemeiotyka nie jest nauką kreacjonistyczną i nie może być podporządkowana lub utożsamiana z kreacjonizmem. Ponieważ kreacjonizm opiera się na innej wizji, której nie można utożsamiać z nauką. Natomiast metasemeiotyka, przeciwnie, jest naukowa, ale także praktyczna, a uzupełniając koncepcje i perspektywy głównego nurtu, wnosi istotny wkład w poprawę wszystkich nauk, a także praktyki.

Ontologia, w tradycyjnej filozofii, oznacza filozoficzne badanie istoty bytu, istnienia lub "rzeczywistości". Z pewnością wiodąca jest tutaj pewna perspektywa lub pewne perspektywy. Ontologia wywodzi się z języka greckiego, przy czym onto wywodzi się z greckiego ὤν, ὄντος, a logika z greckiego λογία. Ostatnia część, logia. Oznacza naukę, badanie lub teorię. I jest silnie zdeterminowana przez filozoficzne podstawy, które leżą u jej podstaw. Co następnie silnie determinuje wyniki i możliwości tej podstawy i prowadzi do ograniczeń w zakresie możliwości.

To, co w tradycyjnej filozofii określa się mianem ontologii, lepiej byłoby nazwać na przykład ontosemiotyką w ramach metasemeiotyki. Przy czym metasemeiotyczna perspektywa praktycyzmu prowadzi do bardzo różnych rezultatów, a także możliwości. Podczas gdy twórczy aspekt i możliwości odgrywają mniej znaczącą, jeśli w ogóle, rolę w ontologii i metafizyce, odgrywają one mniej lub bardziej znaczącą rolę w metasemeiotyce i praktycyzmie.

Perspektywa ontosemiotyczna i ontosemeiotyczna nie tylko przygląda się istocie bytu lub "rzeczywistości" jako danej. Wręcz przeciwnie, przygląda się również znacznie bardziej, a tym samym tworzy możliwości dla istoty i możliwości tego, czego jeszcze nie ma. W kierunku możliwości. W związku z tym następujące greckie słowa i ich pochodne są interesujące i wartościowe w ontosemeiotics i perspektywie ontosemeiotycznej:

1:πρατω - akt - łąka - ontopratologia - ontopratologia - pratologia

2:πραξη - akcja - paksi - ontopaksi-ontopaksilogy- semeiopaksilogy- paksilogy

3:γινετε - stawanie się - ginete - ontoginete- ontoginetelogy- semieoginetelogy-ginetelogy

4:διμιουργια - stworzenie - dimiugia - ontodimiugia-ontodimiugialogia-semeiodimiugialogia-dimiugialogia

W ten sposób każde wydanie opisuje następujące kwestie: Najpierw greckie słowo, potem angielskie tłumaczenie, następnie greckie słowo w anglosaskim skrypcie/literach. Następnie połączenie na z tą grecką częścią.

Następnie, zgodnie z istotą i możliwościami perspektywy ontosemiotycznej lub ontosemeiotycznej, dokonałem również kombinacji semio (znaku) z czterema greckimi słowami/tłumaczeniami pojęć aktu, działania, stawania się i tworzenia. Tam, gdzie w ramach metasemeiotyki dodatki onto i semio mogą być w rzeczywistości zbędne, a nawet szkodliwe. Dlatego zamiast o ontosemiotyce i ontosemiotyce lepiej byłoby mówić po prostu o metasemiotyce i metasemiotyce lub semiotyce i semiotyce (gdzie semiotyka i semiotyka są z definicji metasemiotyczne, jeśli przyjmie się mój praktycyzm, który jest pod wieloma względami lepszy niż semiotyka Peirce'a). Również dlatego, że praktycyzm i

metasemiotyka z definicji mają już charakter bycia świadomymi i badającymi przeszłość, teraźniejszość i przyszłość we wszystkich jej aspektach.

Zarówno pratologia, paksilogia, ginetelogia, jak i dimiugialogia (złożona i trudna konflacja, oczywiście zdaję sobie z tego sprawę) są częścią metasemeiotyki i związanej z nią semeiologii. Wszystkie one wykraczają poza ontologię i ontologiczną perspektywę metafizyki. Również dla innowacji i zrównoważonego rozwoju, ale ogólnie dla wszystkich nauk i praktyk, te dodatki do tradycyjnej filozofii i transformacja z metafizycznej na metasemeiotyczną są niezbędne i niezwykle cenne. Możliwości, a także zrozumienie, co te możliwości mogą oznaczać dla naszego społeczeństwa i jak mogą się w nim kształtować, są istotną i ważną częścią metasemeiotyki i praktycyzmu.

Jednak aby właściwie zrozumieć te możliwości, w wielu przypadkach ważne jest dobre zrozumienie istoty obecnych struktur i rzeczywistości. A także ich miejsca i możliwego miejsca oraz funkcjonalności w społeczeństwie relacyjnym.

Struktury, realia i sposoby organizacji muszą być zrównoważone i zgodne ze zrównoważoną organizacją. W którym istota ludzka nie zawsze musi być całkowicie na pierwszym miejscu, ale w którym istota ludzka z pewnością nie powinna stać się zbyt podporządkowana strukturom i narzędziom, które nauka i praktyka oferują lub mogą zacząć nam oferować.

Fryderyk Nietzsche w swoim "Poza dobrem i złem" napisał, co następuje:

"Prawdziwi filozofowie są jednak dowódcami i dawcami praw; mówią: "Tak ma być!". Najpierw określają, dokąd i dlaczego ludzkość, a tym samym odkładają na bok wcześniejszą pracę wszystkich filozoficznych pracowników i wszystkich ujarzmiaczy przeszłości - chwytają przyszłość twórczą ręką, a wszystko, co jest i było, staje się dla nich środkiem, narzędziem i młotem. Ich "poznanie" jest TWORZENIEM, ich tworzenie jest nadawaniem prawa, ich wola prawdy jest WOLĄ MOCY". (Friedrich Nietzsche , "Poza dobrem i złem", 1886)

Jeśli zrobimy krok od nauki do zrozumienia nauki, wówczas prawdziwa i najdoskonalsza zmiana może nastąpić na podstawie tego zrozumienia. W

związku z tym najdoskonalsza nauka musi również opierać się na zrozumieniu i tym, co nazywam zrozumieniem nauki. Nauka ewoluuje wtedy w zdolność do prawdziwego kształtowania społeczeństwa w lepszy sposób. To jest forma tworzenia. Której nie można nazwać pseudonaukową, wręcz przeciwnie. Istnieje dobra nauka i nie dobra lub niepoprawna nauka. Ale nie zależy to od tego, czy nauka tworzy więcej czy mniej. Lepsza nauka, a przynajmniej lepsza nauka społeczna, powinna być w stanie patrzeć w przyszłość, ale także stać się częścią tej przyszłości, a nawet aktywnie kształtować i kształtować tę przyszłość.

Te fundamenty i atrybuty transformacji, zmiany, tworzenia i innowacji są również potrzebne i stanowią siłę napędową w praktyce. W artykule na temat oczarowania, który napisałem na światową konferencję IFSAM na temat zarządzania w 2010 r. (W.T.M. Berendsen, "Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating", światowa konferencja IFSAM na temat zarządzania, 2010 r.)

Napisałem między innymi, że w zauroczeniu chodzi o "najbardziej optymalne dopasowanie między holopluralami, a nie między unipluralami". To bardzo fundamentalne i istotne spostrzeżenie i zdanie, tak jak wiele z tego, co piszę, jest fundamentalne i istotne. Dla zmian i rozwoju, a zatem dla społeczeństwa jako całości.

Faktem jest, że nasze obecne społeczeństwo przechodzi transformację. Która jest daleka od zakończenia. Ale moja metasemeiotyka i holopluralizm tworzą ważny klucz i fundament dla niej. I to nie tylko ważny klucz i fundament, ale od razu najważniejszy. Aby (móc) kształtować tę transformację w najgłębszy i najdoskonalszy sposób.

W chwili obecnej - w roku 2012 i jeszcze przez jakiś czas - istnieje wiele aspektów naszego społeczeństwa, które opierają się na gorszych podstawach. Nasz system finansowy, monetarny i pieniężny są tego przykładem. Co więcej, jest również tak, że właściwa, umiejętna i najdoskonalsza transformacja naszego systemu finansowego, monetarnego i pieniężnego jest najbardziej potrzebna i jest również kluczem do rozpoczęcia kształtowania i umożliwienia najdoskonalszej i najbardziej potrzebnej transformacji naszego społeczeństwa.

Moja innowacja dla systemu pieniężnego i doskonały system pieniężny, który stworzyłem, jest doskonale przystosowany do przyszłości. Uzupełni i przekształci nasz obecny gorszy system pieniężny w taki sposób, że umożliwi bardziej doskonałą i wielką transformację naszego społeczeństwa jako całości oraz jednostek i organizacji. Transformację skoncentrowaną na zrównoważonym rozwoju i jakości życia. Doprowadzi to do pokojowej, ale bardzo potrzebnej rewolucji monetarnej, która następnie umożliwi wiele wielkich rewolucji społecznych.

8. Istota naszego obecnego systemu pieniężnego i monetarnego oraz wpływ na systemy i politykę monetarną

Wielokrotnie i w różnych miejscach pisałem o kryzysie finansowym i gospodarczym, ale także szerzej, że esencje i fundamenty są niezbędne. Podstawy powinny być jak najbardziej zgodne z praktyką. Mówię o fundamentach, ponieważ mówię o zasadniczych aspektach, a także o zasadniczych perspektywach i podstawach nauki i praktyki.

W tej części mojej książki chcę zagłębić się nieco głębiej i bardziej szczegółowo w istotne aspekty i podstawy obecnego systemu pieniężnego. A tym samym zrobić krok w kierunku tego, co jest możliwe i byłoby lepsze i bardziej odpowiednie dla obecnego i przyszłego społeczeństwa oraz jednostek i organizacji. Tam, gdzie należy założyć zrównoważoną organizację i zrównoważone społeczeństwo, które nie zawsze mogą pasować i łączyć się ze zrównoważonymi organizacjami i strukturami. Wszystko zależy od tego, jak na to patrzysz i jak to postrzegasz.

Należy oczywiście dokonać rozróżnienia między

1) Pieniądze i nasz system pieniężny

2) System monetarny i polityka pieniężna

3) Treść i sposoby myślenia wynikające z powiązanego lub niepowiązanego systemu pieniężnego lub kształtowania polityki pieniężnej.

Gdzie 2) jest w większości wypadkową i zdeterminowaną przez esencje i cechy 1). A 3) jest, w mniejszym lub większym stopniu, wynikiem i jest zdeterminowany przez esencje i cechy 1) i 2). Z tego powodu, a także z powodu istotnej roli, jaką pieniądz odgrywa w naszych gospodarkach i społeczeństwie, nasz system pieniężny musi być kompletny i zgodny z życzeniami i wymaganiami przyszłości. Wymagania te powinny być takie, aby dążyć do jak najwyższego stopnia

zrównoważonej organizacji. I jak najwięcej jakości i możliwości dla jednostek, społeczeństwa i naszej ziemi.

Bardzo ważną kwestią jest to, że nasz system pieniężny powinien być logiczny i kompletny. Jeśli tak nie jest, prowadzi to do wszelkiego rodzaju obłąkańczego myślenia i obłąkańczych zachowań w naszym społeczeństwie. A to prowadzi do wszelkiego rodzaju problemów, począwszy od problemów ze zdrowiem psychicznym, umysłowym i fizycznym, a skończywszy na śmierci jednostek oraz zniszczeniu i upadku organizacji, produktów, zwierząt i innych bytów w naszym społeczeństwie i wszechświecie. W rzeczywistości nasz system pieniężny i monetarny może być naprawdę kompletny tylko wtedy, gdy całe nasze indywidualne i zbiorowe odczuwanie jest do niego dostrojone i dostosowane. W takim przypadku musi istnieć interakcja sił pomiędzy naszym systemem monetarnym, naszą wrażliwością oraz otaczającym nas światem i wszechświatami.

Brzmi to skomplikowanie i takie jest. Szczególnie dlatego, że niezwykle ważne jest, aby podstawa naszego systemu pieniężnego była ustanowiona w taki sposób, aby niezbędne uzupełnienia i ponowne dostosowania naszych indywidualnych i zbiorowych mózgów, a tym samym sensemaking, były możliwe, ale także pozostały możliwe. I że te dodatki odbywają się we właściwy i najlepszy możliwy sposób.

Obecnie w większości przypadków tak nie jest. Świadomie lub nieświadomie często myślimy o rzeczach w bardzo irracjonalny, a czasem obłąkany sposób, ponieważ nasz system pieniężny nie jest skonfigurowany we właściwy sposób. Nawiasem mówiąc, te obłąkane lub irracjonalne sposoby myślenia regularnie wynikają również z niedociągnięć w innych aspektach naszego społeczeństwa lub w naszej nauce lub zrozumieniu.

Ale faktem jest, że obecny niedobór pieniędzy prowadzi do bardzo wielu obłąkanych sposobów myślenia i bardzo wielu obłąkanych sposobów robienia rzeczy w naszym społeczeństwie. Rządy, organizacje, a także jednostki są tego świadome w większym lub mniejszym stopniu, a mimo to ludzie działają w

sposób niezgodny z tym, co jest bardziej logiczne i słuszne lub z czym mogliby się bardziej identyfikować.

Czym jest pieniądz i do czego służy nasz system pieniężny? Aby odpowiedzieć na to pytanie, ważne jest najpierw, jakie cechy ma leżąca u jego podstaw perspektywa. Aby uzyskać doskonały, trwały i wspaniały wynik, będzie to musiało być semeiologiczne, a ontologia jest niewystarczająca, a nawet ograniczająca. Zwłaszcza jeśli zbyt wiele uwagi poświęca się obecnym sytuacjom i możliwościom, a aspekty genetyczne i dimiugialogiczne, a tym samym możliwości, są brane pod uwagę w niewielkim stopniu lub wcale. Coś, co dzieje się o wiele za często w obecnych naukach, zwłaszcza w naukach społecznych, gdzie właśnie geniologiczne i dimiugialogiczne aspekty semiologii odgrywają ważną funkcję i rolę. Tak więc patrząc na to, do czego służą pieniądze i nasz obecny system monetarny, nie można uciec od krytycznego spojrzenia. Pytanie i odpowiedź na to, czym pieniądz jest, a co ważniejsze, czym może być i czym może się stać, jest w dużej mierze zdeterminowane przez zrozumienie, do czego służy nasz system pieniężny, a jeszcze lepiej, czym może być i czym może się stać.

Kiedy zakłada się tylko to, czym pieniądz jest i czym był, wpływa to na wizję i zrozumienie tego, czym pieniądz jest zasadniczo - co ważniejsze - czym pieniądz i nasz system pieniężny mogą się stać. Dowodzi to, między innymi, obecnego rozumienia i wizji tego, czym są pieniądze i do czego rzekomo służą. Uczony z Utrechtu, Klaas van Egmond, w swoim artykule "Filozofia życia i zrównoważona polityka" - wykładzie dla Chrześcijańskiego Kongresu Społecznego 2011 - pisze, co następuje: "Pieniądz jest zasadniczo środkiem regulującym przepływ działań i towarów".

Nie zgadzam się z tym z kilku powodów. Po pierwsze, ustanawia związek między pieniędzmi a przepływami działań i towarów. Co jest częściowo poprawne, ale zbyt ograniczające i redukcjonistyczne. W tym sensie, że wspomina się tu i rozważa tylko jedną funkcję pieniądza, podczas gdy jest ich znacznie więcej. Zakłada również, że rolą pieniądza jest zasadniczo produkcja dóbr i działań oraz że pieniądz jest mniej ważny dla jednostek i organizacji w społeczeństwie. Ale, co znacznie ważniejsze, powyższy opis intencji, celu lub użyteczności pieniądza całkowicie ignoruje genetyczne i dimiugialogiczne możliwości pieniądza i naszego systemu pieniężnego. Możliwości te, jak już wspomniałem, są również

częściowo osadzone w tym, jak rzeczy są definiowane i rozumiane. To, czym jest i był pieniądz oraz do czego służy, a także sposób jego rozumienia, bezpośrednio wpływa na możliwości i realia polityki pieniężnej oraz charakter i treść systemów monetarnych na całym świecie.

Pieniądz jest zasadniczo przeznaczony do regulowania przepływu działań i towarów. Chcę całkowicie porzucić tę definicję pieniądza z kilku powodów. Po pierwsze dlatego, że pieniądz ma oczywiście o wiele więcej ról i funkcji w naszym społeczeństwie. Ale poza tym, o wiele bardziej ogólna i lepsza definicja jest o wiele bardziej skuteczna i wspaniała. Dotyczy to następującej definicji pieniądza:

PIENIĄDZE SĄ KATALIZATOREM ZRÓWNOWAŻONEGO WZROSTU I ROZWOJU, wspierającym zrównoważone organizowanie się i zrównoważone życie.

Ta definicja pieniądza skupia się bardziej na jednostkach i społeczeństwie, a mniej na organizacjach i produkcji. Moim zdaniem, ale także w swojej istocie, pieniądz ma również na celu ograniczenie lub nawet całkowite wyeliminowanie przepływów działań i towarów. Pieniądze są katalizatorem, są potrzebne w procesie, ale nie są faktycznie konsumowane. Ponieważ użyte pieniądze po prostu nadal istnieją, tylko w innej fizycznej lub cyfrowej lokalizacji.

Co więcej, moja definicja pieniądza wspiera zabezpieczenia społeczne oraz poprawę i optymalizację rozwoju jednostek, naszego społeczeństwa i świata. Coś, czego inne definicje istoty i roli pieniądza nie robią lub robią w mniejszym stopniu. Moja definicja wymaga utrzymania zabezpieczeń społecznych. Wymaga i wymaga systemu pieniężnego i polityki pieniężnej, które to wspierają i umożliwiają.

Nasz obecny system pieniężny, a tym samym obecna polityka pieniężna, nie wspiera roli pieniądza jako katalizatora zrównoważonego wzrostu i rozwoju. Wręcz przeciwnie. Obecna (październik 2012 r.) sytuacja w Grecji pokazuje, że polityka UE ma już daleko idące negatywne skutki. Jednym z przykładów jest

demontaż ubezpieczeń społecznych. Obecnie, na przykład, w Grecji są pacjenci chorzy na raka, którzy są całkowicie ignorowani przez system socjalny, a tym samym nie kwalifikują się do pomocy ze strony lekarzy lub szpitali. Nie otrzymują ŻADNEJ opieki. Coś, co jest całkowicie nie do obrony zarówno z ludzkiego punktu widzenia, jak i z punktu widzenia zrównoważonego wzrostu i rozwoju. Są to sytuacje, które absolutnie nie powinny być pożądane w tak zwanym rozwiniętym społeczeństwie i których rząd UE powinien się wstydzić. I które powinny zostać jak najszybciej zakazane w UE. Naprawdę każdy obywatel UE powinien mieć zapewnioną dobrą opiekę zdrowotną, niezależnie od tego, w jakiej sytuacji finansowej lub społecznej się znajduje.

Do 2008 r., roku kryzysu finansowego i gospodarczego, UE wydawała się radzić sobie dobrze. Nasz system pieniężny i polityka monetarna wydawały się właściwe i skoncentrowane na wzroście i rozwoju. I wspierała je. A potem przyszedł kryzys. Który, wbrew najczęstszym opiniom i założeniom, nie został spowodowany przez banki ani spekulacje różnych stron. Kryzys finansowy, który w dzisiejszych czasach nazywany jest kryzysem zadłużenia, ale w rzeczywistości dotyczy tego samego zjawiska, jest logicznym wynikiem poważnego i głębokiego braku pieniędzy. Dzieje się tak, ponieważ podmioty w naszym społeczeństwie rozwijają się coraz szybciej i potrzebują coraz więcej pieniędzy. Podczas gdy w przeszłości rządy stworzyły o wiele za mało pieniędzy lub przynajmniej domyślnie pieniądze te trafiły do niewłaściwych stron. Istnieje poważny brak pieniędzy, zwłaszcza wśród bezrobotnych, ale także pracowników w niższych grupach zawodowych i niższych przedziałach dochodowych. To nie jest normalne, gdy ktoś, kto pracuje w pełnym wymiarze godzin, a także ciężko pracuje i stara się jak najlepiej, nie może nawet normalnie utrzymać swojej rodziny, a nawet przy mniej niż normalnym wzorcu wydatków nadal ma trudności z opłaceniem rachunków. Sytuacja, która niestety coraz częściej staje się rzeczywistością. Również w kraju takim jak Holandia. Wszystko to jest wynikiem poważnie ograniczonego i opresyjnego systemu pieniężnego i polityki pieniężnej. A zwłaszcza zbyt małej ilości pieniędzy w naszym systemie, w naszym społeczeństwie. Ale ta zbyt mała ilość pieniędzy jest również częściowo wynikiem charakteru i istotnych możliwości obecnego systemu finansowego i gospodarczego oraz polityki pieniężnej.

Kompletny i kompleksowy system pieniężny musi nie tylko zaspokajać codzienne potrzeby życiowe, ale także zapewniać nie tylko stałą, ale także zrównoważoną podaż potrzeb społecznych, ale także tak zwanych potrzeb luksusowych. W

którym te luksusy z pewnością nie muszą być tak okazałe, a na pewno nie tak okazałe i wystawne, jak dla niektórych osób w naszym społeczeństwie. Ale w naszym obecnym systemie pieniężnym, systemie monetarnym i polityce monetarnej po prostu wybieramy wolność dla jednostki, aby kupowała to, na co ją stać, nawet jeśli ktoś za rogiem lub nawet reszta świata umiera z głodu lub samotności społecznej lub z powodu bycia całkowicie ignorowanym przez. Co więcej, w naszym obecnym społeczeństwie uważamy za całkiem normalne wykorzystywanie innych ludzi w większym lub mniejszym stopniu w celu zarobienia naszych groszy.

A może to wszystko jest nieco bardziej zniuansowane? Czy nie pomagamy innym ludziom finansowo dlatego, że nie chcemy, czy dlatego, że nie możemy? Wydaje się, że to drugie jest prawdą. Ale co z naprawdę dobrze zarabiającymi członkami naszego społeczeństwa lub politykami, którzy zarządzają naszymi krajami i międzynarodowymi społeczeństwami? Gdyby naprawdę chcieli, z pewnością mogliby przynajmniej częściowo pomóc innym ludziom finansowo? Ponieważ z pewnością "istnieje" nadwyżka pieniędzy, a jeśli jej nie ma, to z pewnością można ją wygenerować? A może to również iluzja i istnieją również ograniczenia co do ilości pieniędzy do dyspozycji, ale jeszcze bardziej ograniczenia co do pieniędzy, które można zaoszczędzić?

A potem wracam do koncepcji, wokół której wszystko się kręci. Niedobór. Niedobór pieniędzy, niedobór lub brak wystarczającego zrozumienia, niedobór lub brak odpowiedniej metodologii i sposobów na osiągnięcie bardziej optymalnego i zrównoważonego rozwiązania i społeczeństwa. Najwyraźniej, społecznie, intelektualnie, ekonomicznie lub w inny sposób, często brakuje nam zasobów lub zrozumienia, aby osiągnąć jeszcze lepszy sposób życia i organizacji.

Jednak zarówno moje doświadczenie, jak i zrozumienie wskazują i prowadzą do przekonania, że klucz do lepszego sposobu życia i organizacji naprawdę leży w finansach. A zwłaszcza w eliminacji niedoboru, postrzeganego lub nie. W którym ważny jest nie tylko obecny niedobór, ale także postrzegany lub niepostrzegany niedobór w przyszłości. Człowiek potrzebuje pewności. Pewności, że zarówno teraz, jak i w przyszłości, ma przynajmniej wystarczające zasoby finansowe, aby żyć, ale także utrzymać swoją rodzinę i środowisko. Tej pewności obecnie nie ma, a w rzeczywistości staje się ona coraz mniej i bardziej niepewna. Nie

możemy też naprawdę ufać, że to się jeszcze poprawi, a nasi politycy, ale także nasze środowisko, również nie dają nam większej pewności. Zaufanie to pojawi się dopiero wtedy, gdy politycy naprawdę podejmą kroki i faktycznie osiągną wyniki w eliminowaniu niedoborów finansowych lub społecznych. Gdzie niedobór finansowy jest szczególnie ważny. Ponieważ jest to klucz do osiągnięcia znacznie bardziej zrównoważonego i wspaniałego rezultatu pod względem intelektualnym, ekonomicznym i innym.

Pieniądze jako katalizator zrównoważonego wzrostu i rozwoju. To w zasadzie obejmuje wszystko. Jest to kompletny i zrównoważony opis. Ale aby to osiągnąć, potrzebne są co najmniej następujące elementy

1) Usunięcie niedoboru pieniędzy w naszym społeczeństwie

2) Oddzielenie, dla jednostek i rodzin, uzyskiwania dochodu z pracy od produkcji.

3) Gwarancja stabilności dochodów i posiadania wystarczających środków finansowych przez cały czas na zaspokojenie podstawowych potrzeb, takich jak odpowiednie schronienie, żywność, opieka zdrowotna, opieka nad osobami starszymi, transport, pewien poziom luksusu, możliwość trzymania zwierząt lub uprawiania hobby i sportu, rozwój intelektualny i społeczny.

4) Właściwa alokacja pieniędzy w naszym społeczeństwie, zapewniająca, że jak największa liczba osób w naszym społeczeństwie otrzyma wystarczającą ilość pieniędzy, aby zaspokoić swoje podstawowe potrzeby, ale także więcej, ale w zrównoważony sposób.

Numer 2) jest najbardziej istotny i ważny z kilku powodów. Pozwala osiągnąć prawdziwy zrównoważony rozwój, ale jest także kluczem do zapobiegania inflacji w przyszłości. Nie będąc już zależnym od dochodów i pracy, a tym samym wytwarzanie usług i produktów nie będzie już konieczne z finansowego punktu widzenia, całkowicie niepotrzebne jest również podnoszenie cen towarów lub nawet utrzymywanie ich na obecnym poziomie. Od tego momentu ceny towarów mogą stać się bardziej dostosowane i służyć jednostkom i społeczeństwu. Ceny można następnie obniżyć, mimo że doprowadzi to do "strat", jeśli jest to pożądane dla społeczeństwa lub konkretnych osób. Również na tym poziomie aspekty finansów i pieniądza oraz nasz system pieniężny i polityka pieniężna mogą być traktowane w znacznie bardziej logiczny i zrównoważony sposób. W ten sposób będzie to miało znacznie więcej sensu.

Wszystko zależy od dobrego wyczucia

I tak właśnie jest. Jeśli powyższe punkty staną się częścią naszego systemu pieniężnego, w zrównoważony i kompletny sposób, który mam na myśli i przewiduję, to w rezultacie wiele problemów w społeczeństwie zostanie automatycznie rozwiązanych. Pieniądze już nigdy nie będą prawdziwym problemem, ale dodatkowo staną się narzędziem i będą naprawdę wspierać zrównoważony rozwój. Pieniądze staną się katalizatorem zrównoważonego wzrostu i rozwoju.

Zrównoważony wzrost i rozwój społeczeństwa będzie obejmował niszczenie organizacji lub ich części. A także niszczenie procesów organizacyjnych, procesów produkcyjnych i zasobów oraz niszczenie produkcji. W szczególności dlatego, że części produkcji nie są zrównoważone lub nie przyczyniają się do zrównoważonej organizacji. W wielu przypadkach nawet produkcja sama w sobie nie przyczynia się do zrównoważonego rozwoju. Produkcja jest konieczna, ale tylko wtedy, gdy jest naprawdę potrzebna. A duża część dzisiejszej produkcji nie będzie, a potrzeba produkcji może również zmniejszyć się w przyszłości. Dzięki lepszej logistyce, ale przede wszystkim dzięki innowacjom w sposobach produkcji, a także innowacjom w tworzeniu i kreowaniu potrzeb ludzi.

Fakt, że w przyszłości będziemy musieli produkować mniej lub wcale, aby zaspokoić nasze potrzeby dochodowe, już teraz doprowadzi do ogromnej redukcji produkcji. Jeśli produkcja będzie mniejsza, a zatem organizacje nie będą już naprawdę potrzebne, będzie to miało również ogromny wpływ na redukcję produkcji związanej i wymaganej do utrzymania produkcji. Pomyślmy o produkcji sprzętu do pakowania, produkcji maszyn, produkcji sprzętu transportowego, produkcji sprzętu biurowego.

Jednak niezwykle ważne jest, aby rząd czuwał i tworzył warunki dla zrównoważonego rozwoju na różne sposoby. W czym swoją rolę odgrywają również obywatele danego kraju. Społeczeństwo konsumpcyjne oraz model konsumpcji jednostek i rodzin również powinny być ukierunkowane na zrównoważony rozwój. Obejmuje to następujące elementy:

- Zagwarantowanie odpowiedniego dochodu mieszkańcom kraju przez cały czas, nawet jeśli nie mają oni dochodów związanych z pracą.

- Nie być niechętnym lub negatywnie nastawionym do ograniczania pracy lub nawet całkowitego wyeliminowania niektórych branż lub organizacji, jeśli promuje to zrównoważony rozwój lub jest przydatne lub pożądane w innym celu.

- Zachęcanie do ulepszania produktów, tak aby rzeczywiście stały się bardziej zrównoważone i promowały zrównoważony rozwój.

- Zachęcanie do mniej gwałtownego zastępowania produktów i zrównoważonego zarządzania środowiskiem, społeczeństwem i środowiskiem społecznym oraz praktyką

Usunięcie niedoboru pieniądza wraz z późniejszym dalszym oddzieleniem dochodu od pracy, a także produkcji, czyni to wszystko znacznie bardziej możliwym niż obecnie. Jeśli jednostki i społeczeństwo stają się mniej zależne od pracy i produkcji w kategoriach dochodu, automatycznie oznacza to, że można produkować mniej. Rzeczywiście, produkcja nie jest już potrzebna do generowania dochodu, ale bardziej do tego, do czego powinna służyć. Mianowicie, zaspokajanie potrzeb lub potrzeb konsumentów. Ale, co ważniejsze, produkcja powinna również zasadniczo służyć wyłącznie zrównoważonemu wzrostowi i rozwojowi oraz zrównoważonemu życiu i społeczeństwu. Przy czym wytwarzane produkty lub usługi fizyczne nie są katalizatorem, ale bardziej narzędziami i podstawowymi potrzebami zrównoważonego rozwoju i wzrostu.

Ten zrównoważony wzrost społeczeństwa można osiągnąć, jeśli produkcja stanie się mniej lub lepiej inna. Dobrym przykładem tej inności jest fakt, że produkcja już się pogorszyła w latach 2008 do 2008. Nie poprawiła się, ale pogorszyła. Podczas gdy wydajność procesów organizacyjnych poprawiła się. I ta wydajność może być i będzie jeszcze lepsza. Tyle tylko, że obecnie nadal odbywa się to kosztem pracowników i gospodarki. Ten ostatni punkt, kosztem pracowników i gospodarki. Nie pokrywa się z faktem, że wydajność produkcji i procesów produkcyjnych pogarsza się. Ponieważ się poprawiają. Dlaczego więc pracownikom i mieszkańcom krajów jest coraz gorzej? Skoro efektywność produkcji i procesów wytwórczych oraz organizacyjnych de facto się poprawia? Odpowiedź jest prosta - częściowo i właśnie dlatego. Podczas gdy sama gospodarka musi się coraz bardziej zatrzymywać, my wszyscy zaczynamy pracować coraz ciężej. Robiąc coraz więcej w tym samym czasie. Wydajność to

nazwa gry. Za tę samą pensję, którą kiedyś zarabialiśmy, będziemy robić coraz więcej. Z coraz mniejszą liczbą osób. Odbywa się to kosztem pracowników i naszej gospodarki, a zatem kosztem naszego społeczeństwa. Powodem jest to, że korzyści płynące z wydajności prawie nie są przenoszone na pracowników i gospodarkę, jeśli w ogóle. Wręcz przeciwnie. W rzeczywistości wydajność jest szkodliwa dla pracowników i gospodarki. Szczupła produkcja, w dzisiejszej gospodarce i okolicznościach, jest szkodliwa dla pracowników i gospodarki.

Efektywność, a przynajmniej obecny sposób jej wprowadzania, prowadzi do mniej zrównoważonej gospodarki i jest skrajnym przypadkiem niezrównoważonej organizacji. Gospodarka nie powinna się zatrzymywać, ale powinniśmy mieć taką możliwość. Nie osiągniemy tego, pracując ciężej za tę samą płacę lub pracując mniej ciężko za mniejszą płacę.

Tak więc to, co mówię i co jest faktem, to to, że odchudzona produkcja lub inne metody zwiększania wydajności są szkodliwe zarówno dla pracowników, jak i dla gospodarki. Tak jest teraz, przy obecnym systemie pieniężnym i polityce monetarnej. Jeśli obecny system pieniężny i polityka monetarna zostaną zmienione, wydajność nadal pozostanie szkodliwa dla pracowników, jeśli nie będzie miała zrównoważonego charakteru. A ten zrównoważony charakter można osiągnąć tylko wtedy, gdy jest on korzystny dla pracowników. Na przykład, jeśli w przyszłości pracownicy będą mogli wybierać między cięższą pracą, a następnie mniejszą liczbą godzin pracy - za tę samą płacę - lub mniej ciężką pracą i większą liczbą godzin pracy - za tę samą płacę. I jeśli dalsza wydajność doprowadzi na przykład do jeszcze wyższego wynagrodzenia. Lub jeśli polityka pieniężna i finansowa oraz system zapewniają pracownikom i mieszkańcom kraju korzyści finansowe z wyższej wydajności i innych sposobów organizowania się przez cały czas. Ale oczywiście zrównoważone organizowanie się ma związek nie tylko z kwestiami finansowymi, ale także społecznymi.

W związku z tym można ogólnie argumentować, że pracownicy powinni i muszą mieć możliwość spowolnienia, a nawet zostać spowolnieni w teraźniejszości i przyszłości. Wszyscy powinniśmy mieć możliwość pracy w normalnym tempie, które jest mniej szybkie i pospieszne niż obecnie. Jeśli jest to możliwe, powinniśmy po prostu produkować nieco mniej lub mniej więcej tyle samo przy większej liczbie osób. Gospodarka nie musi zwalniać. Ale nie musi też być szybsza. Tempo gospodarki nie ma znaczenia. Chodzi również o właściwy rytm.

I zarówno tempo, jak i rytm powinny zależeć nie od gospodarki, ale od pracowników i od nas samych. Od jednostek i grup. Gospodarka znajduje się obecnie w kryzysie, ale nie musi. Jeśli uniezależnimy dochody, a także kształtowanie polityki finansowej i monetarnej oraz rzeczywistość od wydajności pracy. Współzależności muszą być znacznie bardziej oddzielone w tym procesie. Coś, co umożliwia moja innowacja dla systemu pieniężnego. Jest to klucz do uczynienia procesów organizacyjnych i organizacji prawdziwie zrównoważonymi, a to z definicji oznacza, że zrównoważony rozwój przynosi korzyści pracownikom. Organizowanie się i organizacje muszą zatem służyć pracownikom i społeczeństwu.

Jeśli i kiedy moja innowacja zostanie wprowadzona, jeśli chodzi o finanse, nie będzie już miało znaczenia, ile zarabiamy pracując. Jak ciężko lub miękko pracujemy. Albo ile godzin dziennie. Podobnie, jeśli chodzi o finanse, dla firm nie będzie już miało znaczenia, czy ktoś osiąga zysk, czy nie. Niezależnie od tego, czy rozładowują kontener z Chin ręcznie, czy też zapewniają załadunek na palety zarówno po stronie chińskiej, jak i europejskiej oraz dobre warunki pracy dla pracowników zarówno w kraju dostawcy, jak i we własnym kraju.

Dla zrównoważonej gospodarki i organizacji praca powinna być wykonywana tylko w celu zaspokojenia potrzeb. A pieniądze powinny w coraz większym stopniu być katalizatorem zrównoważonego wzrostu. Nic więcej, ale z pewnością też nic mniej. Pieniądz musi w coraz większym stopniu służyć społeczeństwu i jednostkom, i to samo dotyczy polityki pieniężnej.

W wyniku kryzysu zadłużenia UE prawdopodobnie utworzy fundusz ratunkowy. Do tego funduszu kraje będą musiały wpłacać pieniądze. Podczas gdy mieszkańcy tych krajów już sami mają trudności. Pieniądze te są następnie pożyczane Grecji i innym krajom znajdującym się w trudnej sytuacji, gdy istnieje znacznie lepsza alternatywa. Ponieważ UE nie ma pieniędzy zdeponowanych w funduszu ratunkowym, ale tworzy własne pieniądze w funduszu ratunkowym. Grecja nie tyle pożycza pieniądze, co je przekazuje. Pod warunkiem, że jeśli Grecja wróci do naprawdę pozytywnej sytuacji lub wystarczająco pozytywnej w ciągu najbliższych 20 lat, zdeponuje tę samą kwotę lub tę kwotę z powrotem w funduszu ratunkowym wraz z odsetkami w przyszłości. Na przykład. W ten sposób inne kraje nie będą musiały wpłacać pieniędzy do funduszu ratunkowego, a zatem nie będą musiały dokonywać cięć w wyniku wymaganych

wpłat do funduszu ratunkowego. W ten sposób przyczyni się to w znacznym stopniu do ożywienia gospodarki, zamiast prowadzić do pogorszenia gospodarki i pozycji jednostek w społeczeństwie.

9. Inflacja wartości - poza pojęciem inflacji

Wprowadzenie

Od około 2000 roku pracuję nad rozwiązaniem kryzysu zadłużenia, jego pierwotnej przyczyny. Po pierwsze z wnikliwością, ale także znacznie szerzej niż tylko w odniesieniu do kryzysu zadłużenia. Zaowocowało to stworzeniem przeze mnie Doskonałego Systemu Monetarnego. Ten Doskonały System Monetarny jest najbardziej optymalnym i najlepszym rozwiązaniem globalnego kryzysu zadłużenia, a także może zostać wprowadzony w niemal nierealnym, ale w pełni możliwym do zrealizowania krótkim czasie. Rzeczywiście, dzięki mojej innowacji dla systemu pieniężnego - która jest adaptacją obecnego systemu pieniężnego i zapewni transformację do Doskonałego Systemu Monetarnego - kryzys zadłużenia może zostać całkowicie rozwiązany, zakończony w ciągu 1 dnia. Nie wszystkie kraje będą kompetentne i / lub zdolne do osiągnięcia tego w ciągu 1 dnia, ale "mój" kraj, między innymi Holandia, jest w takiej sytuacji. Również Niemcy i prawdopodobnie Francja, a w każdym razie także Stany Zjednoczone Ameryki, są w stanie zastosować moją innowację dla systemu pieniężnego, i to również w ciągu 1 dnia. Jeśli tylko jeden z rządów tych krajów rzeczywiście to zrobi, będzie to oznaczało zakończenie globalnego kryzysu zadłużenia w ciągu jednego dnia. Nie tylko dla ich własnego kraju, ale dla całego świata. Od tego momentu kryzys zadłużenia się skończy. Całkowicie rozwiązany.

Inny, znacznie bardziej dalekosiężny rezultat mojej innowacji dla systemu monetarnego jest jeszcze większy. Wynika to z faktu, że Doskonały System Monetarny wspiera również zrównoważony rozwój naszego społeczeństwa w najbardziej odpowiedni Doskonały sposób. Przejście do Doskonałego Systemu Monetarnego oznacza zatem natychmiastową transformację do Doskonałego Społeczeństwa Monetarnego. Co z kolei wspiera dalszą transformację w kierunku Doskonałego Społeczeństwa Społecznego. Dalsza Doskonałość w "sferze społecznej" jest o wiele, wiele ważniejsza niż dalsza Doskonałość w "sferze pieniężnej/finansowej". Chodzi jednak o to, że kapitał społeczny i finansowy są ze sobą silnie powiązane. I że obecny system monetarny, a tym samym polityka, nie promują społeczeństwa społecznego, a w rzeczywistości całkowicie je utrudniają, a nawet niszczą w wielu obszarach. Jedynym sposobem na stworzenie wolności społecznej i jakości w stopniu lepszym niż w przeszłości jest stworzenie i wspieranie wolności finansowej. Doskonały System Monetarny robi to w najbardziej niesamowity i doskonały sposób.

Podstawowa perspektywa dla lepszego zrozumienia

Aby lepiej zrozumieć zjawisko kryzysu zadłużenia i to, co się z nim wiąże, ważne jest, aby spojrzeć na nie w następujący sposób. Kapitał składa się z kapitału finansowego i kapitału społecznego. Zarówno kapitał finansowy, jak i społeczny występują w wielu odmianach. I w wielu formach. Chociaż kapitał społeczny jest znacznie bardziej zróżnicowany i wszechstronny niż kapitał finansowy. Rzeczywistość wokół nas składa się z podmiotów i procesów. Podmioty te można również nazwać przedmiotami, w którym to przypadku organizmy żywe powinny być również postrzegane jako przedmioty. Wszystkie te obiekty są dynamiczne. Następnie nazywamy ten dynamiczny "proces", a obiekty lub podmioty są częścią dynamiki, procesów. Zarówno kapitał finansowy, jak i społeczny są coraz częściej dystrybuowane wśród rosnącej liczby procesów i podmiotów w obecnej erze. Oznacza to również, że odsetek kapitału społecznego lub finansowego, który jest lub może być dostępny dla danego procesu, ogólnie maleje. Proporcje te mogą, ale nie muszą być problematyczne. Wszystkie procesy i podmioty potrzebują pewnej części kapitału społecznego i finansowego. Aby w ogóle istnieć lub nadal istnieć. Obfitość całkowitego kapitału finansowego lub całkowitego kapitału społecznego (całkowity kapitał do podziału między podmioty) nie jest problemem, a obfitość lokalnego kapitału finansowego lub lokalnego kapitału społecznego (kapitał dostępny dla określonych procesów lub podmiotów) również nie jest problemem. Niedobór zazwyczaj nim jest, w mniejszym lub większym stopniu. Lokalne niedobory nie powinny być "rozwiązywane" poprzez tworzenie lokalnych niedoborów w innych miejscach lub momentach w czasie. Coś takiego miało miejsce w przeszłości i obecnie, a nawet w coraz większym stopniu. Dzieje się tak, ponieważ rośnie niedobór całkowitego kapitału finansowego, a zatem także lokalnego kapitału społecznego. Rzeczywiście, aby uzupełnić lub tymczasowo zmniejszyć niedobór całkowitego kapitału finansowego, potrzebne jest coraz większe wykorzystanie kapitału społecznego.

Problem inflacji

Kiedy komunikuję lub chcę wyjaśnić innym mój Doskonały System Monetarny, zbyt często pojawia się pytanie, czy Doskonały System Monetarny nie doprowadzi do inflacji. Odpowiadam wówczas, że nie jest to żaden problem. I że w przeszłości opisałem również kilka rzeczy na temat inflacji, które już pokazują,

że inflacja nie jest problemem w ramach Doskonałego Systemu Walutowego. Jednak to, co już napisałem o inflacji, często nie jest dostępne. Co więcej, to, co zostało napisane, może nie być wystarczające, aby dać ludziom wystarczające zrozumienie, że inflacja faktycznie nie jest problemem przed wprowadzeniem Doskonałego Systemu Monetarnego i kiedy Doskonały System Monetarny jest faktem. W tekście, który teraz nastąpi, mam nadzieję wystarczająco to wyjaśnić. Większość poprzednich tekstów, które już napisałem na temat inflacji, znajduje się na moim koncie/stronie internetowej pod adresem www.academia.edu. Można je tam pobrać. Mam jednak nadzieję, że po przeczytaniu poniższego tekstu nie będzie to już konieczne i doprowadzi do wystarczającego zrozumienia, że inflacja w ramach Doskonałego Systemu Walutowego nie jest problemem, a nawet będzie znacznie mniejsza niż w obecnych czasach. Ponieważ w obecnych czasach wiele inflacji występuje bez wystarczającego zauważenia lub nazwania przez rząd lub ekonomistów. Coś, co miejmy nadzieję stanie się jasne podczas czytania poniższego tekstu.

Czym jest inflacja cenowa

Inflacja cenowa - lub to, co ekonomiści, wiadomości i tym podobne powszechnie nazywają inflacją - oznacza, że za tę samą ilość pieniędzy można kupić mniej. Zatem potrzeba więcej pieniędzy, aby kupić to samo.

Jeśli liczba jednostek pieniężnych w obiegu wzrasta, a podaż towarów i usług maleje, powstaje sytuacja, która może prowadzić do inflacji. Jeśli liczba jednostek pieniężnych w obiegu spada, a podaż towarów i usług rośnie, może to prowadzić do deflacji. Takie są możliwości. Jednak to, czy faktycznie tak się stanie, zależy również od większej liczby czynników. Rozwój sytuacji gospodarczej w ostatnich dziesięcioleciach jest tego dowodem.

To, że logika inflacji i deflacji działała odwrotnie w ostatnich dziesięcioleciach, wynika z faktu, że nasz system monetarny - nasz system pieniężny - nie jest logiczny, ale wręcz nielogiczny i destrukcyjny, szkodliwy. Również dlatego, że organizacje nie rozumieją w wystarczającym stopniu wymagań relacyjnych, aby nasz obecny system monetarny działał prawidłowo. Rozumiem przez to, że system monetarny - nasz obecny system pieniężny - może nawet nie być aż tak

nielogiczny, ale że staje się nielogiczny w społeczeństwie, ponieważ organizacje i jednostki w naszym społeczeństwie po prostu nie "pracują" i "działają" w sposób, jakiego oczekuje od nas obecny system monetarny. Wrócę do tego później. Ale mówiąc, że inflacja i deflacja działały odwrotnie, mam na myśli, że inflacja i deflacja mają miejsce, ale w zupełnie inny sposób, niż ekonomiści obecnie postrzegają i rozumieją. To nieporozumienie wynika ze zbyt wąskiego rozumienia zjawiska inflacji, ale także dlatego, że nasz obecny system pieniężny i obecne kształtowanie polityki pieniężnej oraz działania rządów, organizacji i osób prywatnych powodują, że inflacja i deflacja rozwijają się logicznie w tym kontekście, ale rozwój ten jest pod pewnymi względami przeciwny do tego, co ekonomiści "rozumieją" i myślą, że "widzą" w odniesieniu do inflacji i deflacji w społeczeństwie.

Interesujące jest zrozumienie, co właściwie oznacza "pieniądz w obiegu". Czy są to pieniądze przeznaczone na konsumpcję i produkcję oraz czy obejmują one pieniądze odłożone przez firmy i rządy, inne organizacje lub osoby fizyczne (w jakimkolwiek celu). I jak te zastrzeżenia rozwinęły się ostatnio, zwłaszcza po pojawieniu się kryzysu zadłużenia. W rzeczywistości, po tym kryzysie zadłużenia, EBC i tym podobne odłożyły więcej pieniędzy dla banków i być może rządów. Pieniądze te oczywiście musiały skądś pochodzić. A biorąc pod uwagę obecne możliwości monetarne, mogły pochodzić tylko z jednego miejsca, a mianowicie "z" gospodarki oraz "od" pracowników i obywateli. Podczas gdy właśnie "gospodarka" i "obywatele" potrzebowali i potrzebują WIĘCEJ pieniędzy. Podmioty (w tym procesy) potrzebują WIĘCEJ pieniędzy, a NIE mniej, jak ma to miejsce obecnie.

Jak mierzy się inflację cenową?

Do obliczania inflacji powszechnie przyjmuje się szereg produktów. Są to (prawie) te same produkty za każdym razem. Spośród tych produktów następnie pewna, ale także za każdym razem ta sama liczba produktów konsumowanych / kupowanych rocznie. Jest ona następnie mnożona przez cenę obowiązującą w danym roku. Następnie patrzymy na różnicę w całkowitej kwocie w różnych latach. Kiedy ta łączna kwota wzrasta, obserwuje się inflację; w końcu potrzeba więcej pieniędzy, aby kupić te konkretne produkty w tych liczbach.

Są to więc wartości średnie. I dla pewnej liczby produktów i pewnych konkretnych produktów. Bardzo ważne jest, aby wiedzieć, które produkty to są, ale także, aby dokładnie zrozumieć, jak działają obliczenia i jak należy je rozumieć w szerszej perspektywie społecznej i gospodarczej. Jednak to, co często jest nawet ważniejsze niż to, DLACZEGO inflacja jest w ten sposób analizowana, to JAK .... jak te różnice powstają na przestrzeni lat, jakie są ich przyczyny. Sam uważam, że rozumiem, że fakt, iż płace nie zostały odpowiednio dostosowane do stóp inflacji w poprzednich latach, jest główną przyczyną inflacji pojawiającej się w kolejnych latach. Istnieją jednak inne przyczyny inflacji, takie jak rosnące ceny towarów lub inne zmiany cen. A także niewystarczająca relacyjna świadomość cen i wynikający z niej relacyjny rozwój cen.

Trendy w naszym społeczeństwie związane z inflacją

Inflacja jest obecnie postrzegana głównie jako zjawisko nierelacyjne lub nie ma wystarczającej świadomości na temat postaci i wielu aspektów inflacji wartości relacyjnej. W dzisiejszym społeczeństwie istnieje wiele trendów związanych z inflacją. Aby wymienić tylko kilka z nich

Tendencja, zgodnie z którą trzeba robić coraz więcej, aby uzyskać określony dochód. I że za ten sam dochód można ogólnie kupić mniej.

Tendencja, zgodnie z którą zmiany społeczno-relacyjne w społeczeństwie powodują, że od jednostek oczekuje się i wymaga, aby kupowały coraz więcej. Wymagania społeczne stają się coraz większe i wyższe, ale także wyższa świadomość i pragnienie jakości wymaga, aby robić więcej, a tym samym wydawać więcej, aby nadal spełniać podwyższone standardy jakości.

Wymagania szkoleniowe ze strony pracodawców, ale także odpowiednie i prawidłowe wykonywanie niektórych zawodów i prac, wymagają od pracowników wyższego poziomu wykształcenia i umiejętności. W rezultacie ogólny poziom wykształcenia populacji rośnie. Pomimo wzrostu ogólnego poziomu wykształcenia, jest coraz więcej pracowników z wyższym wykształceniem, którzy muszą pracować poniżej swojego poziomu, ponieważ nie ma dostępnej pracy na ich własnym poziomie. Szczególnie na niższych poziomach wiele prac jest wykonywanych tymczasowo. Odsetek ten wzrósł w ostatnich dziesięcioleciach i prawdopodobnie tylko wzrośnie, jeśli nie zostaną podjęte żadne działania. Co nie musi być złym zjawiskiem, ale w większości przypadków jest. Zwłaszcza, że agencje pracy tymczasowej zatrzymują stosunkowo dużą część wynagrodzenia

godzinowego wypłacanego przez firmy tym pracownikom i nie wypłacają/przekazują go pracownikowi tymczasowemu. Pracownicy tymczasowi powinni zarabiać WIĘCEJ niż zwykli pracownicy, ponieważ są bardziej elastyczni pod względem oddelegowania, a pracodawcy mają mniej obowiązków. Oprócz wyższej stawki godzinowej brutto, pracownicy tymczasowi powinni również otrzymywać regularne świadczenia dodatkowe i nagrody w przyszłości. Na przykład 13. miesiąc, a także podział zysków i tym podobne. Nagrody te są i były przyznawane stałym pracownikom w przeszłości i obecnie. Jednak odsetek stałych pracowników znacznie spadł. Nie oznacza to, że tak jak w obecnych czasach, bardziej elastyczni pracownicy agencyjni nie zasługują na 13. miesiąc i dodatek z zysku. Trzynasty miesiąc powinien stać się standardową częścią wynagrodzenia pracowników tymczasowych, gdzie po prostu ewentualny dodatek trzynastomiesięczny jest dzielony przez liczbę dni roboczych w roku pomnożoną przez liczbę dni, w których pracownik tymczasowy był zatrudniony przez daną firmę. Tak więc nawet pracownik tymczasowy, który pracuje tylko przez kilka dni lub tygodni w danej firmie, nadal otrzymuje część 13-miesięcznego wynagrodzenia. Podobnie jak stały pracownik, który zostaje zwolniony zaledwie kilka dni lub miesiąc przed wypłatą trzynastki, powinien mieć prawo do proporcjonalnej części trzynastki.

Pomiar inflacji zazwyczaj uwzględnia tylko inflację wydatków i w niewielkim stopniu lub wcale nie uwzględnia inflacji po stronie dochodów - inflacji dochodów, redukcji dochodów.

W rzeczywistości obecnie inflacja wydatków nie jest w pełni obliczana, mapowana i rozumiana. Podczas gdy inflacja dochodowa nie jest brana pod uwagę, ale dodatkowo w ogóle nie jest rozumiana. Nadal zakłada się pełne dochody minimalne, podczas gdy w wielu grupach o niższych dochodach pracownicy muszą zadowolić się coraz niższymi dochodami. Wynika to zarówno ze spadku rzeczywistych stawek godzinowych, jak i utraty świadczeń dodatkowych, wyższych wydatków na dojazdy do pracy, które są również zwracane w mniejszym stopniu, a także utraty udziałów w zyskach i tym podobnych. Ponadto coraz więcej osób jest w stanie pracować mniej godzin miesięcznie, a także nie może uzyskać lub zorganizować dodatku w postaci dodatkowej pracy lub dodatkowych dodatków lub świadczeń. W rzeczywistości te dodatkowe zasiłki lub świadczenia nadal opierają się na przekonaniu, że każdy może uzyskać pełny etat lub przynajmniej rozsądny dochód. Jest tak jednak coraz rzadziej, zwłaszcza w grupach o niższych dochodach, ponieważ składają

się one, zwłaszcza lub przynajmniej w Holandii, w coraz większym stopniu ze studentów i młodych ludzi, którzy mieszkają z rodzicami i mają niewiele godzin pracy i mogą związać koniec z końcem tylko dlatego, że nadal mieszkają z rodzicami.

Jak firmy i inne organizacje radzą sobie z cenami, które prowadzą do inflacji?

Interesujące jest spojrzenie na to, DLACZEGO ceny rosną, gdy ilość pieniądza pozostaje taka sama, spada lub rośnie. Ale także JAK firmy radzą sobie z tymi wzrostami cen. Mam na myśli to, co robią z pieniędzmi, które otrzymują dodatkowo - lub nie - podnosząc ceny. I jak wzrost lub spadek płac wiąże się ze wzrostem lub spadkiem cen.

W wielu przypadkach w praktyce okaże się, że nie ma absolutnie żadnego związku między wzrostem lub spadkiem płac w danej firmie a wzrostem lub spadkiem cen. Coś, co w niektórych przypadkach wydaje się dziwne. A także nielogiczne i szkodliwe dla poszczególnych pracowników, a także gospodarki i społeczeństwa jako całości.

Ta szkodliwość dla gospodarki jest obecna i rośnie, ponieważ w naszej gospodarce występuje coraz większy niedobór pieniędzy. Osoby fizyczne, a zwłaszcza osoby z grup o niższych dochodach, mają coraz mniej pieniędzy do wydania i coraz bardziej brakuje im pieniędzy. W międzyczasie ceny są generalnie podnoszone, a płace minimalne są generalnie i indywidualnie coraz niższe. Ponieważ w szczególności pracownicy tymczasowi (coraz większa część siły roboczej) mogą pracować coraz mniej godzin, a ponadto dzięki "sprytnemu" (i częściowo antyspołecznemu) obchodzeniu się z układami zbiorowymi dla pracowników tymczasowych i innym sztuczkom agencji pracy tymczasowej, są utrzymywani na najniższym możliwym wynagrodzeniu. Przy czym 13. miesiąc i dodatki od zysku również nie są zazwyczaj wypłacane. Tymczasem same agencje pracy tymczasowej pobierają od 18 do 25 euro za godzinę na pracownika tymczasowego i zazwyczaj przekazują tylko połowę lub mniej tej kwoty jako wynagrodzenie brutto pracownikom tymczasowym. Tak więc tylko stosunkowo niewielka część otrzymanej kwoty jest również wykorzystywana do

opłacania składek emerytalnych dla pracowników tymczasowych i podatków na rzecz państwa.

Konkretnym przykładem są firmy, które w obecnych czasach spadających zarobków pracowników i malejącej ilości pieniędzy w obiegu i tak podnoszą ceny. I nie przenoszą żadnej części tego wzrostu cen na pracowników. Podczas gdy ich sprzedaż nie spada. Gdy sprzedaż spada, wzrost cen jest w niektórych przypadkach uzasadniony, aby utrzymać równe lub wystarczające obroty. Istnieje jednak zbyt wiele organizacji, które po prostu utrzymują względnie stałą sprzedaż. I tak podnoszą ceny. I nie przerzucają dużej części tych kosztów na pracowników

Należy również wspomnieć o fakcie, że agencje pracy i firmy dają pracownikom niższe wynagrodzenie za godzinę, ale także mniej godzin tygodniowo w czasie, gdy ceny pozostają takie same lub nawet rosną. Ma to oczywiście szkodliwy wpływ na gospodarkę, ale także ze względu na spadające płace za godzinę i ogólnie mniejsze podatki płacone rządowi.

Bardzo rażącym, antyspołecznym i nagannym przykładem jest ubezpieczenie zdrowotne. Podczas gdy mamy do czynienia z kryzysem i coraz więcej osób ma trudności z opłaceniem rachunków, firmy ubezpieczeniowe rutynowo podnoszą składki na ubezpieczenie zdrowotne. W międzyczasie, w zmowie z przemysłem farmaceutycznym lub nie, nadal refundują droższe leki przepisywane przez lekarzy. Podczas gdy ci sami lekarze są zmotywowani, by nie przepisywać swoim pacjentom tańszych alternatyw. Te droższe leki muszą w końcu zostać opłacone z funduszu ubezpieczeń zdrowotnych. Prowadzi to do tego, że wszyscy muszą płacić wyższe składki na ubezpieczenie zdrowotne. Które i tak są zbyt wysokie, ponieważ firmy ubezpieczeniowe powinny być non-profit, ale w międzyczasie osiągają wysokie zyski.

Jak ludzie radzą sobie z inflacją?

Słowo inflacja jest często i łatwo wymieniane, prawie zawsze z całkowitą ignorancją tego, o czym w ogóle mówią. Nawet w teoretyzowaniu na temat

inflacji, bardzo jednostronna i zwięzła "rzeczywistość" jest tworzona w bardzo jednostronny sposób, który nigdy nie może być prawdziwy, a także prowadzi do całkowicie błędnych "spostrzeżeń" i całkowicie błędnego zrozumienia tego, co dzieje się lub może się wydarzyć w społeczeństwie.

Tak więc "zrozumienie" inflacji zawsze opiera się na założeniach i modelach, które całkowicie ignorują relacyjne zależności podmiotów i procesów w społeczeństwie.

Obserwowanie, JAK ludzie radzą sobie z inflacją cen, jest co najmniej fascynujące, ale przy okazji niezwykle istotne. A zwłaszcza to, na które towary lub usługi ma to wpływ.

To, co od razu rzuca się w oczy lub MUSI się rzucać w oczy, to fakt, że w obecnych czasach osoby fizyczne w Holandii już ograniczają ubezpieczenie zdrowotne. Chociaż jest to naprawdę ważna podstawowa konieczność życiowa. Chodzi o bezpieczeństwo. Pewność co do zdrowia. Coś, czego ludzie nie ograniczają tak łatwo. To, że to robią, ma związek z faktem, że nawet osoby z "pełną" pracą nie mają już wystarczająco dużo pieniędzy, aby opłacić ubezpieczenie zdrowotne, drogie lub inne. Z powodu wzrostu cen, ale także z powodu spadku dochodów.

Nie bez znaczenia jest to, czy pracownik jest zatrudniony na stałe, czy też, jak ma to coraz częściej miejsce w dzisiejszych czasach, zwłaszcza w przypadku grup o niższych dochodach, pracuje za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej. W tym drugim przypadku pracownik w większości przypadków nie ma dodatkowych świadczeń, takich jak 13. miesiąc, ale także udział w zyskach i inne korzyści, które są w rzeczywistości bardzo potrzebne, szczególnie w przypadku grup o niższych dochodach. Co więcej, pracownicy tymczasowi, zwłaszcza w obecnych czasach, pracują zazwyczaj mniej godzin niż pracownicy zatrudnieni na stałe. Co więcej, tylko te godziny są opłacane przez pracodawcę, który zatrzymuje dużą część lub nawet zdecydowaną większość tego, co płaci klient za pracownika, we własnej kieszeni i nie "przekazuje" tego pracownikowi tymczasowemu ani rządowi poprzez płacenie podatków. Dlatego też stopniowe, a od czasu kryzysu przyspieszone zastępowanie stałych pracowników

pracownikami tymczasowymi oznacza - wśród wielu innych negatywnych skutków - przyspieszone zmniejszenie wpływów z podatków do rządów. Ale agencje pracy tymczasowej są również jeszcze bardziej kreatywne i niestety bardziej skuteczne w utrzymywaniu dochodów pracowników tymczasowych na stałym niskim poziomie. W rzeczywistości jest to jedna z największych przyczyn utrzymania, a nawet pogorszenia sytuacji gospodarczej w Holandii i innych krajach europejskich, a tym samym na całym świecie. Ale nie jest to prawdziwa, podstawowa przyczyna. Tą prawdziwą, podstawową przyczyną jest OGROMNY brak pieniędzy w naszych gospodarkach. Brak pieniędzy na to, co obecnie realizujemy i "dostarczamy" w tych gospodarkach. Jednak nie powinno i nie może się to odbywać kosztem i na plecach (dochodów) jednostek, pracowników. Oszczędzanie na pracy w celu uwolnienia pieniędzy, aby umożliwić i utrzymać "resztę". W dłuższej perspektywie to oczywiście nie działa. A długoterminowe szkody tego wąskiego i obłąkanego sposobu robienia rzeczy są nieobliczalne. Jedynym sposobem na zapobieżenie i naprawienie tych szkód w jak największym stopniu jest wprowadzenie Doskonałego Systemu Monetarnego.

Co więcej, opieka jest całkowicie specyficznym przypadkiem, gdy bierze się pod uwagę również opiekę nad osobami starszymi. Niektóre grupy osób starszych nie otrzymają nawet opieki w domach opieki w przyszłości, jeśli zależy to od obecnego rządu Holandii. Pomimo spadających wynagrodzeń osób o niższych dochodach, firmy ubezpieczeniowe w ostatnich latach jedynie zwiększyły koszty ubezpieczenia pielęgnacyjnego. Wydajność tych samych ubezpieczeń zdrowotnych, ale także szpitali powinna wzrosnąć i powinna wzrosnąć jeszcze bardziej. Pracownicy szpitali i inni pracownicy służby zdrowia odnotowują spadek płac i są zwalniani. Firmy ubezpieczeniowe non-profit osiągają coraz większe zyski. A jednak w tym przypadku trzeba dokonać jeszcze większych cięć kosztem niezwykle wrażliwej grupy ludzi. A "my" płacimy coraz więcej składek na opiekę, otrzymując w zamian coraz mniej i mając świadomość, że zarówno rząd, jak i firmy ubezpieczeniowe uważają pieniądze za ważniejsze od ludzi i, jeśli to konieczne, wolą raczej wyrzucić starszych ludzi na ulicę niż szukać rozwiązania społecznego, które może kosztować nieco więcej pieniędzy.

Tak więc, oprócz problemu, że inflacja jako koncepcja sama w sobie jest już zbyt jednostronnie zdefiniowana, istnieje również ogólny problem, że koncepcja inflacji cenowej nie jest rozumiana i wyjaśniana relacyjnie. Tym samym, nie mamy do czynienia "tylko" z niewłaściwym rozumieniem relacyjnym, ale z całkowitym brakiem świadomości, że inflacja byłaby lub jest w ogóle relacyjna.

Do pewnego stopnia ta świadomość wydaje się istnieć, ale w opisie i pomiarach inflacji prawie się nie pojawia, jeśli w ogóle. A jeśli w ogóle się pojawia, to w bardzo niewielkim stopniu. Istnieje zbyt wiele aspektów i procesów, które NIE są brane pod uwagę. Być może również z powodu całkowicie błędnej perspektywy.

Jeśli chodzi o relację, na przykład w koncepcji inflacji brakuje już rozróżnienia między towarami komplementarnymi i niekomplementarnymi. Co więcej, wynika z tego, JAK konsumenci radzą sobie z różnicą w charakterze tych dóbr. Ogólnie, ale także w odniesieniu do inflacji. Oraz w odniesieniu do obowiązkowego lub nieobowiązkowego zakupu innych relatywnie komplementarnych lub relatywnie niekomplementarnych towarów.

Funkcja relacyjna towarów lub usług również odgrywa bardzo dużą rolę. Mam tu na myśli zarówno relację finansową, jak i społeczną. Myślę, że dobrze jest zauważyć i zdać sobie sprawę, że coraz więcej towarów i usług w naszym społeczeństwie ma lub zyskało finansowy charakter relacyjny. Obejmują one funkcję dóbr luksusowych, ale także znaczenie mediów społecznościowych i produktów komplementarnych. Ale także samochód i paliwo do tego samochodu. Ze względu na wzrost kosztów paliwa, ale także ze względu na wzrost zarówno pracy, jak i ruchu społecznego, wzrósł finansowy charakter relacyjny samochodu, a także koszty paliwa. Do tego dochodzi fakt, że agencje pracy, oprócz płacenia najniższych możliwych dochodów, przyznają również niskie dodatki za przejechane kilometry pracownikom, których sami umieszczają z dala od miejsca zamieszkania. Za zgodą lub bez zgody tych samych pracowników tymczasowych. W rezultacie ci pracownicy, którzy i tak już zarabiają lub otrzymują zbyt niskie wynagrodzenie, muszą dodatkowo dojeżdżać do pracy.

Przykładem dóbr społecznie relacyjnych są dobra edukacja, telefony komórkowe, komputery, a także dobra luksusowe, takie jak samochód i wakacje. Jednak zwiększona rotacja dóbr wynika również z aspektów relacji społecznych, a w mniejszym stopniu z aspektów relacji funkcjonalnych. Podczas gdy żywotność wielu dóbr tylko się wydłuża, te same dobra są wymieniane w coraz krótszym czasie. Spójrzmy na samochody, ale także na inne dobra. Osoby o niższych dochodach mają mniejsze lub żadne możliwości (zasoby finansowe), aby sobie z tym poradzić, ale nadal robią to częściowo z powodu motywacji społeczno-relacyjnej. Ta motywacja społeczno-relacyjna ma również wpływ na korzystanie z telefonów komórkowych. W dzisiejszych czasach, nawet wśród grup o niższych

dochodach, istnieją rodziny, w których prawie każdy ma telefon komórkowy. Te telefony komórkowe stają się coraz droższe, ale abonamenty komórkowe również są coraz droższe. Są to koszty, które powtarzają się co miesiąc i dlatego trzeba je płacić.

Inflatie - upiór w operze

Redukcjonizm koncepcji inflacji i tego, co jest w niej zawarte, a co nie. To, co Peirce nazywa pierwszością, a nie JAK ludzie sobie z tym radzą.

Koszty opieki zdrowotnej jako przykład; fakt, że coraz więcej osób nie jest już w stanie pozwolić sobie na tę podstawową potrzebę. Teraz jest tak, że coraz więcej osób oszczędza na ten cel, ale z czasem nawet tam coraz więcej osób zrezygnuje. Ponieważ nie będzie ich już na to stać z powodu zaburzeń systemu monetarnego, z którym obecnie pracujemy. A derangement, że polityka pieniężna jest również prowadzona z, między innymi, niezrozumieniem, a także całkowicie nieistotnym aspektem i pojęciem inflacji.

Inflacja wartości - szersze pojęcie inflacji

Wskazałem już za pomocą różnych argumentów i przykładów, dlaczego (finansowa) koncepcja wartości naszych czasów jest wysoce redukcjonistyczna. I, również z tego powodu, wysoce szkodliwa, zwłaszcza jeśli rząd lub inne organizacje opierają na niej swoją politykę.

Koncepcja inflacji finansowej naszych czasów jest redukcjonistyczna, ponieważ:

Opiera się na niewłaściwej perspektywie, która jest a) zbyt jednostronna i b) podkreśla lub przecenia niewłaściwe aspekty rzeczywistości.

Jest on (również z tego powodu) naprawdę przydatny i zapewnia odpowiedni wgląd w zbyt małym stopniu. Koncepcja inflacji (cenowej) sama w sobie prowadzi do wielu szkodliwych nieporozumień, a także do szkodliwego kształtowania polityki. Mam nadzieję, że ten tekst to wyjaśni.

Wynika to między innymi z braku następujących elementów w koncepcji inflacji:

- Ceny nieruchomości oraz ceny benzyny i paliw

- Zwrot kosztów podróży dla pracowników

- (Wzrost) składek na ubezpieczenie zdrowotne

- (Rosnące) koszty telefonii (komórkowej) i korzystania z Internetu

- Wzajemne powiązania między różnymi towarami i usługami oraz znaczenie i użyteczność korzystania z tych towarów i usług. Koszty artykułów pierwszej potrzeby są bardziej krytyczne i mniej możliwe do uniknięcia niż inne koszty i wydatki. Chociaż, niestety, obecnie okazuje się, że nawet na kosztach stomatologii i ogólnej opieki zdrowotnej, a także odzieży, można zaoszczędzić, nawet do niepożądanych poziomów obserwowanych w obecnych czasach.

Ale nawet jeśli te rzeczy zostaną dodane do koncepcji inflacji, nadal jest ona zbyt redukcjonistyczna. Ponieważ koncepcja inflacji finansowej nie obejmuje zarówno inflacji społecznej, jak i inflacji towarów.

Dlatego niniejszym wprowadzam pojęcie inflacji wartości. Inflacja wartości jest zatem połączeniem inflacji "finansowej"/pieniądza, inflacji samych towarów lub usług, a także inflacji społecznej. Co więcej, również związek i współzależność między inflacją finansową, inflacją towarów i inflacją społeczną.

Przez inflację towarów lub usług nie mam na myśli inflacji nowych towarów lub usług lub towarów lub usług w momencie ich zakupu, ale inflację towarów lub usług, które zostały już zakupione. Ale także inflację budynków i innych nieruchomości, które zostały zakupione w przeszłości lub które zostaną zakupione w przyszłości. I jak wartość tych towarów i usług zmienia się w czasie.

Jeśli chodzi o inflację cenową, ekonomiści przyglądają się jedynie kosztom nowych produktów w momencie ich zakupu. Jednak to, co nie jest monitorowane i według mojej wiedzy nie ma w tym absolutnie żadnego nadzoru. Chodzi o inflację wartości towarów i usług, które zostały już zakupione.

W przeszłości kupowano wiele towarów, które można było przechowywać i które z czasem zyskiwały na wartości. Pomyśl o specjalnych i cennych produktach, których jest mniej lub nie są już dostępne. Jednak obecnie można zauważyć, że wiele z tych towarów nie jest już wiele wartych, zwłaszcza z powodu kryzysu. Nie można ich więc sprzedać, a jeśli można, to ze stratą. Ponieważ wartość towarów może, ale nie musi, znacznie spaść w porównaniu z sytuacją sprzed kilku lat, a być może także w porównaniu z momentem ich zakupu. Oczywiście należy spojrzeć na średnią, ale istnieje ogólna tendencja, że wszystkie towary, które są lub zostały zakupione, tracą na wartości. A jeśli w ogóle, to generalnie ich wartość spada w szybszym tempie niż w przeszłości.

Wydaje się, że "specjalna" własność różnych dóbr zmniejszyła się na przestrzeni lat w porównaniu z przeszłością z kilku powodów. Po części jest to inflacja wartości finansowej dóbr, ale w pewnym stopniu wiąże się to również z inflacją wartości społecznej. Lub też inflacja wartości relacyjnej (społecznej), ponieważ jest tak wiele dóbr, że wyjątkowość konkretnego dobra maleje. Ze względu na mnogość dostępnych towarów i produktów, indywidualna wartość poszczególnych towarów spada.

Jednak ten spadek wartości ma również wpływ, większy lub mniejszy, na inflację wartości towarów, a tym samym na gospodarkę. Ludzie otrzymują mniej pieniędzy (z powrotem) za towary, które sprzedają, a tym samym mają mniej pieniędzy na pokrycie swoich wydatków lub zakup nowych lub innych produktów.

Ogólnie rzecz biorąc, każdy ma więcej niż wystarczająco rzeczy, to nie jest problem w krajach zachodnich. Problemem jest możliwość pokrycia bieżących wydatków. Podczas gdy w przeszłości był to znacznie mniejszy problem, ponieważ istniała lepsza równowaga między dochodami a wydatkami, ale także dlatego, że inflacja była znacznie mniejsza niż w ostatnich kilku latach. Właśnie w ciągu ostatnich kilku lat, lat kryzysu finansowego i zadłużenia, inflacja przyspieszyła i wzrosła. Dotyczyło to jednak głównie inflacji wartościowej, która nie była mierzona ani zauważana przez ekonomistów i rządy.

Obecna sytuacja dotycząca inflacji dla poszczególnych osób

Jeśli inflacja jest postrzegana jako fakt, że za tę samą kwotę pieniędzy można kupić mniej. W takiej sytuacji nie ma znaczenia, czy ktoś ma więcej pieniędzy, czy tyle samo, czy mniej. W pierwszym przypadku sytuacja danej osoby albo się poprawia, albo pozostaje taka sama. W obu pozostałych przypadkach dana osoba traci.

W obecnej sytuacji, rok 2013 i kryzys zadłużenia. Czy większość osób spada pod względem wynagrodzeń. Podczas gdy ceny rosną. Mniej można kupić za tę samą kwotę pieniędzy. Ale większość ludzi nie zachowuje tej samej kwoty pieniędzy, ale faktycznie spada. Tak więc inflacja dla tych konkretnych osób jest nawet większa niż średnia inflacja. Jest to szczególnie prawdziwe w przypadku osób o niższych dochodach, których dochody czasami drastycznie spadają.

Wpływ inflacji jest największy wśród osób o niższych dochodach. Zauważają to od razu, gdy ich zarobki spadają, zwłaszcza jeśli jest to związane ze wzrostem cen produktów. To bardzo źle, że inflacja nie jest zrozumiała, zwłaszcza dla grup o niższych dochodach, ponieważ są to grupy najbardziej dotknięte inflacją.

Inflacja wartości ma miejsce w naszym społeczeństwie od dłuższego czasu i na znacznie szerszą skalę niż jest to rozumiane przez rządy i "ogół społeczeństwa". Pomiar to wiedza, ale trzeba mierzyć właściwe rzeczy. A nawet wtedy sam pomiar nie jest zrozumieniem. Znacznie bardziej kompleksowe zrozumienie tego, co się dzieje, wymaga znacznie szerszego zrozumienia zarówno inflacji, jak i gospodarki i społeczeństwa jako całości. A ilościowe narzędzia pomiarowe i momenty nie wystarczą. Potrzebne są do tego znacznie szersze i bardziej rozbudowane badania jakościowe, a przede wszystkim dobra komunikacja z odpowiednimi interesariuszami i słuchanie ich. Ostatecznie badania jakościowe polegają na nauce dobrej komunikacji, słuchania i interpretacji. W sposób krytyczny. Obejmuje to wykorzystanie i zastosowanie właściwej metodologii, a zwłaszcza perspektywy i sensu.

10. Dlaczego inflacja nie będzie problemem w ramach Doskonałego Systemu Walutowego?

Inflacja nie będzie już problemem w ramach Doskonałego Systemu Walutowego, wręcz przeciwnie. Inflacja cenowa nie będzie problemem, podobnie jak inflacja wartości. Innym słowem na określenie inflacji jest redukcja, a innym słowem na określenie deflacji wartości jest wzrost wartości. Po wprowadzeniu Doskonałego Systemu Monetarnego nastąpi pomnożenie wartości. Wzrost wartości kapitału finansowego i społecznego. Na wiele sposobów.

Jest to częściowo spowodowane następującymi czynnikami:

W ramach EMS można obniżyć podatki od towarów, ale także akcyzę na benzynę. Ludzie muszą wtedy płacić mniejszy podatek VAT, a także płacić mniej za paliwo. Pozostawia to więcej środków na inne towary i usługi, których ceny również mogą spaść.

Dochody, zwłaszcza grup o niższych dochodach, ogólnie wzrosną. W rezultacie wszelkie podwyżki cen, które mają miejsce z innych powodów, nadal będą mogły być płacone wcześniej, lepiej i łatwiej niż w sytuacji, gdy Doskonały System Walutowy nie został jeszcze wprowadzony lub nie zostanie wprowadzony.

Dzięki EMS można stworzyć więcej buforów finansowych i możliwości, aby umożliwić osobom i organizacjom, które nie są w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań finansowych w danym czasie, wywiązanie się z nich, a nawet "po prostu" wywiązanie się z tych zobowiązań finansowych z ogólnego źródła finansowego. Możliwe, że osoby lub organizacje w tymczasowej potrzebie finansowej nie będą musiały spłacać tych kwot w przyszłości. Jest to wówczas "tylko" darowizna z ogólnego interesu gospodarczego i społecznego.

Ze strony internetowej http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/ zapożyczyłem następujący tekst:

" Po pierwsze, ceny domów nie są uwzględniane we wskaźniku cen konsumpcyjnych. Koszyk dóbr konsumpcyjnych obejmuje jedynie "teoretyczną wartość wynajmu". Gdyby ceny domów zostały uwzględnione we wskaźnikach cen, inflacja byłaby znacznie wyższa przed kryzysem i znacznie niższa po kryzysie " (http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/).

Tutaj mam następujący dodatek. Inflacja z uwzględnieniem cen nieruchomości była rzeczywiście wyższa przed kryzysem i niższa po kryzysie. Ale musi to być również związane z rzeczywistymi korektami inflacji (opartymi na stopach inflacji BEZ uwzględnienia cen mieszkań), ale także z rosnącą wartością domów PRZED kryzysem.

Jak wszyscy wiemy, ceny domów znacznie wzrosły PRZED kryzysem, na czym znacznie skorzystali wszyscy właściciele domów. PO kryzysie ceny domów spadły (co, nawiasem mówiąc, miało miejsce przez pewien czas PRZED kryzysem), co doprowadziło do spadku cen domów, co zaszkodziło zarówno ówczesnym właścicielom, jak i tym, którzy kupili lub kupują dom w tym okresie lub później. W końcu największa część kapitału własnego staje się warta MNIEJ.

Do tego dochodzi jednak fakt, że płace dla grup o niższych dochodach zostały już w poprzednich latach skorygowane o wiele za mało zgodnie z rzeczywistą inflacją, aby w ogóle umożliwić zakup domów lub uzyskanie wystarczająco wysokiego kredytu hipotecznego na zakup domu. Jest to częściowo korygowane, gdy ceny domów są obniżane, ale w żadnym wypadku nie całkowicie. W rzeczywistości ceny domów pozostają znacznie wyższe w stosunku do stosunkowo niskich wynagrodzeń dla grup o niższych dochodach niż w przeszłości. Co więcej, w obecnych czasach, zwłaszcza jeśli chodzi o grupy o niższych dochodach, choć ceny domów spadają, dochody również znacznie spadają z powodu niższych wynagrodzeń z agencji pracy, ale także z powodu mniejszej liczby godzin pracy. To razem sprawia, że w większej liczbie przypadków niż jest to realizowane, rzeczywisty spadek niektórych indywidualnych dochodów spada nawet bardziej niż spadek cen nieruchomości. Do tego dochodzi fakt, że JEŚLI dom zostanie zakupiony, jego wartość spadnie tylko w okresie PO zakupie, a NIE wzrośnie.

Co więcej, oczywiście bardzo ważne jest, czy ktoś (musi) korzystać z pewnych towarów lub usług. Jeśli ktoś jest coraz bardziej zobowiązany do korzystania z pewnych towarów lub usług, może to stanowić spore obciążenie dla całkowitych dochodów. Podobnie, a być może zwłaszcza osoby o niższych dochodach również, a być może zwłaszcza w ciągu ostatnich kilku dekad lub lat, musiały poradzić sobie ze zwiększonymi wydatkami na :

Koszty szkoleń (presja i konieczność nauki tylko wzrosły)

Koszty telefonów, o których już wspomniałem; telefonia komórkowa i fakt, że obecnie każdy członek rodziny ma telefon, prawie w przeciwieństwie do przeszłości

Koszty dojazdów do pracy; konieczność pokonywania większych odległości, a zwłaszcza w obecnych czasach wysokie koszty paliwa. Z drugiej strony, koszty dojazdów do pracy są zazwyczaj zwracane w mniejszym stopniu

11. Logika inflacji relacyjnej

Rozpoczynam tę część książki fragmentem tekstu, który dla większości może wydawać się teoretyczny lub przynajmniej "niejasny". Robię to, ponieważ stanowi on część moich innych prac/pism na temat metasemiotyki. Meta-semiotyka lub meta-semiotyka jest gorsza od semiotyki opracowanej przez Charlesa Sandersa Peirce'a i wykracza poza nią. Opracowana przeze mnie metasemiotyka jest kluczem do połączenia nauki, praktyki i logiki. Do zjednoczenia. Nie jest to jednak teoria, ponieważ nie zajmuję się i nigdy się nie zajmowałem teorią. Teorię postrzegam jako coś odmiennego od praktyki, od tego, co istnieje i jest możliwe w naszym społeczeństwie. Różnica ta wynika głównie z tego, co zamierzam tu opisać, a co nazwałem metasemiotyczną nieistotnością. Jest to termin angielski, więc meta-semeiotic nie brzmi znajomo i może brzmieć "niejasno". Postaram się jednak częściowo wyjaśnić to tutaj, a tych, którzy chcą dowiedzieć się więcej na ten temat, odsyłam do innych moich tekstów na ten temat. Opracowana przeze mnie meta-semiotyka jest też gotowa do wdrożenia, podobnie jak mój Doskonały System Monetarny. Jednak meta-semiotyka również wymaga szerszego wyjaśnienia w oparciu o książkę, a dalsze dopracowanie i udoskonalenie szczegółów jest nadal możliwe. Ale także jeśli chodzi o meta-semiotykę, mam nadzieję, że będzie ona używana stosunkowo szybko. Meta-semiotyka radykalnie poprawi nasze nauki, a tym samym społeczeństwo. Jest to metodologia i sposób patrzenia na rzeczy, aby naprawdę zrozumieć, a tym samym poprawić WSZYSTKO.

Naprawdę wszystko w naszym społeczeństwie, wszechświecie i społeczeństwie musi być rozważane i rozumiane z relacyjnego punktu widzenia. Jeśli chodzi o ten relacyjny sposób patrzenia, jest ich oczywiście wiele, ale jest tylko jeden właściwy i najdoskonalszy... będący najbardziej optymalną metodologią i sposobem patrzenia opartym na najdoskonalszym holoplorystycznym / meta semiotycznym zrozumieniu. Każdy inny sposób patrzenia prowadzi do tego, co nazywam metasemiotyczną nieistotnością. Meta-semiotyczna nieistotność jest reprezentacją, która oznacza nieporozumienie związane ze znakiem, powstałe w wyniku rozważenia tylko części możliwości lub możliwości, często również z niewłaściwej perspektywy i przy założeniu podstawowej struktury, która nie istnieje w rzeczywistości. Nazwałem to meta-semiotyczną nieistotnością wywodzącą się z terminu statystyczna nieistotność. Termin ten odnosi się do błędów w statystykach, które wynikają z uwzględnienia tylko części populacji. Meta-semiotyczna nieistotność powstaje również dlatego, że bierze się pod

uwagę tylko część czegoś. (Deirdre Mc Closkey, " the Cult of Statistical Significance: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)" , University of Michigan Press, wydanie 1, 2008) . Chociaż nie chodzi o mniej tego samego, ale o mniej czegoś, co w swojej redukcji różni się od tego, co faktycznie jest lub może być. Ponadto ta metasemiotyczna nieistotność nie jest jedynie nieistotnością semiotyczną, lecz metasemiotyczną. Rozumiem przez to, że każdy wgląd, który nie jest wystarczająco kompletny, ale także nie jest metasemiotyczny w swoim charakterze i pochodzeniu, że WSZYSTKIE takie wglądy są metasemiotyczną nieistotnością.

Inflacja musi uwzględniać podaż i popyt. Ale także nadwyżkę lub niedobór mocy produkcyjnych. A także pożądane dochody pracowników oraz koszty pracy i inne koszty. Sytuacje progu rentowności firm, organizacji i obywateli. W odniesieniu do tego, ile pieniędzy jest dostępnych w społeczeństwie.

Jednak to, co jest również ważne w odniesieniu do inflacji, to zasadnicze pytanie "ile wystarczy?". Pytanie to poruszam również w innej części tej książki i jest ono oczywiście również związane z inflacją i Doskonałym Systemem Walutowym. Ale to, co jest najważniejsze, aby wspomnieć tutaj w związku z tym pytaniem, to kwantyfikacja ważnej części lub najważniejszej części historii "ile wystarczy". Mianowicie, stały koszt podstawowych podstawowych potrzeb. Te podstawowe podstawowe potrzeby to głównie koszty i możliwości związane z mieszkaniem, transportem, zdrowiem, wypoczynkiem (prywatnymi zajęciami), kosztami edukacji. Podobnie jak koszty i możliwości związane z kredytem hipotecznym, podatek drogowy, koszty opieki zdrowotnej, koszty teatru, sztuki i rozrywki oraz sportu. No i oczywiście koszty i możliwości związane z edukacją. Rząd MOŻE mieć ogromny wpływ na wszystkie te koszty i możliwości. Zwłaszcza dzięki doskonałemu systemowi monetarnemu. W rzeczywistości wziąłem to już pod uwagę w kontekście propozycji dotyczących polityki pieniężnej. W swej istocie, jeśli chodzi o koszty, ESW może umożliwić wszystko. Jest to klucz do zapewnienia, że naprawdę każdy może zaspokoić i nadal zaspokajać wszystkie swoje podstawowe potrzeby bez problemów. W tym celu NIE jest więc potrzebny bezwarunkowy dochód podstawowy, który - przynajmniej w najbliższej przyszłości, a spodziewam się, że także w przyszłości - nie jest konieczny, ale w większości niepożądany.

W przeszłości prawdą było, że istniała nadwyżka mocy produkcyjnych. Rolnicy podczas Wielkiego Kryzysu produkowali więcej, a ceny rzeczywiście spadły. Ponieważ była większa podaż przy tym samym popycie. Ale cena również spadła, ponieważ nie było pieniędzy, aby kupić więcej, a popyt nie mógł wzrosnąć, ponieważ były to dobra podstawowe, których ludzie i tak nie produkowaliby (dużo) więcej, ale mniej, gdyby cena wzrosła. A gdyby cena spadła, ludzie również nie produkowaliby więcej, więc był to problem. W przeszłości (podczas Wielkiego Kryzysu i z pewnością w czasie, gdy Milton Friedman tworzył swoje teorie na temat inflacji) było również mniej produktów i usług (w tym usług finansowych!), na które można było dystrybuować pieniądze. Obecnie istnieje więcej takich podmiotów (produktów, usług, zawodów, innych procesów), na które można rozdzielić pieniądze. Ale oczywiście dystrybucja pieniędzy uwzględnia również to, co z nich wynika. W kategoriach kapitału finansowego lub społecznego. Jeśli chodzi o kapitał finansowy, czasami można zarobić więcej - i często łatwiej - inwestując go w usługi finansowe, a nie w produkcję lub dystrybucję. Przynajmniej jest to prawdą w obecnej erze (2014) z obecnym systemem monetarnym. Co więcej, w czasach Wielkiego Kryzysu domy i inne dobra luksusowe nie były aż tak drogie. Głównie domy, jak wszyscy wiedzą, podrożały, a nawet stały się nieosiągalne dla wielu osób ze względu na niskie dochody i stosunkowo wysokie koszty stałe.

W obecnej sytuacji/czasie większość firm ma (ogromną) nadwyżkę mocy produkcyjnych. Ceny towarów są generalnie wysokie, ponieważ jeśli spadną jeszcze bardziej, koszty nie będą mogły zostać pokryte. Oznacza to, że większość firm jest już w pobliżu lub nawet poniżej progu rentowności (jeśli obniżą ceny jeszcze bardziej, skończą na minusie lub nawet zbankrutują). Kiedy w gospodarce pojawi się WIĘCEJ pieniędzy, popyt na niektóre towary wzrośnie (NIE na podstawowe, gdzie będzie się zużywać jeszcze mniej, ani też na luksusowe lub normalne, gdzie również będzie się zużywać mniej!!!), ale ten wzrost popytu generalnie NIE będzie oznaczać lub nie musi oznaczać wzrostu cen. Organizacje będą po prostu produkować WIĘCEJ, a tym samym osiągać WIĘKSZE zyski, nawet przy tej samej cenie.

Derrida rozumiał już - jak sądzę - że "wszystko" jest już w tekście. Wyraża się to na dwa sposoby:

1)Zjawiska są już w "tekście", ale ludzie nie zdają sobie z tego sprawy.

2) Zjawiska nie są jeszcze zawarte w "tekście", ale właśnie dlatego, że nie są jeszcze w nim zawarte, ale są dostępne w szerszym "tekście" w lub z innych wszechświatów, "tekst" jest nielogiczny i nieco dziwny lub szkodliwy dla niektórych stron. Ten nielogiczny lub szkodliwy aspekt można usunąć, czyniąc "tekst" bardziej kompletnym poprzez dodanie tych zjawisk lub aspektów do "tekstu".

Oczywiście, 1) i 2), o których tutaj wspominam, są czasami również powiązane. Co do inflacji, to warto zauważyć, że zjawisko to jest już w "tekście" bez dostatecznego uświadamiania go sobie przez samych ludzi. W obecnych czasach widać to szczególnie po wzroście cen domów w ostatnich dekadach. Ponadto istnieją również mniej lub bardziej dowody na to, że niekontrolowany wzrost kapitału finansowego, a także jego przyzwoity wzrost (znacznie więcej pieniędzy w gospodarce) nie prowadzi ani nie musi prowadzić do problemów. W istocie, wzrost ten miał miejsce przez kilka dekad, a ludzie nie zdawali sobie z niego wystarczająco sprawy (tj. przykład tego, o czym wspominam w punkcie 1). Mówię o bankowości opartej na rezerwie cząstkowej i jej wpływie na ilość pieniądza, która pojawiła się w obiegu w ostatnich dziesięcioleciach. Ten wzrost ilości pieniądza był niewiarygodnie dobry, a tak naprawdę powinien być większy. Problematyczną częścią tej sytuacji nie był i nie jest fakt, że w obiegu pojawiło się więcej pieniędzy (wręcz przeciwnie, ponieważ WIĘKSZA ilość pieniędzy jest potrzebna wraz z rosnącym dobrobytem, większą różnorodnością i większą liczbą ludzi! I nawet te długi również NIE są głównym problemem, ale raczej fakt, że były i są a) postrzegane jako problem i b) zmiany na rynku pracy i zmiany płac, które nie gwarantują już bezpieczeństwa dochodów, a nawet całkowicie je niszczą.

Większość pieniędzy, które weszły do obiegu w Holandii i Stanach Zjednoczonych, a myślę, że także w większości krajów Europy w ostatnich dziesięcioleciach, weszła do obiegu, ponieważ było więcej kredytów hipotecznych i wyższe kwoty kredytów hipotecznych. Więcej pieniędzy weszło do obiegu, a ceny domów również wzrosły. Wzrost cen domów nie był jednak bezpośrednio spowodowany wzrostem liczby kredytów hipotecznych. Ceny domów wzrosły z innych powodów, a w rezultacie wysokość kwot kredytów hipotecznych musiała wzrosnąć. W Holandii jedną z przyczyn wyższych cen domów był wzrost kosztów gruntów budowlanych. To, wraz z wyższymi płacami i tym podobnymi, spowodowało część wzrostu.

Interesujący jest jednak również fakt, że w dłuższej perspektywie wzrost cen zostanie skorygowany... częściowo również dlatego, że ceny są zbyt wysokie w stosunku do płac. Ale nawet jeśli i jak tylko płace zaczną ponownie rosnąć nieco bardziej lub dochody wzrosną, ceny domów najprawdopodobniej nie wzrosną proporcjonalnie. Zwłaszcza jeśli koszty gruntów nie muszą zacząć rosnąć gwałtownie lub nieproporcjonalnie w porównaniu z przeszłością. Lub jeśli już dostępne domy są już wystarczające lub więcej niż wystarczające na nadchodzące lata. Taka sytuacja prawdopodobnie wystąpi w nadchodzących latach w Holandii i być może w innych krajach europejskich lub w Stanach Zjednoczonych.

12. Poza inflacją

Szersza definicja i spojrzenie na inflację

W różnych częściach tej książki, a także w innych moich tekstach, zajmowałem się już koncepcją inflacji na różne sposoby. Inflacja, jeśli i kiedy zostanie wprowadzony stworzony przeze mnie Doskonały System Monetarny, nie będzie już problemem dla społeczeństwa. Pod tym względem inflacja naprawdę się skończy. Jednak w tej części mojej książki ponownie wychodzę poza koncepcję inflacji, zajmując się niezrozumieniem inflacji spowodowanym głównie niekompletnymi koncepcjami teoretycznymi na jej temat i staram się je uzupełnić tam, gdzie jest to konieczne. Czyniąc to, wspominam również o zjawisku inflacji, które można opisać jako Break Even Point Inflation. Jest to forma inflacji, która nie została jeszcze wspomniana w teorii lub konceptualizacji inflacji, ale która odgrywa znaczącą rolę w obecnych czasach i w ramach obecnego systemu monetarnego. Jeśli i kiedy mój EMS zostanie wprowadzony, inflacja BEP (break even point) będzie odgrywać znacznie mniejszą rolę lub nie będzie jej wcale. Podobnie jak inne formy inflacji będą odgrywać znacznie mniejszą rolę i z pewnością nie będą ani nie będą musiały być problematyczne po wprowadzeniu mojego ESW.

Inflacja często odnosi się do ogólnej definicji i rozumienia inflacji, gdzie inflacja jest postrzegana jako inflacja monetarna lub inflacja cenowa. Inflacja monetarna oznacza wzrost podaży pieniądza.... Lub inflacja cenowa, w której wzrasta ogólny poziom cen. Ogólnie rzecz biorąc, inflacja oznaczałaby, że wraz ze wzrostem podaży pieniądza ceny wzrosłyby bardziej niż płace. Powoduje to negatywne skutki dla rodzin i osób, które chcą coś kupić.

Inflacja monetarna, a także inflacja cenowa są bardziej szczegółowymi ekonomicznymi pojęciami inflacji. Jednak oczywiście wątpliwe jest, czy te pojęcia lub teoretyczne reprezentacje inflacji materializują się w rzeczywistości.

Oprócz tego wszystkiego i wielu krytycznych uwag, które już poczyniłem na temat definicji i sposobów mierzenia inflacji w społeczeństwie, chciałbym również zauważyć, że inflacja jest często rozpatrywana głównie po stronie wydatków.

Zapomina się o stronie dochodowej. Rozumiem przez to, że strona dochodowa jest często pomijana w inflacji. Jeśli dochód jest w ogóle brany pod uwagę, często jest to również część dochodu, a nie cały dochód. Podobnie jak obecne pomiary inflacji również uwzględniają tylko ograniczoną część całkowitych wydatków, a najbardziej istotne wydatki nie są nawet uwzględniane w tych pomiarach.

W obecnych czasach nie ma sensu, aby ceny rosły wraz ze wzrostem podaży pieniądza. Ponieważ jeśli podaż pieniądza wzrasta, firmy mogą sprzedawać więcej, więc nie muszą pozwalać na wzrost cen. A jeśli to zrobią, będzie to generalnie korzystne, ponieważ firmy osiągną większy zysk, a tym samym otrzymają więcej pieniędzy, a tym samym będą mogły więcej wydać. Jeśli płace również zaczną rosnąć, będzie to również korzystne dla pracowników w dłuższej perspektywie. Tylko płace zazwyczaj rosną wolniej niż wzrost cen i TO jest największy problem. Również obecnie. Zwłaszcza osoby o niższych dochodach mogą kupować coraz mniej tego, co zarabiają. Podczas gdy powinni być w stanie kupić WIĘCEJ, zwiększając swoje bogactwo. Albo wydawanie mniej na to, co już kupują, jest jeszcze lepsze, ponieważ konsumpcja jest również ważną kwestią.

Problemem w obecnych czasach jest również to, że płace spadają, podczas gdy sam koszt energii i innych podstawowych artykułów pierwszej potrzeby wzrasta. Podczas gdy podaż pieniądza dostępna na te potrzeby tylko maleje. Z powodu tego spadku wraz ze wzrostem cen tych artykułów pierwszej potrzeby, ale także wzrostem kosztów opieki zdrowotnej, stomatologii i tym podobnych, zwłaszcza osoby o niższych dochodach mają coraz mniej pieniędzy do wydania na inne towary i usługi. Luksusy. Podczas gdy w rzeczywistości te luksusowe towary również tylko rosną. Ale tym firmom, a tym samym ich pracownikom, coraz trudniej jest przetrwać, nie mówiąc już o wzroście i rozwoju.

Ekonomiści generalnie nadal uważają, że inflacja powstaje w wyniku względnego wzrostu podaży pieniądza w stosunku do dostępnej produkcji gospodarczej. Jest to powszechne błędne i moim zdaniem całkowicie fałszywe założenie i przekonanie.

Inflacja, moim zdaniem, jest bardziej spowodowana względnym spadkiem płac wraz ze wzrostem produkcji i wydajności produkcji w stosunku do tej samej ilości pieniądza lub zbyt nieznacznie rosnącej ilości pieniądza. Jeśli produkcja wzrasta w przeliczeniu na pracownika, to koszty wynagrodzeń również powinny rosnąć. Jednak w ostatnich latach koszty wynagrodzeń dla pracowników o niższych dochodach faktycznie spadają, zarówno ilościowo na godzinę, jak i biorąc pod uwagę liczbę godzin, które można przepracować. Wielu stałych pracowników z ich wyższymi płacami zostało zastąpionych przez pracowników elastycznych, którzy sami otrzymują znacznie niższe płace. W przeliczeniu na godzinę. Jednocześnie są w stanie pracować mniej niż stali pracownicy w poprzednich latach. Ponieważ nadgodziny mają coraz mniejsze znaczenie ze względu na pogarszającą się sytuację gospodarczą, ale także ze względu na zwiększoną wydajność prowadzącą do mniejszej liczby godzin pracy w celu osiągnięcia tej samej produktywności.

Jeśli podaż pieniądza społecznego wzrośnie, osoby prywatne mogą w końcu spłacić swoje długi, emerytury mogą zostać ponownie wypłacone, domy mogą zostać odnowione lub wyremontowane, a koszty leczenia mogą zostać pokryte. Co więcej, ceny specjalnych towarów mogą zostać ponownie zapłacone, takich jak antyki lub specjalne zwierzęta, których nie można sprzedać za tyle, ile są faktycznie warte.

Przyczyny inflacji

Różne szkoły w ekonomii mają całkowicie odmienne poglądy na temat źródeł inflacji, a tym samym (nie)celowości (zbyt dużej) inflacji i najbardziej odpowiednich metod zapobiegania, kontrolowania lub ograniczania inflacji. Główne szkoły myślenia są następujące:

- Pogląd keynesowski, który postrzega inflację cenową jako wynik zmian podaży i popytu. I nie postrzega zmian w podaży pieniądza jako przyczyny inflacji cenowej.

- Pogląd monetarny, zgodnie z którym inflacja powinna być regulowana poprzez regulację podaży pieniądza. Wiąże się to z równaniem MV = PT. Pieniądz X Prędkość = Cena X Handel (produkt narodowy lub produkt krajowy)

- Szkoła austriacka, która tłumaczy wzrost podaży pieniądza działaniami rządu (pożyczki banku centralnego dla systemu bankowego) lub działaniami samego systemu bankowego (pożyczki bankowe).

- Monetarny pogląd na inflację potwierdza, że potrzeba więcej pieniędzy, ponieważ więcej pieniędzy, zgodnie z teorią ilościową Fishera, nie doprowadzi do wzrostu ogólnego poziomu cen (P), ale do wzrostu produkcji (T). To z kolei pozwala na wzrost płac, a to z kolei jeszcze bardziej pobudza gospodarkę, ponieważ obecnie panuje sytuacja niedostatecznych wydatków. Jeśli założymy, że firmy mogą produkować znacznie więcej niż obecnie, a usług jest mnóstwo, to zrozumiemy, że można i należy ich produkować znacznie więcej niż obecnie. Ale także, przy większej ilości pieniędzy na pracownika, liczba przepracowanych godzin może się na przykład zmniejszyć, dzięki czemu ludzie mogą pracować mniej. Coś, co powinno być już rzeczywistością, biorąc pod uwagę wzrost wydajności, zamiast tego, że wszyscy wciąż musimy pracować tyle samo godzin dla tego samego dobrobytu, co w przeszłości. Ale o wiele szybciej, lepiej i wydajniej niż w przeszłości.

Zgodnie z definicją Szkoły Austriackiej inflacja NIE jest inflacją, jeśli inflacją jest wzrost podaży pieniądza. Dzieje się tak, ponieważ podaż pieniądza NAPRAWDĘ nie wzrosła, gdy banki centralne udzielają pożyczek systemowi bankowemu lub klienci udzielają pożyczek bankom. Dzieje się tak dlatego, że w przeciwieństwie do kredytów istnieją pożyczki, a tym samym długi. Te długi i pożyczki anulują udzielone kredyty, a nawet jest tak, że odsetki również muszą zostać zapłacone. Tak więc w dłuższej perspektywie nie ma wzrostu podaży pieniądza, ani nawet równej podaży pieniądza, ale nawet spadek podaży pieniądza.

Formy inflacji (cenowej)

Wyróżnia się dwie główne formy inflacji (cenowej): inflację kosztową i inflację wydatków.

Inflacja kosztów oznacza, że firmy przenoszą swoje zwiększone koszty na ceny sprzedaży, aby nie zmniejszać zbytnio swoich zysków. Inną przyczyną inflacji kosztowej mogą być rosnące podatki. Na przykład, w wyniku wzrostu podatków (akcyzy) na benzynę, ceny benzyny również wzrosły w ostatnich dziesięcioleciach. Obecnie ceny benzyny pozostają bardzo wysokie, podczas

gdy ludzie mają mniej do wydania. To samo dotyczy wzrostu kosztów ubezpieczenia zdrowotnego i rosnących kosztów żywności, podczas gdy jakość żywności ogólnie spada.

Inflacja wydatków, zgodnie z teoretyczną definicją, występuje, gdy dochodzi do nadmiernych wydatków w gospodarce, w której przedsiębiorstwa osiągają pełną zdolność produkcyjną i walczą o zaspokojenie popytu. Pod koniec lat 90. wiele firm gwałtownie podniosło ceny, co przypisuje się faktowi, że w tym czasie wystąpiła inflacja wydatków.

W każdym razie ceny zostały gwałtownie podniesione pod koniec lat 90-tych, a następnie nigdy nie zostały obniżone. Wręcz przeciwnie. Ceny wciąż rosną, podczas gdy gospodarka NIE radzi sobie obecnie dobrze, a pracownicy zarabiają mniej i mają mniej do wydania. Co więcej, płace nie zostały proporcjonalnie podniesione w latach 90-tych. To POWINNO było zostać zrobione wtedy, wtedy nie bylibyśmy teraz w gwałtownie pogarszającej się gospodarce i negatywnej spirali. Na co nakłada się obecna (2011/2012) słaba polityka monetarna UE i krajów UE.

W obecnej erze osoby fizyczne, a zwłaszcza osoby o niższych dochodach, mogą płacić za wyższe koszty towarów, których bezwzględnie potrzebują, pożyczając więcej pieniędzy lub wydając mniej na inne towary i usługi. Automatycznie oznacza to dalsze pogorszenie stanu gospodarki. Jedynym wyjściem jest transformacja naszego obecnego systemu pieniężnego, która umożliwi i zrealizuje dodatkową kreację pieniądza. Pozwoli to również na wzrost płac, a ludzie będą mogli wydawać tyle samo lub więcej, jeśli zajdzie taka potrzeba, bez konieczności zaciągania pożyczek. Umorzenie i spłata zadłużenia również muszą stać się ponownie możliwe. Tak więc bardzo brakuje WIĘCEJ pieniędzy. Aby móc spłacać długi i płacić wyższe ceny. Zamiast nie być w stanie tego zrobić i faktycznie musieć zaciągać więcej długów lub zadowalać się mniejszymi niż w poprzednich latach.

Dlaczego inflacja nie jest problemem?

W obecnych czasach zbyt wielu ludzi, a w szczególności ekonomistów, nie rozumie faktu, że inflacja, podobnie jak inne aspekty naszego społeczeństwa, ma charakter relacyjny. I że ta relacja ma również pewne cechy. Relacja nigdy nie jest jednolita ani pojedyncza, ale zawsze składa się z bardzo bogatej różnorodności i wielości. A ta wielość z kolei ma również pewne cechy i pewną

strukturę. Wszystko to musi być dobrze zrozumiane, a nie jest łatwo zrozumieć wszystkie aspekty, cechy i kwestie, które mają znaczenie w inflacji. Nawet ja jeszcze tego nie potrafię i bez wątpienia istnieje bardzo wiele aspektów i kwestii związanych z inflacją, których nikt jeszcze nie rozumie.

Faktem jest jednak, że mam już znacznie lepsze zrozumienie niż większość ludzi lub ekonomistów na temat tego, czym jest inflacja lub kiedy inflacja wystąpi lub nie i kiedy inflacja będzie lub nie będzie prawdziwym (dużym) problemem lub kwestią.

Jeśli chodzi o występowanie inflacji, następujące cechy i kwestie są ważne lub będą odgrywać rolę w mniejszym lub większym stopniu:

1) Ilość pieniędzy obecnych w gospodarce

2) W jaki sposób te pieniądze zostaną przydzielone i którym podmiotom?

3) Sytuacja podmiotów, którym przyznawane są środki (sytuacja BEP lub znacznie lepsza)

4) System monetarny, z którym mamy do czynienia (obecny kontra EMS) i wynikające z tego właściwości gospodarki (jak i czy podatki są nakładane, jak i czy emerytury istnieją i jak są wypłacane, jak i czy ceny są zarządzane itp.)

W innych moich tekstach opisałem, że ekonomiści generalnie źle rozumieją pojęcie i zjawisko inflacji. Że ich rozumienie inflacji jest również czymś zupełnie innym i ma w związku z tym zupełnie inne cechy niż zjawisko inflacji. Między innymi zakłada się, że inflacja pojawia się, gdy do gospodarki trafia zbyt dużo pieniędzy. Nie rozumie się, że inflacja wystąpi również wtedy, gdy w gospodarce jest zbyt mało pieniędzy, tak jak obecnie. Zbyt mała ilość pieniędzy w gospodarce prowadzi z jednej strony do coraz mniejszego względnego dochodu dla grup o niższych dochodach, podczas gdy grupy o wyższych dochodach najwyraźniej uzyskują większy względny dochód, a większy względny dochód musi być opłacony przez firmy, więc ceny pozostają takie same lub nawet rosną. W obecnej sytuacji kryzysowej, która jest nadal obecna i zakłada się, że będzie obecna, firmy nie podniosą łatwo swoich cen. Prowadzi to do tego, że przy mniejszej sprzedaży / obrotach firmy te będą starały się poprawić swoją wydajność, a tym samym, między innymi, wydawać (nawet) mniej pieniędzy na

koszty produkcji i siły produkcyjne. Tak więc relatywnie rzecz biorąc, grupy o niższych dochodach mają mniejsze dochody, podczas gdy ceny pozostają takie same lub nawet rosną. Relatywnie rzecz biorąc, jest to inflacja. Co nie obejmuje nawet zwiększonych kosztów mieszkaniowych, rosnących kosztów komunikacji mobilnej i tym podobnych.

Oczywiście wszystko to stanowi problem w obecnej sytuacji i gospodarce. Jednakże, jeśli i kiedy EMS zostanie wprowadzony, wszystko to stanie się coraz mniejszym problemem, ponieważ wtedy firmy będą w stanie utrzymać swoje ceny na tym samym poziomie (niezależnie od tego, czy są one kierowane lub narzucane przez rząd, czy też nie), a nawet obniżyć je na różne sposoby, ponieważ w ramach EMS można również obniżyć podatki, a sprzedaż prawdopodobnie również wzrośnie w wyniku wyższych dochodów i zarobków pracowników w ogóle. Przy lepszej gospodarce firmy mogą utrzymać ceny na stałym poziomie lub nawet pozwolić im spaść. Podczas gdy dochody ludzi rosną lub mogą wzrosnąć z powodu wyższych obrotów firm. Lepsza gospodarka. Niższe składki na ubezpieczenie społeczne. Prawdopodobnie również niższy wkład w koszty opieki zdrowotnej. W rezultacie inflacja nie będzie musiała być problemem lub przynajmniej w znacznie mniejszym stopniu niż w obecnych czasach i sytuacji.

Dodatkowy rozdział o inflacji

Ten rozdział nie znalazł się w książce z 2016 roku. Ten rozdział jest nowy i jest to tekst, który pierwotnie napisałem dla mojego podcastu "The Excellent Monetary System" na Spotify. Linki i kody QR do odsłuchania tego podcastu znajdują się na początku i na końcu tej książki, a treść podcastu jest uzupełnieniem treści tej książki.

Ten rozdział poświęcony jest głównemu błędnemu przekonaniu ekonomistów i opinii publicznej na temat gospodarek. Chodzi o inflację. Inflacja jest w dużej mierze źle rozumiana. I przede wszystkim z tego powodu stosunkowo proste sposoby zapobiegania problematycznej inflacji nie są wystarczająco rozumiane. W tym podcaście przedstawię moje rozumienie inflacji i jej prawdziwych przyczyn. Wspomnę również o tym, jak problematycznej inflacji zawsze można zapobiec za pomocą właściwych działań podejmowanych głównie przez rządy.

Więc tutaj będę mówił o inflacji. Kiedy pojawia się inflacja, jest to albo inflacja związana z kosztami, albo inflacja niezwiązana z kosztami. Inflacja występuje cały czas. Ale kiedy inflacja staje się problematyczna, w większości przypadków nie staje się problematyczna nawet z powodu samej inflacji. Inflacja staje się problematyczna ze względu na fakt, że grupy o niższych dochodach potrzebują więcej dochodów, aby poradzić sobie z inflacją, wraz z faktem, że wyższe dochody dla grup o niższych dochodach stanowią koszty dla firm i innych organizacji. Wyższe dochody prowadzą do jeszcze większych kosztów, co prowadzi do większych podwyżek cen, a tym samym do większej inflacji. Sam fakt, że niższe dochody nie mogą zostać podniesione bez koniecznego wzrostu cen, jest największym problemem inflacji. Gdyby tylko istniały sposoby na podniesienie niższych dochodów bez wzrostu kosztów dla firm i innych organizacji, oznaczałoby to, że ceny również nie musiałyby rosnąć. A wyższe dochody dla grup o niższych dochodach w połączeniu z brakiem podwyżek cen dla firm i innych organizacji z definicji prowadzą do większych obrotów i wyższych zysków dla firm. Wyższe dochody dla grup o niższych dochodach prowadzą również do wyższych dochodów podatkowych dla rządów.

W 2024 r. holenderski rząd chce obniżyć podatek dochodowy dla osób o niższych dochodach. Będzie to oznaczać, że osoby o niższych dochodach będą miały więcej pieniędzy do wydania, ale koszty dla firm i innych organizacji nie wzrosną. Będzie to prawdopodobnie oznaczać, że grupy o niższych dochodach będą wydawać więcej lub będą miały mniejsze długi, a później będą mogły i będą wydawać więcej. W sumie będzie to oznaczać większy dochód podatkowy

dla rządu. Ten dochód podatkowy dla rządu może być nawet większy niż zmniejszenie dochodu podatkowego, który daje niższym dochodom za pomocą niższych podatków dochodowych.

W dalszej części tego rozdziału postaram się wystarczająco dobrze wyjaśnić, co jest nie tak z obecnymi nieporozumieniami na temat inflacji. Zasadniczo nieporozumienia te wynikają z faktu, że teorie ekonomiczne i myślenie ekonomiczne są w większości dualistyczne. Konieczne jest odejście od dualistycznych nieporozumień na rzecz relacyjnego rozumienia inflacji. Inflacja relacyjna różni się od ułamkowych dualistycznych teorii i nieporozumień dotyczących inflacji. Należy zrozumieć, że nasz świat nie jest światem jednorodności, ale różnic i że te różnice mają duże znaczenie. Kilka lat temu byłem w ministerstwie gospodarki Holandii i tamtejszy ekonomista mówił o inflacji, podając przykład Zimbabwe. Ale oczywiście Zimbabwe pod wieloma względami znacznie różni się od sytuacji i gospodarek w Europie Zachodniej z jej w pełni rozwiniętymi społeczeństwami kapitalistycznymi z odpowiednimi instytucjami finansowymi oraz polityką rządową i bankową. Nie są one optymalne, ale przynajmniej znacznie bardziej rozwinięte i odporne na inflację niż bardzo zła sytuacja i okoliczności w Zimbabwe.

Ogromnym błędem teorii ekonomicznych i myślenia ekonomistów jest to, że w wielu przypadkach lubią pracować z przypadkami ceteris paribus, podczas gdy oczywiście rzeczywiste gospodarki nigdy nie są ceteris paribus. Ponadto bardzo brakuje szczegółowych informacji na temat inflacji konkretnych towarów, usług lub nieruchomości. Ekonomiści nie są wystarczająco zróżnicowani pod względem tego, jak problematyczna jest inflacja określonych towarów i usług dla grup o niższych dochodach. Nie rozumieją wystarczająco inflacji relacyjnej. Nie biorą wystarczająco pod uwagę przyczyn inflacji dla różnych towarów, usług lub nieruchomości i jak sobie z tym radzić. W wielu przypadkach, szczególnie w oparciu o dogłębne zrozumienie, bardzo skuteczna i właściwa polityka rządowa może bardzo pomóc w zarządzaniu problematyczną inflacją.

Według Miltona Friedmana inflacja zawsze ma przyczynę monetarną. Ekonomiści lubią głównie wspominać, że więcej lub zbyt dużo pieniędzy ZAWSZE prowadzi do inflacji. Jest to w rzeczywistości wynik głównie pracy Miltona Friedmana. Ale Milton Friedman się mylił. A jego błędne przewidywania i niewiara są mocno zakorzenione w sposobie myślenia ekonomistów, banków centralnych i rządów. Jest to jeden z największych powodów, dla których wielkie prognozy Johna Maynarda Keynesa w jego "Możliwościach ekonomicznych dla naszych wnuków" nie zostały jeszcze zrealizowane. Ekonomiści nie są osobami, które mogą stworzyć odpowiednie systemy monetarne i gospodarcze, aby zrealizować przewidywania Johna Maynarda Keynesa. Nawet sam J.M. Keynes

nie rozumiał, co tak naprawdę jest potrzebne, aby jego przewidywania zawarte w "Możliwościach ekonomicznych" stały się prawdą. Jedyną osobą, która rozumie i kiedykolwiek rozumiała, jestem ja, Wilfred Berendsen. Teraz ekonomiści muszą zrozumieć i uświadomić sobie mój system monetarny i należące do niego systemy ekonomiczne. Jest to nie tylko bardzo potrzebne, aby zrealizować przewidywania dotyczące "możliwości ekonomicznych dla naszych wnuków". Jest to przede wszystkim potrzebne aby zapobiec recesji z jaką światowe gospodarki będą musiały się zmierzyć wkrótce po 2024 roku, jeśli mój system monetarny i należące do niego systemy ekonomiczne nie zostaną urzeczywistnione. Wtedy na pewno dojdzie do ogólnoświatowej recesji. Nie ma innej możliwości, biorąc pod uwagę szkody obecnego systemu monetarnego i systemów gospodarczych dla światowych gospodarek i obywateli. A logika inflacji prowadzi do gorszej gospodarki, jeśli nie nastąpi wystarczający wzrost pieniądza po stosunkowo dużej światowej inflacji, jak w latach 2022 i 2023.

Równanie Fishera jest główną częścią teorii ilości pieniądza. Równanie to ma postać M * V = P * T. M to podaż pieniądza, V to prędkość obiegu, P to poziom cen, a T to transakcje. Kiedy występuje inflacja, ekonomiści nie chcą więcej pieniędzy w gospodarce, ponieważ spowodowałoby to jeszcze większą inflację. Ale kiedy jest inflacja, P w równaniu Fischera wzrasta i jeśli te same transakcje T musiałyby wziąć udział, to M powinno przynajmniej wzrosnąć na tym samym poziomie co inflacja, jeśli wszystkie inne części równania pozostałyby takie same. A tak nie jest. Ponieważ V również spadnie w oparciu o inflację lub w jej następstwie. A jeśli V dla niektórych towarów NIE spadnie po inflacji, to przy takiej samej lub niewystarczającej rosnącej podaży pieniądza, V najprawdopodobniej spadnie nawet znacznie bardziej, nawet dla innych towarów i usług. Szybkość obiegu i transakcje są ze sobą ściśle powiązane. Oznacza to, że wraz z inflacją zarówno V, jak i T spadną. Jeśli prędkość pieniądza i transakcji nie spadnie przy znacznym wzroście cen, jak w 2021 i 2022 r., oznacza to, że albo M rośnie, albo ludzie wydają więcej zaoszczędzonych wcześniej pieniędzy.

Równanie Fischera M* V = P * T definiuje M jako pieniądz w naszych gospodarkach. Zapomina się jednak, że pieniądz M w naszych gospodarkach obejmuje również oszczędności. A te oszczędności nie powinny być częścią równania Fischera. Dlatego proponuję zastąpić M jako pieniądze w naszych gospodarkach przez Ms jako wydane pieniądze. Wtedy równanie stanie się Ms * V = P * T. Pieniądze wydane razy prędkość = cena razy transakcje. Następnie część P * T powinna być zróżnicowana i bardziej szczegółowa niż w równaniu Fishera. W oparciu o rodzaje towarów lub usług. Ale także od tego, czy chodzi o nowe produkty lub usługi, czy też o towary lub usługi z drugiej ręki. Wydane pieniądze i prędkość pieniądza są również w dużej mierze zdeterminowane

przez zaufanie do naszych gospodarek oraz przyszłe zmiany i zmiany w nich zachodzące.

Równanie Fishera MV = PT nie uwzględnia również potrzeby wzrostu transakcji wraz ze wzrostem populacji i wzrostem możliwości ludzi oraz głównym czynnikiem obecnych gospodarek, a mianowicie gospodarek globalnych. Potrzeba większej ilości pieniędzy z tego powodu nie jest brana pod uwagę. Istnieje wiele obecnych -acji, które są pomijane w równaniu Fishera. Mówię tam o co najmniej -ations, takich jak globalizacja, populacja, industrializacja, innowacje. T musi i będzie się stale zmieniać. Prawdziwa gospodarka jest znacznie bardziej zróżnicowana i wyrafinowana niż wąskie, redukcjonistyczne i błędne równanie Fishera. To równanie Fishera nie jest kompletne i nie jest wystarczająco zróżnicowane.

M w równaniu Fischera powinno być rozumiane, jak już wcześniej argumentowałem, tylko jako pieniądze wydawane w gospodarce. Podczas gdy pieniądze, które byłyby tworzone i trafiałyby do gospodarek, są znacznie większe lub powinny być większe. Oznacza to, że wymagany wzrost M w równaniu Fischera może zostać wygenerowany tylko wtedy, gdy powstanie jeszcze WIĘCEJ pieniędzy niż wymagany wzrost M w równaniu Fischera. Należy zrozumieć, że w obecnych gospodarkach banki centralne i rządy NIGDY nie tworzą dodatkowych pieniędzy. To prywatne banki to robią, na prośbę i pożyczkę większej ilości pieniędzy przez obywateli lub firmy. To, ile obywatele i firmy faktycznie pożyczą, zależy głównie od tego, ile mogą pożyczyć. A przede wszystkim od zaufania. Zaufania do gospodarki i zaufania do tego, czy będą w stanie spłacić pieniądze. Być może także od tego, czy będą w stanie zarobić pożyczone pieniądze z powrotem i być może osiągnąć zysk z pożyczki.

Kreacja pieniądza przez prywatne banki nigdy nie jest inicjowana przez same banki, ale zawsze przez obywateli i firmy pożyczające pieniądze. Oznacza to, że retoryka ekonomistów, zgodnie z którą więcej pieniędzy w naszych gospodarkach powoduje inflację, oznaczałaby, że jeśli i kiedy obywatele i firmy pożyczają więcej pieniędzy, oznaczałoby to inflację. Oczywiście jest to zbyt proste, ale także całkowicie błędne. W obecnych gospodarkach pożyczanie pieniędzy przez obywateli i firmy samo w sobie nie jest powodem inflacji. Lub nie musi nim być. Kiedy obywatele mogą pożyczyć więcej pieniędzy na zakup domu, cena domów MOŻE również wzrosnąć. Ale może też nie. Powodów, dla których ceny domów mogą wzrosnąć lub nie, może być i będzie znacznie więcej. Jeśli ceny domów rosną, ponieważ kupujący mogą uzyskać wyższe kredyty hipoteczne, wówczas polityka rządowa zawsze może ograniczyć tego rodzaju wpływy dzięki odpowiedniej polityce rządowej. Nadwyżki cen domów lub ceny domów przekraczające określone kwoty mogą być wysoko lub inteligentnie

opodatkowane zarówno po stronie kupującego, jak i sprzedającego. Inną rzeczą, którą rządy mogą zrobić, aby zapobiec nadmiernym cenom mieszkań, jest ogłoszenie, że na przykład zaakceptują wzrost cen domów tylko o określony procent rocznie. Wyższe ceny sprzedaży domów byłyby opodatkowane bardziej niż nadwyżka.

Fałszywy i niepodważalny system przekonań ekonomistów na temat inflacji opiera się na fałszywym założeniu, że więcej pieniędzy trafi do gospodarek i że więcej pieniędzy w gospodarkach będzie motorem inflacji. Podczas gdy w rzeczywistości to nie wzrost ilości pieniądza napędza inflację w naszych obecnych zachodnich i kapitalistycznych społeczeństwach. W tych gospodarkach jedynym pieniądzem, który jest tworzony, nie jest rzeczywista dodatkowa kreacja pieniądza, ale dług tworzony przez prywatne banki. A jedynym powodem, dla którego te dodatkowe długi lub ogólnie długi są tworzone, jest to, że obywatele lub firmy potrzebują więcej pieniędzy lub przynajmniej chcą więcej pieniędzy. Chcą lub potrzebują tych dodatkowych pieniędzy, aby kupić określone towary i usługi lub dokonać potrzebnych lub pożądanych inwestycji. Ogólnie rzecz biorąc, gdy obywatele i / lub firmy mogą pożyczać pieniądze, zrobią to, aby sfinansować to, czego potrzebują lub chcą kupić lub zainwestować.

W przeciwieństwie do błędnych przekonań ekonomistów, w zachodnich lub kapitalistycznych społeczeństwach inflacja NIE występuje z powodu większej ilości pieniędzy w naszych gospodarkach. Może wystąpić z powodu zmian w alokacji pieniędzy lub może wystąpić z powodu naszych obecnych systemów gospodarczych i wzrostu kosztów firm. Te wzrosty kosztów generalnie nie prowadzą do takich samych podwyżek płac. Dlatego też inflacja prowadzi do pogorszenia sytuacji finansowej pracowników i obywateli.

Inflacja nie powinna i nie może być rozumiana na poziomie makro przy użyciu teorii inflacji, które są w dużej mierze redukcjonistyczne i niezgodne z faktami. Inflację należy rozumieć, biorąc pod uwagę wszystkie rzeczywiste kwestie i okoliczności realnej ekonomii i sytuacji. A przede wszystkim biorąc to pod uwagę wraz z tym, jak ludzie mogą i będą reagować na te rzeczywiste sytuacje. I rozumiejąc, że ludzie i sytuacje są nadal zróżnicowane, co prowadzi do wielu rzeczywistych działań.

Jestem prawie pewien, że nie ma ani jednego prezesa, stratega firmy lub marketingowca, który kiedykolwiek sprawdziłby, ile pieniędzy jest w naszych gospodarkach lub ile jest dodawane, a nawet kto wiedziałby, jak to zrobić. W większości przypadków ci ludzie nie mogą i nawet nie zrozumieją, w jaki sposób mogliby uzyskać dobry wgląd w tę kwestię. Żadna z tych lub innych firm nie weźmie pod uwagę wzrostu cen, gdy popyt gwałtownie wzrośnie. Szaleństwem

jest badanie tego w świetle ekonomii lub nauk społecznych tylko po to, by to udowodnić. Ponieważ powinno być oczywiste, że jest to prawdziwa rzeczywistość w obecnych gospodarkach. Mimo to wszyscy ekonomiści głoszą inaczej, gdy są zaślepieni swoimi teoriami...

Inflacja, która wystąpiła na dużą skalę w latach 2022 i 2023, jest w rzeczywistości wynikiem niewystarczającej ilości pieniędzy w naszych gospodarkach. W naszych gospodarkach nie było i nie ma wystarczającej ilości pieniędzy dla niektórych stron. Było to już jasne w okresach koronawirusa. W tym czasie było wiele firm, które nie radziły sobie wystarczająco dobrze z mniejszymi dochodami. Po kryzysie koronawirusowym wiele firm nadal musiało spłacać pożyczki, których potrzebowały, aby poradzić sobie z sytuacją i okresem koronawirusa. Następnie ceny energii gwałtownie wzrosły, a wiele firm nie miało wystarczających zasobów finansowych, aby poradzić sobie z tymi podwyżkami cen. Dlatego jedynym rozwiązaniem dla większości firm było podniesienie cen. Inflacja. Gdyby większość firm miała wystarczające rezerwy finansowe, te podwyżki cen z pewnością nie miałyby miejsca tak masowo, jak w latach 2022 i 2023. Tej ogromnej inflacji w skali gospodarki światowej nie można zrozumieć poza kryzysem koronowym i bardzo złą sytuacją finansową wielu lub większości firm. Teraz firmy mogą ponownie poradzić sobie z obecnymi kosztami, ale pytanie brzmi, jak długo. Nie potrwa to długo, dopóki nie nastąpi kolejna poważna światowa recesja.

Inflacja w 2022 r. i później była spowodowana głównie wyższymi cenami energii. Te wyższe ceny energii były głównie wynikiem wielu zmian na rynkach energii. Rosnące zapotrzebowanie na energię z powodu transformacji energetycznej i innych zmian spowodowało, że sprzedawcy i producenci energii potrzebowali znacznie więcej pieniędzy niż to, co było dostępne w tym konkretnym sektorze. Oznacza to również, że teraz im więcej pieniędzy trafia do tych konkretnych sektorów naszej gospodarki, tym mniej pieniędzy jest dostępnych dla firm dostarczających inne towary i usługi. Po inflacji do gospodarek musi trafić więcej pieniędzy, aby obywatele mogli nadal kupować wystarczająco dużo tego, czego chcą lub potrzebują. Bez dodatkowych pieniędzy w gospodarkach po inflacji, mniej produktów i usług jest kupowanych, a prędkość pieniądza spada. Oba te zjawiska powodują recesję.

Więcej pieniędzy w naszych gospodarkach jest w rzeczywistości, nawet bez inflacji, stale potrzebne ze względu na wzrost liczby mieszkańców krajów i naszego globu. A ci mieszkańcy chcą zawsze więcej towarów i usług, a przede wszystkim towarów i usług lepszej jakości. Zmiany, takie jak zrównoważony rozwój, wymagają wielu dodatkowych działań, a więc dodatkowych pieniędzy na sfinansowanie tych potrzebnych dodatkowych działań. Innowacje i zmiany

wymagają znacznie więcej dodatkowych pieniędzy w naszych gospodarkach. Kiedy dodatkowe pieniądze naprawdę trafią do naszych gospodarek, a te dodatkowe pieniądze nie będą potrzebne na konsekwencje inflacji lub na finansowanie obecnie potrzebnych towarów i usług, będzie to oznaczać, że pieniądze te mogą i będą wydawane na innowacje, ale także na rozwój nowych produktów i usług oraz inwestycje w kraju i za granicą.

Więcej pieniędzy w gospodarce nie doprowadzi do tego, że ludzie będą kupować więcej towarów i usług. Wynika to z faktu, że tylko wtedy, gdy ludzie sami otrzymają wyższe płace lub wyższe dochody, lub na podstawie własnych decyzji niezwiązanych z większą ilością pieniędzy w gospodarce, mogą kupić więcej towarów i usług niż wcześniej. Dochody i płace ludzi nie wzrastają, gdy do gospodarek trafia więcej pieniędzy. Kiedy do gospodarki trafia więcej pieniędzy, sprzyja to głównie bogatym i firmom. Większa ilość pieniędzy trafiających do gospodarek jest w większości inwestowana lub oszczędzana. Tak czy inaczej, nie doprowadzi to, lub doprowadzi w bardzo niewielkim stopniu, do zwiększenia popytu. A jeśli tak, to żadna pojedyncza firma nie będzie wiedziała ani widziała związku między większym popytem a wzrostem ilości pieniędzy w gospodarce. Żadna pojedyncza firma nie wie, kiedy i czy w ogóle następuje wzrost ilości pieniądza w naszych gospodarkach. Firmy nie podnoszą cen sprzedaży z powodu większej ilości pieniędzy w gospodarce. To przekonanie w ekonomii jest nonsensem. Firmy mogą podnosić ceny z powodu inflacji kosztów lub z powodu wzrostu innych kosztów lub z innych powodów, ale wzrost ilości pieniądza w naszych gospodarkach nie jest i nie będzie powodem wzrostu cen sprzedaży.

Spowolnienie naszych gospodarek rozwinie się w latach po 2024 r. poprzez poważną recesję gospodarczą. Ponieważ wzrost ilości pieniądza jest, podobnie jak wcześniej, wysoce niewystarczający, aby poradzić sobie z inflacją i potrzebnymi dodatkowymi pieniędzmi w poprzednich latach oraz obecnym i przyszłym zapotrzebowaniem na WIĘCEJ pieniędzy. Inflacja powoduje potrzebę większej ilości pieniędzy w społeczeństwie, ale banki centralne nie tworzą dodatkowych realnych pieniędzy.

Ilość pieniędzy w naszych gospodarkach nie jest generalnie napędzana przez pieniądz, ale głównie przez ludzi i firmy. Jeśli potrzeba więcej pieniędzy niż jest dostępne i wymagane, ludzie i firmy zazwyczaj pożyczają więcej potrzebnych lub wymaganych pieniędzy. W tym celu potrzebny jest wzrost dochodów tych obywateli. Bez tego nie więcej, ale mniej pieniędzy zostanie pożyczonych. W następstwie inflacji płace obywateli powinny wzrosnąć przynajmniej o tyle, ile wynosi inflacja. Tak się nie dzieje i nie może się stać z powodu obecnego systemu gospodarczego. Oznacza to, że wysoka inflacja w latach 2022-2024 z

definicji nie może skutkować KONIECZNIE większą ilością pieniędzy trafiających do gospodarek. Prędzej czy później spowoduje to recesję po 2024 roku.

Obywatelom i firmom brakuje obecnie środków i możliwości pożyczenia wystarczającej ilości dodatkowych pieniędzy, aby sprostać dodatkowym wymaganiom pieniężnym spowodowanym inflacją w latach przed 2024 rokiem. To, czego nam brakuje, to odpowiedni dodatkowy system bankowy dla rządów, który zapewnia tworzenie prawdziwych dodatkowych pieniędzy wolnych od długu. Inflacja nie jest spowodowana większą ilością pieniędzy w gospodarce. Inflacja jest w rzeczywistości spowodowana brakiem odpowiedniego systemu bankowego dla rządu i wynikającymi z tego zbyt wysokimi obciążeniami podatkowymi dla ludzi i przedsiębiorstw oraz zbyt niskim wzrostem pieniądza. Z powodu braku logicznie dobrego rządowego systemu bankowego wszystkie wydatki rządowe muszą być opłacane przez ludzi i firmy. Wyższe ceny towarów i usług na ogromną skalę wszędzie w naszych globalnych gospodarkach wymagają znacznie więcej pieniędzy w naszych realnych gospodarkach, aby umożliwić zakup tej samej ilości towarów i usług, a nawet więcej. Pieniądze te są całkowicie lub częściowo tworzone w systemie bankowym ludzi i firm. Ale powinny być już stworzone w rządowym systemie bankowym. Aby zapobiec ogromnym, stale rosnącym problemom w naszych gospodarkach z powodu braku odpowiedniego rządowego systemu bankowego. Właściwy system bankowy jeszcze nie istnieje z powodu ogromnych nieporozumień i nieporozumień w obecnych teoriach monetarnych i ekonomii, zwłaszcza lub wyłącznie w odniesieniu do zjawiska inflacji.

Przy obecnym systemie monetarnym i gospodarczym w kapitalistycznych społeczeństwach i krajach niemożliwe jest, aby do gospodarek trafiły dodatkowe pieniądze. Po inflacji, ale także w celu zapobiegania inflacji, więcej pieniędzy powinno trafić do naszych realnych gospodarek. Te dodatkowe pieniądze muszą dostać się do naszych gospodarek, nie prowadząc do inflacji kosztów. A to jest możliwe tylko dzięki mojej innowacji w systemie pieniężnym i mojemu doskonałemu systemowi monetarnemu. Najpierw za pomocą rekompensaty podatku dochodowego. Jeśli nie jest to możliwe, możliwa jest również rekompensata innych podatków lub zasiłków socjalnych. Te sposoby dodawania pieniędzy do naszych gospodarek prowadzą do dodatkowych pieniędzy dla pracowników lub obywateli lub dodatkowych pieniędzy dla firm i innych organizacji. Wszystko to prowadzi do dodatkowych możliwości zaciągania pożyczek lub dodatkowych możliwości wydawania pieniędzy przez obywateli i firmy. Wbrew temu, w co wierzą ekonomiści, nie spowoduje to problematycznej inflacji. Więcej pieniędzy dodanych za pośrednictwem mojego doskonałego systemu monetarnego doprowadzi natomiast do zmniejszenia zadłużenia

obywateli, firm i rządów. Mniej pieniędzy zostanie pożyczonych od prywatnych banków, co oznacza, że tradycyjny sposób tworzenia długu zostanie zastąpiony finansowaniem przez i za pomocą pieniędzy, które obywatele, firmy i rządy mają lub zdobywają sami.

To właśnie wydatki rządów i obecny brak dodatkowego dobrego systemu bankowego dla rządów oraz wpływ tego na systemy i procesy gospodarcze jest głównym ogromnym problemem w obecnych gospodarkach. Nasze społeczeństwo potrzebuje mojego dodatku do systemu monetarnego, który przynajmniej na początku jest głównie dodatkowym systemem bankowym dla rządów. Ta zmiana w systemie monetarnym jest konieczna, zanim nasza rzeczywistość gospodarcza stanie się ogromną katastrofą z powodu obecnych szalonych systemów monetarnych i gospodarczych

Istnieje różnica między całkowitą ilością pieniędzy w gospodarce a płacami pracowników. Ale obie te wartości muszą wzrosnąć po inflacji i wszystko to jest ze sobą powiązane i od siebie zależne. Całkowita ilość pieniędzy w realnej gospodarce musi wzrosnąć po inflacji i z jej powodu, ale zyski firm trafiają do gospodarki finansowej. Najczęstszym, a może nawet jedynym sposobem, w jaki pieniądze trafiają z gospodarki finansowej do gospodarki realnej, jest pożyczanie pieniędzy z gospodarki finansowej obywatelom i firmom w gospodarce realnej. Ale przy obecnych szalonych systemach monetarnych i gospodarczych, ci, którzy muszą pożyczać, muszą być w stanie pożyczyć wystarczająco dużo, aby zapewnić, że gospodarki mogą nadal się rozwijać. A ponieważ teraz nie mogą już pożyczać wystarczająco dużo, recesja po 2024 roku jest pewnym faktem.

Teraz holenderski rząd chce zaoszczędzić pieniądze, więc mniej wydaje, a z powodu inflacji wszystko jest droższe. Mniejsze wydatki rządu i mniejsze pożyczki od firm oraz mniejsze wydatki i pożyczki obywateli oznaczają mniej wydanych pieniędzy i mniej pieniędzy dostępnych do wydania i na inwestycje w realną gospodarkę. Oznacza to poważne spowolnienie gospodarki. To samo będzie miało miejsce w UE, USA i na całym świecie w ciągu najbliższych kilku lat. Doprowadzi to do recesji, chyba że dodatkowe pieniądze zostaną dodane do realnej gospodarki we właściwy sposób. Jest to możliwe tylko poprzez zastąpienie obecnego światowego systemu monetarnego moim doskonałym systemem monetarnym.

Jak zapobiegać inflacji?

Nasze społeczeństwo jest znacznie bardziej inteligentne niż nasz obecny system monetarny i nasi obecni ekonomiści. Inflacji zapobiega się obecnie głównie z powodu wielu zjawisk i zmian w społeczeństwie i gospodarce, które zostały dodane lub które nie mają już zastosowania. Mamy teraz prawa, globalizację, normy i bogactwo. Mamy gospodarkę finansową i zrozumienie, a także częściowo wynikające z tego środki ostrożności różnego rodzaju, które zapobiegają problematycznej inflacji. Dzięki zrozumieniu roli każdego z nich i odpowiedniej ich kombinacji można częściowo zapobiec poważnej problematycznej inflacji. Jednak dla trwałego rozwiązania problematycznej inflacji i wielu obecnych problemów finansowych, mój doskonały system monetarny jest jedynym trwałym rozwiązaniem.

Inflacji kosztów można zapobiegać poprzez redukcję kosztów lub kompensację wzrostu kosztów w razie potrzeby. Jeśli wszystko zostanie wykonane prawidłowo, inflacja nie będzie już potrzebna z finansowego punktu widzenia. Podwyżki cen nie będą już potrzebne. Być może nieznaczne podwyżki cen będą nadal potrzebne, ale nie będą one naprawdę problematyczne na dużą skalę. Ogólnoświatowa inflacja z poprzednich lat (2022/2023) wynikała głównie ze wzrostu cen energii. Powodując raczej ogromną inflację na bardzo dużą skalę. Jest to naprawdę wyjątkowe i można było temu w dużej mierze zapobiec dzięki mojemu doskonałemu systemowi monetarnemu.

Wzrost cen, który prowadzi do problematycznych sytuacji, może być łatwo powstrzymany i rozwiązany przez rząd, gdy mój doskonały system monetarny zostanie zrealizowany. Inflacja kosztowa może być rozwiązana poprzez redukcję kosztów lub kompensację zbyt wysokich wzrostów kosztów. A wszystkie inne podwyżki cen, które nie są naprawdę potrzebne z finansowego punktu widzenia, można rozwiązać za pomocą polityki rządowej. Rząd zawsze może opodatkować każdą firmę, która zbytnio podnosi ceny lub ukarać ją w inny sposób. W takim przypadku opodatkowanie nie ma na celu zapobiegania inflacji poprzez wydobywanie większej ilości pieniędzy z gospodarki. Zamiast tego jest to opodatkowanie firm lub innych organizacji, które zbytnio podnoszą ceny, podczas gdy nie jest to potrzebne z finansowego punktu widzenia. Kontekst jest inny, ponieważ cały kontekst zmienia się wraz z doskonałym systemem monetarnym.

MMT chce, aby przy obecnym systemie rządy wydawały więcej i twierdzi, że deficyty są mitem. Przy obecnym systemie monetarnym i gospodarczym MMT chce, aby rządy wydawały więcej pieniędzy, ponieważ stymulowałoby to gospodarkę i prowadziło do dodatkowych dochodów podatkowych. Ale przy

obecnym systemie monetarnym i gospodarczym, w sytuacji, w której znajduje się MMT, deficyty nie są mitem, ale poważną rzeczywistością. Obywatele i firmy muszą spłacać odsetki, a także część deficytów. I muszą to spłacić poprzez podatki rządowe. To, co w rzeczywistości robi MMT, to wyrównywanie jeszcze większej ilości pieniędzy z grup o niższych dochodach do grup o wyższych dochodach. MMT to teoria, która wprowadzona w życie zwiększy problemy w naszym społeczeństwie i będzie bardzo niekorzystna dla biednych. MMT zakłada również, że gdy inflacja staje się zbyt wysoka, opodatkowanie zapewnia, że pieniądze zostaną usunięte z gospodarek. Opierając się na założeniu, że inflacja jest spowodowana zbyt dużą ilością pieniędzy w gospodarce, argumentują, że opodatkowanie byłoby sposobem na zapobieganie dalszej inflacji lub jej rozwiązanie poprzez wyprowadzenie pieniędzy z gospodarek. Wszystkie te założenia są oczywiście nieprawdziwe, a także dziwne. MMTers, podobnie jak ekonomiści, zakładają, że firmy podnoszą ceny, gdy do gospodarek napływa więcej pieniędzy. Że firmy te wiedzą, że do gospodarek napływa więcej pieniędzy. I że wyłącznie w oparciu o tę większą ilość pieniędzy w gospodarkach firmy podnoszą swoje ceny. Dlatego chcą mniej pieniędzy w naszych gospodarkach poprzez opodatkowanie. Ale nawet mniej pieniędzy nie jest tym, czego potrzeba, gdy inflacja staje się naprawdę wysoka. Wtedy potrzeba jeszcze więcej pieniędzy w naszych gospodarkach. Więcej pieniędzy, a nie mniej.

Inflacja jest spowodowana zbyt wysokim opodatkowaniem i zbyt wysokimi kosztami rządowymi, a nie zbyt dużą ilością pieniędzy w gospodarce. Opodatkowanie, gdy inflacja staje się zbyt wysoka, w celu zmniejszenia ilości pieniędzy w naszych gospodarkach, nie obniży ani nie rozwiąże problemu inflacji, ale w rzeczywistości spowoduje jeszcze większą inflację. Więcej pieniędzy w gospodarce nie spowoduje inflacji, a wręcz jej zapobiegnie. Podobnie jak więcej pieniędzy w gospodarkach zapobiegnie recesji w latach po 2024 roku.

Opodatkowanie może faktycznie pomóc w rozwiązaniu konkretnej problematycznej inflacji, ale nie dlatego, że inflacja ta zabiera pieniądze z gospodarek. Opodatkowanie w sposób, w jaki chce tego MMT i zabieranie pieniędzy z gospodarek, nie jest sposobem na walkę lub rozwiązanie inflacji, a jedynie ją pogorszy. Wynika to z faktu, że inflacja nie jest spowodowana większą ilością pieniędzy w naszych gospodarkach, ale także wyższymi kosztami podatkowymi dla pracowników lub firm, co doprowadzi do żądań wyższych płac i wyższych kosztów dla firm. Tworząc więcej zachęt lub potrzebę wyższych cen, a tym samym inflacji.

W moim EMS znaczna część wydatków rządowych nie wymaga opodatkowania. Oznacza to, że sytuacja finansowa grup o niższych dochodach nie ulegnie

dalszemu pogorszeniu. A dzięki sposobom wydawania tych dodatkowych pieniędzy przez rządy, sytuacja grup o niższych dochodach może nawet ulec znacznej poprawie. I chociaż te wydatki rządowe są bez żadnego opodatkowania, również długi rządów nie wzrosną w oparciu o te dodatkowe wydatki rządowe. Rząd nie traci, a jedynie dużo zyskuje dzięki znacznie większym możliwościom i znacznie łatwiejszej realizacji polityki rządowej.

Mój doskonały system monetarny prowadzi do napływu większej ilości pieniędzy do gospodarek, ale nie prowadzi do problematycznej inflacji. To, co może prowadzić do problematycznej inflacji, to sytuacja, w której firmy, niezależnie od tego, ile pieniędzy jest w gospodarce, zbytnio podnoszą ceny. Więcej lub znacznie więcej niż jest to potrzebne z finansowego punktu widzenia. Jeśli firmy robią to zbyt mocno i prowadzi to do ryzyka inflacji, wówczas rządy mogą opodatkować te firmy w taki sposób, aby polityka rządowa prowadziła do mniejszego wzrostu cen. Opodatkowanie jest zatem polityką rządową lub karą dla firm, które zbytnio podnoszą ceny, podczas gdy nie jest to naprawdę potrzebne z finansowego punktu widzenia. Jest to sposób regulacji cen, który może zapobiec problematycznej inflacji, problematycznym podwyżkom cen. Moje rozwiązanie podatkowe dotyczy tylko konkretnej sytuacji i jest skierowane do zupełnie innej konkretnej grupy o bardzo konkretnym celu. Jest nim zniechęcanie do podnoszenia cen wyłącznie w celu osiągnięcia większych zysków, podnoszenia cen, które są całkowicie niepotrzebne z finansowego punktu widzenia. Celem nie jest zatem wyciągnięcie większej ilości pieniędzy z gospodarki. Pieniądze otrzymane przez rządy poprzez opodatkowanie, które tutaj proponuję, mogą być w rzeczywistości lepiej wydane przez rządy w odpowiedni sposób. Nawet więcej pieniędzy niż te otrzymane z podatków rząd może wydać dodatkowo na gospodarkę, jeśli tylko skieruje je we właściwym kierunku. Przydzielenie tych pieniędzy grupom o niższych dochodach będzie miało bardzo pozytywny wpływ na nasze gospodarki.

Mój system monetarny i polityka akceptują nierównowagi, ale tylko te zdrowe, nieproblematyczne. Mój system poprzez zmianę systemu ekonomicznego i zależności rozwiązuje problemy monetarne oraz ekonomiczne problemy i kwestie społeczne. Inflacja nie jest już niezdrowa. Obecne nierównowagi są bardzo niezdrowe, ponieważ wyższe nierównowagi/inflacja kończą się na bogatych i zamożnych, głównie kosztem pracowników o niższych dochodach.

Inflacja może być oparta na kosztach lub nie, lub może być kombinacją obu tych czynników. Inflacja nieoparta na kosztach składa się co najmniej z inflacji popytowej i inflacji opartej na chciwości. Przyczyny i powiązania między rodzajami inflacji muszą zostać zrozumiane zarówno w znacznie inny sposób, jak i bardziej szczegółowo, niż jest to obecnie rozumiane przez ekonomistów, opinię

publiczną i rządy. Jest to konieczne, aby móc podjąć najbardziej optymalne kroki w przypadku wystąpienia inflacji, ale także pomaga zrozumieć mój system monetarny i wielką rolę, jaką odgrywa on dla innych, znacznie lepszych kontekstualnych wyników zjawiska inflacji i jej występowania.

Bardzo ważne w przypadku inflacji jest to, że inflacja występuje niemal stale i że staje się ona coraz bardziej kłopotliwa dla grup o niższych dochodach. Dzieje się tak, ponieważ ich płace zwykle rosną mniej niż inflacja, podczas gdy wyższe dochody zwykle rosną bardziej. Grupy o wyższych dochodach czerpią największe korzyści z inflacji, ponieważ inflacja wpływa na obniżenie dochodów. Oznacza to również, że im mniej osób o niższych dochodach może wydawać, tym mniej pieniędzy wpływa do gospodarki. Ogólnie rzecz biorąc, po inflacji potrzeba więcej.

Największym problemem w tych czasach jest inflacja nierówności. Ta inflacja nierówności jest spowodowana faktem, że ekonomiści bardzo błędnie głoszą, że więcej pieniędzy w naszych gospodarkach prowadzi do inflacji. W połączeniu z obecnym systemem gospodarczym prowadzi to do tego, że firmy i rządy oraz oczywiście ekonomiści o wąskich horyzontach poprzez swoje wąskie teorie ekonomiczne i profesjonalizm uważają, że niższe płace nie mogą i nie mogą być zbytnio zwiększane. Twierdzą oni, że niższe dochody i płace nie mogą zbytnio wzrosnąć, ponieważ doprowadzi to do inflacji kosztów. W rezultacie grupy o niższych dochodach otrzymują coraz mniej realnego dochodu nominalnego do wydania w przeciwieństwie do realnego wzrostu cen każdego roku. Łącznie prowadzi to do wzrostu nierówności, ale także do tego, że realny wzrost pieniądza w naszym społeczeństwie staje się coraz bardziej kłopotliwy. Realny wzrost pieniądza w naszym społeczeństwie to ekosystem nielogicznie tworzony przez prywatną bankowość. A potrzebne pieniądze są tworzone w jak największym stopniu za pomocą tych sposobów, które są napędzane przez to, czego ludzie, obywatele, naprawdę potrzebują, aby wydać to, czego potrzebują lub chcą wydać. Oczywiście istnieje ogromna rozbieżność między tym, co ludzie indywidualnie i jako rodzina lub grupa muszą wydać, a tym, czego nie potrzebują, ale nadal chcą wydać. Dość często nawet grupy o niższych dochodach nadal wydają, jeśli chcą wydawać, nawet jeśli tak naprawdę nie muszą. Pytanie brzmi, czy nadal mogą sobie pozwolić na wydanie tych kwot pieniędzy. Jeśli nie, muszą zaciągnąć pożyczkę. Łącznie te potrzeby pożyczkowe wraz z pożyczkami inwestycyjnymi firm i pożyczkami rządów za pośrednictwem prywatnego systemu bankowego prowadzą do dodatkowej kreacji prawdziwego pieniądza w naszych gospodarkach. Co nie jest prawdziwą kreacją pieniądza, ale w rzeczywistości jest to skumulowana kreacja długu. Realna dodatkowa kreacja pieniądza jest kumulatywnie równa kumulatywnej

dodatkowej kreacji długu, co razem daje zero realnej dodatkowej kreacji pieniądza.

Prawdziwym problemem w obecnym społeczeństwie jest to, że ten szalony ekosystem ekonomiczny obecnych czasów wraz z szalonym systemem monetarnym obecnych czasów prowadzi do inflacji nierówności. Gdzie szczególnie grupy o niższych dochodach utknęły z zakupem domów. Ponieważ to właśnie tam występuje prawdziwa inflacja. Nie z powodu większej ilości pieniędzy w naszych gospodarkach. Ale ze względu na fakt, że nasz obecny system bankowy szalenie i niepotrzebnie dyskryminuje grupy o niższych dochodach, tworząc więcej długów w postaci kredytów hipotecznych. Podczas gdy grupy o wyższych dochodach mogą nadal to robić dzięki stale rosnącej sile nabywczej i inwestycyjnej. Coraz większa część rynku mieszkaniowego staje się zorientowana na inwestycje. Podczas gdy budownictwo mieszkaniowe powinno mieć głównie lub wyłącznie charakter mieszkalny, a nie inwestycyjny. Grupy o niższych dochodach potrzebują domów i miejsca do życia. Ale koszty domów są coraz bardziej oparte na inwestycjach. Koszty życia rosną również głównie dlatego, że ludzie potrzebują miejsca do życia. Dlatego płacą nawet kwoty, na które w rzeczywistości ich nie stać. Mamy teraz poważny kryzys mieszkaniowy. W 2008 roku miał miejsce kryzys finansowy, który spowodował duży problem z kredytami hipotecznymi i domami, ponieważ niektórzy ludzie nie byli już w stanie spłacać swoich kredytów hipotecznych i musieli sprzedać swoje domy. Teraz, w obecnych czasach, wiele osób, które mogły kupić dom w 2008 roku, nie może go już nawet kupić. Pod względem społecznym kryzys jest znacznie większy i gorszy. I ma znacznie większy wpływ i problemy niż kryzys finansowy z 2008 roku. Nie jest on jednak postrzegany jako tak kłopotliwy jak kryzys z 2008 roku, ponieważ rządy i gospodarki, a także banki, nie odczuwają ani nie doświadczają jeszcze problemów związanych z ogromnym kryzysem mieszkaniowym w obecnych czasach.

To, co dzieje się obecnie w światowych gospodarkach, jest wynikiem zbyt małej ilości pieniędzy w naszych gospodarkach. Zbyt mało pieniędzy, a także pieniędzy przydzielonych w niewłaściwy i szkodliwy sposób. Z powodu zbyt małej ilości pieniędzy w naszych gospodarkach, w latach 2022 i 2023 firmy musiały podnieść swoje ceny w następstwie wzrostu cen głównie energii elektrycznej. Gdyby w naszych gospodarkach było wystarczająco dużo pieniędzy, wzrost cen byłby znacznie mniejszy. I znacznie mniej inflacji spowodowanej tymi podwyżkami cen. Teraz, w roku 2024, przynajmniej w Holandii płace również wzrosły. Ale nie tak bardzo, jak inflacja. Firmy zatrudniają mniej osób, a zatem pieniądze wydawane w realnej gospodarce będą mniejsze w roku 2024 i później. Rok 2025 będzie jeszcze gorszy. Nastąpi recesja wynikająca ze zbyt małej ilości pieniędzy

w naszych gospodarkach i spowodowanej tym inflacji, ale także dlatego, że inflacja wymaga jeszcze więcej pieniędzy w naszych gospodarkach. A jedynym sposobem, w jaki pieniądze wpływają do naszych gospodarek, jest udzielanie pożyczek w prywatnych bankach i wydawanie tych pieniędzy w gospodarkach. Firmy i obywatele zwykle pożyczają głównie w prywatnych bankach. Ale obie te grupy mają mniejszą siłę pożyczkową niż wcześniej i nie będą pożyczać tak dużo jak wcześniej.

Rodzaje i przyczyny inflacji

© W.T.M. Berendsen, Lichtenvoorde, grudzień 2024 r.

Większa inflacja lub inflacja powoduje więcej pieniędzy w naszych gospodarkach. Z powodu inflacji obywatele i firmy muszą pożyczać więcej pieniędzy od prywatnych banków. Skutkuje to większą ilością pieniędzy w naszych gospodarkach. Inflacja nie jest spowodowana większą ilością pieniędzy w naszych gospodarkach, ale jest spowodowana kalkulacją kosztów i cen oraz tym, że pracownicy chcą lub potrzebują coraz większych dochodów

Pieniądze tworzone przez prywatne banki za pomocą kredytów hipotecznych i innych pożyczek nigdy nie są wystarczające, aby zapobiec dalszej inflacji. Gdyby pieniądze tworzone przez prywatne banki były wystarczające, firmy i inne organizacje miałyby wystarczającą marżę. Wówczas nie musiałyby jeszcze bardziej podnosić swoich cen. Jednak ze względu na fakt, że ilość dodawanych pieniędzy jest zawsze niewielka lub o wiele za mała, firmy i organizacje nie mogą w pełni poradzić sobie ze wzrostem kosztów bez podnoszenia cen sprzedaży.

To, co dzieje się obecnie w naszym społeczeństwie z powodu szalonego systemu pieniężnego w połączeniu z naszymi szalonymi systemami gospodarczymi, można nazwać bardzo negatywną pętlą dodatniego sprzężenia zwrotnego. Jest to proces stale rosnących cen, wyższych kosztów płac i innych kosztów. Do tego wszystkiego, wraz ze wzrostem liczby obywateli, produktów i usług, potrzeba więcej pieniędzy. W rzeczywistości potrzeba na to więcej pieniędzy, a także więcej pieniędzy, aby firmy nie musiały podnosić cen. Obecne społeczeństwo jest takie, że znaczny wzrost ilości pieniędzy w naszych społeczeństwach jest bardzo potrzebny, a to rozwiąże problematyczną inflację. To sprawi, że życie każdego na tym świecie będzie o wiele łatwiejsze i lepsze.

Inflacja jest najbardziej problematyczna w przypadku podstawowych towarów i usług. Podstawowe potrzeby obywateli i rodzin, takie jak żywność i napoje, odzież, internet i telefon komórkowy, sport, edukacja, ubezpieczenia, transport (rower, transport publiczny, samochód), opieka zdrowotna i opieka, wychodzenie z domu i mieszkanie. Mieszkanie, żywność i odzież powinny być dostępne dla naprawdę każdego, a wiele ryzyk życiowych powinno być ubezpieczonych przez rządy.

Istnieją zasadniczo 3 rodzaje lub typy inflacji, a mianowicie

Inflacja kosztów

Inflacja zwrotna

Inflacja wydatków

Patrząc na rodzaje lub typy inflacji, ważne jest, aby zrozumieć, że inflacja wydatków polega na wydawaniu większej ilości pieniędzy na określone dobra. Dotyczy to głównie bardziej luksusowych towarów lub bardziej specjalnych towarów, które są już produkowane, ale sprzedawane ponownie przez osoby prywatne. W prawie wszystkich przypadkach inflacja wydatków nie dotyczy podstawowych potrzeb Maslowa. A osoby wydające pieniądze w związku z inflacją wydatków zazwyczaj nie popadają w problemy finansowe, wydając więcej na dane towary lub usługi.

Inflacja wydatków występuje zazwyczaj tylko wtedy, gdy ludzie sami chcą wydawać więcej na określone towary lub usługi. Te towary lub usługi zazwyczaj nie należą do podstawowych podstawowych towarów lub usług. Osoby lub rodziny wydające więcej na tego rodzaju dobra niebędące podstawowymi mogą łatwo stracić pieniądze, które na nie wydają. Inflacja wydatków nie jest problematycznym rodzajem inflacji.

Inflacja kosztowa jest znacznie bardziej kłopotliwa z różnych powodów. Inflacja kosztów dotyczy głównie podstawowych potrzeb Maslowa, a w obecnych czasach także domów i życia. Oba te czynniki razem powodują najwięcej problemów dla obywateli w społeczeństwach kapitalistycznych. Ale inflacja kosztów jest silnie związana z obecnym systemem monetarnym i gospodarczym. Poza tym nawet te wynikające z inflacji koszty można w większości przypadków zapobiec w sposób bardziej niż wystarczający za pomocą polityki rządowej.

Inflacji kosztowej, jedynej naprawdę kłopotliwej inflacji w obecnych czasach, można zapobiec poprzez

Więcej pieniędzy w naszych społeczeństwach i alokacja tych pieniędzy we właściwych miejscach

Polityki rządowe

Aby zwiększyć ilość pieniędzy w naszych społeczeństwach i przydzielić je we właściwe miejsca, potrzebny jest odpowiedni system monetarny i systemy gospodarcze. Wymaga to bardzo specyficznego innego systemu monetarnego i bardzo specyficznych innych systemów ekonomicznych. Tylko te właściwe są możliwe i pomocne, a jest to mój system monetarny i należące do niego systemy gospodarcze. Oprócz polityki rządowej, aby zapobiec problematycznej inflacji, potrzebne są

Mój doskonały system monetarny

Należący do niego system gospodarczy

Polityka monetarna i działania, o których wspominam, są ważnymi wytycznymi i wynikają z wdrożenia mojego doskonałego systemu monetarnego.

Inflacja wtórna to inflacja spowodowana wcześniejszą inflacją kosztową. Z powodu inflacji kosztowej płace pracowników rosną, a z tego powodu i zbyt małej marży, aby zrekompensować wzrost płac, wynika z tego więcej podwyżek cen. Może to skutkować powtarzającym się procesem wzrostu kosztów i wynikającym z niego wzrostem cen sprzedaży. Inflacja wtórna jest również największym problemem w przypadku dóbr krytycznych. Podstawowych potrzeb obywateli i rodzin. Inflacja zwrotna jest problematyczna, ale bez problematycznej inflacji kosztowej problematyczna inflacja zwrotna nigdy nie wystąpi. Inflacja zwrotna jest również zawsze inflacją kosztową i cenową.

Wskaźnik cen konsumpcyjnych nie uwzględnia w wystarczającym stopniu rynku mieszkaniowego i rynku wynajmu mieszkań.
Dzięki mojemu Doskonałemu Systemowi Monetarnemu płace mogą wzrosnąć, podczas gdy koszty i ceny sprzedaży mogą pozostać takie same lub tylko nieznacznie wzrosnąć, a nawet mogą spaść. Domy znów staną się płatne. Ubezpieczenia, opieka zdrowotna, emerytury i inne zabezpieczenia społeczne mogą być wypłacane znacznie więcej niż obecnie przez rządy

W naszych obecnych gospodarkach mieszanka wszystkich kilku rodzajów inflacji jest normalna i zawsze ma miejsce. Odrobina inflacji kosztowej jest normalna i nie stanowi problemu. Odrobina inflacji wydatków nie jest problematyczna. Ogromna ogólna inflacja kosztów niektórych towarów lub usług jest jednak bardzo problematyczna. Bardzo niedawnym i świetnym tego przykładem są podwyżki cen energii w ostatnich latach i obecnie.

Kilka rodzajów inflacji zawsze występuje w mniejszym lub większym stopniu i mniej lub bardziej masowo, niezależnie od tego, ile pieniędzy zostanie dodanych do gospodarki. Więcej pieniędzy w gospodarce nigdy nie powoduje problematycznej inflacji, ale w wielu przypadkach może jej zapobiec. Czasami problematyczna inflacja zależy od ilości pieniędzy dodanych do gospodarki. Dzieje się tak jednak tylko dlatego, że pieniądze są niewłaściwie alokowane, a nie dlatego, że do gospodarki trafia więcej pieniędzy. Co więcej, w tych przypadkach, w których więcej pieniędzy powoduje problematyczną inflację, jest to ostatecznie spowodowane faktem, że brakuje właściwej polityki rządu, która mogłaby rzeczywiście zapobiec lub rozwiązać ten rodzaj problematycznej inflacji.

W obecnej sytuacji w gospodarkach światowych należy zdać sobie sprawę, że rządy, obywatele i firmy wydają dużo pieniędzy za granicą i że te wydatki za granicą nie prowadzą do płacenia podatków w kraju. Wydając na towary i usługi w kraju, rząd otrzymuje znacznie więcej podatków niż wtedy, gdy te same pieniądze są wydawane za granicą. Przy wydatkach krajowych rząd otrzymuje podatki za każdym razem, gdy pieniądze są wydawane ponownie. W przypadku wydatków zagranicznych, tylko pieniądze, które są wydawane z powrotem do kraju po ich opuszczeniu, doprowadzą do bardzo niewielkiego dochodu podatkowego dla rządów.

Niektóre z problemów naszej obecnej gospodarki to zbyt wysokie długi rządowe i społeczne, zbyt duże ubóstwo i zbyt niskie płace dla większości ludzi. To nie jest zrównoważone, gdy ogromna większość pracowników w społeczeństwie nie może już nawet bezpiecznie zarabiać pieniędzy, a ceny domów wymykają się spod kontroli. Rząd nic z tym nie robi.

Inflacja kłamie, że więcej pieniędzy w naszych gospodarkach prowadzi do inflacji, która służy bankom i wyższym dochodom w obecnych gospodarkach. Im mniej pieniędzy w naszych gospodarkach, tym mniej ludzi może oszczędzać i tym więcej ludzi i firm musi pożyczać od banków. Bez tych pożyczek banki nie mogą naliczać odsetek, a przy zbyt dużych oszczędnościach i zbyt małych pożyczkach banki płacą więcej odsetek niż otrzymują. Banki są również bardzo zainteresowane kredytami hipotecznymi i czerpią duże zyski z wysokich cen nieruchomości. Jeśli ceny domów spadają, otrzymują mniejsze odsetki od kredytów hipotecznych. Banki wolą otrzymywać odsetki od pieniędzy, które klienci wydają na domy, niż płacić odsetki tylko wtedy, gdy pieniądze te są przechowywane na koncie bankowym. Nawet jeśli sprzedawca domu wpłaci pieniądze na konto bankowe, to przynajmniej otrzyma również odsetki od kredytów hipotecznych, które nadal są wyższe niż pieniądze, które musi zapłacić jako odsetki od oszczędności.

Głównym problemem obecnych społeczeństw kapitalistycznych jest nadmierne opodatkowanie oraz nasze obecne systemy monetarne i gospodarcze. Kalkulacja kosztów i brak rządowego systemu finansowania. Potrzeba więcej usług rządowych, a te wymagają więcej pieniędzy. Gminy również potrzebują pieniędzy. Jednym z najważniejszych tradycyjnych sposobów finansowania gmin jest sprzedaż gruntów budowlanych. Jest to sprzeczne z wysokimi cenami, a te wysokie koszty gruntów budowlanych sprawiają, że domy są znacznie droższe. Dlaczego ludzie mieliby płacić tak dużo za kawałek gruntu budowlanego? Niedobór uzasadnia wyższe ceny. Ale ludzie muszą żyć i nie powinno się ich zbytnio ograniczać. Można by udostępnić więcej terenów budowlanych po

niższych kosztach, a koszty obecnych budynków i terenów budowlanych można by w pewnym sensie zamrozić lub nawet nieco obniżyć. Bardzo pomogłoby również, gdyby sprzedający domy nie musieli płacić kosztów dziedziczenia. Wtedy mogliby sprzedawać swoje domy za mniej. Dodatkowe opodatkowanie domów kosztujących więcej niż maksymalny poziom za metr kwadratowy lub powierzchnię lub rodzaj budynku i inne ważne kombinacje cech również mogłyby bardzo pomóc

Więcej pieniądza w gospodarce jest potrzebne po inflacji, aby utrzymać siłę nabywczą i zapewnić, że pracownicy wydają wystarczająco dużo, ale także aby pozwolić dodatkowym pieniądzom wejść do realnej gospodarki, aby całkowita ilość pieniądza wzrosła co najmniej o tyle, ile jest to konieczne do zrekompensowania inflacji. Bez dodatkowych pieniędzy w gospodarce kupuje się mniej, a prędkość pieniądza jest również niższa. Powoduje to recesję. Tak więc po inflacji w gospodarce musi być więcej pieniędzy.
Jednak więcej pieniędzy musi pojawić się w gospodarce, nie prowadząc do inflacji kosztów. A to jest możliwe tylko dzięki mojej innowacji dla systemu monetarnego i mojemu doskonałemu systemowi monetarnemu oraz poprzez zwiększenie dochodów poprzez obniżenie podatku dochodowego

Jeśli nie jest to możliwe, możliwa jest również rekompensata za inne podatki lub dopłaty. Wszystkie te sposoby zapewniają dodatkowe pieniądze dla pracowników, obywateli i/lub dodatkowe pieniądze dla firm, a tym samym dodatkowe opcje zaciągania pożyczek i/lub dodatkowe opcje wydatków dla obywateli i firm.

13. Podstawowa przyczyna kryzysu zadłużenia

Chociaż od dawna rozumiem prawdziwą przyczynę kryzysu finansowego lub kryzysu zadłużenia, dobrze jest spróbować wyjaśnić to najlepiej, jak potrafię.

Przyczyną kryzysu finansowego lub zadłużenia NIE jest, jak uważa wielu reformatorów monetarnych, sposób, w jaki długi są tworzone. Dług sam w sobie nie jest też głównym problemem, jak uważa wielu reformatorów monetarnych. Problemem są raczej dochody, a w szczególności niższe dochody. Ci, którzy uzyskują wyższe dochody, nadal mają się w Holandii bardzo dobrze i nadal tak będzie. Ale zwłaszcza osoby o niższych dochodach, które również stają się coraz niższe w ujęciu względnym, te osoby i grupy dochodowe są w rzeczywistości jedynymi, które stoją w obliczu kryzysu finansowego. Który nie jest nawet kryzysem zadłużenia, ale bardziej kryzysem dochodowym. I ten kryzys dochodowy, jeśli nie ma rozwiązania (a najlepiej najbardziej optymalnym rozwiązaniem jest to, które stworzyłem), tylko wzrośnie dla wielu osób, a grupa osób stojących w obliczu kryzysu dochodów osobistych również wzrośnie. Częściowo wynika to z faktu, że wydajność w firmach rośnie, wymagając coraz mniejszej liczby pracowników. Istnieje jednak również wiele innych czynników prowadzących do tego, że rzeczywiście jest coraz mniej pracy i że praca ta może być również wykonywana przez mniejszą liczbę osób. Są to m.in. automatyzacja, usprawnienia informatyczne umożliwiające łatwiejszą pracę z mniejszą liczbą osób, zrównoważone procesy, metody produkcji LEAN (w rzeczywistości jest to wydajność), możliwe wykorzystanie robotów w przyszłości, mniej fizycznych produktów wykorzystywanych do hobby i rozrywki (więcej z komputerem i telefonem komórkowym itp.) itp. Nie mam jeszcze pełnego obrazu tego, co to wszystko oznacza lub będzie oznaczać. Ale to nie ma znaczenia. Faktem jest, że zachodzą różnego rodzaju zmiany, które sprawiają, że siła robocza nie jest już potrzebna i prawdopodobnie będzie potrzebna coraz rzadziej.

Po pierwsze, należy wyjaśnić, że kryzys finansowy jest lub był nie tyle kryzysem zadłużenia, co raczej kryzysem DOCHODOWYM. Niskie dochody lub ich obniżenie nie tylko generują zadłużenie, ale także utrudniają pozbycie się długu przy niskich dochodach. Zwłaszcza gdy, jak w dzisiejszych czasach, wiele stałych wydatków jest już pokrywanych z dochodu. Po prostu niewiele zostaje na spłatę długów. W grę wchodzi jednak oczywiście znacznie więcej. W

ostatecznym rozrachunku liczy się jednak to, ile po odliczeniu wszystkich wydatków pozostaje na oszczędności i/lub spłatę długów. Jeśli zarówno oszczędzanie, jak i spłata długów nie są już możliwe. Nawet po ciężkiej pracy. Wtedy pojawia się problem. Nie tylko dla zainteresowanych osób, ale także dla wszystkich firm i rządu w Holandii, ale także poza nią. A ponieważ tego rodzaju problem występuje obecnie nie tylko w Holandii, ale coraz częściej w całej Europie, kryzys jest daleki od zakończenia. W rzeczywistości kryzys ten (kryzys dochodowy) będzie się tylko pogłębiał... dla osób fizycznych, firm, a także rządu. JEŚLI nie będzie reformy monetarnej. BEZ reformy monetarnej kryzys jest daleki od zakończenia i będzie się tylko pogłębiał w nadchodzących latach (PO 2014 r.). Z reformą monetarną może być lepiej... a nawet znacznie lepiej. Zależy to jednak w szczególności od treści i jakości reformy monetarnej. Jeśli reforma monetarna zostanie wybrana zgodnie z propozycją grup i osób powiązanych z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Monetarnej lub propozycją Davida Graebera / Occupy. Wtedy nie doprowadzi to do poprawy. W rzeczywistości, jeśli takie teoretyczne rozwiązanie zostanie wprowadzone, sytuacja tylko się pogorszy. Jedyną drogą do głębokiej poprawy jest wprowadzenie mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Systemu, który NIE popiera i NIE opiera się na bankowości z pełną rezerwą (jak proponuje plan chicagowski, na którym opiera się większość propozycji reformy monetarnej). Mój Doskonały System Monetarny NIE jest też zamiennikiem obecnego systemu monetarnego, lecz jego uzupełnieniem. Uzupełnieniem, które będzie miało dalekosiężne pozytywne skutki dla społeczeństwa, gospodarki i sposobu organizacji.

Ważne jest, aby zrozumieć fakt, że zmiany w naszym społeczeństwie nie pasują, a zatem nie mogą zostać wchłonięte przez nasz obecny system pieniężny. Obecne, a zwłaszcza przyszłe zmiany w naszym społeczeństwie wymagają nowego systemu pieniężnego teraz, a także będą wymagać systemu pieniężnego w przyszłości, który będzie jeszcze lepiej pasował do społeczeństwa i rozwoju. Ponieważ oczekiwany przyszły rozwój społeczny sprawi, że obecny kryzys finansowy i problemy będą o wiele, wiele większe... JEŚLI nie nastąpi terminowe przejście do mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Rzeczywiście, mój Doskonały System Walutowy (EMS) zapewnia wiele możliwości radzenia sobie z wszelkimi przyszłymi zmianami. W najbardziej logiczny i niesamowity sposób.

14. Kapitał relacyjny

Kenneth Gergen napisał doskonałą książkę zatytułowaną "byt relacyjny" (Kenneth Gergen, "Byt relacyjny: poza jaźnią i społecznością", Oxford University Press, Reprint Edition, 2011).

W szczególności dotyczy to relacyjnego bycia (lub stawania się) istot żywych, zwłaszcza ludzi. Jednak byt relacyjny można również rozszerzyć na przedmioty, a także kapitał. Przez kapitał rozumiem zarówno kapitał społeczny, jak i kapitał finansowy. Kiedy to pojęcie bytu relacyjnego jest powiązane z moim rozumieniem i pojęciem holopluralizmu, oferuje świetny punkt wyjścia i sposób patrzenia na rzeczy, aby lepiej zrozumieć, co dzieje się obecnie w społeczeństwie. Ponieważ może to uczynić rzeczy bardziej widocznymi, a tym samym bardziej zrozumiałymi dla wielu.

W moim rozumieniu holopluralizm jest reprezentacją tego, co jest jedyną prawdziwą strukturą i charakterystyką WSZYSTKIEGO. Naprawdę wszystko (nauka, praktyka, ekonomia, życie prywatne, systemy monetarne, inne systemy, wszystkie procesy, wszystkie sposoby organizacji) może być lepiej zrozumiane, a także ulepszone dzięki holopluralizmowi.... podczas gdy naprawdę wszystko MOŻE mieć tę podstawową strukturę i cechy w istocie, wiele w naszym społeczeństwie nie ma jeszcze tych cech i struktury w pełni... i to jest właśnie duży problem... przyczyna, dla której rzeczy wciąż idą źle. W pełni optymalny holopluralizm prawdopodobnie NIE jest osiągalny w rzeczywistości/społeczeństwie/gospodarce/organizacji/życiu rodzinnym, ale możemy i powinniśmy starać się kształtować i organizować wszystko tak relacyjnie holoplurystycznie, jak to tylko możliwe.

Do tego właśnie dążę. Ale aby stało się to rzeczywistością w społeczeństwie, pierwszą rzeczą, która jest potrzebna, jest przyjęcie systemu finansowego i monetarnego opartego na holopluralizmie i metasemiotyce. Nie tylko na poziomie (między)narodowym, ale także w firmach i organizacjach, a być może także w rodzinach i między jednostkami. Mój EMS jest najbardziej relacyjnym i holoplurystycznym systemem z możliwych... w rzeczywistości. Jest on w stanie dostosować się do wszelkich zmian zachodzących w obecnym i przyszłym społeczeństwie.

Myślę, że większość ludzi zdaje sobie sprawę i widzi, że obecny system monetarny oraz obecne możliwości pieniądza i ekonomii (wynikające ze struktury, treści i zasad systemu monetarnego) nie są dokładnie relacyjne. Że obecny system monetarny czasami zmusza nas, a także organizacje i rządy, by nie brać wszystkiego pod uwagę. Na przykład, podczas gdy firmy uwzględniają własne dochody i wydatki w swojej polityce finansowej, nie mogą lub nie chcą w wystarczającym stopniu uwzględniać dochodów i wydatków swoich pracowników, klientów lub innych partnerów (organizacji). Większy zysk dla jednej organizacji oznacza mniejszy zysk lub przychód dla innej organizacji. Zasadniczo nie powinno to stanowić problemu, ale staje się nim, jeśli powoduje deficyty nie do pokonania dla innych stron. Ponieważ dochód staje się taki sam lub niższy niż poniesione wydatki. Przy czym wydatki można oczywiście częściowo zmniejszyć, ale pytanie brzmi: a) czy można to faktycznie zrobić w dłuższej perspektywie i b) czy jest to pożądane oraz c) co ta redukcja wydatków będzie oznaczać dla tych, którzy otrzymują te wydatki.

Jak już wcześniej wspomniałem, mój EMS NIE zastępuje obecnego systemu pieniężnego. Jest on jego DODATKIEM. I właśnie to uzupełnienie pozwoli na przekształcenie (konwersję) obecnego nielogicznego i nierelacyjnego systemu kapitalistycznego w całkowicie logiczny i relacyjny system kapitalistyczny. W którym zarówno kapitał finansowy, jak i społeczny może i miejmy nadzieję stanie się coraz bardziej społecznie relacyjny. Kapitał finansowy i społeczny jest również w pełni relacyjny, a także społecznie powiązany; jeśli system finansowy lub gospodarczy (oba wywodzą się z podstawowego systemu monetarnego) nie jest logiczny, a zatem mniej społeczny, to również bezpośrednio wpływa na kapitał społeczny i maniery społeczne w organizacjach, rodzinach i rządzie.

Jednak nadal istnieje kilka kontrargumentów lub argumentów przeciwko wprowadzeniu mojego EMS, kiedy o tym mówię. W chwili obecnej, o ile mi wiadomo, są to głównie następujące kontrargumenty:

Mówi się - tak myślą ludzie - że pieniądze nie mają już żadnej wartości, jeśli są po prostu tworzone "z powietrza". Ludzie uważają, że pieniądze mają i muszą mieć wewnętrzną wartość, a w przeciwnym razie nasza gospodarka pieniężna i system monetarny nie będą i nie mogą działać. Dlatego ludzie ci uważają również, że gdyby pieniądze zostały stworzone z powietrza, to nie miałyby żadnej wartości w praktyce, a zatem nie byłyby użyteczne i praktyczne.

Tak więc, zgodnie z punktem 1), ludzie ogólnie uważają, podobnie jak wielu ekonomistów, że pieniądz musi mieć wewnętrzną wartość. Ale także, że ta wewnętrzna wartość jest i powinna być najlepiej reprezentowana przez złoto.

Ludzie mówią i myślą, że (znacznie) więcej pieniędzy w naszej gospodarce doprowadzi do inflacji. Co natychmiast pokazuje założenie, że ludzie myślą, że wiedzą i wiedzą, że więcej pieniędzy jest i zawsze będzie przyczyną inflacji, niezależnie od okoliczności w społeczeństwie lub gospodarce w danym momencie, a także niezależnie od tego, jak rząd sobie z tym radzi i jakie zasady mogą lub nie mogą dostosować, aby przeciwdziałać lub całkowicie wyeliminować tę inflację - jeśli w ogóle wystąpi.

Chcę i omówię tutaj bardziej szczegółowo (kontr)argument 1 i 2, ale zrobiłem to już dla (kontr)argumentu 3 w innych częściach tej książki i innych moich tekstach, na przykład na www.academia.edu. Dla wszystkich (kontr)argumentów można podać merytoryczne kontrargumenty. W szczególności również dlatego, że wiele, a właściwie (prawie) wszystko, co zostało pomyślane i opisane w argumentach 1-3, opiera się na założeniach i teoriach ekonomicznych, które są całkowicie błędne, a zatem nieistotne. Wyjaśniam to również w innych częściach tej książki. Jednakże, oprócz tego wyjaśnienia (kontr)argumentów 1 do 3 i dlaczego są one błędne i nieistotne, bardzo ważne jest również zrozumienie i dostrzeżenie faktu, że w naszym obecnym społeczeństwie i społeczeństwie jest to już demonstrowane. Ponieważ obecne społeczeństwo jest już w rzeczywistości hybrydą różnych sposobów myślenia i sytuacji, fakt, że niektóre aspekty możliwej przyszłej nowej sytuacji monetarnej i gospodarczej są już obecne, a także dobrze funkcjonują i są korzystne w naszym obecnym społeczeństwie i gospodarce, już dowodzą, że nie tylko mogą one działać, ale są również funkcjonalne i pozytywne w naszym społeczeństwie i społeczeństwie.

Jeśli chodzi o te hybrydowe warunki naszej obecnej gospodarki i społeczeństwa w odniesieniu do treści i relacyjnych aspektów naszych obecnych systemów i polityk monetarnych, można między innymi powiedzieć, co następuje. Pieniądze z niczego były tworzone w naszym społeczeństwie i gospodarce przez długi czas i miały również pozytywny wpływ. Ta kreacja pieniądza z niczego nie była również oparta na planowanych prognozach lub limitach dotyczących tego, ile pieniędzy można stworzyć. Ta kreacja pieniądza była całkowicie nieograniczona, w szczególności lub tylko potrzeba pieniędzy i chęć ich stworzenia była zasadą przewodnią, czy tak się stanie, czy nie.

Standard złota został porzucony na wiele dziesięcioleci i to naprawdę całkowicie. Pieniądze w dzisiejszych czasach nie są zabezpieczone niczym innym i w rzeczywistości nie mają żadnej wewnętrznej wartości. Oczywiście liczby na naszych kontach bankowych nie mają żadnej wewnętrznej wartości, a jedyną wartość czerpią z faktu, że są liczbami, które znajdują się na naszych kontach bankowych. Innymi słowy, liczby, które znajdują się w oprogramowaniu bankowym banków, które wszyscy akceptujemy i które powinny być w stanie reprezentować wartość.

Pod koniec kwietnia 2016 r. opublikowałem na Facebooku następujący tekst w języku angielskim:

" Życie polega głównie na nadawaniu sensu perspektywicznemu i retrospektywnemu nadawaniu sensu " bloempjes van catharina ".

Jeśli chodzi o język niderlandzki, nie znam nawet dobrego opisu tego, co mam na myśli, mówiąc o perspektywie i retrospektywie. Rozumiem, że im więcej dana osoba rozumie na temat rzeczywistości, tym bardziej musi rozumieć to, co mam tutaj na myśli, ale także tym więcej tych małych kwiatów kataryny, które trzeba dostrzec zarówno w rzeczywistości, jak i w wielu sposobach i treściach myślenia osób i grup osób.

Jeśli chodzi o te tak zwane kwiatki kataryny w sensemaking, dobrym przykładem jest powyższy raport dotyczący argumentów przeciwko mojemu systemowi doskonałości monetarnej. Naprawdę wszystkie argumenty przeciwko opierają się na pewnych założeniach, iluzjach, które nie są poprawne. I nie są poprawne, ponieważ opierają się na założeniach, które nie są poprawne w dzisiejszych czasach, ponieważ nasz obecny system monetarny ma inne właściwości niż te z przeszłości lub niż właściwości zakładane w ekonomicznym myśleniu i ekonomicznym (nie)zrozumieniu.

Inny sposób wyjaśnienia pewnego aspektu niezrozumienia obecnego systemu gospodarczego i obecnego systemu monetarnego można podać, patrząc na aspekty relacyjne, a mianowicie następujące 2 aspekty relacyjne:

Związek między złotem a pieniędzmi, który powinien być obecny w dzisiejszej gospodarce i społeczeństwie

Związek między pracą a dochodem, który powinien być obecny w dzisiejszej gospodarce i społeczeństwie.

Niniejszym, 1) jest przykładem tego, co w powyższym nazywam "sensem retrospektywnym", a 2) jest przykładem tego, co w powyższym nazywam "sensem prospektywnym". Przynajmniej, jeśli rozumie się i wyjaśnia, że zarówno 1) jak i 2) są przykładami "kwiatów kataryny" w naszym sensemaking.

Związek między złotem a pieniądzem nie musi już istnieć i nie musiał istnieć od pewnego momentu w przeszłości do czasu teraźniejszego i przyszłego włącznie. Związek między pracą a dochodem nie musi już istnieć lub przynajmniej musi być znacznie mniejszy i w (bardzo) inny sposób niż obecnie, od pewnego momentu w przyszłości do prawie całej przyszłości po nim. Tam, gdzie zwrot w zakresie powiązania między pracą a dochodem będzie (może) nastąpić od momentu wprowadzenia mojego Doskonałego Systemu Monetarnego.

Na tym przykładzie dobrze jest jednak zrozumieć, dlaczego istniał związek między złotem a pieniądzem oraz dlaczego istniał i nadal istnieje związek między pracą a dochodem. To dlaczego jest trudne do zrozumienia w całości, ponieważ oczywiście istnieje wiele przyczyn i argumentów w obu kwestiach / powiązaniach. Ogólnie rzecz biorąc, zarówno 1), jak i 2) wynikają z założenia, że pieniądz ma wartość. Praca i złoto również mają wartość. Tak więc zarówno za pracę, jak i za złoto trzeba dać pieniądze lub coś innego, co ma wartość. Zwykle używa się do tego pieniędzy. Nie jest jednak tak, że za pieniądze trzeba dać również złoto. Istnieje wiele innych wartościowych rzeczy, które można wymienić na pieniądze. Ale dzięki temu, przynajmniej w dzisiejszych czasach, pieniądze nie muszą być nawet wymieniane na cokolwiek. Pieniądze mogą być również udostępniane całkowicie za darmo w niektórych przypadkach, a te przypadki są dozwolone i mogą być coraz bardziej obecne w dzisiejszych czasach. Znacznie bardziej niż w przeszłości.

Rzeczywiście, w przeszłości pieniądze były i powinny być nie tylko czynnikiem motywującym do wykonywania pracy, ale także sposobem na odpowiednie

wsparcie niedoboru towarów i siły roboczej. Ponieważ towary i usługi były rzadkie, ci, którzy mogli wykonywać pracę, musieli to robić tak często, jak to możliwe. Aby to zrobić, musieli być również zmotywowani, zwłaszcza pieniędzmi, ponieważ czynniki motywacji społecznej były również mniej obecne w tamtych czasach, a także warunki pracy były znacznie gorsze niż w dzisiejszych czasach z powodu braku narzędzi do ich poprawy oraz mniej czystych i dobrych budynków. I nie mówię nawet o przepisach, takich jak przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, które znacznie poprawiły warunki pracy, a tym samym czynniki motywacji społecznej do kontynuowania pracy, a przynajmniej mogłyby to zrobić, gdyby organ ustawodawczy również sprawdzał i egzekwował przestrzeganie przepisów znacznie lepiej niż ma to miejsce obecnie.

W każdym razie, z powodu niedoboru towarów i usług w przeszłości, praca musiała być wykonywana w całości przez ludzi, którzy mogli ją wykonywać. Teraz nie jest to już konieczne; towary i usługi nie są już tak rzadkie, a także jest więcej niż wystarczająca liczba pracowników, aby wyprodukować to, co jest naprawdę potrzebne w naszym społeczeństwie. Również dlatego, że wiele osób może i chce wykonywać wiele prac samodzielnie w wolnym czasie. Sytuacje te będą się tylko nasilać w przyszłości, więc praca będzie musiała być wykonywana w coraz mniejszym stopniu.

W związku z tym zapotrzebowanie na dochód, który nie pochodzi ze świadczenia pracy, wzrośnie tylko w przyszłości. Innym rozwiązaniem jest osiągnięcie wyższego dochodu przy mniejszym nakładzie pracy, ale to tylko część rozwiązania pozwalającego uniknąć problemów w przyszłości. W końcu jest coraz więcej osób, które nie pracują nawet w pewnych okresach lub przez dłuższy czas. Te osoby również muszą otrzymywać dochód. Realizowanie tego dochodu lub zlecanie jego realizacji tym, którzy nadal pracują, jest nierealistyczne, a także całkowicie niepotrzebne - dlaczego tak jest, wyjaśniłem już w innych częściach tej książki. Mój Doskonały System Monetarny jest idealnym rozwiązaniem pozwalającym całkowicie oddzielić pracę od dochodu, a przynajmniej tam, gdzie jest to konieczne i pożądane. A zatem, oprócz tego, że jest rozwiązaniem kryzysu zadłużenia (problemów z przeszłości i teraźniejszości), jest także rozwiązaniem problemów, które pojawią się w przyszłości i będą znacznie bardziej powszechne, jeśli obecny nieelastyczny, sztywny i nielogiczny system monetarny będzie kontynuowany.

15. Złoty standard a EMS

W szerokiej debacie na temat kryzysu zadłużenia i ogólnie gospodarki pojawia się wiele kwestii i poglądów. Większość z omawianych kwestii jest albo w znacznym stopniu lub całkowicie nieistotna, albo wynika z całkowicie błędnego zrozumienia - lub nawet całkowitego niezrozumienia omawianej kwestii.

Jeśli coś musi zostać zrozumiane lub, co ważniejsze, zmienione. Wtedy fundamentalne i relacyjne zrozumienie tak zwanych "elementów elementarnych", najważniejszych podstawowych "cegiełek" i fundamentów jest naprawdę niezbędne. A jeśli te podstawowe elementy są wybierane w niewłaściwy sposób, co częściowo zdarza się również w dzisiejszej gospodarce, prowadzi to do poważnych problemów dla jednostek, organizacji i społeczeństwa.

Ważnym elementem/budulcem systemu monetarnego jest rozumienie pieniądza. Powszechnie uważa się, że pieniądz ma przede wszystkim wartość wewnętrzną. Z tego wynika również przekonanie i nieporozumienie, że pieniądz zawsze powinien mieć wewnętrzną wartość i jako taki powinien być zabezpieczony złotem. Jest to jednak błędne przekonanie; pieniądz nie musi być niczym zabezpieczony, aby zyskać i mieć wewnętrzną wartość, ponieważ w swojej istocie pieniądz ma jedynie relacyjną, zewnętrzną wartość. Obecna sytuacja dowodzi tego przy okazji, ponieważ od czasów breton woods większość pieniędzy nie jest już zabezpieczona złotem. Następnie zrezygnowano z pełnego pokrycia pieniądza złotem, a decyzja ta przyniosła wiele korzyści naszej gospodarce. Również dlatego, że w obiegu jest zbyt mało złota, aby w pełni pokryć wszystkie pieniądze obecne obecnie w społeczeństwie. Nie mówiąc już o pieniądzach, które są naprawdę potrzebne w naszym społeczeństwie; jest to znacznie więcej niż ilość pieniędzy obecnie obecnych w naszym społeczeństwie przy dzisiejszym rozwoju i społeczeństwie. W każdym razie potrzeba więcej pieniędzy, aby zrównoważyć gospodarkę i społeczeństwo, a także znacznie więcej pieniędzy, aby wystarczająco wspierać i napędzać obecny i przyszły rozwój społeczeństwa.

Friedrich Hayek lubił standard złota sam w sobie, ale miał na jego temat do powiedzenia między innymi następujące rzeczy:

" Należy zauważyć, że żaden z tych punktów przemawiających na korzyść standardu złota nie jest bezpośrednio związany z jakąkolwiek właściwością nieodłącznie związaną ze złotem. Każdy międzynarodowo akceptowany standard oparty na towarze, którego wartość jest regulowana przez jego koszt produkcji, posiadałby zasadniczo te same zalety" (Friedrich Hayek, "Individualism and Economic Order", The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210).

pl

" Głównie irracjonalny, ale nie mniej realny czynnik jego prestiżu - lub, jeśli wolisz, panującego przesądnego uprzedzenia na korzyść złota, które sprawiło, że było ono powszechnie bardziej akceptowalne niż cokolwiek innego" ((Friedrich Hayek, "Individualism and Economic Order", The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210).

Patrząc krytycznie na te stwierdzenia Hayeka, mówi on, że w rzeczywistości powiązanie z czymś innym niż złoto może mieć te same zalety. Ale ze względu na prestiż złota, powiązanie ze złotem będzie najlepsze.

Jednak to, czego Hayek nie rozumie, jest tym, czego większość ekonomistów i nieekonomistów nadal nie rozumie nawet w dzisiejszych czasach. Mianowicie fakt, że pieniądz nie musi być powiązany z niczym innym, a brak powiązania pieniądza ma wiele zalet. Przez ostatnie dziesięciolecia pieniądz nie był powiązany ze złotem, a fakt ten przyniósł jedynie korzyści. Dalsze uniezależnienie pieniądza od złota poprzez uniezależnienie przynajmniej jego części od zaciągania długów tylko dramatycznie zwiększy te korzyści, ale także przywróci gospodarkę na właściwe tory i naprawdę wesprze losowe zmiany w społeczeństwie przyszłości w najlepszy możliwy sposób. Dlatego też mój Doskonały System Monetarny powinien jak najszybciej stać się rzeczywistością.

W stworzonym przeze mnie SZŚ - podobnie jak w obecnej sytuacji powstałej po Bretton Woods - wartość monety lub waluty zasadniczo nie będzie zależeć od wewnętrznej wartości pieniądza lub waluty, ale raczej jeszcze bardziej i najlepiej

całkowicie tylko od ich zewnętrznej, relacyjnej wartości. Pieniądz i waluta nabiorą wtedy bardziej charakteru tak zwanej "waluty znakowej", w której wartość jest określana przez znak, którego wszyscy używamy. Co więcej, pieniądze i waluta będą nie tylko walutą znakową, ale także coraz bardziej liczbą znakową. Jeśli nawet w dzisiejszych czasach jest już tak, że wiele pieniędzy i walut od dawna ma charakter takiej liczby znakowej. Będąc liczbą, po której następuje określony znak waluty (euro, funt, dolar amerykański itp.). Dopóki jest to ogólnie akceptowane, a te znaki, a za nimi waluta, znajdują się również w systemie bankowym (w dzisiejszych czasach "tylko" oprogramowanie bankowe w (bankowym) systemie komputerowym), to działa i będzie działać. Ponieważ w systemie bankowym liczby te są uważane i akceptowane przez wszystkich jako prawdziwe pieniądze. I oczywiście są. Ponieważ, ponownie, pieniądze są niewiarygodnie wieloaspektowym układem relacyjnym. Nic więcej, ale z pewnością nic mniej.

Złoto jest oddzielone od pieniądza od dziesięcioleci i to działa. A nawet tak samo lub lepiej niż sytuacja, w której standard złota - powiązanie złota z pieniądzem - nadal istniał. Ekonomiści, którzy do dziś argumentują, że złoto powinno stać się podstawą pieniądza, podobnie jak Willem Middelkoop, zamierzają wrócić do przeszłości w oparciu o niezrozumienie tego, czym jest pieniądz i co byłoby potrzebne w naszej gospodarce i społeczeństwie. Pieniądze nie muszą być zabezpieczone złotem, które jest całkowicie zbędne. Liczby są akceptowane jako pieniądz od dziesięcioleci i to działa. Kiedy ja lub ktokolwiek inny przelewa pieniądze za pośrednictwem bankowości internetowej, w rzeczywistości przesyłamy tylko liczby... liczby przesyłane w oprogramowaniu banków, a także za pośrednictwem kont bankowych i między nimi, ale te konta bankowe w oprogramowaniu bankowym są ostatecznie tylko liczbami. Tylko liczbami, ale dlatego liczbami w systemie bankowym. Jeśli te same liczby znajdują się poza systemem bankowym (na przykład w tej książce, na stronie internetowej lub na kawałku papieru), to oczywiście te liczby nie są pieniędzmi i nie będą w stanie funkcjonować jako takie, a zatem nie zostaną zaakceptowane jako pieniądze.

Jednak fakt, że pieniądze są teraz w zasadzie niczym więcej niż pieniędzmi liczbowymi, ma wiele zalet. A korzyści te będą jeszcze większe, jeśli i kiedy Doskonały System Monetarny stanie się rzeczywistością.

Pieniądz nie musi być wspierany przez złoto, ale musi być przynajmniej w wystarczającym stopniu wspierany przez pieniądz. Podobnie jak wartość niektórych dóbr, zwłaszcza domów, musi mieć przynajmniej wystarczające pokrycie w pieniądzu. W ostatnich dziesięcioleciach zaobserwowaliśmy, że więcej domów jest wystawianych na sprzedaż, a także, że domy te są wystawiane na sprzedaż przez dłuższy czas. Może to mieć również związek z faktem, że wartość tych domów nie może być w wystarczającym stopniu pokryta przez pieniądz. Pieniędzmi hipotecznymi i pieniędzmi wygenerowanymi, aby móc faktycznie spłacić te długi hipoteczne (utworzone przez kredyty hipoteczne) w rozsądnym czasie.

Tak więc domy, w stosunku do płac i pracy, najwyraźniej zbytnio podniosły swoją wartość, a tym samym cenę. Jeśli zbyt wiele osób chce wypłacić swoje pieniądze z banku, prowadzi to do problemów, ponieważ popyt na pieniądz jest i staje się zbyt wysoki w tym czasie. Bank nie ma wtedy pieniędzy, by zaspokoić całkowity popyt na pieniądz. To samo dzieje się teraz z domami. Ponieważ ceny domów stają się coraz wyższe, a banki nie mogą już udzielać kredytów hipotecznych do tej wysokości, a przynajmniej w znacznie mniejszym stopniu, coraz mniej osób może sobie pozwolić na zakup domu, a zatem coraz więcej domów jest wystawianych na sprzedaż i na dłuższe okresy.

Problem ten może i zostanie przynajmniej częściowo rozwiązany, jeśli i kiedy nastąpi dalsze oddzielenie dochodów od zatrudnienia. I jeśli rzeczywiście zmniejszy się również zadłużenie ludzi. Ale ten spadek zadłużenia jest i będzie bezpośrednią konsekwencją, będzie miał miejsce, jeśli i kiedy dalsze oddzielenie dochodu od pracy może i stanie się faktem. Jeśli i jak tylko Doskonały System Monetarny stanie się faktem.

16. Bankowość rezerwy pełnej kontra bankowość rezerwy cząstkowej

Istnieje kilka grup i osób proponujących bankowość opartą na pełnej rezerwie jako alternatywę dla obecnego systemu pieniężnego i sposobu kreacji pieniądza. Jedną z grup proponujących takie rozwiązanie jest grupa Positive Money UK, a osobą proponującą takie rozwiązanie jest Willem Middelkoop. Ale jest oczywiście wielu innych, którzy to proponują, w tym Martijn van der Linden i wielu innych, którzy nie rozumieją jeszcze wystarczająco dużo na temat pieniądza, systemów pieniężnych i polityki pieniężnej.

Willem Middelkoop wymienia bankowość opartą na pełnej rezerwie jako niezbędny zamiennik obecnego systemu pieniężnego i twierdzi, że złoto musi zyskać na wartości, a pieniądze stracić na wartości, aby umożliwić wprowadzenie bankowości opartej na pełnej rezerwie. Nawiasem mówiąc, jest to ten sam Willem Middelkoop, który jest bardzo zainteresowany złotem i dobrym rynkiem złota.

Grupa Positive Money UK - część Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Monetarnej - również opowiada się za bankowością opartą na pełnej rezerwie. Odnosi się to do Irvinga Fishera, ale także do tekstu "The Chicago Plan Revisited" (Jaromir Benes i Michael Kumhof, "The Chicago Plan Revisited", IMF, 2012). Stichting "ons geld" w Holandii jest również częścią Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej i nadal chce zastąpić system bankowy oparty na rezerwie cząstkowej pełnym systemem bankowym przynajmniej do 2016 roku. Ta moja uwaga, że stichting ons geld chciał tego przynajmniej do 2016 roku, jest ważna, aby zestawić moją książkę z 2011 roku i jej treść z treścią wszystkich grup i osób, które pracowały nad reformą monetarną, a następnie ich treścią i przesłaniem od 2011 do 2016 roku. Aby zrozumieć i nazwać różnice. Gdyby w przyszłości stało się jasne, że to ja jako pierwszy wymyśliłem prawidłowe zrozumienie i nadal to robię, i że jestem w czołówce. Jednakże, ponieważ ja również ogłosiłem i opublikowałem część mojego zrozumienia, w tym w Internecie. A także dlatego, że między innymi osoby zaangażowane w grupy takie jak pozytywne pieniądze i nasze pieniądze lub komunikujące się z nimi mogą i mogą to częściowo przeczytać. Te osoby i grupy mogą również

powoli przejmować ode mnie zrozumienie. Co jest częściowo dobre, ale oczywiście w końcu muszę otrzymać pochwały za moją pracę.

Zarówno Willem Middelkoop, jak i Positive Money oraz członkowie Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej chcą zastąpienia bankowości opartej na rezerwie cząstkowej bankowością opartą na rezerwie pełnej. Kilka grup jest powiązanych z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej, w tym w Niemczech grupa lub inicjatywa "Occupy Money". Occupy Money odnosi się do Positive Money UK jako dobrego źródła i wyjaśnienia tego, co naprawdę jest nie tak i co dzieje się w Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych i prawie na całym świecie.

Oprócz Positive Money i Willema Middelkoopa, pojawiły się również raporty MFW i Sustainable Finance Lab na temat idei bankowości opartej na pełnej rezerwie. Niezależnie od tego, czy odnoszą się one do Pozytywnego Pieniądza i/lub Planu Chicago. Raport MFW, do którego się tutaj odnoszę, nosi tytuł "The Chicago Plan Revisited" (Jaromir Benes i Michael Kumhof, "The Chicago Plan Revisited", MFW, 2012), a raport lub badanie Sustainable Finance Lab nosi tytuł "Full reserve banking- An analysis of four monetary reform plans" (Charlotte van Dixhoorn, "Full reserve banking- an analysis of four monetary reform plans", Sustainable Finance Lab, 2013). W raporcie "the chicage plan revisited" MFW (2013) omówiono wizję Positive Money i New Economics Foundation z 2012 r., koncepcję wąskiej bankowości Kaya (John Kay, "Narrow Banking- the reform of banking regulation", 2009), a także Kotlikoffa z jego koncepcją bankowości o ograniczonym celu (Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010).

To, czego generalnie chce bankowość z pełną rezerwą, to pełne pokrycie depozytów bankowych. Propozycja Positive Money/New Economics przewiduje również kontrolę ilości pieniądza w obiegu i pewne obliczenia w tym zakresie. Zgodnie z Positive Money/New Economics podaż pieniądza powinna być kontrolowana i regulowana w celu przeciwdziałania inflacji.

Willem Middelkoop dąży również do powiązania pieniądza ze złotem w uzupełnieniu do bankowości opartej na pełnej rezerwie. Ta potrzeba powiązania

pieniądza ze złotem - coś, co (prawie) wszystkie inicjatywy, grupy i osoby, które chcą wprowadzić bankowość z pełną rezerwą, również propagują/chcą - opiera się na założeniu, że pieniądz ma wewnętrzną wartość i że ta wewnętrzna wartość pieniądza jest tak naprawdę jedyną prawdziwą wartością pieniądza. To założenie gwarantuje, że (prawie) wszystkie strony dążące do pełnego pokrycia depozytów bankowych (bankowość z pełną rezerwą) również chcą powiązania pieniądza ze złotem. Być może jeszcze bardziej interesujący jest jednak fakt, że dążenie do powiązania pieniądza ze złotem i odpowiadające mu założenie, że złoto ma wewnętrzną wartość, wydaje się również wynikać z dążenia i potrzeby fizycznej namacalności pieniądza. Może to również częściowo utrudniać pełne przejście do niefizycznego pieniądza, a co za tym idzie, pełne przejście do mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Chociaż przejście to jest konieczne, aby nasze pieniądze i system monetarny były nie tylko łatwiejsze pod względem praktycznym, ale także radykalnie ulepszone.

W swojej semiotyce Charles Sanders Peirce mówi między innymi o pierwszości, drugorzędności i trzeciorzędności (Charles Sanders Peirce, "On a New List of Categories", Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7,1868). W tym przypadku pierwszość jest reprezentantem, drugość przedmiotem, a trzeciość interpretatorem. Fascynujące jest zrozumienie, DLACZEGO w triadzie Peirce'a reprezentant jest określany jako pierwszość, a przedmiot jako drugość, a nie odwrotnie. Co więcej, bardzo dobrze jest zrozumieć - niezależnie od tego, czy Peirce zamierzał to w ten sposób, czy nie - że pierwszość nie zawsze potrzebuje drugorzędności, ale co więcej, że trzeciość bez drugorzędności (przedmiotu) jest nie tylko możliwa, ale staje się coraz bardziej możliwa w dzisiejszych czasach. I że ta trzeciość ma o wiele więcej możliwości bez powiązania z obiektem lub niższą drugorzędnością w stosunku do trzeciości w tym sensie.

Naprawdę więcej możliwości może jednak stać się rzeczywistością, gdy dojdziemy do jeszcze lepszego zrozumienia reprezentacji, obiektów i interpretatorów i zdamy sobie sprawę, że ranking lub struktura liniowa lub macierzowa między tymi trzema jest nie tylko niepotrzebna, ale także ograniczająca. JEŚLI w ogóle istnieje Pierwsze, Drugie i Trzecie, należy zadać pytanie, czy być może interpretator nie powinien być Pierwszym, a reprezentamen lub obiekt Drugim i Trzecim. I czy rzeczywiście obiektu nie można po prostu pominąć.

W szczególności, jeśli chodzi o pieniądz, przedmiot lub reprezentacja pieniądza lub reprezentacji, które reprezentują teorię pieniądza i ekonomii, powinny być postrzegane jako pierwszeństwo lub jako to, co jest wiodące...., co dzieje się w obecnych czasach i do czego chcą dążyć zwolennicy bankowości opartej na pełnej rezerwie. Ponieważ nie rozumieją jeszcze w wystarczającym stopniu, że "narzędzia" pieniądza i teorii ekonomii nie powinny być wiodące, ale że interpretatorzy powinni być. Że CEL jest najważniejszy, a NARZĘDZIA lub środki mogą być do niego dostosowane... lub przynajmniej mogą i powinny być dostosowane w jak największym stopniu, gdziekolwiek i kiedykolwiek jest to możliwe. W celu osiągnięcia najbardziej optymalnej sytuacji. Sztuczka polega na tym, aby dojść do transformacji representia (liczba mnoga od representamen) i obiektów poprzez inne treści interpretatorów, a więc innych interpretatorów. Optymalną metodologią do tego jest to, co sam stworzyłem i nazwałem antarracją phronesis. Jest to częściowo opisane w moim ebooku na amazon/Kindle.

Historia ROI (representamen-object-interpreter) według semiotyki Charlesa Sandersa Peirce'a (Charles Sanders Peirce, "On a New List of Categories", Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7 (1868), s. 287-298) ma oczywiście, jak wszystko inne, wiele stron i kątów. Opisałem już tutaj i w innych moich pracach, przynajmniej staram się to zrobić, że ogólna podstawa, na której Charles Sanders Peirce rozważa swoją semiotykę, a tym samym ROI, jest gorsza. Istnieje lepszy sposób patrzenia na to, który znacznie lepiej oddaje sprawiedliwość przedstawionym przez niego koncepcjom. Kilka tygodni temu zastanawiałem się również, czy Peirce mógł celowo oznaczyć Representamen oraz Object i Interpretant odpowiednio jako Firstness, Secondness i Thirdness, kiedy być może już wtedy rozumiał, że a) ten porządek pierwszeństwa może być lepiej postrzegany i rozumiany / postrzegany na odwrót oraz b) że może być znacznie lepiej nawet nie zaczynać od tego porządku pierwszeństwa, że rozumienie Representamen oraz Object i Interpretant BEZ przypisywania im jakiegokolwiek porządku pierwszeństwa prowadzi do znacznie większych możliwości dla społeczeństwa w ogóle i w szczególności.

Sądzę jednak, że Peirce nie zdawał sobie dostatecznie sprawy zarówno z (a), jak i (b), i że uniemożliwiło to rzeczywiste, najbardziej imponujące rozwinięcie jego semiotyki w tamtym czasie.

Moje własne rozumienie ROI i dodatków, które staram się opisać między innymi powyżej. Najlepiej, gdy te ROI faktycznie zaczynają "żyć". W tym celu ROI musi być rozróżniane i rozpoznawane w społeczeństwie, w którym żyjemy. W odniesieniu do spraw istotnych dla szerszego zrozumienia tego, co dzieje się w społeczeństwie w związku z kryzysem gospodarczym, ale także w odniesieniu do braku zrozumienia, który jest nadal żywy w odniesieniu do kryzysu gospodarczego / finansowego przez prawdopodobnie również Occupy Money, Positive Money i wszystkie inne organizacje i osoby, które obecnie (na początku 2014 r.) Nadal proponują bankowość opartą na rezerwie cząstkowej, należy wspomnieć o tym, co następuje. Aby być może lepiej wyjaśnić, DLACZEGO bankowość oparta na rezerwie cząstkowej nie będzie użyteczna. Poniższe przykłady, a także stojące za nimi rozumowanie, wynikają między innymi z szerszego zrozumienia, które zbudowałem w ostatnich latach, a także z szerszych wyjaśnień jego części. Moje zrozumienie w odniesieniu do semiotyki wynika między innymi z faktu, że przez wiele lat uczestniczyłem w internetowej liście Peirce-L, gdzie różni filozofowie i intelektualiści zainteresowani pracą Peirce'a dyskutowali i debatowali. Ponadto prawdą jest, że kilka lat temu, w oparciu o semiotykę Peirce'a, sam opracowałem znacznie potężniejszą metasemiotykę.

Co do przykładów. Patrząc na representamen, object i interpreter. Po pierwsze, chciałbym zauważyć, że jeśli chodzi o te pojęcia, niezwykle ważne jest JAK są one rozumiane. Głównie również to, jaka struktura leży u ich podstaw lub zakłada się, że jest obecna. W prawie wszystkich przypadkach otaczającej nas rzeczywistości ROI jest źle rozumiany zarówno pod względem treści, jak i pod względem zależności lub niezależności. To niezrozumienie prowadzi do błędnych wizji nie tylko tego, jak rzeczywistość jest, ale także tego, jak rzeczywistość może być i stać się. Lepsze zrozumienie ROI i tego, czym może być, ma bezpośrednie implikacje dla społeczeństwa, w którym żyjemy i jego możliwości. Jest to coś, co mam nadzieję wyjaśnić w tym tekście. Korzystając z przykładów, które podam teraz, ale także z dodatkowych tekstów, chcę napisać o roli ROI i jego niezrozumieniu w niezrozumieniu mojego doskonałego rozwiązania. Chodzi o zmianę sposobu myślenia potrzebną do zrozumienia i umożliwienia transformacji systemu monetarnego.

Nadszedł czas na reformy kapitalizmu, które doprowadzą do kilku rewolucji finansowych, a przede wszystkim społecznych. Reformy monetarne są pierwszym krokiem w tym kierunku. Te reformy monetarne można lepiej określić

jako niesamowitą, genialnie piękną rewolucję monetarną. Jest to największa zmiana w społeczeństwie w historii, a jej konsekwencje są i będą ogromne. Jest to więc rzeczywiście rewolucja monetarna, ale rewolucja, na której skorzystają zarówno rządy, jak i jednostki oraz organizacje. I oczywiście pokojowa rewolucja.

Mój Doskonały System Monetarny jest już - anno 2016 - w pełni gotowy do wprowadzenia od kilku lat. Pierwsza faza wprowadzenia mojego Doskonałego Systemu Monetarnego - faktyczne wprowadzenie Doskonałego Systemu Monetarnego, który oznacza również koniec kryzysu zadłużenia - mogłaby zostać wprowadzona kilka lat temu, GDYBY tylko 1 rząd w Europie, USA i/lub jakimkolwiek innym kraju faktycznie wprowadził ten EMS. W 2011 roku opublikowałem już książkę szczegółowo opisującą innowacje systemu pieniężnego prowadzące do ESW. Ponadto, między innymi, wymienia ona już, co jeszcze może osiągnąć mój EMS, rzeczy, które również staną się rzeczywistością na kolejnych etapach wdrażania EMS.

W ostatnich latach poświęciłem wiele czasu na nawiązywanie kontaktów i dalsze komunikowanie moich EMS również tam, gdzie było to konieczne i wystarczająco skuteczne. Faktem jest jednak, że niestety nie miałem jeszcze wystarczającej okazji, aby zrobić to tam, gdzie jest to potrzebne i pożądane. Z samymi politykami. Ponieważ ostatecznie to polityka będzie musiała wprowadzić SZŚ. Najlepiej byłoby, gdyby pozwolili mi to zrobić i poprowadzić ich, ponieważ w przeciwnym razie obawiam się, że EMS nie zostanie wdrożony w najlepszy możliwy sposób. W chwili obecnej, anno 2016, istnieje kilka propozycji ze strony grup, a także osób, które twierdzą, że zmienią lub mogą zmienić system monetarny. Jednak wszystkie te grupy pracują nad propozycjami, które nie mogą i nie będą działać. Jedyną i najbardziej skuteczną interwencją potrzebną do faktycznego przekształcenia systemu monetarnego w system monetarny, który zakończy kryzys ORAZ doprowadzi do zrównoważonego i przyszłościowego systemu monetarnego, jest przekształcenie obecnego prehistorycznego systemu monetarnego w Doskonały System Monetarny, który stworzyłem. To jedyny słuszny wybór i ten wybór powinien już zostać dokonany. EMS powinien zostać wprowadzony jak najszybciej, wtedy całe społeczeństwo i ludzkość będą miały znacznie lepszą, zdrowszą i przyjemniejszą przyszłość.

Co więc jest złego w idei bankowości opartej na pełnej rezerwie? W każdym razie więcej niż wystarczająco. Ta propozycja zakłada, że pieniądze muszą być

w pełni zabezpieczone. Co wcale nie jest prawdą. Ponieważ, w przeciwieństwie do tego, co zakłada się w proponowaniu bankowości opartej na pełnej rezerwie, pieniądz sam w sobie nie ma wartości.... wartość pieniądza jest określana przez zasady systemu pieniężnego/monetarnego. Zasady te mają sens nawet w obecnej erze i tak naprawdę nie są aż tak dużym problemem... problem polega bardziej na tym, że w obecnej erze jest zbyt mało pieniędzy w stosunku do sposobu ich alokacji i liczby podmiotów, którym przydzielana jest dostępna ilość pieniędzy. Długi stały się również problemem z tego właśnie powodu, nie tylko dlatego, że długi są problemem, ale bardziej dlatego, że w społeczeństwie jest coraz więcej osób, grup i organizacji, które nie są w stanie wygenerować lub uzyskać wystarczających dochodów, aby nadal płacić koszty, które mają. Nie mówiąc już o możliwości spłaty długów. Wręcz przeciwnie, długi te tylko rosną. Z powodu zbyt małych lub zbyt niskich dochodów. Problem tkwi więc raczej w niskich dochodach i stosunkowo wysokich wydatkach w porównaniu z tymi dochodami. W połączeniu z dość wysokimi długami, które już istniały, a także wynikają z braku zasobów (dochodów), aby móc nadal płacić całkowite wydatki i długi.

Kreacja pieniądza i jego alokacja są ze sobą ściśle powiązane. Kreacja pieniądza określa, ile pieniędzy jest dostępnych, a zatem ILE z tych pieniędzy można alokować. Jeśli chodzi o samą alokację, ma ona znaczenie dla tego, ILE podmiotów musi otrzymać te pieniądze, ale także określa, ILE z dostępnej podaży pieniądza potrzebują te podmioty.

Pomimo faktu, że prędkość obiegu pieniądza w dobrze zarządzanej gospodarce (tej sprzed 2008 roku) była dość wysoka, a także rosła i rosła dzięki innowacjom i zmianom technologicznym, nawet w tej dobrze zarządzanej gospodarce było ZA MAŁO PIENIĘDZY w obiegu. To, że część tych pieniędzy była w obiegu dzięki bankowości opartej na rezerwie cząstkowej, nie ma znaczenia. Ale również ma. W końcu te pieniądze również miały i nadal mają wartość, tylko problem polega na tym, że również dzięki bankowości opartej na rezerwie cząstkowej w obiegu było zbyt mało pieniędzy w stosunku do stopnia i charakteru wzrostu podmiotów w naszym społeczeństwie. Podmiotów, które na różne sposoby potrzebowały i zazwyczaj potrzebują więcej całkowitej podaży pieniądza.

Bankowość oparta na rezerwie cząstkowej NIE była i NIE jest "problemem", z którym borykała się i boryka nasza gospodarka i społeczeństwo. Bankowość

oparta na rezerwie cząstkowej nigdy nie była problemem, wręcz przeciwnie. Ponieważ o ile dla rozwiązania samego kryzysu zadłużenia nie było i nie jest problemem, że pieniądze były tworzone za pośrednictwem bankowości opartej na rezerwie cząstkowej, to dla gospodarki było i nadal jest ważne, aby ta bankowość oparta na rezerwie cząstkowej - o ile obecny sposób kreacji pieniądza i udzielania kredytów hipotecznych przez lokalne banki można tak nazwać - była utrzymywana. Powodem jest fakt, że w dzisiejszej gospodarce potrzeba tak dużo pieniędzy, że zarówno pełne pokrycie pieniądza złotem, jak i pełne pokrycie depozytów bankowych jest całkowicie nierealne. Ponadto takie pełne pokrycie, a tym samym powiązanie złota z pieniądzem i tym, co jest dostępne lub wydaje się pożądane w danym momencie, ma całkowicie duszący i negatywny wpływ na gospodarkę i społeczeństwo jako całość.

Fakt, że w przeszłości wykreowano tak relatywnie dużą ilość pieniądza, był możliwy tylko dlatego, że w przeszłości zrezygnowano z powiązania ze złotem i istnieje i istniał obecny sposób bankowości. Który, słusznie lub nie, zwolennicy bankowości z pełną rezerwą określają jako bankowość z rezerwą cząstkową. Pytanie brzmi, czy obecną sytuację można tak nazwać. Osobiście jestem zdania, że nie, ale ponieważ termin bankowość rezerwy cząstkowej jest tak powszechnie używany do określenia obecnego systemu pieniężnego, ale także w celu łatwiejszej komunikacji i porównywania sytuacji, w tym argumencie zachowam termin bankowość rezerwy cząstkowej jako obecny sposób kreacji i podaży pieniądza przez banki, tak jak jest on wyjaśniany i przedstawiany przez organizacje zrzeszone w międzynarodowym ruchu na rzecz reformy monetarnej. Faktem pozostaje, że GDYBY pieniądze I dodatkowe długi NIE zostały w ten sposób stworzone przez banki w tamtym czasie, dobrobyt sprzed 2008 roku w ramach obecnego systemu pieniężnego nie byłby w ogóle możliwy. Długi, które były i są tworzone, nie są nawet głównym problemem ani problemem samym w sobie. Głównym problemem - lub być może PRAWDZIWYM problemem - jest to, że pieniądze były i są alokowane w niewłaściwy sposób, co częściowo wynika z faktu, że całkowita ilość pieniędzy w obiegu nie jest wystarczająca do wystarczającej alokacji pieniędzy dla wszystkich podmiotów, które potrzebują ich w dzisiejszym społeczeństwie i gospodarce.

-

To, co będzie potrzebne, aby gospodarka znów działała normalnie i lepiej niż kiedykolwiek, to wprowadzenie mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Składa się on z kilku etapów, z których pierwszym jest wprowadzenie systemu. To natychmiast rozwiąże kryzys zadłużenia, ale jeszcze nie wszystkie negatywne

skutki, jakie kryzys zadłużenia wywarł na społeczeństwo. Przynajmniej nie od razu. Aby rozwiązać, ale także częściowo wyeliminować te negatywne skutki, potrzebna jest pewnego rodzaju rekompensata za obniżone dochody, które pracownicy i inni ponieśli z powodu kryzysu. Mogłoby to obejmować w szczególności niższe dochody pracowników tymczasowych, które nadal będą mogły być wypłacane po wprowadzeniu mojego EMS. Osoby z długami hipotecznymi również będą mogły uzyskać częściową rekompensatę lub dostosowanie, ale należy dokładnie rozważyć, w jakim stopniu jest to konieczne, pożądane, a przede wszystkim uzasadnione. Faktem jest, że po wprowadzeniu ESW polityka pieniężna może być i będzie prowadzona w taki sposób, że dochody wszystkich osób i tak ulegną poprawie i to w wystarczającym stopniu, aby długi zasadniczo nie stanowiły już problemu. Można je wtedy "po prostu" spłacić w wystarczającym stopniu. Podobnie jak miało to miejsce przed kryzysem, ale od tego momentu (gdy ESW stanie się rzeczywistością i zostanie wdrożona odpowiednia polityka pieniężna) każdy może mieć pewność, że długi naprawdę zawsze można spłacić w rozsądnym zakresie. Oczywiście nie zawsze tak będzie, ponieważ nie można pozwolić ludziom na nieodpowiedzialne wydawanie pieniędzy.

Teorie kredytu społecznego (Clifford Hugh Douglas, "kredyt społeczny", Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd., Londyn, 1924) są być może trochę (trochę, ale na pewno) zbliżone do tego, do czego dąży mój Doskonały System Monetarny. London,1924) są być może trochę (trochę, ale na pewno nie dużo) zbliżone do tego, do czego dąży i co osiągnie mój Doskonały System Monetarny. Douglas napisał między innymi, co następuje: *"Systemy zostały stworzone dla ludzi, a nie ludzie dla systemów, a interes człowieka, którym jest samorozwój, jest ponad wszelkimi systemami, czy to teologicznymi, politycznymi czy ekonomicznymi".*

(Clifford Hugh Douglas, "kredyt społeczny", Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd., Londyn, 1924). London, 1924)

Przynajmniej on - Douglas - wydaje się rozumieć, że pieniądze są środkiem, a nie celem. W dzisiejszych czasach, z powodu BRAKU pieniędzy przez wiele stron i na wiele środków, często zdarza się, że prawdziwa jakość nie może się nawet odpowiednio rozwinąć lub że trzeba się bardzo postarać, ponieważ nie ma się lub nie można zebrać finansów, aby osiągnąć pełny potencjał. Pirsig w swojej książce "Sztuka konserwacji motocykla" poszukuje tego, CZYM jest jakość. To poszukiwanie i uświadomienie sobie, CZYM jest jakość, jest jednak szczególnie

ważne dla, moim zdaniem, jeszcze ważniejszego pytania, JAK ROZPOZNAĆ jakość.

Osobiście uważam, że jakość leży w procesach, w najlepszych i najbardziej logicznych procesach. Doskonałość z kolei zależy od jakości sensemakingu. Oprócz tego, że jestem mistrzem w zarządzaniu zmianą i praktykiem społecznym, jestem również ekspertem w dziedzinie kształtowania zmysłów. Zbiorowy sensemaking naszego społeczeństwa jest obecnie w zbyt dużym stopniu zdeterminowany, a także ograniczony w działaniu i działaniu przez bariery, które istnieją z powodu silnego braku pieniędzy. Mój Doskonały System Monetarny rozwiąże wiele z tych przeszkód.

Czasami komentowałem, że mój EMS zmienia DNA gospodarki. To prawda. Ale pieniądze same w sobie są bardziej "krwią" dla gospodarki, tym, co utrzymuje ją w ruchu i mniej lub bardziej ją "napędza". Pieniądze dają jednak również dużo "powietrza" jednostkom w gospodarce. W związku z tym pieniądze i nasz system pieniężny pełnią wiele funkcji dla różnych podmiotów w naszym społeczeństwie.

Jeśli chodzi o powietrze, każdy powinien sobie wyobrazić, że w naszym społeczeństwie będzie go zbyt mało. Następnie, w wyniku jakiegoś przełomu naukowego, powietrze przestałoby być potrzebne, ale od tego momentu moglibyśmy nadal żyć z liczbami lub czymś innym niefizycznym, nie potrzebując powietrza. Ta niefizyczność lub te liczby zastąpiłyby wtedy zjawisko powietrza w naszym społeczeństwie, przynajmniej jeśli chodzi o nasze oddychanie.

Następnie - w sytuacji, w której liczby są nie tylko reprezentacją obiektu powietrza, ale gdzie liczby mogą i całkowicie przejmują funkcję OBIEKTU powietrza. Dla funkcjonowania funkcji oddechowej, a tym samym funkcjonowania ludzi/jednostek w naszym społeczeństwie. Następnie pozostaje problem, ponieważ te liczby powietrza nie są mnożone/dodatkowo produkowane. Ponieważ "my" jako jednostki i zbiorowość nie byliśmy jeszcze w stanie dokonać transformacji rzeczywistej transformacji z myślenia zorientowanego na obiekt do myślenia zorientowanego na reprezentację/obiekt i być w stanie puścić pewne połączenia, które tak naprawdę nie istnieją, ale są społecznie skonstruowane w naszym myśleniu i działaniu.

Ta sytuacja jest, z grubsza rzecz biorąc, tym, co dzieje się obecnie w naszym społeczeństwie. W naszym społeczeństwie potrzeba DUŻO więcej pieniędzy. Pieniądze te można również tworzyć łatwiej niż kiedykolwiek, ponieważ pieniądze liczbowe istnieją już od dawna. Pieniądze liczbowe są już używane nawet teraz, a także bardzo skutecznie, a złoto prawie nie jest już brane pod uwagę. Z pewnością dla osób o niższych dochodach złoto nie jest już w ogóle ważne, ale te liczby są... ponieważ te pieniądze liczbowe mogą zapewnić, że można zaspokoić niezbędne minimalne potrzeby i spłacić długi. I dlatego te liczby w systemach bankowych są tak wiele warte. Tylko że w tej chwili jest zbyt mało liczb... podczas gdy można je tak łatwo stworzyć... jeśli i jak tylko rządy będą mogły przestawić się na myślenie zorientowane na reprezentację / obiekt i porzucić pewne powiązania.

Bankowość z pełną rezerwą nie jest rozwiązaniem dla naszej gospodarki. Czysta i prosta bankowość oparta na rezerwie cząstkowej - lub jakkolwiek inaczej nazwać obecną bankowość - również nie jest rozwiązaniem. To, co musi się wydarzyć, to większa kreacja dochodu. Niezależnie od długu i sposobu jego tworzenia w obecnej erze. To, co jest do tego potrzebne, to właśnie NIE przejście od obecnych sposobów bankowości do bankowości z pełną rezerwą. Wręcz przeciwnie. Sposób, w jaki banki tworzą pieniądze na kredyty hipoteczne (tj. na dług, ale także na pewną kreację pieniądza), NIE jest szkodliwy dla naszego społeczeństwa i gospodarki. I nigdy nie był.

To, co pozostaje teraz do zrobienia, to metoda kreacji pieniądza, tak jak robią to banki. została rozszerzona. I zastosowana nie tylko do tworzenia pieniędzy na kredyty hipoteczne, ale także do tworzenia pieniędzy na dochody. Rzeczywiście, STRONA DOCHODOWA musi wrócić do góry, aby przywrócić równowagę między dochodami, wydatkami, a tym samym tym, czy długi są tworzone i utrzymywane. Dług będzie stopniowo znikał, jeśli w zamian pojawi się wystarczający dochód.

Co więcej, pewnego rodzaju ponowna kalibracja lub ponowna kalibracja holenderskiej gospodarki i tak jest potrzebna, ale bardziej w konkretnych przypadkach. Ta ponowna kalibracja będzie musiała polegać na skorygowaniu dochodów również w stosunku do przeszłości. Oznacza to, że osoby, które w przeszłości zarabiały zbyt mało, powinny otrzymać odpowiednią rekompensatę w najbliższej przyszłości. Może to obejmować korektę zbyt niskich wynagrodzeń,

zbyt niskich świadczeń socjalnych, rekompensatę dla osób, które muszą teraz płacić za transport do pracy, rekompensatę dla osób, które nie otrzymały trzynastki w ostatnich latach. Tego typu rzeczy. Nie twierdzę, że WSZYSTKIE te rzeczy powinny zostać ponownie zrekompensowane, ale twierdzę, że rozsądne jest przyjrzenie się im i że gospodarka odniesie znaczne korzyści, jeśli tego rodzaju korekty zostaną przynajmniej częściowo wdrożone. Oprócz rozwiązań dotyczących zadłużenia, które są absolutnie niezbędne w przypadku długu publicznego, a także częściowo w przypadku długu prywatnego.

17. **Ile wystarczy**

© W.T.M. Berendsen, , Lichtenvoorde. Napisane między listopadem 2014 r. a styczniem 2015 r.

Ile wystarczy? Jest to oczywiście bardzo istotne pytanie. Pytanie, które jest również bardzo ważne, zwłaszcza w kategoriach relacyjnych, a jednocześnie może być fascynujące dla refleksji, a także poprawy wglądu.

W języku angielskim oznacza to "ile wystarczy". Robert i Edward Skidelsky napisali książkę zatytułowaną "How much is enough - money and the good life". (Robert & Edward Skidelsky, "How much is enough? Pieniądze i dobre życie", Other Press, Reprint Edition, 2013)

Odnoszą się w niej między innymi do tekstu 'Economic Possibilities for our Grandchildren' Johna Maynarda Keynesa. (John Maynard Keynes, *Możliwości ekonomiczne dla naszych wnuków*, 1930)

W tekście tym Keynes przewiduje, że za około 100 lat (tj. około 2030 r.) standard życia będzie znacznie wyższy, a pracownicy będą musieli pracować tylko 15 godzin tygodniowo.

Jego tekst jest z kilku powodów bardzo interesujący. Sam napisałem już tekst nawiązujący do tego tekstu Keynesa, zatytułowany "rozwiązania w zakresie zarządzania zmianą dla nas i naszych (wnuków) dzieci". Porównanie tych dwóch tekstów obok siebie jest interesujące pod wieloma względami. Zwłaszcza jeśli mój Doskonały System Monetarny jest zrozumiały, a nawet już wprowadzony. Jestem przekonany, że mój system zostanie wprowadzony. Mam nadzieję, że w ciągu najbliższych kilku lat ludzie zrozumieją, że wprowadzenie mojego ESW było konieczne, aby przynajmniej część przewidywań Keynesa się spełniła. I to nawet przed rokiem 2030. Zmiany te będą jednak w mniejszym stopniu zawdzięczane myśleniu ekonomicznemu, a w większym zarządzaniu zmianą oraz wysiłkom moim i wielu innych intelektualistów. EMS, który opracowałem całkowicie niezależnie, jest najlepszą alternatywą. Najdoskonalszy system monetarny, który powinien jak najszybciej stać się systemem monetarnym dla całego świata.

Z czego jeszcze nie do końca zdawałem sobie sprawę pisząc własne "rozwiązania (zarządzania) zmianą dla nas i naszych (wnuków) dzieci". Albo jeszcze nie dość dobrze. Było to, że Keynes opisuje bardzo ciekawą rzecz w swoim kolejnym tekście z "możliwości ekonomicznych", będącym tekstem :

"Jesteśmy dotknięci nową chorobą, której nazwy niektórzy czytelnicy mogli jeszcze nie słyszeć, ale o której usłyszą wiele w nadchodzących latach - mianowicie bezrobociem technologicznym. Oznacza to bezrobocie wynikające z odkrycia przez nas sposobów na oszczędniejsze wykorzystanie siły roboczej, które wyprzedzają tempo, w jakim możemy znaleźć nowe zastosowania dla pracy. Jest to jednak tylko tymczasowa faza niedostosowania. Na dłuższą metę oznacza to, że ludzkość rozwiązuje swój problem ekonomiczny. Przewiduję, że poziom życia w krajach postępowych za sto lat będzie od czterech do ośmiu razy wyższy niż obecnie. Nie byłoby w tym nic zaskakującego nawet w świetle naszej obecnej wiedzy. Głupotą byłoby rozważanie możliwości jeszcze większego postępu". (John Maynard Keynes, "Możliwości ekonomiczne dla naszych wnuków", 1930)

Rzeczą, do której się teraz odnoszę (bez wątpienia w tym tekście będzie więcej interesujących rzeczy!) jest to, że Keynes opisuje, że problemy w jego czasach (ten tekst Keynesa został napisany podczas Wielkiego Kryzysu w USA) wynikają ze zmian technologicznych. Nazywa to również bezrobociem technologicznym. Następnie jednak pisze, że jest to tylko tymczasowa faza niedostosowania. I że ludzkość rozwiąże problem ekonomiczny w dłuższej perspektywie.

Zasadniczo zgadzam się z Keynesem, że bezrobocie może być spowodowane zmianami technologicznymi. Sądzę również, że w obecnej erze ma to miejsce. Wynika to jednak głównie z niezrozumienia pieniądza i ekonomii monetarnej przez ekonomistów głównego nurtu i ekonomistów głównego nurtu (monetarnego). Technologia, o ile rozumiem, nie była problemem Wielkiego Kryzysu w Ameryce, a o ile wiem i myślę, że rozumiem, gospodarka znów radziła sobie lepiej wtedy i po tym, jak ludzie przeszli na system z Bretton Woods. Tak więc nawet wtedy transformacja monetarna doprowadziła do rozwiązania kryzysu gospodarczego. Ale przyczyny Wielkiego Kryzysu w Ameryce około 1930 roku były zupełnie innej natury niż przyczyny obecnego kryzysu gospodarczego z 2008 roku i później. W tamtym czasie w grę wchodziły zupełnie inne kwestie, a sytuacja w tamtym czasie również bardzo różniła się od tej z obecnego 2014 roku.

Sądzę, że faktycznymi przyczynami kryzysu gospodarczego są nie tyle zmiany technologiczne i bezrobocie, które mogą one powodować, ale przede wszystkim ich wpływ na dystrybucję podaży pieniądza. Przynajmniej w dzisiejszych czasach jest to istotne, ale faktem jest, że przyczyny kryzysu gospodarczego w dzisiejszych czasach są znacznie bardziej wieloaspektowe i wielorakie niż w 1930 roku. Ale jeśli chodzi o aspekt zmian technologicznych, faktem jest, że z powodu tych zmian technologicznych potrzeba więcej podaży pieniądza na nowe technologie i innowacje. Również większa różnorodność produktów, hobby, liczba osób/mieszkańców kraju, procesy zmian i inwestycje w przyszłość (koszty edukacji i szkoleń) oraz dodatkowe usługi mają szkodliwy wpływ na gospodarkę, jeśli wszystkie te podmioty potrzebują części dostępnych pieniędzy, podczas gdy w rzeczywistości jest ich zbyt mało. To zbyt mało zależy również od tego, które partie w społeczeństwie, a także od ogólnej sytuacji w samym społeczeństwie.

Ostatecznie jednak pieniądze zawsze trafiają do ludzi, a nie do technologii, produktów czy usług. Istnieje jednak równowaga lub brak równowagi między dochodami a wydatkami, a problem z każdym kryzysem polega na tym, że równowaga ta zostaje zachwiana z jakiegokolwiek powodu. W przypadku obecnego kryzysu dużym problemem, jak już wspomniałem, jest nie tyle zadłużenie, co sytuacja dochodowa niektórych osób, rodzin, organizacji i rządów.

Sytuacja z 1930 r. i Wielki Kryzys, a także sposób, w jaki został on rozwiązany (poprzez porzucenie standardu złota w 1936 r.), jest pod wieloma względami interesująca dla sytuacji w teraźniejszości. Albo przeszłość - teraźniejszość i przyszłość, gdzie przeszłość to czas od wprowadzenia Bretton Woods do następnej transformacji monetarnej. Która, miejmy nadzieję, będzie transformacją do mojego Doskonałego Systemu Monetarnego, ponieważ ten system może trwać wiecznie, dopóki istnieje system monetarny i gospodarka monetarna. Jest to absolutna i najdoskonalsza transformacja monetarna w historii.

Wielki Kryzys w Ameryce, według ówczesnej wikipedii, był spowodowany przez farmerów, którzy byli zadłużeni, a następnie zaczęli produkować więcej. W wyniku tego, że popyt pozostał mniej więcej na tym samym poziomie, ceny spadły, a to nadal nie rozwiązało problemu, z którym borykali się (niektórzy) farmerzy. Porzucenie standardu złota w 1936 r. prawdopodobnie spowodowało ożywienie.

Jeśli chodzi o standard złota, ważne są kolejne lata:

1936 - Odejście od standardu złota

1944 - Wprowadzenie Bretton Woods, przywrócenie standardu złota

1973 - Mój rok urodzenia i porzucenie standardu złota.

Osobiście wciąż wiem zbyt mało o samym Bretton Woods. I podobnie jak większość, nie rozumiem jeszcze w pełni, jaki wpływ Bretton Woods wywarło obecnie na gospodarkę i czy był on ogólnie korzystny, czy też szkodliwy dla gospodarki. Tego wpływu Bretton Woods nie da się zrozumieć, jeśli nie wiadomo wystarczająco dużo o wpływie, jaki wywarło na gospodarkę posunięcie z 1936 r. (porzucenie wówczas standardu złota) oraz o sytuacji gospodarek w latach po 1936 r. aż do wprowadzenia Bretton Woods. Osobiście uważam jednak, że z pewnością mogę zrozumieć, że ogólnie rzecz biorąc, Bretton Woods było bardzo szkodliwe dla gospodarki od tego czasu do co najmniej 1973 r.1900 Biorąc pod uwagę, że kiedy wprowadzono Bretton Woods, przywrócono standard złota.

Ogólnie rzecz biorąc, uważam, że celem Bretton Woods było zapewnienie międzynarodowej i globalnej stabilności monetarnej i finansowej. Przywrócenie standardu złota było tego ważną częścią. Ale także utworzenie organizacji instytucjonalnych. Organizacje instytucjonalne mogą oczywiście być bardzo ważne dla stabilności, ale nie muszą być postrzegane jako takie. Wiele zależy od tego, JAK prowadzona jest polityka pieniężna. A ta polityka pieniężna zależy oczywiście w dużej mierze od możliwości systemu monetarnego. System monetarny i jego cechy bezpośrednio determinują możliwą politykę monetarną rządów, banków, organizacji i gospodarstw domowych. Jeśli chodzi o przywrócenie standardu złota, należy również zauważyć, co następuje. Chociaż wielu ekonomistów uważa, że rozumie, iż standard złota promuje stabilność monetarną i finansową, w praktyce wcale tak nie jest. Zamierzona stabilność monetarna, którą osiąga, jest tylko pozorna. W wielu przypadkach standard złota w rzeczywistości prowadzi do usztywnienia gospodarek, a tym samym destabilizacji polityki pieniężnej i finansowej oraz realiów.

To, co Keynes przeoczył w swoim tekście, ale być może zdawał sobie wystarczająco sprawę w swoich radach dotyczących Bretton Woods, to duża rola, jaką możliwości systemu monetarnego i (następująca po nim) polityka

pieniężna odgrywają w możliwościach krótko- lub długoterminowego ożywienia gospodarki. Będę argumentował dalej w innych częściach tej książki - lub w tekstach lub wyjaśnieniach poza nią - dlaczego Bretton Woods może być postrzegane jako rewolucja monetarna, ale także to, co nie zostało wystarczająco dobrze dostosowane w tamtym czasie, i dlaczego mój Doskonały System Walutowy reprezentuje pojedynczą największą rewolucję monetarną i poprawę dla społeczeństwa. Wprowadzenie mojego ESW będzie największą rewolucją monetarną w historii, po której nastąpią rewolucje społeczne i polityczne, z których skali nie zdajemy sobie obecnie sprawy. Tylko jedna z wielu rewolucji społecznych, które nastąpią po wprowadzeniu mojego EMS, to rewolucja naukowa. Ta rewolucja naukowa również nabierze znacznie lepszego kształtu, jeśli i kiedy moja metasemiotyczna podstawa dla wszystkiego zostanie zrozumiana i zastosowana.

Krótko mówiąc, przygotowałem już i zainicjowałem kilka rewolucji dla naszego społeczeństwa. Wszystkie te rewolucje są współzależne, a rewolucja monetarna jest najbardziej dalekosiężna. Jednak za tą rewolucją monetarną kryje się rewolucja meta-semejotyczna, która została przeze mnie opracowana jeszcze zanim mogłem dojść do rewolucji monetarnej na jej podstawie. Doskonały system monetarny wypływa z mojej meta-semiotyki. A jeśli i kiedy mój system monetarny zostanie wprowadzony do społeczeństwa, rewolucja naukowa i społeczna może i będzie miała miejsce jako rezultat. Naprawdę wszystkie te rewolucje będą musiały być oparte i wspierane przez meta-semiotykę, którą opracowałem, aby osiągnąć najlepszy i najbardziej efektywny rezultat końcowy. O ile istnieje wynik końcowy, ponieważ oczywiście nasze społeczeństwo i społeczeństwo, a także nauka będą i powinny stale ewoluować. Jednak faktem jest, że moja meta-semiotyka jest i będzie musiała stać się nowym przewodnikiem i narzędziem wsparcia dla naprawdę wszystkiego.

To, co, mam nadzieję, stanie się jasne w moim wywodzie na temat inflacji i Wielkiego Kryzysu w Ameryce około 1930 roku, to fakt, że rozwój technologiczny nie musi być nawet szkodliwy dla gospodarki. I nie są. Istnieje zupełnie inna przyczyna, dla której gospodarki nie funkcjonują dobrze. Mianowicie system monetarny, z którym mamy do czynienia, a co ważniejsze, jego wpływ na możliwości monetarne i politykę monetarną gospodarstw domowych, organizacji i rządu. Polityka pieniężna i możliwości wszystkich tych grup są współzależne i wpływają na siebie nawzajem. W dzisiejszych czasach całkowicie. Zwłaszcza ze względu na JEDEN WIELKI BRAK pieniędzy, a głównie brak wśród grup o

niższych dochodach. Ten brak pieniędzy ma wiele konsekwencji. Również dla rządów i organizacji. Które w wyniku tego ogromnego braku pieniędzy udzielają więcej kredytów rodzinom i innym organizacjom i muszą dłużej czekać na swoje pieniądze. Więcej podmiotów w społeczeństwie wydaje pieniądze, nawet zanim je zarobią, a zatem jest mało prawdopodobne, że wydadzą te pieniądze na inne zasoby w społeczeństwie. Co więcej, wyższe pożyczki dla innych podmiotów sprawiają, że organizacjom pozostaje mniej środków na bezpośrednie wydatki i inwestycje. W rezultacie rządy otrzymują mniej podatków. Dalsze podnoszenie podatków nie ma sensu, jeśli podatki te są podnoszone od niższych dochodów. W końcu osoby o niższych dochodach mają już zbyt dużo kredytów, zbyt niskie dochody i niewielkie lub żadne rezerwy. Podniesienie tam podatków doprowadzi zatem jedynie do zmniejszenia wydatków, a tym samym do zmniejszenia dochodów z podatku VAT. Chociaż prawdą jest również, że w wyniku niższych płac i dochodów brutto do państwa wpływa również mniej podatku dochodowego. Tak więc, szczególnie w czasach recesji, takich jak obecna, ważne jest, aby grupy o niższych dochodach płaciły mniej podatków i aby zapewnić, że płace brutto tych grup i osób również nie spadną jeszcze bardziej, ale zostaną utrzymane. Wzrost płac brutto zawsze będzie prowadził do wyższych wpływów z podatku dochodowego i wyższych dochodów z emerytur. Ponieważ zarówno dochody rządu, jak i funduszy emerytalnych są bezpośrednio związane z poziomem godzinowych zarobków brutto oraz miesięcznych i rocznych zarobków brutto.

W Doskonałym Systemie Monetarnym sytuacja ta staje się przynajmniej częściowo zupełnie inna, ponieważ w Doskonałym Systemie Monetarnym naprawdę wszystkie podatki mogą zostać całkowicie zniesione finansowo. Mam tu na myśli zarówno podatek dochodowy, VAT, akcyzę na benzynę, jak i wszystkie inne podatki. Zasadniczo podatki te muszą być utrzymywane tylko tam, gdzie służą celom społecznym, a nie finansowym. Zakaz/likwidacja podatków ma również tę zaletę, że znacznie mniej agencji, pracowników, a tym samym pracy i działań będzie potrzebnych, aby zapewnić, że wydatki rządowe mogą zostać opłacone. Pod tym względem znacznie bardziej "szczupłe" jest po prostu zniesienie podatków w jak największym stopniu. Na zawsze. W ramach EMS jest to nie tylko bardziej logiczne, ale także całkowicie wykonalne i pozytywne działanie.

Do mojego powyższego komentarza, że podnoszenie podatków w obecnych czasach i przy obecnym systemie monetarnym prowadzi jedynie do zmniejszenia

wydatków, a tym samym zmniejszenia dochodów z VAT, należy dodać komentarz. Obserwacja ta oczywiście zależy od większej liczby czynników. Jednakże, o ile jestem w stanie to teraz przeanalizować i zrozumieć, a myślę, że to wszystko, co ma tutaj wpływ i znaczenie, będzie to tylko lub głównie to, czy i ile rządy wydadzą dodatkowe dochody z jakiejkolwiek podwyżki podatków. Jednak w obecnej sytuacji rządy, a zwłaszcza rząd holenderski, nie zamierzają wydawać więcej, ale raczej mniej. Rząd gwałtownie ogranicza swoje wydatki publiczne, a ponadto nadal stara się uzyskać większe dochody rządowe. Zarówno pierwsze (cięcia wydatków rządowych), jak i drugie (próba zwiększenia dochodów rządowych) są - w ramach obecnego systemu monetarnego, z którym obecnie pracują - katastrofalne dla gospodarki, ale także dla dochodów rządowych w dłuższej perspektywie.

"Przez wiele nadchodzących wieków stary Adam będzie w nas tak silny, że każdy

będzie musiał trochę popracować, jeśli ma być zadowolony. Będziemy robić więcej rzeczy dla

niż to zwykle bywa u bogatych w dzisiejszych czasach, zbyt zadowolonych z drobnych obowiązków

zadania i rutyny. Ale poza tym będziemy starać się rozprzestrzeniać chleb

aby praca, którą trzeba jeszcze wykonać, była jak najszersza.

jak to tylko możliwe. Trzygodzinne zmiany lub piętnastogodzinny tydzień pracy mogą odłożyć w czasie

problem na długi czas. Trzy godziny dziennie w zupełności wystarczą, by zadowolić

stary Adam w większości z nas! "(John Maynard Keynes, "Możliwości ekonomiczne dla naszych wnuków", 1930).

Tak więc w poprzednim fragmencie "możliwości ekonomicznych dla naszych wnuków" Keynes przewiduje, że do około 2030 r. będziemy pracować tylko w ciągu tygodnia i to wystarczy, aby zaspokoić naszą potrzebę bycia zajętym. Jednak to, co Keynes prawdopodobnie tutaj przeoczył, to fakt, że istnieje spora różnica między ludźmi i że część z nas najwyraźniej ma większą potrzebę bycia zajętym, pracując dłużej i więcej, podczas gdy jest też część, która chce coraz więcej i więcej, a zatem chce zarabiać coraz więcej i więcej. A także poświęca na to cały możliwy czas, niezależnie od tego, czy już wystarczy. Pojawia się więc pytanie "ile wystarczy". Ile pracy i zajęcia wystarczy, ile pieniędzy wystarczy, ile uznania wystarczy, ile bezpieczeństwa wystarczy. Pytania takie jak to... i kombinacje tych aspektów, ile wystarczy. I, co być może nawet ważniejsze, jest pytanie "CO jest wystarczające?", które dotyczy bardziej rzeczy materialnych niż aspektów ilościowych. To, ile jest wystarczające, odnosi się bardziej do ilości, podczas gdy w życiu i społeczeństwie chodzi bardziej o rzeczy jakościowe. Stąd większa wartość badań jakościowych nad badaniami ilościowymi w naukach społecznych, a w szczególności w praktyce.

Skomentowałem tutaj wcześniej, że pytanie "Ile wystarczy" dotyczy bardziej ilości niż jakości. W końcu dużo to ilość, podczas gdy liczy się jakość. Nie chodzi o przedmioty czy rzeczy do posiadania. Ale bardziej o to, co można z tym zrobić, również w odniesieniu do tego, co jest potrzebne. Zwłaszcza w dzisiejszych czasach ludzie wydają się potrzebować mniej wielu rzeczy i myślę, że to prawda. Szczególnie dlatego, że wiele dóbr fizycznych jest zastępowanych przez dobra i usługi niefizyczne. Internet odgrywa w tym coraz większą rolę.

Pytając, ile jest wystarczająco jakościowe, przechodzimy od ilościowego kapitału finansowego do jakościowego kapitału społecznego. Ten krok od jakościowego do ilościowego w naszym społeczeństwie i myśleniu będzie musiał być również poprzedzony tym samym krokiem/transformacją od ilościowego do jakościowego w naszym myśleniu. Dotyczy to również naszego myślenia i rozumienia pieniądza i systemów monetarnych. Doskonały System Monetarny jest również jakościowym systemem monetarnym, systemem monetarnym, który początkowo wydaje się dotyczyć finansowego systemu monetarnego, ale w rzeczywistości zastępuje obecny finansowy system monetarny systemem monetarnym, który

jest znacznie bardziej oparty na społecznym systemie monetarnym i wspiera go. Tym samym wspierając transformację od kapitalizmu finansowego do kapitalizmu społecznego.

Obecnie największym problemem jest niewystarczająca ilość pieniędzy w obiegu. Prowadzi to do pogorszenia kapitału społecznego i problemów w obecnych czasach i z obecnym systemem monetarnym. Nie dotyczy to mojego nowego systemu monetarnego, ale samo rozwiązanie problemu zbyt małej ilości pieniędzy w obiegu nie wystarczy. Obecny kryzys gospodarczy to nie tyle kryzys zadłużenia, co raczej kryzys dochodów. Kryzys dochodowy można rozwiązać jedynie poprzez dostosowanie polityki pieniężnej. Ale można to zrobić tylko za pomocą mojego nowego systemu pieniężnego. I przez JAK oddzielenie pracy od dochodu. Bez tego oddzielenia pracy od dochodu, więcej pieniędzy doprowadzi tylko do tego, że więcej pieniędzy trafi do bogatych i więcej pieniędzy trafi do produktów i usług. A więc będą one również wracać do bogatych.

Podniesienie płacy minimalnej i zniesienie podatków to ważne kroki, które należy podjąć po wprowadzeniu SZŚ. Chociaż wspominam i opisuję to szczegółowo tutaj, chciałbym teraz skomentować, że w praktyce trzeba będzie oczywiście sprawdzić, o ile należy podnieść płace minimalne i o ile należy obniżyć podatki. Wszystko to należy postrzegać w kategoriach relacyjnych, a w praktyce to, co jest konieczne, a co pożądane i wykonalne, będzie oczywiście zależeć od większej liczby czynników. Ale faktem jest, że płace i praca muszą być oddzielone od siebie, zwłaszcza biorąc pod uwagę rosnącą wydajność i większą rolę technologii, robotów i tym podobnych w społeczeństwie. Teraz i w przyszłości.

Ludzie zawsze chcą więcej, to fakt. Ta wolność jest teraz i powinna pozostać. Ale należy też częściowo przyjrzeć się, czy nie trzeba czymś zarządzać. Być może także szczególnie pod względem finansowym. Na przykład osobiście uważam, że zasadniczo dobrze jest, jeśli poziom dochodów pracowników sektora publicznego zostanie ograniczony, jak przewidują nowe przepisy w Holandii. Z pewnością w obecnej sytuacji, ale myślę, że to dobrze, jeśli tak pozostanie w przyszłości. Uważam też, że zwłaszcza w przypadku niektórych dochodów finansowych z pracy, w pewnym momencie powinno ich wystarczyć dla pracownika. A jeśli nie, to ci, którzy zarabiają 5 lub 6 razy więcej niż zwykły pracownik, powinni po prostu upewnić się, że zarabiają dodatkowe pieniądze w

inny sposób. Co prawdopodobnie stanie się znacznie łatwiejsze, jeśli i kiedy mój EMS wejdzie w życie. Zwłaszcza, jeśli będzie to zgodne z polityką monetarną rządu, który zacznie na dobre znosić niektóre lub wszystkie podatki.

Obecnie, w obecnych czasach, normalne jest, że dochód jest zasadniczo zapewniany tylko poprzez wykonywanie pracy na jego rzecz. Praca jest aktywnością. To, co będzie miało miejsce w ramach ESW, to powiązanie konsumpcji lub działań, które przyczyniają się do rozwoju społeczeństwa, ale nie są lub nie mogą być obecnie klasyfikowane jako płatna praca, z dochodem. Konsumpcja i działania potrzebne do jej realizacji są następnie wynagradzane. Ludzie otrzymują (wystarczający) dochód lub pieniądze za to, że konsumują lub za to, że przyczyniają się do rozwoju społeczeństwa. Lub przynajmniej podejmują szczery wysiłek, aby to zrobić. W przyszłości konsumpcja może być w coraz większym stopniu zastępowana konsumowaniem i być może nagradzaniem ludzi (dodatkowo) za to.

Obecnie konsumpcja i wszystkie związane z nią czynności nie są wynagradzane pieniędzmi. Podobnie, niektóre czynności, które ludzie wykonują, a które przynajmniej mają duży potencjał, aby przyczynić się do rozwoju społeczeństwa, nie są nagradzane. Chociaż są to działania. Ktoś jest aktywny i powinien być wynagradzany za ten wysiłek. Dochód staje się wówczas w znacznie większym stopniu dochodem opartym na aktywności, "dochodem opartym na aktywności" lub ABI. Obecnie pracownicy i osoby fizyczne są wynagradzani tylko za część wszystkich działań, będących działaniami bezpośrednio związanymi z produktem i ewentualnie częścią kosztów rozwoju, ale są to bezpośrednie koszty rozwoju, które mają miejsce w samej firmie.

Proces konsumpcji i związane z nim koszty NIE są obecnie refundowane, ale muszą zostać opłacone. Poprzez rozpoczęcie zwrotu tych kosztów w większym stopniu niż obecnie. Tworzy to również dochód, który można wydać na produkty i usługi.

Jeśli SZŚ zostanie wprowadzony, konieczna będzie pewna kalibracja gospodarki oraz szczególnych przypadków osób i organizacji. Wynika to z faktu, że wyjątkowo niezdrowa sytuacja gospodarcza ostatnich lat sprawiła, że niektóre

osoby i organizacje naprawdę ucierpiały znacznie bardziej lub dramatycznie. I straciły lub straciły dużo pieniędzy. To może i powinno zostać częściowo przywrócone, zwłaszcza że inne podmioty w gospodarce również zależą od tych osób i organizacji. Tak więc dla zdrowej gospodarki i sytuacji ważne jest również dla nich, aby szkody wyrządzone w latach 2008-2016, a także wcześniej. Aby szkody te zostały przynajmniej częściowo naprawione. Ponadto niektóre środki podjęte po wprowadzeniu SZŚ będą również lepsze, jeśli nie będą częściowo działały wstecz lub środki mogą zostać wprowadzone. Jeśli w sytuacji po EMS opłaty za studia będą w całości pokrywane przez państwo, to prawdopodobnie sprawiedliwe i konstruktywne będzie również umorzenie przynajmniej części długów za studia byłych studentów.

Koncepcja Jubileuszu Długów, opisana w Starym Testamencie, jest częściowo interesująca pod tym względem. Istnieje Koalicja Jubileuszowego Długu, która domaga się anulowania niemożliwych do spłacenia długów najbiedniejszych krajów. David Graeber również wspomina o zjawisku jubileuszu długu w swojej książce "Dług: pierwsze 5000 lat" (David Graeber, "Dług: pierwsze 5000 lat" , Melville House; wydanie przedrukowe, 2012)

Wspominam o tej koncepcji i dodaję DEELS interesujące, z następujących powodów. Jubileusz długu zaproponowany przez Jubilee Debt Coalition, a także przez Davida Graebera. Jest to jednak dobre rozwiązanie, aby dalej stosować niwelację i dać biednym krajom, a tym samym ich mieszkańcom, szansę na rozwój, a także na lepsze życie i utrzymanie się przy życiu. W związku z tym jest to z pewnością dobry pomysł. Tyle tylko, że w praktyce i w ramach obecnego systemu monetarnego odbędzie się to w dużej mierze kosztem niższych dochodów w bogatszych krajach umarzających długi. W końcu kraje te muszą skądś odzyskać pieniądze i przynajmniej częściowo pozyskają je z podatków. Lub poprzez oszczędności. Ucierpią na tym również grupy o niższych dochodach w bogatszych krajach. A te grupy już teraz borykają się z trudnościami. Ci mieszkańcy z pewnością nie mają jeszcze wystarczająco dużo. A także muszą robić o wiele za dużo za zbyt mało, co mają teraz.

Tak więc koncepcja jubileuszu długu może być prawdziwym i dobrym krokiem w ramach obecnego systemu monetarnego, ale w prawie wszystkich przypadkach stwarza wiele problemów i być może niemożliwych do przezwyciężenia problemów długoterminowych dla krajów, osób lub organizacji zapewniających

ten jubileusz długu. Rzeczywiście, w przypadku jubileuszu długu, ci, którzy mają roszczenia z tytułu długów, nie są spłacani. Jest to jedna ze stałych cech jubileuszu długów. Długi znikają, ale aby tak się stało, przeciwstawne wierzytelności muszą faktycznie zniknąć. Te więc nie zostaną spłacone w przyszłości.

Ponieważ jednak dla dobrego lub wcześniejszego rozwoju biedniejszych krajów eliminacja (części) zadłużenia jest z pewnością pożądana i pozostanie taka w dającej się przewidzieć przyszłości, proponuję nie jubileusz zadłużenia, ale doskonałe rozwiązanie zadłużenia (ESO) lub, po angielsku, doskonałe rozwiązanie zadłużenia (EDS).

EDS lub ESO NIE składa się z tego, co proponuje David Graeber i inne grupy promujące reformę monetarną, czyli TEORII bankowości opartej na pełnej rezerwie. Ich propozycja bankowości opartej na pełnej rezerwie wynika częściowo z faktu, że te osoby i grupy nadal uważają, że kryzys gospodarczy "tego" czasu (2008-2014) jest przede wszystkim kryzysem zadłużenia. Co nie jest prawdą. Jest to w szczególności kryzys dochodowy. I nie będzie i nie może być rozwiązany przez "tylko" anulowanie lub rozwiązanie długów. Poza tym, przy pełnej rezerwie bankowej, ale także przy jubileuszu długu, nie można osiągnąć zarówno anulowania długu, jak i jego rozwiązania. Przynajmniej nie w dłuższej perspektywie. Potrzebne jest coś DUŻO doskonalszego i znacznie bardziej kompleksowego. Jest to prawdziwie doskonała transformacja monetarna w kierunku Doskonałego Systemu Monetarnego. Ten doskonały system monetarny, w przeciwieństwie do możliwego przejścia do bankowości opartej na pełnej rezerwie (co byłoby idiotycznym i bezsensownym przejściem), nie obejmuje zastąpienia obecnego systemu monetarnego, ale raczej uzupełnienie obecnego systemu monetarnego. Uzupełnienie, które prowadzi do nowego systemu monetarnego, ale który jest znacznie lepszy i sprzeczny z ideą i teorią bankowości opartej na pełnej rezerwie. I to faktycznie rozwiąże kryzys zadłużenia, a także wiele innych problemów wynikających z kapitalizmu finansowego. Gdy Doskonały System Monetarny opracowany przeze mnie (Wilfreda Berendsena) zostanie faktycznie wprowadzony - a tak się stanie - "my" również przejdziemy od kapitalizmu finansowego do tego, co sam nazywam kapitalizmem społecznym. Ta definicja kapitalizmu społecznego różni się od jego powszechnej treści i rozumienia. Kapitalizm społeczny w moim rozumieniu dotyczy relacyjnego systemu monetarnego i politycznego dla społeczeństwa,

polityki, organizacji i jednostek. W którym, w najbardziej optymalnym przypadku, społeczeństwo to rozwija się tak, jak bym sobie tego życzył.

Jednakże, gdy mój EMS jest już na miejscu, doskonałe rozwiązanie zadłużenia (ESO) jest możliwe i znacznie bardziej wykonalne. A nawet bardziej pożądane. W szczególności dlatego, że rozwiązanie problemu zadłużenia może zostać wdrożone bez jakiegokolwiek finansowego uszczerbku dla mieszkańców krajów lub pracowników organizacji. Rzeczywiście, długi są starannie spłacane w ramach ESO. Podczas gdy osoby, organizacje lub kraje, które mają długi, nie muszą ich spłacać z własnych możliwości finansowych. Długi znikają, a roszczenia są po prostu spłacane. Tak więc pod tym względem, ale także w odniesieniu do innych stron, które nie stają się ciężarem ESO, ESO jest O WIELE lepsze i o wiele doskonalsze niż idea i koncepcja Jubileuszu Długów.

Jednak również, a może zwłaszcza, jeśli chodzi o jubileusz długu, należy rozważyć kwestię "ile wystarczy" lub "ile to za dużo". Innymi słowy, jak bardzo jubileusz długu jest konieczny i jak bardzo lub kiedy jubileusz długu może być zbyt duży lub po prostu niepotrzebny. Zależy to również od tego, jak wysokie są długi, dlaczego i kiedy zostały zaciągnięte oraz w jakim celu. Zgadzam się jednak z Davidem Graeberem, jeśli dobrze rozumiem, że opowiada się on za umorzeniem długów za studia. Długi za studia są zaciągane, ponieważ same osoby chcą uzyskać lepsze dochody i perspektywy, ale także dlatego, że osoby te starają się wnieść wkład w społeczeństwo w przyszłości. Osobiście uważam, że długi za studia powinny być umarzane i przynajmniej częściowo spłacane. Przynajmniej w przypadku osób, które nie są w stanie spłacić długu za studia przy obecnych dochodach (2014). Ci, którzy mogą z łatwością spłacić swoje długi studenckie, to może być inna historia. Ale może nie. Ogólnie rzecz biorąc, ESO jest bardzo łatwe do wdrożenia w ramach EMS i nie spowoduje żadnych niedogodności dla żadnej osoby, organizacji ani kraju.

W związku z tym sprawiedliwe może być "tylko" faktyczne rozwiązanie wszystkich długów studenckich. Nazywam to celowym rozwiązaniem, a nie anulowaniem, ponieważ wtedy dług również zostałby natychmiast spłacony. Uważam również, że powinno to obejmować uczynienie studiów uniwersyteckich bezpłatnymi w przyszłości i przyznanie studentom stałego zasiłku, z którego mogą opłacić swoje stałe koszty studiów (podręczniki i tym podobne). Jeśli następnie poniosą więcej wydatków lub długów, nie będą musieli ich

rozwiązywać za pośrednictwem ESO. Przynajmniej nie domyślnie. Ponieważ ESO nie powinno być stosowane arbitralnie lub bardziej korzystne dla 1 nad drugim. Przynajmniej nie domyślnie. Konkretne przypadki mogą również zacząć kwalifikować się do ESO, ale konkretne osoby rządowe mogą o tym zdecydować.

Główną korzyścią płynącą z bezpłatnej nauki w szkołach wyższych i na uniwersytetach (w tym bezpłatnego transportu publicznego) będzie to, że jednostki będą mogły łatwiej i więcej studiować. A ciężar długu związanego ze studiami nie będzie również szkodliwy dla społeczeństwa, jak ma to miejsce obecnie. Ewentualnie można by wtedy rejestrować, ile płaci się za poszczególne osoby, a w razie potrzeby można by to później odzyskać lub zażądać od tych osób, które naprawdę dużo zarobią w późniejszym życiu. Są to jednak tylko propozycje. Propozycje, które chcę przedstawić, aby dać początkowy impuls i pomysły na politykę pieniężną. Jednak w praktyce będzie ona musiała zostać ukształtowana nieco inaczej, aby osiągnąć bardziej optymalny wynik dla praktyki i społeczeństwa.

Ogólnie jednak uważam, że indywidualne działania, które przyczyniają się do rozwoju społeczeństwa, są najlepiej opłacane przez rząd lub społeczność. Zwłaszcza dzięki EMS, ponieważ stanie się to o wiele bardziej wykonalne i proste.

Pytanie "ile wystarczy" powinno być zawsze rozpatrywane relacyjnie. To, ile mamy i ile możemy uzyskać, należy zawsze porównywać z tym, ile to wszystko kosztuje pod względem organizacji i działań, aby to utrzymać lub uzyskać. A także kosztem innych rzeczy lub aspektów. Zawsze powinna istnieć pewnego rodzaju analiza kosztów i korzyści, również patrząc na to, co przynosi to innym i społeczeństwu. Podobnie jak każde działanie jednostek, powinno być postrzegane i rozumiane z tego punktu widzenia.

Jeśli chodzi o pytanie, ile wystarczy, ważne jest również, aby zastanowić się, ile logiki wystarczy. Zbyt mało logiki prowadzi do problemów. Z tego punktu widzenia uważam, że istotą wystarczającego systemu, systemu "wystarczającego", jest to, że system ten powinien być wystarczająco logiczny, a

nawet tak logiczny lub optymalny, jak to tylko możliwe. Być może pod pewnymi względami nigdy nie jest wystarczający. Na przykład w przypadku niektórych aspektów, osób i sytuacji wiedza nigdy nie jest wystarczająca. Im więcej wiedzy i im więcej wysiłku, tym lepsza staje się ostateczna sytuacja lub wynik. I ta ostateczna sytuacja lub wynik często ma znaczenie.

Jeśli chodzi o logikę, logistyka, jeden z moich profesjonalizmów, polega właśnie na tym. Logika. Tyle tylko, że logika powinna być również postrzegana relacyjnie. Produkcja Lean, która jest obecnie bardzo popularna, jest pełna logiki. Która naprawdę jest logiką, ale ze względu na możliwości i wyniki obecnego systemu monetarnego i polityki monetarnej różnych partii, logika ta często okazuje się nielogiczna i zła. Podczas gdy w ramach opracowanego przeze mnie EMS logika jest znacznie bardziej widoczna i może i będzie działać.

W tej logice termin Enchantment, a zwłaszcza znaczenie i treść, które mu nadałem, są również bardzo ważne. Tak samo jak Phronesis i Phronesis Antenarrating, obie też mają (znacznie) inną i myślę, że lepszą treść nadaną przeze mnie w ostatnich latach. Głównym powodem, dla którego nadano mu znacznie lepszą formę, jest to, że jestem jedyną osobą, która ma najlepsze wyczucie i była jedyną osobą, która w ogóle miała wyczucie, że holopluralizm (zarówno jako koncepcja, jak i treść w pełni rozwinięta przeze mnie) naprawdę obejmuje / jest jedyną podstawową strukturą i właściwościami czegokolwiek. Phronesis, termin oczywiście już istniał i został opracowany prawdopodobnie przez Arystotelesa. Albo jakiś jego poprzednik. W końcu Arystoteles wspomina o tym terminie w swoim dziele. Phronesis Antenarrating zostało zapoczątkowane i rozwinięte przeze mnie i jest szczególną formą Antenarrating. Antenarrating to termin zapoczątkowany i rozwinięty przez Davida Boje, który jest profesorem na Uniwersytecie Stanowym Nowego Meksyku (NMSU).

Termin Zauroczenie jest tutaj szczególnie ważny, również w odniesieniu do logiki i pytania "ile wystarczy". Bez wystarczającego zrozumienia Enchantment, tak jak miałem na myśli i nadałem treść temu terminowi, wystarczające lub pełne zrozumienie nigdy nie może powstać, a tym samym odpowiedzieć na pytania "ile wystarczy" lub "ile to za dużo". Z tym wglądem również nie jest łatwo, a w niektórych przypadkach wcale, ale wgląd w zauroczenie jest niewątpliwie wymagany. Na szczęście jest wiele osób, które już mają ten wgląd całkiem

dobrze, ale mimo to zdecydowana większość populacji na Ziemi wciąż może się wiele nauczyć i poprawić w tej dziedzinie.

Zachwyt, który przedstawiłem na światowej konferencji IFSAM w Paryżu, ogólnie opisałem jako wzbogacenie (W.T.M. Berendsen, "Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating", światowa konferencja IFSAM w sprawie zarządzania, 2010). To może dalej wzbogacać lub ulepszać, cokolwiek. Wspomniałem również w tym artykule, na podstawie którego po konferencji otrzymałem około trzech próśb od wydawnictwa akademickiego o napisanie całej książki na ten temat, że oczarowanie polega na najbardziej optymalnym dopasowaniu liczby mnogiej (plurisigns), a nie podobnych liczb mnogich (uniplurals). Rozumiem również teraz bardziej niż wtedy, że przez to rozumiem również, że wzbogacenie lub wzmocnienie polega w szczególności na wprowadzeniu różnicy we właściwy sposób, czego nie można osiągnąć za pomocą dualizmu (różnica podobieństwa), ale można to osiągnąć dzięki holoplurystycznemu i metasemiotycznemu myśleniu i zrozumieniu.

W tym kontekście oczarowania i plurisigns ipv uniplurals warto zauważyć, że NIE wystarczy, jeśli rządy, organizacje lub jednostki biorą pod uwagę tylko własne interesy i potrzeby. A może częściowo tak jest. W szczególności zależy to również od tego, czy i w jakim stopniu inne podmioty (osoby fizyczne, organizacje, rządy i agencje rządowe) mogą zaspokoić własne potrzeby, zarówno finansowe, jak i społeczne. Oczywiście potrzeby społeczne w większym stopniu dotyczą jednostek niż rządów i organizacji, ale należy również zdać sobie sprawę z tego, że te potrzeby społeczne i aspekty społeczne zarówno w rządzie, jak i w organizacjach powinny być znacznie większe, a w ramach i z wykorzystaniem SZŚ mogą być znacznie większe. EMS jest jednym z dwóch wielkich darów ode mnie dla społeczeństwa. EMS jest jednym z nich, podczas gdy moja meta-semiotyka jest drugim. Oba razem mogą i spowodują poważne zmiany w społeczeństwie, mam nadzieję, że wkrótce i na całym świecie. Zmiany, które doprowadzą do znacznych ulepszeń w niemal każdym obszarze i aspekcie naszego społeczeństwa. EMS radykalnie poprawi kapitał finansowy, ale przede wszystkim kapitał społeczny. I o to właśnie mi chodzi. Dlatego pierwszy krok transformacji, finansowy, musi nastąpić jak najszybciej. Aby natychmiast zakończyć kryzys dochodowy, ale także umożliwić dalsze wielkie przemiany w naszym społeczeństwie. Wprowadzenie mojego EMS jest pierwszym krokiem, który następnie umożliwi bardzo duże transformacje społeczne i naukowe.

Wszystkie te transformacje muszą być wspierane przez moją metasemiotykę oraz metasemiotyczne myślenie i działanie.

Mógłbym tutaj długo rozwodzić się nad pytaniem "ile wystarczy". Cokolwiek zrobię, by uświadomić coraz większej liczbie ludzi, że obecna sytuacja w naszym społeczeństwie nie jest wystarczająca. Nie ma sensu. I z pewnością nie jest zdrowa dla jednostek, organizacji, rządów i społeczeństwa w dłuższej perspektywie. Istnieje ogromny niedobór pieniędzy. Niedobór ten jest częściowo zaspokajany poprzez ograniczanie prawie każdego aspektu naszego życia. Co w większości przypadków prowadzi do nielogicznych i niekompletnych sytuacji. Niekompletność jest często oznaką nielogiczności, a nielogiczność w większości przypadków prowadzi do niekompletności. I mniej "zaczarowania" naszego społeczeństwa. W istocie "oczarowanie" polega na zwiększaniu kompletności, w kierunku sytuacji "wystarczającej".

Pierwszym krokiem do osiągnięcia tego celu jest zapewnienie wystarczającej ilości kapitału finansowego. I zapewnienie, że to "wystarczająco" jest i pozostanie. Także w przyszłości. A sama "wystarczająca" sytuacja dla kapitału finansowego nie wystarczy, ponieważ ta "wystarczająca" sytuacja musi być również osiągnięta w najlepszej możliwej sytuacji społecznej. A zwłaszcza w odniesieniu do sytuacji społecznej, nawet tutaj, w stosunkowo "bogatej" Europie, wciąż jesteśmy daleko od idealnej sytuacji. Ta idealna sytuacja nigdy nie zostanie osiągnięta, ponieważ zawsze może być lepiej i pod tym względem "wystarczająco" nigdy nie będzie "wystarczająco". Jeśli jednak chodzi o kapitał finansowy, w naszym społeczeństwie jest kilka osób i organizacji, które od dawna mają WIĘCEJ niż wystarczająco, a grupa ta tylko się powiększa. Nadszedł również czas, aby te osoby i organizacje w ogóle zaczęły zdawać sobie z tego sprawę w znacznie większym stopniu niż obecnie, a także zaczęły w większym stopniu uwzględniać w kategoriach finansowych osoby w naszym społeczeństwie, które wciąż są dalekie od posiadania wystarczającej ilości, a nawet o wiele za mało w kategoriach finansowych. Rząd powinien również regulować ten aspekt, podobnie jak bezpieczeństwo opieki zdrowotnej i emerytur oraz przyzwoity dochód, w znacznie większym stopniu niż obecnie. Jako organizacje, a także jednostki, przynajmniej w chwili obecnej i w dzisiejszych czasach, wciąż są zbyt indywidualistyczni i generalnie wciąż mają zbyt mało uwagi lub zdolności do uwzględniania innych podmiotów w naszym społeczeństwie. Jednostki i organizacje okazują się być znacznie mniej relacyjne, niż się ludziom wydaje, zwłaszcza pod względem "bycia społecznym" i

kapitału społecznego. Nawet po wprowadzeniu EMS częściowo tak będzie, a rząd będzie musiał interweniować za pomocą przepisów w tym obszarze tam, gdzie będzie to konieczne. Ograniczenie poziomu dochodów w sektorze publicznym jest z pewnością dobrym krokiem naprzód w tym zakresie. Osoby pracujące w sektorze publicznym zasługują na dobre dochody, ale absurdalnie wysokie dochody kosztem innych pracowników i osób są nie do przyjęcia.

Pieniądze są relacyjne. Jeśli nie możesz już wypełniać swoich zobowiązań finansowych wobec przyjaciół i znajomych (relacyjnych), to nie wypełniasz zobowiązań związanych z kapitałem społecznym i kwestiami społecznymi. Jest to zatem trudne emocjonalnie. Sensemaking to tworzenie uczuć. Używam tutaj tylko angielskich słów, ponieważ i tak nie znam dobrego holenderskiego tłumaczenia dla sensemaking, a przez feelmaking rozumiem, że w większości przypadków sensemaking jest w dużej mierze, a może nawet całkowicie napędzany przez uczucia.

Ważną cechą mojego ESW jest to, że obejmuje on proponowaną przeze mnie politykę pieniężną. I że mój ESW umożliwia również prowadzenie tej polityki monetarnej. Częściowe lub całkowite zniesienie podatków jest jej częścią. Podobnie jak proponowany przeze mnie EOS lub EDS. I wreszcie, co nie mniej ważne, oddzielenie pracy od dochodu. Ten ostatni krok jest najistotniejszy, najważniejszy. Na dłuższą metę i na obecne czasy. W końcu dzisiejszy kryzys gospodarczy, jak już wcześniej zauważyłem, jest nie tyle kryzysem zadłużenia, co przede wszystkim kryzysem dochodowym. Być może w największym stopniu został on spowodowany rosnącą wydajnością i automatyzacją, a częściowo już robotyzacją. Wszystkie te czynniki sprawiły, że do wykonania tej samej pracy potrzeba mniej pracowników. W przyszłości będzie to tylko rosnąć. Powinniśmy więc przynajmniej wziąć pod uwagę i być przygotowani na to, że w przyszłości liczba osób niepracujących może tylko wzrosnąć. A siły roboczej będzie mniej. Uważam jednak, że nie musi tak być i że przynajmniej dzięki wprowadzeniu mojego EMS można stworzyć więcej miejsc pracy. Pracy, która, mam nadzieję, w dużej mierze ma na celu poprawę jakości w naszym społeczeństwie. Również na poprawę naszych doświadczeń związanych z wypoczynkiem. W tym obszarze, czasu wolnego i rozrywki, jest tak wiele zabawnych zajęć, które można wymyślić. Wszystkie z nich można również wdrożyć, pod warunkiem, że znajdą się na to pieniądze. Ale przynajmniej przez kilka następnych dziesięcioleci istnieje naprawdę wiele znacznie bardziej przydatnych i ważnych działań, które

mogą i powinny być wykonywane przez ludzi. I które również staną się o wiele lepsze po wprowadzeniu mojego EMS.

Po wprowadzeniu mojego SZŚ to, co Keynes zaproponował w swoich "Możliwościach ekonomicznych dla naszych wnuków" w swoich prognozach na około 2030 r., może również stać się częściowo rzeczywistością. 16-godzinny tydzień pracy jest możliwy, jeśli pracownicy otrzymają wystarczający dodatek do swoich wynagrodzeń lub jeśli rząd może i bierze na siebie część kosztów stałych. Dla mnie w tym przypadku nie oznacza to konkretnie, ale raczej krótszy tydzień pracy dla tych, którzy tego chcą. Nie wiem jeszcze, jak można to ukształtować, ale wspominam o tym tylko jako o opcji dla przyszłej polityki pieniężnej.

Jak również wskazuję w dalszej części tej książki, ESW powinien być wprowadzany stopniowo. Oferowane przeze mnie narzędzia monetarne (eliminacja podatków, EOS/EDS, oddzielenie płac od pracy) również powinny być wprowadzane etapami. Pierwszy krok polega na wprowadzeniu ESW przy jednoczesnym częściowym wdrożeniu EOS/EDS. Ponadto, moim zdaniem, wkrótce powinien nastąpić co najmniej wzrost płacy minimalnej. Ewentualnie poprzez obniżenie lub zniesienie podatków, ponieważ już to podniesie płacę minimalną w ujęciu netto. A jeśli oprócz podatków dochodowych zniesiona lub obniżona zostanie również część podatku VAT, będzie to jednocześnie w stanie doprowadzić do obniżenia cen, a tym samym do obniżenia wydatków. Już same te 2 kroki zrobią dużą różnicę i znacznie przyczynią się do postawienia gospodarki na nogi. Ale oczywiście z moim EMS możliwe jest więcej i to więcej powinno zostać wdrożone, jeśli tylko przyniesie to korzyści społeczeństwu. W razie potrzeby początkowo na mniejszą skalę, aby zobaczyć wpływ na naszą gospodarkę i społeczeństwo oraz działania.

Ekonomista Robert Reich często wyraża swoje opinie na tematy gospodarcze. Między innymi za pośrednictwem Facebooka. Pod koniec 2014 r. poinformował tam o czymś, co zrozumiałem już wcześniej, a mianowicie, że płace minimalne muszą wzrosnąć i że ten ruch będzie dobry dla gospodarki. Wcześniej skomentowałem holenderskiemu politykowi, że płace minimalne muszą wzrosnąć, ale także, że holenderskie firmy już płacą pracownikom tymczasowym około 25 euro za godzinę. Tak więc holenderskie firmy mają już te pieniądze do dyspozycji i płacą je na przykład pracownikom produkcji i dystrybucji. Bardzo

niewielka część tych wynagrodzeń jest obecnie przekazywana pracownikom tymczasowym. Sam jestem zwolennikiem ustalenia płacy minimalnej dla pracowników tymczasowych na poziomie wyższym niż ogólna płaca minimalna, ponieważ pracownicy tymczasowi są bardziej elastyczni. W ten sposób - ustalając płace minimalne dla pracowników tymczasowych na poziomie wyższym niż dla stałych pracowników - zniechęca się do korzystania z pracowników tymczasowych w normalnym stałym zawodzie i zachęca się do zatrudniania stałych pracowników w tym celu.

Jednak Robert Reich nagle poinformował na Facebooku pod koniec 2014 r., że płace minimalne powinny wzrosnąć. Zauważył, że przyniosłoby to korzyści gospodarce, a także podał argument, że osoby o niższych zarobkach wydałyby dodatkowy dochód w społeczeństwie, podczas gdy osoby o wyższych zarobkach często nie wydają swoich dodatkowych dochodów w społeczeństwie, ale przeznaczają je na usługi finansowe i dalsze dochody.

Zasadniczo więc Robert Reich ma rację, tylko przy obecnym systemie monetarnym i polityce, wyższe płace minimalne prawdopodobnie przynajmniej częściowo przyczynią się do dalszego wyzysku pracowników. Zmuszając ich do robienia więcej w krótszym czasie. Co więcej, przy obecnym systemie monetarnym wiele firm nie ma nawet możliwości płacenia więcej swoim pracownikom, ponieważ wiele z nich już teraz boryka się z trudnościami. Podniesienie płacy minimalnej naprawdę musi nastąpić, a przy okazji przyniesie również korzyści dochodom rządowym i emerytalnym, ponieważ podatki dochodowe i składki emerytalne są obecnie obliczane na podstawie wynagrodzeń. Ale wzrost płacy minimalnej będzie mógł zostać naprawdę dobrze wdrożony dopiero wtedy, gdy gospodarka znów będzie radzić sobie lepiej, a mój EMS będzie działał już od jakiegoś czasu. Najpierw potrzebne będą inne kroki, takie jak rozwiązanie kwestii zadłużenia i eliminacja części podatków. Osobiście jestem również zwolennikiem zbiorowego opłacania przez rząd opieki zdrowotnej i opieki nad osobami starszymi oraz ewentualnie innych zbiorowych kosztów stałych. Zniesienie lub obniżenie niektórych lub wszystkich podatków drogowych i akcyzy na benzynę również bardzo by pomogło, zwłaszcza tam, gdzie pracownicy nie otrzymują nawet pełnego zwrotu wszystkich kosztów związanych z dojazdem do pracy.

Z pewnością popieram również to, że po wprowadzeniu EMS, w pewnym momencie cała komunikacja będzie nadal odbywać się za pośrednictwem tradycyjnych firm, ale mieszkańcy krajów, w których EMS działa dobrze, otrzymają zwrot stałej kwoty rocznie, z której będą mogli pokryć przynajmniej dużą część kosztów komunikacji. W ten sposób komunikacja będzie również dostępna dla wszystkich, a tym samym zachęcana do korzystania z niej. Mówię o kosztach Internetu, kosztach połączeń zarówno stacjonarnych, jak i komórkowych, ale także kosztach telewizji i tym podobnych.

Według Roberta Reicha praca tymczasowa była i jest również zła. Jakiś czas temu poinformował, że około 30 procent pracowników tymczasowych odnotowało spadek dochodów o około 25 procent rocznie. Stwierdził również, że stabilność finansowa i bezpieczeństwo dochodów będą ważniejsze niż wyższe płace.

Nie do końca się z tym zgadzam, ponieważ obecnie wyższe płace są co najmniej tak samo ważne jak bezpieczeństwo dochodów. W końcu w wielu przypadkach płace nie wystarczają nawet lub ledwo wystarczają na pokrycie kosztów stałych. Nie mówiąc już o pokryciu z nich innych wydatków. Pod tym względem jest to również powód, dla którego gospodarka jest obecnie całkowicie rozchwiana. A biorąc pod uwagę wcześniejsze wydarzenia i to, co ma nadejść, dopóki obecny system monetarny będzie utrzymywany, wszystko to może się tylko pogorszyć. Naprawdę nie ma innej alternatywy dla naszego społeczeństwa niż przejście na inny system monetarny, a jeśli to musi i ma się wydarzyć, to oczywiście należy wprowadzić najdoskonalszy system monetarny. Doskonały system monetarny opracowany przeze mnie.

Obecny kryzys finansowy jest po raz kolejny kryzysem dochodowym. Ten kryzys dochodowy istnieje pomimo faktu, że rozumiemy więcej niż kiedykolwiek w zakresie zarządzania, mamy więcej niż wystarczającą ilość zasobów i pod tym względem mamy więcej luksusów niż kiedykolwiek. Jednakże, po przekątnej, osoby o niższych dochodach mogą korzystać z tego bogactwa mniej niż kiedykolwiek. Podczas gdy obecna sytuacja wciąż wydaje się całkiem w porządku, należy zdać sobie sprawę, że przyszłość tylko się pogorszy, jeśli nie nastąpi transformacja w kierunku lepszego i bardziej logicznego systemu pieniężnego. Systemu pieniężnego, który rozwiąże kryzys dochodowy i zapewni zarówno bezpieczeństwo dochodów, jak i sprawiedliwe i wystarczające wynagrodzenie dla każdego, kto pracuje, a ponadto nawet wystarczający dochód

dla każdego, kto ma zamiar wnieść wkład w społeczeństwo, ale nie może tego zrobić z tego czy innego powodu. Po wdrożeniu SZŚ rząd będzie w stanie, a zatem musi, zapewnić, że zarówno osoby zatrudnione, jak i niezatrudnione zawsze będą miały wystarczający dochód na pokrycie swoich stałych wydatków. Co więcej, będą oni dysponować wystarczającą kwotą, by zgromadzić pewne rezerwy.

Zasadniczo popieram również, po wprowadzeniu EMS, utworzenie organu lub organizacji, w której osoby, które tymczasowo nie mają wystarczających dochodów, mogą, w zależności od przyczyny i sytuacji, otrzymać tymczasową nieoprocentowaną pożyczkę i/lub darowiznę, aby nadal móc wywiązywać się ze swoich zobowiązań. Oczywiście sposób, w jaki zostałoby to ustanowione, musiałby zostać najpierw przemyślany i nie powinien mieć zastosowania do wszystkich. I tylko w przypadkach, gdy ludzie borykają się z trudnościami całkowicie nie z własnej winy, pomimo niewątpliwie lepszej sytuacji, która pojawi się po wprowadzeniu EMS.

W obecnych czasach wiele osób opowiada się za bezwarunkowym dochodem podstawowym. Jestem temu absolutnie przeciwny. Zamiast tego potrzebne jest wprowadzenie EMS. A zamiast bezwarunkowego dochodu podstawowego powinien istnieć dochód oparty. Oparty na działalności, która może i powinna być szerzej zdefiniowana niż tylko produkcja (działalność). Zwłaszcza ze względu na wielki sukces mechanizacji i robotyzacji. Jak zauważyłem, konsumpcja może być również bardziej wynagradzana, ale bardziej z idei dochodu zbiorowego. Również kolektywne dobra i usługi lub dobra i usługi, których wykorzystanie przynosi korzyści społeczeństwu, mogłyby i być może powinny być opłacane przez kolektyw (rząd, państwo) w znacznie większym stopniu niż obecnie.

Jeśli i kiedy przejdziemy do dalszego oddzielenia dochodu od pracy i dochodu opartego na pracy, przejdziemy do dochodu opartego na działalności lub w języku angielskim do dochodu opartego na działalności (ABI). Nawet działania, które nie mogą być bezpośrednio związane z produktami lub usługami, ale które przynoszą korzyści społeczeństwu lub potencjalnie zapewniają użyteczność zbiorowości, powinny również kwalifikować się do ABI.

Biorąc pod uwagę dużą nadwyżkę zasobów ludzkich, podnoszenie wieku emerytalnego lub nawet utrzymywanie go na obecnym poziomie jest absolutnie niepotrzebne i nielogiczne. Chociaż w przypadku niektórych zawodów może i nie musi to być sprzeciw, należy również wziąć pod uwagę, że w przypadku wielu zawodów związanych z produkcją i dystrybucją nie jest humanitarne, aby w mniejszym lub większym stopniu zmuszać nieco starszych pracowników do kontynuowania tej pracy w pełnym wymiarze godzin do wieku 60 lub nawet 65 lat. W przypadku nauczycieli lub mniej wymagających zawodów zasadniczo nie będzie sprzeciwu wobec utrzymania obecnego wieku emerytalnego wynoszącego około 65 lat, ale dla bardziej wymagających zawodów należy i można znaleźć alternatywę po wprowadzeniu EMS, a wiek emerytalny można łatwo ponownie obniżyć.

To, co jest bardzo ważne dla jednostek, w każdej gospodarce lub społeczeństwie, to pewien poziom bezpieczeństwa. Bezpieczeństwo dochodów jest jego ważną częścią. ESW może zapewnić to bezpieczeństwo, a także zagwarantować, że jednostki mogą tworzyć pewne rezerwy, aby mieć pewność, że będą w stanie zaspokoić pewne ważne potrzeby nawet w gorszych czasach lub sytuacjach. Rezerwy finansowe są tworzone z potrzeby bezpieczeństwa. Być może należałoby zastanowić się nad standardową rezerwą dla każdego, wynoszącą co najmniej 4 miesiące podstawowych wydatków, która w pewnych warunkach byłaby również stale uzupełniana w razie potrzeby. A jeśli ktoś jest w stanie samodzielnie zbudować wystarczające rezerwy w ciągu roku, rezerwa automatycznie uzupełniona na ten czas może zostać odzyskana w razie potrzeby. Na przykład. Ponownie, jest to tylko propozycja, a ja sam nie mogę jeszcze w pełni zrozumieć, jakie kroki monetarne zostaną podjęte po wprowadzeniu EMS i dokąd one doprowadzą.

Jeśli jednak chodzi o bezpieczeństwo, można oczywiście dokonać rozróżnienia pod względem tego, dla kogo jest ono przeznaczone, a także pod względem rodzajów bezpieczeństwa. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo osób fizycznych, możemy myśleć o: bezpieczeństwie dochodów, bezpieczeństwie opieki, bezpieczeństwie edukacji, bezpieczeństwie socjalnym, bezpieczeństwie finansowym, bezpieczeństwie cen, bezpieczeństwie bufora finansowego, bezpieczeństwie kredytu na niektóre towary i usługi, bezpieczeństwie bezpieczeństwa, przyjemnej atmosferze pracy i bezpieczeństwie atmosfery rodzinnej. Uważam, że rząd, państwo, może i powinno zająć się wieloma z tych

zabezpieczeń w znacznie większym stopniu niż obecnie. Możliwości w tym zakresie również znacznie wzrosną po wprowadzeniu EMS.

Oprócz tych pewników dla jednostek, istnieją oczywiście pewniki dla organizacji i rządów oraz pewniki dla określonych grup docelowych i ich cech. Jednak te pewniki dla grup docelowych i ich cech są z kolei pewnikami dla konkretnych przypadków osób. Są to na przykład pewniki dla osób młodych, starszych, rodzin, singli, pracowników, pracodawców, osób na utrzymaniu itd.

Jeśli jest wystarczająco jasne, które aspekty gospodarki są ważne dla lepszego zrozumienia kryzysu zadłużenia, a także jeśli znane są wystarczające relacje między tymi różnymi aspektami, można sporządzić relacyjny diagram podmiotów lub relacyjny diagram aktywności. Dzięki temu wszystko stanie się wizualnie jaśniejsze i bardziej przejrzyste. To samo dotyczy systemu i polityki pieniężnej. Jeśli istnieje więcej informacji na temat tego, jak system monetarny jest i może być skonfigurowany. Które aspekty są ważne, także i przede wszystkim w ujęciu relacyjnym. Następnie można sporządzić relacyjny diagram encji i relacyjny diagram aktywności dla systemu monetarnego i polityki monetarnej.

Jednak rozwinę ten temat w przyszłości. Robiąc to, wskażę również, dlaczego sam relacyjny diagram aktywności nie wystarczy. Ale także dlaczego i w jaki sposób kontekst odgrywa rolę oraz jaka metodologia i sposób pracy najlepiej do niego pasują. Jakie powinny być cechy tej metodologii i sposobu pracy i dlaczego.

Pytanie o to, ile wystarczy, może na przykład dotyczyć nie tylko pieniędzy i innych podmiotów, ale także wymagać szerokiego zrozumienia wzajemnych powiązań między tymi podmiotami i wpływu, jaki te relacje i podmioty mają w danym kontekście. A może sam kontekst nawet nie istnieje, ale tak naprawdę chodzi tylko o podmioty i ich relacje oraz o to, jak te podmioty i te relacje są traktowane. Wtedy w rzeczywistości mamy do czynienia z tym, co Charles Sanders Peirce, twórca semiotyki, określił jako znak-przedmiot-interpretator (SOI). Lub, innymi słowy, podmiot-relacja-interpretacja (ERI). Relacja jest czymś, czego Peirce nie nazwał jeszcze w swoim SOI, ale o czym sam dużo pisał. Faktem jest jednak, że w szczególności ta relacja nie została w pełni zrozumiana

i poprawnie opisana przez Peirce'a. Zasadniczym aspektem przejścia do semiotyki i metasemiotyki (metasemiotyka została opracowana przeze mnie, Wilfreda Berendsena) jest również poprawne, a w szczególności poprawne zrozumienie i poprawna definicja oraz użycie właściwej relacji. Bycia relacją, która jest w pełni holoplurystycznie rozumiana, ponieważ faktycznie jest nią we wszystkich przypadkach.

Jeśli jednak chodzi o pieniądze, dla każdego powinno być jasne, że jest ich zbyt mało. Przynajmniej w przypadku niektórych osób i organizacji w dzisiejszym społeczeństwie, ale także w przypadku rządu. Mniej nie jest opcją, więcej WYGLĄDA na to, że też nie jest opcją. Ale jest. Do tego potrzebna jest jednak zmiana systemu monetarnego. Wygląda jednak na to, że istnieje jedna duża przeszkoda, a mianowicie zjawisko inflacji. Dopóki zjawisko inflacji nie jest prawidłowo rozumiane i dopóki ludzie błędnie myślą, że inflacja jest teorią lub kombinacją teorii. I tak długo, jak inflacja jako konsekwencja jest całkowicie źle rozumiana, a ponadto jest określana ilościowo całkowicie niekompletnie i niepoprawnie. Nie będzie również zrozumienia, jaką rolę zjawisko inflacji może odegrać, a jakiej nie odegra w dzisiejszej gospodarce. Nie mówiąc już o tym, że zjawisko to i fakt, że nie musi ono odgrywać żadnej roli, a przynajmniej z pewnością nie odgrywa żadnej znaczącej lub katastrofalnej roli, jeśli i kiedy zostanie wprowadzony Doskonały System Monetarny. Obecny kontekst i sytuacja, w jakiej znajduje się wiele osób, rodzin, organizacji i rządów, woła o więcej pieniędzy. I nie będzie to w żaden sposób szkodliwe dla gospodarki, biorąc pod uwagę obecną sytuację, JEŚLI ta ekspansja pieniądza odbędzie się we właściwy sposób. Z i pod właściwym systemem monetarnym oraz z właściwymi krokami (politykami) monetarnymi wynikającymi z niego.

To, że w społeczeństwie jest obecnie zbyt mało pieniędzy i że dzieje się tak od dłuższego czasu, znajduje odzwierciedlenie nie tylko w długach i dużych deficytach dochodów, w szczególności wśród osób o niższych dochodach. Nie widać tego również tylko w fakcie, że gospodarka nie radzi sobie obecnie tak dobrze. Można to również dostrzec w wydarzeniach sprzed 2008 r. i wpływie, jaki wywarły one na jednostki, organizacje i rządy.

W rzeczywistości w grę wchodzą co najmniej dwie główne kwestie, które nie tylko spowodowały niedobór pieniądza, ale także dodatkowo go sproblematyzowały i zaostrzyły. Są to: a) fakt, że w gospodarce jest zbyt mało

pieniędzy i że ten niedobór tylko się pogłębia oraz b) fakt, że na różne sposoby - również z powodu rosnącego niedoboru pieniędzy - coraz więcej stabilności i bezpieczeństwa w gospodarce zostało utracone i (nadal) będzie tracone w nadchodzącym czasie.

Wiele osób wciąż nie zdaje sobie sprawy z tego, że naprawdę wiele zmian w społeczeństwie w ostatnich dziesięcioleciach było i jest spowodowanych brakiem pieniędzy. Na przykład wzrost sprzedaży używanych rzeczy za pośrednictwem platform handlowych wynika nie tylko z faktu, że ludzie mają więcej rzeczy i chcą sprzedać niektóre z nich. Wynika to również z faktu, że niektóre osoby czasami muszą sprzedawać te rzeczy, aby związać koniec z końcem, tymczasowo lub w inny sposób. Dodatkowy dochód, który generuje, jest mile widzianym dodatkiem, gdy dochód spadł zbyt daleko lub nawet całkowicie zniknął.

Bez względu na wszystko, w gospodarce będzie musiało być WIĘCEJ pieniędzy. Naprawdę więcej pieniędzy. Nie da się tego zrobić w ramach obecnego systemu monetarnego. Nie jest to również możliwe dzięki teorii bankowości opartej na pełnej rezerwie. Bankowość z pełną rezerwą to teoria oparta na zbyt małym zrozumieniu i wnikliwości. I jako taka jest całkowicie bezwartościowa dla społeczeństwa, praktyki. Bankowość oparta na rezerwie cząstkowej, tak jak istnieje obecnie, ma sens w pewnym sensie i jako taka będzie mogła, a nawet powinna nadal istnieć. Jako część nowego systemu monetarnego dla świata będącego moim Doskonałym Systemem Monetarnym. Podobnie, wiele innych organizacji i struktur obecnego systemu monetarnego powinno i może nadal istnieć w EMS. Chociaż pod względem treści, rzeczy z pewnością zostaną i będą musiały zostać dostosowane, w zależności od prowadzonej polityki pieniężnej i rozwoju społeczeństwa. Faktem jest jednak, że suplement, który jest częścią Doskonałego Systemu Walutowego, może z większym prawdopodobieństwem zapewnić przejście do czegoś, co może być znacznie bliższe "bankowości bez rezerw", ale nie powinno nosić tego terminu. Nie dlatego, że taki termin a) nie pasuje do przedmiotowego uzupełnienia i b) byłby zbyt wąski dla samej treści oraz c) ESW, ale także przedmiotowe uzupełnienie dotyczy DUŻO więcej niż tylko bankowości lub bankowości rezerwowej.

Kluczowym pytaniem, które należy zadać, a które ja sam zadałem już sobie w sposób bardziej niż wystarczający, jest to, JAK najlepiej przydzielić (rozdzielić) pieniądze w ramach EMS i co jest lub będzie wystarczające w tym procesie. Co powinno być nadal opłacane, jak to powinno się odbywać. Ale także ile zarówno

pracownicy, jak i osoby niepracujące powinny otrzymać. I oczywiście na jakich warunkach. EMS jest relacyjnym systemem monetarnym, nie tylko indywidualnym, ale przede wszystkim kolektywnym relacyjnym systemem monetarnym. Ten kolektyw jest niezwykle ważny, ponieważ bez niego gospodarka nie może funkcjonować. Właśnie, a zwłaszcza nie w obecnych czasach. Aby uczynić ten kolektyw ponownie możliwym, musimy przejść do EMS, a poprzez ten EMS należy przeprojektować powiązanie między dochodem a pracą. Opisałem już również, że częściowo będzie to musiało zostać osiągnięte za pomocą dochodu opartego na aktywności, przy czym konsumpcja i ograniczanie konsumpcji lub wkładanie wysiłku w społeczeństwo (w jakikolwiek sposób) również będą musiały być nagradzane dochodem w tej wizji i rzeczywistości bardziej niż w obecnych czasach. Faktem jest jednak, że osoby z wystarczającymi intencjami, ale niewystarczającymi możliwościami wniesienia wkładu w społeczeństwo i jednostki, również będą musiały być wynagradzane dochodem, nawet jeśli nie będą w stanie przekształcić tych intencji w rzeczywiste działania. W dzisiejszym społeczeństwie NIE konsumowanie jest niemożliwe dla jednostek i organizacji. Wszyscy czerpiemy korzyści z tej konsumpcji. Pod tym względem wszyscy mogą być za nią wynagradzani w sposób zbiorowy. Nawet jeśli w zamian nie ma pracy (płatnej lub bezpłatnej). Szersza definicja działalności, która uwzględnia nie tylko działania związane z pracą (produkcja), ale także działania związane z dostarczaniem produktów (konsumpcja), pomaga w tym i pomoże w pełni rozwiązać obecne problemy, przed którymi stoimy, a nawet przekształcić je w coś pozytywnego. Pod warunkiem, że będzie to odpowiednio wspierane przez system monetarny. Jest to kolejny powód, dla którego mój EMS będzie musiał zostać przyjęty i wdrożony tak szybko, jak to możliwe.

Bankowość oparta na rezerwie cząstkowej istnieje już od dawna. Bankowość rezerwy cząstkowej oznacza, że kreacja pieniądza jest jednocześnie kreacją długu! Kreacja długu powinna być częściowo zaniechana... nie na stałe, ale raczej w określonych przypadkach, a także w przypadku niektórych wydatków rządowych i możliwości uzyskania dodatkowych pieniędzy w gospodarce lub rozwiązania długów. Tak więc rozwiązanie zadłużenia NIE jest osiągane przez jubileusz długu, ale przez pełną spłatę również roszczeń dłużnych.

Od złota przez pieniądze do złota. Kilka razy w ciągu ostatniego stulecia robiono coś z powiązaniem między złotem a pieniądzem. Standard złota był kilkakrotnie przywracany i porzucany. Powiem więcej na ten temat w innej części tej książki,

ale faktem jest, że szczególnie w obecnym czasie i w obecnych okolicznościach i wydarzeniach, wysoce pożądane jest, aby standard złota NIE został przywrócony (coś, czego chce również wiele osób i grup, w tym okupanci i ci, którzy chcą bankowości z pełną rezerwą), ale raczej pozostaje pozostawiony. Ponadto pożądane jest również, a na pewno w świetle wprowadzenia ESW, aby rządy krajowe NIE zaczęły sprzedawać swoich rezerw złota za gotówkę. A może jednak to zrobią. Dla samego pieniądza, po wprowadzeniu EMS, nie ma już znaczenia, czy istnieją rezerwy złota, czy nie, w końcu złoto ma wartość tylko dla rządów, aby powiązać je z pieniędzmi lub sprzedać je w celu uzyskania dodatkowych pieniędzy. Obie funkcje złota całkowicie znikną wraz z i po wprowadzeniu ESW. Złoto będzie miało wówczas wartość jedynie użytkową i być może inwestycyjną. Ale to ostatnie jest również użytkowaniem. W przypadku rezerw również ma zastosowanie, ale faktem jest, że w ramach ESW rządy nie potrzebują rezerw. Pieniądz jest ostatecznie wart znacznie więcej niż złoto, ponieważ to pieniądz - a nie złoto - umożliwia zorganizowanie i doprowadzenie do wielu rzeczy, a także spłatę długów i zapewnienie godziwego dochodu dla wszystkich. A tym samym zaspokaja wiele potrzeb społecznych i podstawowych.

W ciągu ostatnich kilku lat rozwinąłem i zdefiniowałem termin Phronesis Antenarrating. Phronesis Antenarrating to nie tylko dekonstrukcja, ale także kolejny krok - rekonstrukcja. Łączenie fragmentów w inny sposób, z których niektóre również zostały przekształcone w coś innego. To łączenie opiera się na logice. Mojej logice. Rekonstrukcja systemu pieniężnego wymaga przegrupowania relacyjnych podmiotów i relacyjnych podmiotów pieniężnych. Oczywiście można to zrobić tylko na podstawie wystarczającego zrozumienia tego, co się z tym wiąże.

W społeczeństwie jest obecnie kilka osób opowiadających się za bezwarunkowym dochodem podstawowym dla wszystkich. Ten bezwarunkowy dochód podstawowy jako propozycja przeciwdziałania kryzysowi zadłużenia jest całkowicie niewykonalny z praktycznego punktu widzenia. Zasadniczo u podstaw tej propozycji leży już częściowo zrozumienie, że obecny kryzys gospodarczy dotyczy bardziej kryzysu dochodowego, a znacznie mniej kryzysu zadłużenia. A właściwie chodzi o jedno i drugie, ale faktem jest, że rozwiązanie będzie musiało skutkować większymi dochodami dla tych stron, które mają problemy z zadłużeniem w obecnej erze. Wyższe dochody zmniejszą długi, a tym samym rozwiążą problemy. Faktem jest jednak, że :

1) Kryzys zadłużenia nie może zostać rozwiązany poprzez zapewnienie wszystkim bezwarunkowego dochodu podstawowego na standardowym poziomie lub ewentualnie dostosowanego do określonych grup docelowych. Bez niezbędnych do tego pieniędzy. W ramach obecnego systemu monetarnego nie będzie to możliwe. W ramach ESW będzie to możliwe, ale faktem jest, że z kilku powodów (w tym również z powodu punktu 2, ale także z innych powodów, o których wspominam w tej książce) wprowadzenie bezwarunkowego dochodu podstawowego w ramach ESW jest zarówno niepotrzebne, jak i niepożądane.

2) Bezwarunkowy dochód podstawowy dla wszystkich. Zostanie to posunięte za daleko, ponieważ sprawi, że praca dla wszystkich będzie w zasadzie niepotrzebna. Byłoby wtedy o wiele za mało i być może zbyt mało motywacji dla niektórych, by w ogóle iść do pracy. Pytanie brzmi, czy pozostanie wystarczająco dużo pracowników do wykonania pracy, która musi zostać wykonana. Ale oprócz tego pojawia się również pytanie, czy pożądane jest, aby cała praca była wykonywana tylko przez wysoce zmotywowanych pracowników. Ten punkt sam w sobie jest prawdopodobnie pozytywny, ale w zamian ludzie, którzy są naprawdę leniwi, na przykład, lub dla których byłoby naprawdę dobrze pracować. Mogą wtedy po prostu nic nie robić, jeśli chcą. Wśród mniej zmotywowanych ludzi znajdą się również osoby, które mogą wykonywać naprawdę dobrą pracę, która jest oczywiście dobra dla innych w społeczeństwie. Co więcej, praca, a zwłaszcza związany z nią proces społeczny, jest niezwykle dobra w przekształcaniu niezmotywowanych ludzi w wysoce zmotywowanych i bardziej społecznych ludzi. W mojej własnej pracy doświadczyłem wystarczająco dużo ludzi, którzy byli mniej społeczni i niesamowicie niezmotywowani. Pod wieloma względami jest to wspaniałe, gdy tacy ludzie zmieniają się pod tymi względami w stosunkowo krótkim czasie.

3) W obecnej erze nie ma bezwarunkowego dochodu podstawowego. Ale lepszą alternatywą są dochody dla osób, które z jakiegokolwiek powodu nie mogą pracować lub są zbyt stare, by pracować. Istnieje ich więcej niż wystarczająco w różnych formach i oznaczeniach. Nie są to ogólne standardowe kwoty dla wszystkich, ale istnieje całe funkcjonalne zróżnicowanie według grup docelowych i funkcji. Minimalne zróżnicowanie dochodów jest niezwykle dobre. Tyle tylko, że minimalny dochód powinien być wystarczający przynajmniej na podstawowe potrzeby. Tak naprawdę nie wiem, czy i w jakim stopniu należy w tym celu zmienić istniejące świadczenia, ale zależy to całkowicie od tego, jaka polityka pieniężna będzie prowadzona w ramach EMS. Pewne jest to, że dzięki EMS, z finansowego punktu widzenia, każdy może uzyskać wystarczający, a nawet więcej niż wystarczający dochód. Pytanie jednak brzmi: ile to wystarczająco dużo, a ile to (być może) za dużo.

Tak więc, z powyższych powodów, wprowadzenie bezwarunkowego dochodu podstawowego jest a) niewskazane i b) skrajnie nielogiczne i negatywne. Tak więc dyskusje na ten temat i uwagę, jaką przyciąga ta propozycja, można od teraz całkowicie zignorować. Każda minuta poświęcona tej propozycji to czas stracony. To samo, nawiasem mówiąc, dotyczy również teorii bankowości opartej na pełnej rezerwie. Bankowość z pełną rezerwą również nie jest wskazana. Dlaczego tak jest, wyjaśnię dalej. Pytanie o to, ile wystarczy, jest również ściśle związane z pytaniem, które otrzymałem od kolegi. Mianowicie pytanie "jak wyobrażasz sobie gospodarkę w przyszłości". Kiedy zadano mi to pytanie, odpowiedziałem, że siła robocza zasadniczo po prostu spadnie w przyszłości. Powiedziałem tak, ponieważ mój ESW pozwala na dalsze oddzielenie pracy od dochodu. Jednak to oddzielenie ma w szczególności na celu umożliwienie uzupełnienia dochodu w razie potrzeby, niezależnie od tego, ile pracy jest wykonywane, ale także niezależnie od tego, ile pracy można wykonać w społeczeństwie w przyszłości. W końcu mamy do czynienia ze szczególnie zróżnicowanym składem osób o niezwykle szerokim lub mniej szerokim pochodzeniu i możliwościach. Wszystkie te osoby powinny otrzymać i zachować jak najwięcej możliwości zaspokajania własnych potrzeb, a tym samym pracować dla nich, jeśli mogą i chcą. Chociaż do pewnego stopnia ta chęć nie powinna i nie może być całkowicie określona przez same jednostki. Jeśli zbiorowo potrzebne są pewne dobra i usługi, a jednostka może w zasadzie częściowo przyczynić się do produkcji tych dóbr, to nie powinno być sprawą oczywistą, że ta osoba po prostu otrzymuje wystarczający dochód, jeśli na przykład jest zbyt leniwa, aby pracować, ale społeczeństwo wymaga w pewnym stopniu, aby również przyczyniła się do pracy.

Towary i usługi a usługi finansowe

Usługi finansowe, ale bardziej inwestycje. Są częściowo zabawką lepiej zarabiających, ale także nieco mniej zamożnych inwestorów. W ciągu ostatnich dziesięcioleci z tej zabawy zaczęło korzystać coraz więcej osób, a w świat inwestycji zaangażowanych jest coraz więcej dużych sum pieniędzy. Inwestowanie wymaga więc coraz większej ilości pieniędzy. Pieniędzy, które następnie nie mogą lub nie będą wykorzystywane w gospodarce podstawowej. A więc nie do produkcji towarów lub usług. W niektórych przypadkach usługi finansowe gwarantują nawet większe zyski niż inwestycje w sektorze pierwotnym.

Jeśli chodzi o inflację, jest wiele do powiedzenia. Zaczynając od bajki, która jest głoszona i w którą wierzy się wszędzie, a mianowicie, że jeśli podaż pieniądza M1 wzrośnie, to doprowadzi to do zmniejszenia wartości pieniądza. Jednak wcale nie musi tak być, a w wielu przypadkach wcale tak nie będzie. W końcu, jeśli M1 rośnie, może temu towarzyszyć mniej więcej stała produkcja i ceny. Lub nawet niższe ceny lub obniżone ceny. Nie doprowadzi to wówczas do inflacji. To, co faktycznie wydarzy się w społeczeństwie, nie zależy tylko od tego, ile M1 jest w społeczeństwie. Ale także od wielu innych czynników w gospodarce. W obecnej erze istnieje dość ogólna nadwyżka mocy produkcyjnych i więcej niż wystarczająca ilość zasobów ludzkich. Te zasoby ludzkie częściowo determinują cenę produktów, ale także określają stronę przychodów, ponieważ te zasoby ludzkie są lub stają się klientami niektórych towarów lub usług. Przy wyższej produkcji firmy mogą osiągać większe zyski niż w obecnej erze, a zatem nie będą musiały podnosić cen, jeśli ich produkcja lub produkcja może wzrosnąć. A jeśli podatek VAT zostanie również zniesiony, w całości lub w części, firmy i organizacje będą mogły osiągać większe zyski nawet przy stałych cenach. Może to być również wykorzystane do obniżenia cen lub wchłonięcia niektórych lub wszystkich konsekwencji podniesienia płacy minimalnej.

Inflacja jest zjawiskiem, a nie teorią. Chociaż oczywiście istnieją teorie na temat inflacji. Ale sama inflacja jest zjawiskiem. Zjawisko to występuje lub nie w określonym kontekście. Kontekst ten zmienia się w większym lub mniejszym stopniu, gdy zmienia się treść i właściwości samego systemu monetarnego. Na przykład samo porzucenie standardu złota może mieć duży wpływ na to, czy i w jaki sposób inflacja może i będzie występować. Lub nie. Ale przede wszystkim wpływ na to ma również wiele wydarzeń z ostatnich dziesięcioleci. Obecnie mamy do czynienia z dużą nadwyżką mocy produkcyjnych. Więcej pieniędzy w gospodarce, jeśli wpłynie korzystnie na wydatki, doprowadzi jedynie do zwiększenia dochodów. Większy dochód nie spowoduje konieczności podniesienia cen, więc pieniądze również nie staną się mniej warte. Inflacja, możliwość jej wystąpienia, ale także wpływ, jaki może mieć i będzie mieć na naszą gospodarkę, jest dziś znacznie inna niż w przeszłości z wielu powodów. A po wprowadzeniu mojego EMS wszystko będzie wyglądało zupełnie inaczej. W każdym razie, jeśli pojawi się inflacja, będzie można nią zarządzać. Może być kontrolowana, i to głównie przez rząd lub rządy. Jest to tylko kwestia tego, w jakim stopniu rząd lub rządy chcą to zrobić i w jakim stopniu mają wystarczające zrozumienie sytuacji, aby zrobić to we właściwy sposób. Ale jeśli działania są podejmowane we właściwy sposób, każda inflacja, która staje się zbyt szkodliwa, może zostać rozwiązana.

Jeśli chodzi o inflację, ważna jest nie tylko podaż i popyt na określone towary i usługi, ale także dochód z pracy i potencjał siły roboczej. Podczas wielkiej recesji około 1930 r. wielu zadłużonych rolników produkowało więcej, myśląc, że mogą to wykorzystać do spłaty długów. Nie sprawdziło się to, ponieważ ceny spadły lub po prostu nie było już na nie popytu.

Obecnie mamy zadłużone rządy, firmy i ludzi. Firmy nie produkują więcej, ponieważ wiedzą, że jeśli to zrobią, będą miały większy dług. Chyba że popyt wzrośnie. Produkują więc więcej tylko wtedy, gdy będzie na to popyt. Jednak w ostatnich dziesięcioleciach, głównie ze względu na wzrost technologii i wydajności pracy, podaż jest coraz większa. Ludzie mogą produkować tyle samo lub więcej przy mniejszym lub większym nakładzie pracy. W przyszłości będzie się to jeszcze bardziej zwiększać, częściowo ze względu na wydajność pracy, zrównoważony rozwój i rolę Internetu.

Obecnie społeczna odpowiedzialność biznesu jest trendem. Osobiście wolałbym, aby ta społeczna odpowiedzialność biznesu przekształciła się w społecznie pożądane organizowanie (MGO). W którym każda organizacja staje się bardziej społeczna, ale w którym dostępne są również dodatkowe organizacje i udogodnienia, aby odpowiednio ją wspierać i jeszcze bardziej rozwijać. Po wprowadzeniu SZŚ można również utworzyć dobrą organizację wspierającą. Aby promować społecznie pożądane organizowanie się. A także nadać mu więcej treści. Oprócz uczynienia istniejących organizacji bardziej społecznymi, myślę w szczególności o większym wsparciu dla ludzi i organizacji. Nie tylko opieka nad dziećmi, opieka nad osobami starszymi i sprzątanie, ale także inne działania, które są lub mogą być przydatne dla społeczeństwa, organizacji, rodzin lub jednostek, mogą być dalej tworzone i organizowane.

18. Kryzys gospodarczy i jego wpływ na różne grupy wiekowe w społeczeństwie

Wiele osób, a w każdym razie politycy, wciąż wydają się być zbyt mało świadomi tego, że kryzys finansowy i gospodarczy, w którym znajdujemy się obecnie - w 2013 r. - dotyczy zupełnie innej sytuacji dla Holandii i jej mieszkańców niż dla innych krajów. Wynika to z szeregu cech naszej gospodarki, pochodzenia ludności i mieszkańców, a także specyficznej polityki (a)społecznej i gospodarczej prowadzonej obecnie w Holandii.

Z grubsza rzecz biorąc, w tej części książki chcę rozróżnić różne grupy wiekowe, które są dość szeroko ukonstytuowane. Mianowicie

- Młodzież i młodzi dorośli, zwłaszcza mieszkańcy w wieku od 18 do 45 lat, w przybliżeniu

- Osoby w wieku od 45 do 65 lat

- Osoby w wieku 65 plus / Emerytura +, ale raczej osoby, które już przeszły na emeryturę lub mogą to zrobić w stosunkowo krótkim czasie.

Minister Asscher przedstawił we wrześniu 2013 r. badanie, z którego wynika, że zwłaszcza osoby powyżej 65. roku życia w Holandii mają najwięcej aktywów lub przynajmniej są najmniej narażone na ubóstwo. Ta obserwacja wydaje mi się słuszna, ale w szczególności należy zrozumieć, jak wygląda sytuacja z pozostałymi dwiema grupami i dlaczego tak jest w dzisiejszych czasach i społeczeństwie.

W związku z tym chciałbym rozważyć, jakie kwestie dotyczą różnych grup ludności i jak wyglądają one w mojej opinii. Moim zdaniem tylko osoby w wieku powyżej 65 lat znajdują się obecnie w akceptowalnej sytuacji (choć w przyszłości może ona również ulec pogorszeniu), podczas gdy młodzi ludzie, młodzi dorośli i osoby w wieku od 45 do 65 lat generalnie nie są w najlepszej kondycji. Ponownie można dokonać rozróżnienia między osobami o wysokich i niskich dochodach, grupami o niskich i wysokich dochodach. Skupiam się jednak na osobach o niskich dochodach i grupach o niskich dochodach. W końcu oni również muszą

być w stanie przetrwać w dłuższej perspektywie, a przy obecnej polityce rządu i bez wprowadzenia EMS absolutnie tak się nie stanie. W takim przypadku Holandia i cała UE staną w obliczu poważnej katastrofy społecznej i finansowej, która prawdopodobnie stanie się rzeczywistością szybciej, niż politycy są obecnie skłonni zrozumieć lub przyznać.

Kwestią, która istniała już przed kryzysem, ale która jest nadal aktualna, jest fakt, że coraz więcej oczekuje się od młodych ludzi i młodych dorosłych. Oznacza to również, że jednostki zazwyczaj kontynuują naukę dłużej i zaczynają pracę na poważnie w późniejszym wieku. Prowadzi to z jednej strony do mniejszych dochodów w młodszym wieku, a z drugiej do dodatkowych, a tym samym wyższych kosztów w późniejszym wieku ze względu na koszty studiów lub pożyczek, które mogą, ale nie muszą być stopniowo spłacane. Zasadniczo jest to możliwe, ale wszystkie te osoby powinny mieć również możliwość i szansę na spłatę swoich pożyczek poprzez lepiej płatną pracę, a tym samym wyższy dochód niż minimalny lub umiarkowany.

Niestety, obecnie coraz częściej widzimy, że młodzi ludzie muszą zaciągać coraz wyższe długi, aby zdobyć wykształcenie, którego faktycznie wymagają pracodawcy. Przynajmniej na pewnym poziomie wykształcenia. Następnie jednak, nawet wśród tych grup wyższego wykształcenia, w wielu sektorach i dziedzinach podaż jest znacznie większa niż popyt. Prowadzi to do tego, że coraz więcej osób w społeczeństwie ma coraz większe trudności ze spłatą swoich długów zaciągniętych na pracę, ponieważ nie mogą nawet, lub wydaje się to bardzo trudne, faktycznie dostać tej pracy, dla której zaciągnięcie tych długów było uzasadnione.

Osoby w wieku 65+ na ogół nie miały takich problemów. Poszli i w większości byli w stanie pracować w młodym wieku. Zarabiali więc w młodszym wieku. Ponadto wielu z nich nie zaciągnęło wysokich długów związanych ze studiami. Co więcej, na ogół zaczęli zarabiać stopniowo więcej niż płaca minimalna. Mogli też korzystać z wielu przywilejów, które w przeszłości otrzymywali od swoich pracodawców pracownicy zatrudnieni na stałe.

Wydaje się, że te czasy minęły już na dobre. Czasy, w których pracownicy byli zazwyczaj zatrudniani przez tego samego pracodawcę przez bardzo długi czas lub nawet przez całe życie zawodowe. A co za tym idzie, otrzymywali większe wynagrodzenie na przestrzeni lat, a także różne dodatki, takie jak dodatki do zysku (które wydają się być wyższe w przeszłości niż obecnie), dodatki za 13. miesiąc i tym podobne.

Podsumowując, 65-latkowie i starsi z tej epoki, ludzie, którzy od jakiegoś czasu są na wcześniejszej emeryturze, rencie lub w okresie przedemerytalnym, mają dodatkową przewagę finansową w porównaniu z obecnym pokoleniem kryzysowym. I mówię tu wyłącznie o zarobkach, nie wspominając nawet o przyzwoitym wzroście wartości domów w ciągu ostatnich kilku dekad. Te ceny domów obecnie spadają, ale nadal znacznie przewyższają to, co większość osób w wieku 65 i 65+ musiała zapłacić za swoje domy lub kredyty hipoteczne. Byli oni również w stanie uzyskać te kredyty hipoteczne lepiej niż dzisiejsi młodzi ludzie w dzisiejszym wieku.

Jeśli o mnie chodzi, wszyscy dzisiejsi 18-45-latkowie należą w mniejszym lub większym stopniu do pokolenia kryzysu. I wielu z nich, w mniejszym lub większym stopniu, ma pewne zaległości finansowe do nadrobienia. Opowiadam się również za tym, aby ich zaległości finansowe zostały spłacone w jak największym stopniu, najlepiej dość szybko po wprowadzeniu mojego systemu EMS. Jednym ze sposobów na to jest ewentualny zwrot, w mniejszym lub większym stopniu, pożyczek zaciągniętych w przeszłości na studia. Ale dodatkowo, poprzez naprawianie luk emerytalnych i przywracanie emerytur oraz utrzymywanie emerytur w standardzie na przyszłość. Ponadto sam jestem zdecydowanym zwolennikiem praktycznie bezpłatnej lub nawet bezpłatnej formy zapobiegania chorobom i zdrowiu oraz powrotu do zdrowia. Można by wtedy pomyśleć o znacznym wkładzie rządu w ubezpieczenie zdrowotne lub - w bardziej idealnej sytuacji - o całkowitym przejęciu wszystkich kosztów zapobiegania chorobom i zdrowiu oraz powrotu do zdrowia przez rząd, a być może także przez firmy i inne organizacje.

Wreszcie, co nie mniej ważne, dla osób w wieku od 18 do 45 lat ważne jest, aby wszystkie te grupy wiekowe odzyskały znacznie więcej możliwości zakupu, a także pozwolić sobie na własne domy. Obecnie rygorystyczne wymagania dotyczące uzyskania kredytu hipotecznego i ogólnie niska kwota przyznawanego

kredytu będą musiały zostać uwzględnione i rozszerzone. Możliwe jest również większe wsparcie finansowe ze strony rządu na zakup przynajmniej pierwszego domu. Bardzo dobrym krokiem naprzód byłoby również obniżenie cen gruntów.

19. Podmioty relacyjne dzisiejszej gospodarki w świetle

Oczywiście nasza gospodarka nie składa się z osób, organizacji i procesów, które są od siebie niezależne. Składa się ona ze współzależnych podmiotów (procesów, produktów, usług, osób, organizacji i rządów), które są ze sobą powiązane i wzajemnie na siebie wpływają. Jest to zależność wielokrotna, a nie pojedyncza.

Jeśli chodzi o dystrybucję pracy, warto zauważyć, że praca jest oczywiście dochodem. Zwłaszcza w dzisiejszym społeczeństwie i przy obecnym systemie monetarnym, w którym związek między dochodem a pracą jest bardzo silny. W obecnym systemie monetarnym prawie niemożliwe jest wygenerowanie (wystarczającego) dochodu bez wystarczającej ilości pracy. Ostatnie kilka dekad oznaczało, że mniej pracy było i jest rozdzielane między większą liczbę osób. Prowadzi to do zmniejszenia dochodów tych pracowników, przy czym w szczególności niższe dochody popadają w kłopoty. Tym bardziej ze względu na równe, ale głównie rosnące wydatki. To, wraz z zaostrzonymi w ostatnich latach wymogami dotyczącymi kredytów hipotecznych, prowadzi do zmniejszenia liczby udzielanych kredytów hipotecznych. Mniej kredytów hipotecznych oznacza mniejsze zadłużenie, ale co ważniejsze, mniej pieniędzy jest tworzonych, a tym samym mniej pieniędzy staje się dostępnych w społeczeństwie do generowania dochodu. Dochodu, który jest niezbędny do utrzymania pracy i zatrudnienia.

Nasz obecny system pieniężny jest negatywnym systemem pieniężnym. Z drugiej strony, system pieniężny EMS jest pozytywnym systemem pieniężnym. Ten bardziej pozytywny system pieniężny również lepiej pasuje do naszych czasów, ponieważ może i pomoże obniżyć hierarchię i władzę w pracy. Hierarchia i władza w organizacjach mniej pasują do upodmiotowionych i świadomych pracowników naszych czasów, ale niestety nadal są zbyt potrzebne, biorąc pod uwagę nasz negatywny system pieniężny i jego wpływ na społeczne procesy organizacyjne

Związek między pracą a dochodem, który nadal dominuje, może i będzie mógł zostać znacznie bardziej rozluźniony w systemie EMS. Jest to również bardzo potrzebne ze względu na starzenie się społeczeństwa, ale także biorąc pod

uwagę fakt, że państwowy wiek emerytalny powinien i może zostać obniżony zamiast obecnego trendu i rzeczywistości podnoszenia państwowego wieku emerytalnego. Praca nie służy generowaniu dochodu, ale zaspokajaniu potrzeb. Jeśli te potrzeby nie istnieją lub maleją (jak ma to miejsce obecnie, gdy wiele potrzeb jest zaspokajanych przez Internet i cyfrowe zabawki), to oczywiście będzie można pracować mniej.

Nasze społeczeństwo coraz bardziej potrzebuje transformacji od kapitalizmu finansowego (obecnego systemu monetarnego) do kapitalizmu społecznego (wspieranego i kierowanego przez system EMS).

Jednak oczywiście pojawia się również pytanie, ile dodatkowego kapitału finansowego może i powinno być. Zbyt duża ilość może również powodować problemy, jeśli jest tworzona i dystrybuowana w niewłaściwy sposób. Podczas gdy kapitał finansowy sprawia, że wiele rzeczy społecznych staje się niemożliwych, kapitał finansowy pełni i będzie pełnił również funkcję relacyjną. I nie tylko zbyt mało, ale także zbyt dużo kapitału finansowego może powodować problemy społeczne.

Dzieje się tak zwłaszcza wtedy, gdy powstaje zbyt duża dysproporcja między władzą różnych podmiotów na świecie lub w społeczeństwie. Pieniądze to także władza i ta władza nie powinna być zbyt duża w rękach niektórych osób lub jednostek.

Pieniądze są obecnie pozyskiwane głównie poprzez sprzedaż towarów lub usług. Pytanie brzmi teraz, co się stanie, gdy pieniędzy będzie tak dużo, że towary i usługi nie będą już musiały być sprzedawane, aby zarabiać pieniądze. Lub jeśli niektóre lub większość towarów lub usług nie musi być już sprzedawana w celu zarabiania pieniędzy. W takim przypadku ludzie będą naturalnie trzymać te towary i usługi dłużej, jeśli będą ich potrzebować. Być może wtedy potrzeby również wzrosną, ponieważ ludzie będą mieli więcej możliwości, aby zacząć zaspokajać więcej potrzeb. Niekoniecznie jest to najlepsza sytuacja pod względem zrównoważonego rozwoju. Jednak rząd może oczywiście zacząć tym zarządzać, jeśli okaże się to konieczne w przyszłości. Poprzez prawa i regulacje.

Nawet przy nieskończonej ilości dostępnych pieniędzy powinno i mogłoby to być możliwe, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Ogólnie rzecz biorąc, towary i usługi mogą być produkowane tylko wtedy, gdy dostępna jest wystarczająca ilość siły roboczej. Jeśli płace minimalne zostaną wystarczająco podniesione, a podatki i tym podobne zostaną odpowiednio obniżone, wówczas będzie tyle samo lub mniej dostępnej siły roboczej do produkcji tych samych towarów i usług, co obecnie. Jeśli dodatkowo pożądane usługi (takie jak więcej lepszych usług dla osób starszych) są również bezpośrednio lub pośrednio regulowane i opłacane przez rząd, może być jeszcze mniej pracowników dostępnych dla obecnych towarów i usług. Tak więc, w przeciwieństwie do większej ilości pieniędzy na zakup tych usług i towarów, może być stosunkowo mniej pracowników, którzy mogą produkować te same towary i usługi. Co więcej, w dzisiejszych czasach coraz więcej osób może spędzać czas i zaspokajać swoje potrzeby częściowo za pomocą środków cyfrowych, które wymagają niewielkiej produkcji, a także zużywają niewiele zasobów. I oczywiście w dzisiejszych czasach istnieje recykling i tym podobne rzeczy. Ponadto nauka może i będzie w stanie poczynić wiele dobrych kroków w kierunku znacznie bardziej zrównoważonego społeczeństwa i gospodarki w przyszłości. Ostatecznie więc więcej pieniędzy i lepiej zarządzana gospodarka z tego wynikająca również przyniesie korzyści bardziej zrównoważonemu społeczeństwu. Nawet jeśli istnieje (prawie) nieograniczone źródło pieniędzy i dochodów.

Kiedy towary i usługi nie muszą już być sprzedawane, aby zarabiać pieniądze. Praca również nie musi już być wykonywana w celu zarabiania pieniędzy. Towary i usługi byłyby wtedy produkowane tylko lub głównie dlatego, że są naprawdę potrzebne lub istnieje na nie rzeczywiste zapotrzebowanie, a praca byłaby wykonywana głównie dlatego, że ludzie czerpią z niej przyjemność lub przynajmniej odczuwają potrzebę pracy. Jest to jednak oczywiście sytuacja, która nie będzie możliwa do osiągnięcia przynajmniej w dającej się przewidzieć przyszłości. I wcale nie musi tak być. Nie ma nic złego w konieczności robienia czegoś w celu zarobienia pieniędzy. Niezależnie od tego, czy jest to wykonywanie pracy w celu wyprodukowania czegoś, czy sprzedaży czegoś. Ale oczywiście w wielu przypadkach lepiej będzie, jeśli pieniądze będą odgrywać mniej znaczącą rolę niż obecnie. Jeśli ludzie, którzy nie mogą pracować z tego czy innego powodu, nadal mają i uzyskują wystarczające dochody, a pracownicy, którzy pracują, również uzyskują przynajmniej wystarczające dochody na dobre

życie. Niestety, obecnie tak nie jest i może to zostać zrealizowane, gdy tylko mój EMS stanie się rzeczywistością.

20. Kiedy gospodarka działa dobrze?

Kiedy gospodarka działa dobrze? Prawidłowa odpowiedź brzmi oczywiście: nigdy. Dzieje się tak dlatego, że gospodarka nigdy nie działa, ponieważ nie ma nóg.

Interesujące jest jednak pytanie, kiedy gospodarka funkcjonuje dobrze. I czy tak jest obecnie.

Innymi słowy, czy gospodarka funkcjonuje dobrze, jeśli część jej mieszkańców i coraz większa grupa mieszkańców nie może nawet lub ledwo wiąże koniec z końcem, podczas gdy grupa ta nadal należy do grupy mieszkańców, którzy nadal mogą pracować. Jednak ta konkretna grupa mieszkańców w większości pracuje tymczasowo, bez żadnych perspektyw na stałą pracę. Dzieje się tak zwłaszcza dlatego, że większość pracy dla tych grup pracowników została w większości zastąpiona pracą agencyjną. Ta tymczasowa praca jest zazwyczaj dobrze opłacana przez firmy, które z niej korzystają, ale ponieważ agencje pracy również zatrzymują sporą część tych pieniędzy, niewiele pozostaje dla pracowników tymczasowych. Dodatkowo nie otrzymują oni trzynastki ani innych lepszych świadczeń dodatkowych. Ze względu na niskie wynagrodzenie, ich emerytury są również wypłacane w mniejszej wysokości, a tym samym naliczane.

Czy gospodarka funkcjonuje dobrze, jeśli cała gospodarka koncentruje się głównie na produkcji i produktach, a w znacznie mniejszym stopniu na ludziach i gospodarce bardziej zorientowanej na ludzi? Czy wystarczy, że firmy działają dobrze lub wystarczająco, podczas gdy pewna grupa ludzi w społeczeństwie ma coraz większe trudności?

Czy jest to dopuszczalne, logiczne lub pożądane, jeśli niektóre osoby w społeczeństwie muszą gromadzić długi, ponieważ ich dochody są zbyt niskie, i nadal muszą zaciągać te długi pomimo cięć w pierwszej potrzebie? Aby nadal płacić za te artykuły pierwszej potrzeby (żywność, odzież, schronienie, ubezpieczenie, wodę i światło, jeśli w ogóle)? Czy jest to w ogóle logiczne lub

pożądane, jeśli niektóre osoby, partie lub grupy muszą zaciągać pożyczki na zaspokojenie pierwszej potrzeby? A może powinniśmy mieć gospodarkę, w której pierwsze potrzeby życiowe mogą być naprawdę zagwarantowane i zawsze opłacane przez wszystkich, niezależnie od tego, czy ktoś pracuje, czy nie, a długi naprawdę muszą być zaciągane tylko na bardziej luksusowe potrzeby lub budowanie firm i tym podobne?

Osobiście uważam, że możemy rozszerzyć wymagania dobrze zarządzanej gospodarki, a następnie wymagania te muszą zostać spełnione. W ramach obecnego systemu monetarnego nie można tego zrobić, ale jeśli i kiedy mój EMS zostanie wprowadzony, MOŻNA to zrobić. W związku z tym ważne jest, aby wskazać, kiedy gospodarka działa dobrze i co jest do tego wymagane. Jest to jednak subiektywne, a ponadto niewiele osób widzi jeszcze, co jest możliwe z moim EMS i w jego ramach. Dlatego tutaj wskazuję, co moim zdaniem jest co najmniej konieczne, aby gospodarka działała dobrze i co jest do tego wymagane. Mam nadzieję, że wszystko to zostanie spełnione w jak największym stopniu, jeśli i kiedy mój EMS zostanie wdrożony.

21. Co jest potrzebne dla dobrze zarządzanej gospodarki i będzie mogło zostać zrealizowane po urzeczywistnieniu EMS.

W każdym razie to, co jest potrzebne dla dobrze funkcjonującej gospodarki, to zapewnienie, że jeśli chodzi o jednostki i rodziny, wszystkie dochody są naprawdę wystarczająco wysokie, aby móc normalnie i przez cały czas płacić za wszystkie podstawowe potrzeby, ale także być w stanie spłacić długi, a także zbudować rezerwę. Jeśli chodzi o rezerwy na później, zawsze musi być możliwe wystarczające gromadzenie/wypłacanie emerytur lub stworzenie sytuacji, w której naprawdę każdy otrzyma odpowiednią emeryturę po przejściu na emeryturę. W związku z tym wiek emerytalny nie powinien przekraczać 60 lat, a jeśli pozwala na to ilość pracy i dostępnych pracowników, pożądane jest nawet obniżenie wieku emerytalnego do 55 lub nawet 50 lat. Osobiście jestem zwolennikiem ustalenia wieku emerytalnego na jak najniższym poziomie, a ponadto po prostu umożliwienia ludziom dłuższej pracy tam, gdzie jest to możliwe i pożądane.

Co do pożyczek i długów. Przynajmniej nie powinny być zaciągane na artykuły pierwszej potrzeby, ale także na rozsądny poziom edukacji. Uważam, że pożyczki nie powinny być zaciągane na studia HBO lub uniwersyteckie i że przynajmniej finansowo powinny one być dostępne dla wszystkich. Ale także, że wszystkie lub większość kosztów związanych z takimi studiami powinien i mógłby pokryć rząd. Tak więc niewiele lub nic nie trzeba pożyczać na te badania. Przy czym, być może, część kosztów powinna być odzyskiwana od osób, które - poprzez lub dzięki tym badaniom - zarabiają później tak wysokie pensje, że mogą z łatwością spłacić koszty tych badań.

Osoba fizyczna, która ubiega się o patent na określony produkt lub usługę, nie powinna płacić nic za uzyskanie patentu i jego utrzymanie, jeśli i tak długo, jak nie ma rzeczywistego dochodu z patentu i wystarczającego na pokrycie kosztów jego uzyskania i utrzymania. Tak więc, jeśli o mnie chodzi, trzeba będzie wprowadzić zupełnie inny system patentów. Być może po osiągnięciu wystarczającego dochodu lub gdy tylko udane patenty będą musiały płacić określony procent dochodu rocznie zamiast obecnych kosztów nabycia i utrzymania. Ale tak naprawdę myślę, że byłoby znacznie lepiej, gdyby z

patentami nie wiązały się prawie żadne koszty, że koszty utrzymania patentów powinny zostać po prostu zniesione. I że wtedy tylko stosunkowo niewielka kwota (niższa niż obecne koszty nabycia!) musi być zapłacona tylko za nabycie patentu, tak aby istniał próg ubiegania się o patenty i że jest to naprawdę robione tylko z poważnego punktu widzenia. Można to zrobić po prostu po wprowadzeniu EMS. A to znacznie ułatwi opatentowanie czegoś, a także będzie musiało kosztować stosunkowo niewiele, o ile patent nie przyniesie żadnych korzyści.

Jeśli jest więcej dostępnej siły roboczej niż jest to wymagane, nie powinno być tak, że ci, którzy nie pracują, również nie mają dochodów lub mają zbyt niskie dochody, aby zaspokoić niezbędne potrzeby życiowe. Co więcej, naprawdę każdy w społeczeństwie powinien przez cały czas mieć wystarczające rezerwy i być w stanie kupić własny dom, który spełnia wspólne standardy, a także przez cały czas być w stanie spłacać obciążenia finansowe, które to powoduje. W rzeczywistości banki powinny być w stanie zapewnić każdemu kredyt hipoteczny wystarczający do zakupu i utrzymania wspólnego i rozsądnego domu.

Co więcej, ja również uważam, że dobrze zarządzana gospodarka powinna mieć charakter społeczny. Można i należy to robić na różne sposoby, ale jeśli chodzi o siłę roboczą i pracę, ważne jest, aby ludzie mogli oczywiście przestać pracować w pewnym momencie swojego życia. Obecnie wiek emerytalny jest dość wysoki, głównie z powodów finansowych. Ze społecznego i faktycznego punktu widzenia wiek emerytalny mógłby zostać obniżony, ponieważ jest wielu młodych ludzi, którzy mogą zastąpić osoby starsze. Z finansowego punktu widzenia obniżenie wieku emerytalnego nie jest jeszcze możliwe w ramach obecnego systemu monetarnego. Jeśli i kiedy mój Doskonały System Monetarny zostanie wprowadzony, obniżenie wieku emerytalnego będzie możliwe. I to będzie musiało być wtedy zrealizowane. Co więcej, od tego czasu świadczenia emerytalne mogą być również zwiększane finansowo. Możliwe będzie również finansowanie składek emerytalnych w większym stopniu przez rząd, a w mniejszym przez obywateli. Możliwe jest nawet, że naprawdę wszystkie wydatki na emerytury i świadczenia emerytalne będą w całości pokrywane przez państwo. A emerytury otrzymałyby zupełnie inną, lepszą formę i być może denominację. Jak to wszystko będzie wyglądać, nie mogę jeszcze opisać w tej książce, ale jestem przekonany, że coś pięknego pojawi się tutaj, gdy tylko mój EMS będzie na miejscu.

22. Cel doskonałego systemu monetarnego

Żyjemy obecnie w dziwnych czasach, które są trudne, ale interesujące. Trudne, jeśli chodzi o obecną sytuację, i interesujące ze względu na obecną i przyszłą sytuację. Interesujące jest zatem uczenie się i rozwój jednostek w całkowicie nielogicznej i zakłóconej gospodarce, a tym samym społeczeństwie.

Wraz z i po wprowadzeniu EMS, nasze czasy i społeczeństwo nie będą już trudne, ale pozostaną interesujące. Ta interesująca treść będzie miała inną treść, która, miejmy nadzieję, stanie się w dużej mierze jasna po przeczytaniu pozostałej części tej książki. W szczególności, interesująca treść będzie polegać na bezprecedensowych możliwościach, jakie SZŚ zaoferują w zakresie odmiennego projektowania gospodarki, organizacji, społeczeństwa oraz życia osobistego i rozwoju.

Celem EMS jest stworzenie systemu monetarnego i gospodarki, w ramach których jednostki mają więcej wolności. Ale wolność ta nie powinna i nie może być pozbawiona pewnych zobowiązań. Jednostki nadal będą miały społeczny obowiązek przyczyniania się do rozwoju społeczeństwa tam, gdzie jest to możliwe i konieczne. Można to zrobić na wiele sposobów. Intelektualiści i badacze, na przykład, będą mieli, miejmy nadzieję, znacznie większą swobodę w organizowaniu swojego czasu, a w badaniach będą mieli znacznie większy dostęp do wszelkiej pomocy i narzędzi potrzebnych do prowadzenia tych badań w najlepszy możliwy sposób.

Kolejnym celem EMS jest przywrócenie logiki naszemu systemowi finansowemu i monetarnemu, a tym samym całemu społeczeństwu.

Ważny jest również cel EMS, jakim jest uczynienie społeczeństwa bardziej zrównoważonym. Obejmuje to wyeliminowanie potrzeby produkcji w celu zapewnienia dochodu. Po wdrożeniu EMS w przyszłości potrzeba produkcji będzie znacznie mniejsza. Dalsze wydłużenie żywotności produktów i ich ulepszanie. Wraz z być może sprytnymi sposobami na to, by potrzebować mniej

fizycznych przedmiotów w naszym sposobie życia i spędzania wolnego czasu, doprowadzi to, miejmy nadzieję, do zmniejszenia produkcji i konsumpcji.

Dalsze oddzielenie pracy od dochodu, możliwe dzięki (wprowadzeniu) Doskonałego Systemu Walutowego, oferuje bezprecedensowe możliwości. Pozwoli to każdemu mieć wystarczający dochód przez cały czas, podczas gdy dodatkowy dochód nie będzie musiał być potrącany. Ponadto od dodatkowego dochodu i dochodu w ogóle nie trzeba będzie odprowadzać podatku. Ponieważ dzięki EMS, przynajmniej pod względem finansowym, podatki nie są już potrzebne. W końcu nawet bez żadnych dochodów podatkowych rządy mogą po prostu pokryć wszystkie swoje wydatki.

Jako taki, Doskonały System Monetarny jest faktycznym systemem wzrostu, w którym ekonomia i organizacja nie będą już finansowo grą o sumie zerowej.

A potem dochodzimy do głównego celu EMS, jakim jest zapobieganie katastrofie finansowej i społecznej w naszym społeczeństwie. Katastrofa ta już trwa, i to od kilku lat, jeszcze zanim kryzys finansowy stał się oficjalny. Jednak sytuacja finansowa wielu ludzi pogorszyła się od 2008 roku. Obecnie coraz więcej osób ma trudności z finansowym związaniem końca z końcem. W kolejnych latach sytuacja będzie się jednak tylko pogarszać. Chyba że, i jest to naprawdę jedyny sposób, aby zapobiec i rozwiązać tę dalekosiężną katastrofę finansową i społeczną, wprowadzony zostanie Doskonały System Monetarny.

23. Podniesienie płacy minimalnej w Holandii w ramach EMS

Jednym z punktów dyskusji, który moim zdaniem zarówno w obecnych czasach, jak i w szczególności w ramach EMS, nie powinien być punktem dyskusji, ale po prostu powinien zostać zrealizowany, jest wzrost płacy minimalnej w Holandii.

Obecnie płaca minimalna wynosi około 9 euro brutto. Obejmuje to płatności emerytalne, podatek dochodowy, zasiłek chorobowy i tym podobne. Jest to bardzo niska kwota dochodu na godzinę, ale także, jeśli ta płaca minimalna jest wypłacana, bardzo niewiele jest odkładane dla danego pracownika na później, na jego emeryturę. Dlatego też dochód dla rządu w postaci podatku dochodowego jest niższy, jeśli płaca jest faktycznie zbliżona lub równa płacy minimalnej.

Jeśli następnie weźmiemy pod uwagę, że agencje pracy zazwyczaj pobierają i otrzymują około 25 euro za godzinę za pracowników tymczasowych, których zatrudniają w firmach produkcyjnych lub dystrybucyjnych. I którym sami również zazwyczaj płacą około płacy minimalnej. Czyli około 9 euro za godzinę. Podczas gdy firmy zatrudniające te osoby wydają się mieć do dyspozycji 25 euro za godzinę dla tych samych pracowników. Pytanie brzmi zatem

Dlaczego rząd pozwala agencjom pracy przekazywać pracownikom tymczasowym tak niewiarygodnie mało z tych 25 euro?

Dlaczego nie założyć krajowej agencji pracy, w której pracownicy mogliby zatrudniać pracowników agencyjnych za taką samą kwotę lub nawet nieco niższą niż kwota, którą obecnie płacą innym agencjom pracy. Ale gdzie tym samym pracownikom agencyjnym płaci się co najmniej 15 euro brutto za godzinę. Z marży można wtedy z łatwością opłacić koszty ogólne, a ponadto doprowadzi to do zwiększenia wpływów z podatku dochodowego dla rządu. W istocie doprowadzi to do znacznego wzrostu dochodów państwa. Jednak w ramach EMS dochody te będą mniej potrzebne, więc być może podatek dochodowy również będzie mógł zostać obniżony lub zniesiony. Jednak na początku może on po prostu pozostać na swoim miejscu i być powoli dostosowywany do SZŚ w najbliższej przyszłości.

W każdym razie, nie tylko logiczne i wysoce pożądane, ale także całkiem możliwe jest podniesienie płacy minimalnej do 15 euro za godzinę. W końcu pracodawcy już płacą 25 euro za godzinę na pracownika, w rzeczywistości jest to kwota, którą pracodawcy już płacą w 2012 r. za pracowników tymczasowych i wszystkich tych, którzy otrzymują płacę minimalną. Agencje pracy tymczasowej powinny więc być w stanie działać w oparciu o 10 euro, które pozostały im w marży, co powinno być całkiem możliwe. W przeciwnym razie powinny po prostu zacząć pracować wydajniej, zamiast przekazywać pracownikom tymczasowym absurdalnie niską część swoich dochodów, tak jak robią to obecnie.

Najwyraźniej jednak istnieją lub nadal istnieją argumenty przemawiające za utrzymaniem płacy minimalnej na tak niskim poziomie, jak ma to miejsce w obecnych czasach. Bez wątpienia będą to argumenty finansowe i najwyraźniej rząd obawia się, że niektóre firmy, które rzeczywiście zmagają się teraz z obecną gospodarką, będą miały kłopoty, jeśli płaca minimalna zostanie podniesiona. Nawiasem mówiąc, obawy te są całkiem uzasadnione. Obecny system monetarny i kryzys dochodowy, który jest obecnie faktem, sprawiają, że wielu osobom, ale także firmom, naprawdę trudno jest związać koniec z końcem. I niestety z tego powodu krok w kierunku zwiększenia dochodów, który jest naprawdę bardzo potrzebny, nie może być łatwo podjęty z powodu zależności w społeczeństwie. Właśnie dlatego wprowadzenie systemu EMS jest bardzo potrzebne, ponieważ moja innowacja dla systemu pieniężnego (metoda EMS) umożliwia drastyczne zwiększenie dochodów w szczególności grup o niższych dochodach, ale także dochodów osób uprawnionych do świadczeń. Między innymi poprzez zwiększenie dopłat do czynszów i dopłat do opieki, które mogą, ale nie muszą być w pełni opłacone za pomocą mojej innowacji w zakresie systemu pieniężnego.

Wracając jednak do tematu tej części książki. Tak więc EMS umożliwi również podniesienie płacy minimalnej DOBRZE lub nie znacząco. Można to zrobić poprzez obniżenie przekazów z wynagrodzeń brutto (przekazy na ubezpieczenie społeczne i składki emerytalne oraz podatki dochodowe i tym podobne), ale także poprzez dodanie lub nie przez rząd do godzinowych wynagrodzeń netto. Ale nawet bez tych dodatkowych dodatków do płac netto, płace netto mogą wzrosnąć dzięki SZŚ, ponieważ dzięki wdrożeniu innowacji SZŚ, składki emerytalne i składki na ubezpieczenie społeczne, które są obecnie opłacane z wynagrodzeń brutto, będą w coraz większym stopniu niepotrzebne. W rezultacie różnica między wynagrodzeniem brutto a wynagrodzeniem netto może się

zmniejszyć. Pracownicy będą zatem mogli zatrzymać więcej wynagrodzenia netto. Wraz z innymi reformami monetarnymi w ramach ESW, które mogą i będą również prowadzić do zwiększenia zarobków. Może to obejmować obniżki podatków i składek na ubezpieczenie zdrowotne, ale także inne działania uzupełniające.

24. Doskonały system monetarny i różnica między tym, który już istnieje, a tym, który jest reprezentowany w teorii i nauce

Mój doskonały system monetarny stanie się rzeczywistością, gdy tylko zostanie wprowadzona moja innowacja dla systemu monetarnego. Stanie się tak, jeśli zostanie on wykorzystany do rozwiązania obecnego kryzysu zadłużenia i / lub uzupełnienia obecnego obłąkanego i niekompletnego systemu monetarnego.

Bardzo ważne jest, aby zdać sobie sprawę z tego, że

Moja innowacja dla systemu monetarnego ma na celu uzupełnienie obecnego systemu monetarnego. W celu uczynienia obecnego systemu monetarnego bardziej kompletnym, ale także bardziej elastycznym i otwartym. Znacznie bardziej zgodny z charakterystyką obecnego i przyszłego społeczeństwa.

Moja innowacja dla systemu monetarnego jest nie tylko najbardziej potrzebnym i doskonałym rozwiązaniem kryzysu zadłużenia, ale także kluczem do przejścia w kierunku zrównoważonego systemu monetarnego. Ten zrównoważony system monetarny jest niezbędny, aby przekształcić się w zrównoważone społeczeństwo i uczynić prawdziwy zrównoważony wzrost również zrównoważonym i trwałym. Chociaż nie chcę twierdzić ani gwarantować, że ten zrównoważony wzrost może faktycznie stać się rzeczywistością we wszystkich pożądanych obszarach, najbardziej optymalny zrównoważony wzrost wymaga zrównoważonego systemu monetarnego. Mój doskonały system monetarny jest - przynajmniej dla dzisiejszego społeczeństwa - najbardziej zrównoważonym systemem monetarnym dla naszego społeczeństwa.

Zrównoważone społeczeństwo wymaga zrównoważonej organizacji. W zrównoważonym rozwoju chodzi o ciągłość. Ale ciągłość czego? I dla czego? Jeśli o mnie chodzi, zrównoważony rozwój organizacji powinien przede wszystkim dotyczyć zrównoważonego rozwoju ludzi i społeczeństwa w ogóle. Nie chodzi o zrównoważony rozwój pracowników czy zrównoważony rozwój produktów i organizacji. Chociaż zrównoważony rozwój pracowników, produktów i organizacji może być częścią zrównoważonego rozwoju ludzi i społeczeństwa. Ale zniszczenie pracy, produktów i organizacji również może być częścią

zrównoważonego rozwoju. Holopluralny zrównoważony rozwój. Oparty na phronesis i kierowany praktycyzmem oraz tym, co nazywam "zdrowym rozsądkiem". Ale w tym celu cały nasz system finansowy i monetarny również musi opierać się na holopluralistycznym zrównoważonym rozwoju i ułatwiać go.

Mój doskonały system monetarny umożliwia holopluralny zrównoważony rozwój, ponieważ jest to kompletny, otwarty i elastyczny system monetarny. W którym, między innymi, następujące rzeczy stają się możliwe i rzeczywiste

Kryzys finansowy i gospodarczy może i zostanie rozwiązany przez mój Doskonały System Monetarny

Oddzielenie dochodu od pracy stanie się możliwością i rzeczywistością. Zależność od pracy i pracy w celu generowania dochodu zniknie lub zostanie zmniejszona, ponieważ część dochodu może być wtedy naprawdę wytwarzana / generowana bez potrzeby jakiejkolwiek pracy. Podczas gdy obecnie naprawdę wszystkie zasoby finansowe, a więc także dochód, są wynikiem bezpośredniej lub pośredniej pracy w przeszłości lub obecnie.

Zniesienie niektórych lub wszystkich podatków stanie się możliwe, ponieważ wydatki rządowe nie będą już musiały być finansowane (przez ludność) z podatków. Podczas gdy dochody z podatków są obecnie potrzebne do pokrycia wydatków rządowych, nie będą już potrzebne, jeśli moja innowacja dotycząca pieniądza i systemu monetarnego zostanie wykorzystana do finansowania wydatków rządowych

Ponieważ pojawi się dodatkowa możliwość finansowania wydatków rządowych, ale także dlatego, że nie spowoduje to dodatkowego zadłużenia rządów, rządy mogą finansować znacznie więcej niż obecnie dodatkowych wydatków, które ułatwiają i umożliwiają zrównoważone społeczeństwo. Dodatkowe pieniądze mogą i będą dostępne na naukę oraz na uczynienie organizacji rządowych, organizacji w ogóle i jednostek w społeczeństwie bardziej zrównoważonymi. Przy czym również 1) do 3) ułatwiają i są częścią nowego zrównoważonego społeczeństwa, możliwego dzięki mojej innowacji dla systemu pieniężnego oraz ułatwionego i wspieranego przez mój doskonały system monetarny.

W miarę zmniejszania się zależności między firmami i organizacjami, w wyniku wprowadzenia mojej innowacji i wynikającego z niej Doskonałego Systemu Walutowego, można i będzie wdrażać znacznie bardziej zrównoważone zasady i działania polityczne. Na przykład w dziedzinie alternatywnych źródeł energii.

Jeśli chodzi o te alternatywy energetyczne, można wtedy zacząć stosować, na przykład, bardziej konkretne innowacje, które prowadzą do zmniejszenia zużycia benzyny, ale będą kosztować wiele miejsc pracy. Również inne ulepszenia w społeczeństwie, które kosztują miejsca pracy, mogą być po prostu wprowadzane w szybszym tempie, bez większego wpływu na zaangażowanych pracowników lub społeczeństwo w szczególności. Gwałtowna redukcja zapotrzebowania na benzynę, która pojawia się stosunkowo nagle, bez wątpienia doprowadzi do znacznie mniejszej ilości pracy, a tym samym przychodów dla firmy takiej jak Shell. Ale to nie ma znaczenia, o ile dotknięci pracownicy mają zapewnione dochody, a zależnym firmom można również zaoferować zastąpienie dochodów, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Najprościej rzecz ujmując, moja innowacja systemu pieniężnego polega na faktycznym tworzeniu pieniędzy. Tylko, że to robi ogromną różnicę:

W JAKI SPOSÓB tworzone są dodatkowe pieniądze

Przez WHO tworzone są dodatkowe pieniądze

KIEDY powstaną dodatkowe pieniądze

W jakim celu tworzone są dodatkowe pieniądze?

Pod jakimi WARUNKAMI tworzone są pieniądze

W oparciu o który system finansowy i monetarny tworzone są pieniądze

Wspierane przez sposób myślenia (sensemaking), że pieniądze są tworzone i wykorzystywane.

Wszystkie te aspekty, o ile jest to możliwe, praktyczne i możliwe, są już częścią mojej innowacji dla systemu pieniężnego i mojego doskonałego systemu monetarnego. To, co zostało już wspomniane w mojej książce na amazon/kindle, jeśli chodzi o moją innowację dla systemu monetarnego. Podczas gdy punkty od 1 do 7 są również objęte i zawarte w rozwiązaniu będącym moją innowacją dla systemu pieniężnego. Ponadto moja innowacja dla systemu pieniężnego jest nie tylko rozwiązaniem kryzysu zadłużenia, ale także niezbędnym dodatkiem do naszego systemu pieniężnego prowadzącym do Doskonałego Systemu Monetarnego.

W mojej poprzedniej książce, o ile pamiętam, nie wymieniłem nazwy Doskonały System Walutowy. Ale świadomość, że moja innowacja do niego doprowadzi, oraz istotne cechy ESW, a także polityka pieniężna, która mu towarzyszy, są zawarte w tekście wraz z opisami tego, co może i stanie się możliwe dzięki niemu. Na przykład częściowa lub całkowita eliminacja podatków, takich jak podatek dochodowy, akcyza na benzynę, podatek od wartości dodanej. W rzeczywistości, wszystkie niezbędne cechy EMS były zawarte w mojej książce z 2011 roku, tylko nie nazwałem go wtedy nazwą/reprezentatywną nazwą Excellent Monetary System.

Treść i charakter mojej innowacji dla systemu pieniężnego jest z definicji najlepszym rozwiązaniem kryzysu zadłużenia i najbardziej optymalnym uzupełnieniem naszego obecnego systemu pieniężnego w obecnych warunkach, takich jak między innymi nasza gospodarka i społeczeństwo. Sama innowacja obejmuje, jak napisałem w mojej poprzedniej książce (dostępnej na amazon/kindle), dodatkową kreację pieniądza w następujący sposób

Rząd lub rządy (kto) instalują to samo oprogramowanie używane przez banki do bankowości internetowej i/lub własny system bankowy na własnym serwerze lub komputerze.

Oprogramowanie to będzie połączone z międzynarodowym systemem bankowym. Od tego momentu serwer rządowy jest również bankiem i częścią międzynarodowego systemu bankowego

Rząd tworzy konto bankowe we własnym systemie bankowym (za pomocą oprogramowania, w cyfrowym systemie komputerowym), a następnie tworzy tam również cyfrowe pieniądze, wpisując liczbę lub cyfrę z kilkoma zerami jako znak waluty. Możliwe, że zwykłe oprogramowanie będzie musiało zostać nieco zmodyfikowane w tym celu, ale będzie to prosta operacja / krok dla małego programisty tego konkretnego oprogramowania.

Następnie, po cyfrowym utworzeniu liczb na koncie bankowym utworzonym przez rząd, można je wykorzystać do rozwiązania kryzysu zadłużenia poprzez spłatę długów rządu lub rządów. Można z niego finansować wszelkiego rodzaju inne wydatki rządowe, takie jak ubezpieczenia społeczne, ale także dodatkowe wydatki na naukę oraz dalszy zrównoważony rozwój i poprawę naszego społeczeństwa. Na późniejszym etapie, w oparciu o zasady, inne strony i być może konkretne osoby mogą również otrzymać pozwolenie na tworzenie

dodatkowych pieniędzy na opłacenie różnych rzeczy. Na przykład na cele naukowe, opiekę zdrowotną, utrzymanie krytycznych procesów i organizacji.

Jednak szczególnie ważne jest również to, co nie zostało przeze mnie poruszone lub wspomniane w odniesieniu do mojej innowacji dla systemu pieniężnego. Powinienem jednak o tym wspomnieć, ponieważ jest to bardzo istotne. Faktycznie to było już zawarte w tym co już opisałem, jednak najwyraźniej nie jest to całkowicie jasne. Faktem jest, że moja innowacja dla systemu pieniężnego nie ma na celu całkowitego wyeliminowania długu i / lub kreacji długu z naszego społeczeństwa.

Wynika to również jasno z tego, co napisałem również w mojej poprzedniej książce, a mianowicie, że jeśli chodzi o rozwiązanie kryzysu zadłużenia, za pomocą wykreowanych pieniędzy (tylko) długi publiczne i ewentualnie część długów publicznych i korporacyjnych (ale nie wszystkie) powinny i mogą zostać spłacone.

Oznacza to więc, że dług i tworzenie długu przez banki, gdy pieniądze są pożyczane, po prostu pozostaną częścią naszego systemu monetarnego. Moja innowacja dla systemu monetarnego nie ma na celu powstrzymania powstawania przyszłych długów prywatnych i długów organizacji. Jej celem jest jednak zapobieganie powstawaniu przyszłych długów rządów. Przynosi to korzyści zarówno organizacjom, jak i osobom fizycznym, ponieważ pozwala na obniżenie lub nawet całkowite wyeliminowanie podatków. Ale także, i być może o wiele ważniejsze i ważniejsze, moja innowacja i wynikający z niej Doskonały System Monetarny umożliwią przyspieszone przyjęcie zrównoważonych lub pożądanych zmian w społeczeństwie. Nawet jeśli doprowadzi to do zmniejszenia dochodów firm, a nawet zniszczenia lub zniknięcia całych branż, firm lub organizacji. Rzeczywiście, redukcje dochodów osób dotkniętych tymi zmianami mogą być z łatwością uzupełnione po wprowadzeniu mojej innowacji i w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego poprzez dodatki do dochodów przez rząd.

Ale na poziomie indywidualnym rząd będzie mógł również odgrywać znacznie większą rolę na wiele sposobów w odniesieniu do zaspokajania potrzeb konsumentów.

Ale w rzeczywistości to już się dzieje, ponieważ moja innowacja systemu pieniężnego, jeśli zostanie prawidłowo zastosowana, naprawdę zagwarantuje wystarczający dochód dla każdego, nawet w obecnych i przyszłych sytuacjach. Z niższych dochodów dochody będą mogły wzrosnąć do takiego stopnia, że naprawdę każdy będzie w stanie kupić własny dom i faktycznie nadal za niego płacić, nawet jeśli inne niezbędne dochody, a nawet luksusy zostaną opłacone. Bez konieczności zaciągania zaległości. Ale ponieważ system zaległości i metoda ich ściągania również ma w sobie logikę, która również pozostaje przynajmniej częściowo w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego, będzie to musiało pozostać częścią systemu pieniężnego. Ale w rzeczywistości te części Doskonałego Systemu Walutowego, które nie pasują do Doskonałego Systemu Walutowego, mniej lub bardziej automatycznie dostosują się lub zostaną dostosowane do nowej sytuacji, która wówczas powstanie. W końcu w ramach systemu nasze społeczeństwo dostosowuje się do dostępnych możliwości. Po wprowadzeniu mojego Doskonałego Systemu Monetarnego możliwości te dramatycznie wzrosną w niemal każdej dziedzinie i obszarze. Obecne negatywne trendy i negatywna natura wielu rzeczy, które mają związek z pieniędzmi (czyli prawie wszystkiego w tym społeczeństwie), mogą zostać przekształcone w coś naprawdę pozytywnego, a także znacznie bardziej pozytywnego niż kiedykolwiek. Zrównoważony rozwój i zrównoważona organizacja, a także zrównoważone relacje społeczne będą miały wtedy znacznie większe szanse niż w obecnych czasach.

Mój doskonały system monetarny jest najbardziej zrównoważonym systemem monetarnym, jaki można sobie wyobrazić dla obecnego i przyszłego społeczeństwa. Oczywiście nie wykluczam, że system ten może i ostatecznie zostanie zastąpiony jeszcze lepszą alternatywą na ten czas. Ostatecznie rola pieniądza, jaką znamy dzisiaj, będzie coraz bardziej zanikać w tle i stanie się mniej ważna. Kwestie takie jak płatności bez inicjatywy płatnika i zwracania na to uwagi w danym momencie - ale po wyrażeniu lub wyrażeniu zgody - są tego przykładem. I nie mam tu na myśli tylko autoryzacji, jak obecnie, ale także na przykład płatności w supermarketach lub innych fizycznych sklepach za pomocą skanowania tęczówki oka lub innego automatycznego rozpoznawania i autoryzacji. Technologia przyszłości zacznie dawać coraz więcej możliwości w tym zakresie, ale poza tym mój doskonały system monetarny jest znacznie lepszą podstawą i przewodnikiem w tym zakresie.

Ale na ten czas, a także w celu umożliwienia i ułatwienia dalszych ulepszeń w społeczeństwie we wszystkich dziedzinach, moje rozwiązanie kryzysu zadłużenia i uzupełnienie naszego obecnego niekompletnego i obłąkanego systemu finansowego jest absolutnie wymagane. Moje rozwiązanie kryzysu zadłużenia i uzupełnienie systemu finansowego i monetarnego, prowadzące do Doskonałego Systemu Monetarnego, który zainicjowałem i opracowałem, jest krokiem absolutnie koniecznym. Samo rozwiązanie kryzysu zadłużenia nie może polegać na anulowaniu długów rządowych przez banki. Ponieważ w ten sposób do systemu nie wpłyną żadne dodatkowe pieniądze, co jest absolutnie niezbędne do rozwiązania kryzysu zadłużenia.

Przejście na tak zwaną bankowość opartą na pełnej rezerwie, którą proponuje między innymi inicjatywa pozytywnego pieniądza w Anglii, również nie jest rozwiązaniem. Ta alternatywa, pozytywny pieniądz, również nazywa kreację pieniądza bez długu (co jest między innymi moją innowacją dla systemu pieniężnego), ale oczywiście istnieją różne sposoby tworzenia pieniądza bez długu. Na przykład, duże znaczenie ma to, kto to robi, ale przede wszystkim, w jaki sposób. Bankowość z pełną rezerwą nie jest dobrą alternatywą, wręcz przeciwnie. Ewentualna kreacja długu w systemie monetarnym nie jest zła ani szkodliwa, wręcz przeciwnie. Dług sam w sobie nie jest problemem, ale świetnym narzędziem i cechą naszego obecnego systemu finansowego. Co do zasady, nic nie musi się zmieniać, z wyjątkiem usunięcia nielogiczności zbyt małej lub żadnej dodatkowej kreacji pieniądza, gdy jest ona potrzebna. Tak więc, oprócz kreacji długu, należy stworzyć wystarczającą ilość pieniędzy, aby (nadal) spłacać te długi, a także zagwarantować ciągłość i stabilność naszego społeczeństwa.

W dzienniku finansowym z 12 maja 2012 r. ukazał się artykuł autorstwa między innymi Klaasa van Egmonda. Artykuł ten nosi tytuł "Fundamentalne błędy w systemie finansowym; kreacja pieniądza powinna być zadaniem rządu" (Klaas van Egmond, "Fundamentalne błędy w systemie finansowym - kreacja pieniądza powinna być zadaniem rządu" , 12 maja 2012). Artykuł ten jest interesujący sam w sobie, ale w szczególności w połączeniu z moją innowacją dotyczącą systemu pieniężnego. Którą opracowałem przed 2011 rokiem i która jest opisana w mojej książce, którą opublikowałem na amazon/kindle w 2011 roku. Nawiasem mówiąc, około 2010 roku miałem również krótki kontakt z inicjatorem inicjatywy pozytywnego pieniądza w Wielkiej Brytanii. Inicjatywy, która jest również wspomniana w artykule Klaasa van Egmonda, który ukazał się w dzienniku

finansowym. Następnie poinformowałem inicjatora inicjatywy pozytywnego pieniądza, że podoba mi się część jego historii, ale także wysłałem mu informacje i wskazałem na moją pracę. Następnie ich celem jest również tworzenie rządowych pieniędzy i wizje podobne do tych wyrażonych w artykule pana van Egmonda. Ale, i to jest najważniejsze, zarówno wizje i koncepcje inicjatywy Positive Money, jak i koncepcje pana van Egmonda są nadal gorsze i oparte na obecnym systemie pieniężnym oraz ograniczonej wizji i możliwościach na przyszłość.

Na przykład Positive Money Initiative opowiada się (podobnie jak wszystkie inne grupy należące do Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Monetarnej, podobnie jak Fundacja "Nasze Pieniądze") za bankowością opartą na pełnej rezerwie. Co jest całkowicie niezrównoważonym, restrykcyjnym i szkodliwym sposobem bankowości. Chociaż Milton Friedman również opowiadał się za tym samym.... Jeśli chodzi o Positive Money UK, inicjatywa ta twierdzi, że wpadliśmy w kłopoty z powodu tworzenia długu przez banki lub z powodu długu lub obecnego systemu finansowego i bankowego jako takiego. Jest to całkowicie nieprawdziwe i nieistotne. Alternatywa dla postrzeganego problemu - który nie jest prawdziwym problemem - jest następnie opracowywana za pomocą nowego, ale również wysoce restrykcyjnego systemu bankowego. Chociaż pan van Egmond nie wymienia mojego nazwiska, podobnie jak inicjatywa pozytywnego pieniądza, jestem jedyną osobą najbardziej zaawansowaną w zrozumieniu pieniądza i systemu monetarnego oraz polityki i jej możliwości na przyszłość. I jestem jedyną osobą, która stworzyła prawdziwe i najdoskonalsze rozwiązanie kryzysu zadłużenia. Ale oprócz tego, aby przekształcić nasze społeczeństwo w znacznie bardziej zrównoważone i społeczne. W którym stworzony przeze mnie doskonały system monetarny - który zacznie obowiązywać, gdy tylko moja innowacja zostanie wdrożona - będzie wspierający i elementarny.

Jednak następujące fakty, wspomniane w "Fundamental errors in financial system; money creation must be task of government" (Klaas van Egmond, "Fundamental errors in financial system- Money creation must be task of government" , 12 maja 2012 r.) odsetek i oprocentowania. Które, nawiasem mówiąc, zakładam, że są faktami i że to, co twierdzi pan Egmond, jest prawdziwe i poprawne. Jeszcze tego nie sprawdziłem i nie mam wystarczających zasobów, aby to zrobić. Ale nawet jeśli niektóre z poniższych rzeczy wymienionych w artykule są nieprawidłowe, przynajmniej niektóre z nich wzmocnią wgląd. Chciałbym tutaj wspomnieć o następujących kwestiach/punktach"

- Holandia musi obniżyć deficyt o około 14 mld euro, aby spełnić normę 3% deficytu budżetowego.

- Jeśli chodzi o inflację, indeks cen konsumpcyjnych - główna miara używana do ilościowego określania inflacji - nie obejmuje naprawdę rzadkich towarów. Domy i grunty NIE są uwzględniane.

- Ceny domów rosły o około 5% rocznie w ciągu ostatnich dziesięcioleci.

- Podsumowując, kapitał jest strukturalnie przenoszony z gospodarki realnej do gospodarki finansowej tworzącej pieniądz.

Tak więc te punkty, wszystkie wymienione w powyższym artykule, są co najmniej interesujące i interesujące. Jednak jeszcze bardziej interesujące jest coś, czego jeszcze nie wiedziałem. Mam na myśli następujący cytat Abrahama Lincolna:

"Rząd powinien tworzyć, emitować i wprowadzać do obiegu całą walutę i kredyty potrzebne do zaspokojenia siły nabywczej rządu i siły nabywczej konsumentów. Dzięki przyjęciu tych zasad podatnicy zaoszczędzą ogromne sumy odsetek. Pieniądz przestanie być panem i stanie się sługą ludzkości". (Abraham Lincoln, prezydent USA 1861-5)

Bron : http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

We wspomnianym źródle, na stronie internetowej, o której mowa, znajduje się więcej takich wypowiedzi różnych polityków i ważnych osób. Strona ta odnosi się również do inicjatywy pozytywnego pieniądza. A jedna z nich mówi, między innymi, co następuje, w języku angielskim:

- "Partia Reformy Pieniądza istnieje po to, by edukować Brytyjczyków i ich polityków na temat systemu pieniężnego i prowadzić kampanię przeciwko tworzeniu podaży pieniądza przez prywatne banki".

- "Celem partii i jej jedyną polityką jest promowanie, za pomocą wszelkich środków prawnych, zniesienia prawa do tworzenia pieniądza państwowego (funta szterlinga) przez osoby prywatne lub firmy dla prywatnego zysku oraz inwestowanie tego prawa w rząd krajowy lub lokalny z korzyścią dla budżetu publicznego".

- Rolą partii jest, poprzez wybory i wszelkie inne legalne procesy, zwrócenie uwagi Brytyjczyków i ich polityków na problemy powodowane przez obecny

system pieniężny oparty na długu oraz rozwiązanie tych problemów poprzez emisję pieniądza tworzonego przez rząd.

Ma to być platforma dla tych, którzy są przekonani o centralnej potrzebie zniesienia obecnego systemu pieniężnego opartego na długu i zastąpienia go systemem opartym na pieniądzu tworzonym przez rząd.

(http://www.moneyreformparty.org.uk)

Ostatni wspomniany tutaj punkt pokazuje, że system reformy pieniężnej został stworzony w celu zastąpienia obecnego systemu pieniężnego opartego na długu systemem pieniężnym opartym na pieniądzu stworzonym przez rząd. Nie odnosi się on jednak do tego, jak powinien wyglądać ten stworzony przez rząd system lub pieniądz. Ale jednocześnie mówi, że obecny system oparty na kreacji długu powinien całkowicie zniknąć. Co więcej, strona internetowa partii reformy pieniądza wspomina o naliczaniu odsetek od długu jako o czymś negatywnym i niepożądanym.

Jeśli chodzi o całkowite zastąpienie jednego systemu innym, poglądy partii pozytywnego pieniądza i reformy pieniądza są zbieżne. Obie partie wymieniają również system oparty na kreacji długu, a także tworzenie pieniędzy przez banki z niczego jako główny problem i przyczynę problemów w społeczeństwie. Inicjatywa pozytywnego pieniądza chce wszelkiego rodzaju regulacji, a nawet wspomina o ścisłym monitorowaniu ilości pieniądza, aby zapobiec inflacji. Coś podobnego wspomina również partia reformy pieniądza.

W związku z tym zarówno propozycje positive money UK, jak i propozycje partii reformy pieniądza nie są wykonalne w praktyce, ale dodatkowo są tak samo szkodliwe i negatywne w praktyce, jak obecny system pieniężny. Być może w nieco mniejszym stopniu, ale faktem jest, że zarówno pozytywny pieniądz Wielkiej Brytanii, jak i partia reformy pieniądza opowiadają się za zastąpieniem obecnych struktur i systemów, które w praktyce nie są optymalne, a nawet negatywne. A w każdym razie niewykonalne.

Dzieje się tak również częściowo dlatego, że inicjatywa pozytywnego pieniądza, a także brytyjska inicjatywa reformy pieniężnej, nie rozumieją jeszcze w

wystarczającym stopniu istoty i możliwości systemu pieniężnego i polityki pieniężnej, a także z tego powodu nadal zbytnio polegają na perspektywach ontologicznych i koncepcjach, które nie zdają sobie sprawy z istniejących możliwości.

Moja innowacja dla systemu pieniężnego i wynikający z niej Doskonały System Monetarny tak. Innowacja, którą proponuję w mojej książce na amazon/kindle, jest celowo nazwana innowacją i narzędziem, które wspomina o warunkach wstępnych i stronach niezbędnych do jej wdrożenia. Nie więcej i nie mniej. Zasadniczo nie ma znaczenia, czy banki lub rządy wprowadzą lub wdrożą moją innowację, bardziej chodzi o to, aby to się stało. I to w sposób zaproponowany przeze mnie. Małe różnice mają tu ogromne znaczenie. A wiele rzeczy, które wydają się niezwykle małe pod względem różnicy, są w rzeczywistości bardzo dużymi różnicami. Na przykład następujące różnice/cechy mojej innowacji w porównaniu z innymi propozycjami:

Moja innowacja ma na celu uzupełnienie, a nie zastąpienie obecnych przepływów pieniężnych i systemów pieniężnych

Moja innowacja koncentruje się na finansach, ale w sposób, który ostatecznie ma na celu poprawę nie tylko pozycji i możliwości jednostek, ale także całego społeczeństwa. Co więcej, moja innowacja koncentruje się na zrównoważonej organizacji, w której strona społeczna jest bardzo ważna i odgrywa kluczową rolę.

Moja innowacja opiera się na zrozumieniu, że pieniądze są - i powinny stać się - znacznie bardziej katalizatorem zrównoważonego wzrostu i zrównoważonej organizacji

Moja innowacja zmierza w kierunku znacznie bardziej otwartego systemu pieniężnego niż obecny zamknięty i raczej sztywny system pieniężny. Otwarty system pieniężny służy jednostkom i społeczeństwu, a nie odwrotnie.

Częściowo powodem, dla którego moja innowacja ma uzupełniać obecną, jest to, że nie postrzegam tworzenia długu jako takiego, a także płacenia odsetek jako problemu dla społeczeństwa. I tak nie jest. Jeśli system finansowy i gospodarczy jest kompletny. Teraz nie jest, a moje uzupełnienie koryguje to w najdoskonalszy i najskuteczniejszy sposób.

W przeciwieństwie do inicjatywy Positive Money, a także inicjatywy Money Reform UK, tak naprawdę nie postrzegam inflacji jako problemu. A jeśli i kiedy moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie właściwie wdrożona, to nie będzie. Jednym z powodów jest również następująca kwestia

Moja innowacja jest zasadniczo skoncentrowana i oparta na zrozumieniu, że w systemie, gospodarce lub społeczeństwie (jakkolwiek chcemy to nazwać) jest o wiele za mało pieniędzy. Zrozumienie, że podmioty (podmioty będące przedmiotami, podmiotami, organizacjami, ale także procesami) w naszym społeczeństwie żądają coraz więcej pieniędzy lub części podaży pieniądza. Coś, co na wszystkich poziomach prowadzi do tego, że pieniądze stają się coraz rzadsze, a alokacja pieniędzy do różnych podmiotów staje się coraz bardziej procesem wyboru i trudności. Z powodu rosnącego niedoboru pieniędzy w różnych czasach i miejscach w społeczeństwie. Problem ten może zostać rozwiązany tylko wtedy, gdy naprawdę DUŻO więcej pieniędzy zostanie NAPRAWDĘ stworzonych/wprowadzonych do systemu. Nie poprzez tworzenie długu, ale bez tworzenia długu.

Ten ostatni punkt nie oznacza jednak, że tworzenie długu jest problemem samym w sobie. Wręcz przeciwnie. Zasadniczo, gdy ludzie coś pożyczają, uzasadnione jest, że muszą zapłacić od tego odsetki (jako rekompensatę za pracę w banku, a także rekompensatę za dostarczanie pieniędzy przez osoby fizyczne i firmy do banków), a także, że muszą spłacić pożyczone pieniądze. Jest to coś normalnego i powszechnego, a także ma za sobą dobrą logikę. Sytuacja staje się jednak inna, gdy banki tworzą pieniądze z powietrza, a następnie pożyczają je stronom i otrzymują zarówno odsetki, jak i zwrot tych pieniędzy z powietrza. Lub jeśli ludzie tworzą pieniądze z niczego, a następnie pożyczają je rządom. Które następnie muszą zapłacić odsetki, a także spłacić tę kwotę. Nie twierdzę, że tak jest obecnie, ale tam, gdzie system działa w ten sposób, coś jest naprawdę nie tak. W takim przypadku rządy nie powinny być zmuszane do pożyczania pieniędzy, ale powinny mieć możliwość tworzenia pieniędzy z niczego w celu pokrycia zarówno wydatków, jak i długów.

Tak więc alternatywa zaproponowana przez inicjatywę Positive Money nie jest dobra z kilku powodów. Podczas gdy inicjatorzy przedstawiają kilka dobrych stwierdzeń, opracowanie ich propozycji jest wadliwe. Ogólnie rzecz biorąc, ich propozycja, w której bankowość oparta na pełnej rezerwie jest ważnym elementem (przynajmniej w tym momencie, czyli w 2011 r., a także w 2012 r.),

jest całkowicie błędna i nie doprowadzi do poprawy sytuacji na świecie ani ekonomicznej. Wręcz przeciwnie. Ich alternatywa doprowadzi do niezrównoważonej sytuacji finansowej i gospodarczej oraz sprawi, że nasze społeczeństwo będzie jeszcze bardziej sztywne niż jest w obecnych czasach. Sytuacja, której absolutnie nie możemy wykorzystać i która doprowadzi do jeszcze większych problemów niż te, które już mamy.

Mój Doskonały System Monetarny jest rozwiązaniem kryzysu ORAZ narzędziem i wymaganym uzupełnieniem systemu monetarnego w celu przekształcenia naszego społeczeństwa w społeczeństwo zrównoważone. W którym transformacja od zrównoważonych produktów poprzez zrównoważone organizacje do rdzenia zrównoważonego społeczeństwa, jakim jest zrównoważone organizowanie, jest bardzo istotna. W ramach nauk o zarządzaniu i organizacji zrównoważone organizowanie będzie odgrywać coraz bardziej elementarną rolę, ponieważ zrównoważony rozwój (i mówię o zrównoważonym rozwoju jako bardzo ogólnej i szerokiej koncepcji i istocie organizowania) staje się coraz bardziej istotny w naszym społeczeństwie. Ale przede wszystkim dlatego, że zrównoważony rozwój stanowi bardzo istotny rdzeń organizowania i zarządzania i może przekształcić wszystkie nauki społeczne w coś znacznie lepszego i wspanialszego niż to, co mamy obecnie do dyspozycji. Bloki konstrukcyjne są już częściowo gotowe, ale pod względem treści zrównoważone organizowanie jest dopiero w powijakach. Aby zrównoważone organizowanie stało się możliwe w znacznie większym stopniu niż obecnie, po pierwsze, moja innowacja systemu pieniężnego i wynikający z niej Doskonały System Monetarny również będą musiały stać się rzeczywistością.

Zależności i niedobory prowadzą do ograniczeń. Ograniczeń, które są szkodliwe w wielu obszarach. Zrównoważony rozwój polega na wolności, gdy ta wolność oznacza usunięcie, wyzwolenie z tych ograniczeń. Brak ograniczeń w działaniu. Jest to jednak tylko warunek, aby zrównoważony rozwój był naprawdę możliwy w znacznie większym stopniu niż jest to możliwe w chwili obecnej. Oprócz tego warunku lub warunków wstępnych zrównoważonego rozwoju istnieją oczywiście istotne aspekty i cechy, które zrównoważony rozwój reprezentuje i umożliwia. W zrównoważonym rozwoju chodzi o jakość, a jakość może być naprawdę osiągnięta tylko wtedy, gdy istnieją wybory i jeśli można je faktycznie zrealizować.

Wymaga to również, po pierwsze, uczynienia polityki i polityki politycznej bardziej zrównoważonymi. Co jest początkiem i warunkiem wstępnym uczynienia reszty społeczeństwa bardziej zrównoważonym.

25.Uczynienie organizacji zrównoważoną oraz rola i pozycja polityki w tym zakresie

W tym miejscu chcę przyjrzeć się nieco szerzej i głębiej koncepcji zrównoważonego rozwoju i zrównoważonej organizacji oraz temu, co oznacza ona dla polityki. Mam nadzieję, że ci, którzy przeczytają tę sekcję, zrozumieją, że moje rozumienie zrównoważonego rozwoju i zrównoważonego organizowania się różni się znacznie od powszechnych pojęć zrównoważonego rozwoju i zrównoważonego organizowania się. Różnica polega bardziej na koncepcji, perspektywie czy wizji, z której zrównoważony rozwój i zrównoważone organizowanie są pojmowane i rozumiane, niż na samym słowie "zrównoważony rozwój". Ale gdzie zrównoważony rozwój i zrównoważone organizowanie również nabierają zupełnie innego znaczenia i treści niż zwykle. I gdzie różnice te są bardzo istotne i dobre dla znacznie lepszego zrozumienia zrównoważonego rozwoju i zrównoważonej organizacji, ale także prowadzą do znacznie lepszych możliwości dla naszego społeczeństwa, organizacji i jednostek. Możliwości, które staną się znacznie bardziej realne po wprowadzeniu mojej innowacji i w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego.

Zanim więc zagłębię się dalej w zrównoważony rozwój polityki, będę musiał również powiedzieć nieco więcej o moim rozumieniu zrównoważonego rozwoju i zrównoważonej organizacji. Co oznaczają oba te terminy? Oczywiście dość trudno jest wyrazić to w dobry sposób, ale mam nadzieję, że podejmę tutaj dobrą próbę.

Zrównoważony rozwój w moim rozumieniu dotyczy zrównoważonego rozwoju relacyjnego oraz zrównoważonego rozwoju w teraźniejszości i przyszłości. Ale także o zrównoważony rozwój, który może i powinien być nadawany treści w przyszłości, biorąc pod uwagę nowe możliwości teraźniejszości i przyszłości. Gdzie teraźniejszość jest częścią przyszłości i determinuje przyszłość, ale gdzie ta determinacja i determinizm teraźniejszości dla przyszłości mogą być również ukierunkowane. I w którym wpływ teraźniejszości na przyszłość może zostać znacznie ograniczony w niektórych obszarach i aspektach, jeśli stworzone

zostaną ku temu odpowiednie warunki. A ponieważ zrównoważony rozwój polega również na zmniejszaniu zależności i ograniczeń, zrównoważony rozwój polega również na zmniejszaniu wpływu i zależności przeszłości na teraźniejszość oraz przeszłości i teraźniejszości na przyszłość. Przyszłość, nasze społeczeństwo, musi być zrównoważone. Im bardziej zrównoważone jest społeczeństwo, tym więcej możliwości ma społeczeństwo i jednostki, aby wybrać dla siebie bardziej zrównoważoną ścieżkę rozwoju. Co nie powinno i nie może oznaczać całkowitej wolności wyboru. Kierowanie jest konieczne, ale kierowanie oparte i ukierunkowane na zrównoważony rozwój jednostek i społeczeństwa.

Tutaj ważną rolę odgrywa również zachwyt, zachwyt jako wzbogacenie życia i społeczeństwa. Zrównoważony rozwój relacyjny polega na oczarowaniu. Prawdziwa społeczna odpowiedzialność (SR) jest jednym z warunków i narzędzi do oczarowania. Ale relacyjne i zrównoważone innowacje również prowadzą do oczarowania. Społeczna odpowiedzialność biznesu w dzisiejszych czasach jest niestety nadal w zbyt dużym stopniu oparta na możliwościach, a raczej niemożliwościach naszego obecnego systemu monetarnego i polityki. Przez politykę monetarną rozumiem, jak zawsze, także politykę finansową organizacji i osób prywatnych. Ta polityka monetarna niestety wciąż w zbyt dużym stopniu powstrzymuje prawdziwą, pełną i czystą politykę społeczną.

Zrównoważony rozwój musi być realizowany w kilku obszarach. Zrównoważony rozwój obejmuje zrównoważony rozwój środowiskowy, zrównoważony rozwój społeczny, zrównoważony rozwój finansowo-ekonomiczny, zrównoważony rozwój organizacyjny i organizacyjny oraz zrównoważony rozwój indywidualny.

W ciągu ostatnich dziesięcioleci wszyscy żyliśmy w coraz mniej zrównoważony sposób. Żyjemy coraz mniej zdrowo, nasze relacje społeczne i społeczeństwo są coraz mniej zrównoważone, a my również jesteśmy coraz mniej zrównoważeni ekologicznie. Jest to również częściowo spowodowane coraz bardziej niezrównoważoną polityką i polityką polityczną. Przyczyny tego stanu rzeczy mogą być rozpatrywane na różne sposoby i będą występować różnice, a raczej wiele przyczyn. Ale w szczególności główna przyczyna leży również w naszym obecnym systemie finansowym i gospodarczym oraz roli i możliwościach, a raczej niemożliwościach i ograniczeniach, jakie oferuje i daje w naszym społeczeństwie. Ponadto jest to również wynikiem naprawdę złej i

niezrównoważonej polityki monetarnej i ogólnej polityki rządów i rządów, a także większych podmiotów organizacyjnych, takich jak na przykład UE.

Bardziej zrównoważony rozwój polityczny wymaga unifikacji. Unifikacja ta powinna jednak koncentrować się bardziej na ujednolicaniu intencji, a mniej na ujednolicaniu praw i działań. Nie mam tu na myśli tego, że prawa nie powinny i nie mogą być już jednolite, ale że ujednolicenie intencji i perspektyw nie powinno, wręcz przeciwnie, ograniczać wolności jednostek i McDonaldyzacji społeczeństwa, organizacji i jednostek. Gdzie McDonaldization oznacza standaryzację procesów pracy, działań i czynności.

Dla bardziej zrównoważonego społeczeństwa i organizacji, "ja" lub "my" kontra "inni" będzie musiało w coraz większym stopniu ustępować miejsca "ja" lub "my" ORAZ "inni". Jest to jednak trudny obszar napięć, zwłaszcza dlatego, że wartości i cnoty są trudne ze względu na, z jednej strony, szacunek i wolność, które należy również dać innym, a z drugiej strony, znaczenie jakości oraz wartości i norm w działaniu. Jednak nie zawsze jest tak prosto i łatwo ocenić lub lepiej zrozumieć, jaka jest obecnie jakość działania oraz jakie normy i wartości w społeczeństwie oraz w działaniach indywidualnych i zbiorowych powinny, a jakie nie powinny być przestrzegane i w jaki sposób.

Zrównoważony rozwój, z jednej strony, polega na tworzeniu odpowiednich warunków i możliwości, podczas gdy z drugiej strony należy ustanowić ograniczenia i do pewnego stopnia zapobiegać niepożądanym zmianom. Wymaga to ingerencji i zaangażowania ze strony państwa i polityków, ale we właściwy i pożądany sposób. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy państwo i politycy sami staną się bardziej zrównoważeni, jeśli pod względem treści i organizacji państwo i politycy będą znacznie bardziej dostrojeni i zgodni z tematem, rzeczywistością i celowością zrównoważonej organizacji.

W najprostszym przypadku wymaga to jednak systemu finansowego, który faktycznie umożliwia prowadzenie pozytywnej polityki pieniężnej. W przypadku obecnego systemu pieniężnego tak nie jest. Ten system pieniężny jest zbyt sztywny, zamknięty i nie na miarę naszych czasów. Nie pasuje do obecnej sytuacji i nie pasował do niej przez długi czas. Kryzys finansowy z 2008 roku i

wynikający z niego kryzys zadłużenia, który trwa do dziś, jest wynikiem akumulacji deficytów finansowych. Akumulacji, która mogła mieć miejsce tylko dlatego, że gromadziliśmy dług i to znacznie dłużej niż nawet 10 lat przed 2008 rokiem. Wszystko to trwa więc znacznie dłużej. To, że długi były gromadzone przez lata, jest słuszne. Ponieważ bez tej akumulacji długu nigdy nie osiągnęlibyśmy tak dobrych wyników w latach poprzedzających kryzys finansowy, a gospodarka nawet wtedy byłaby w znacznie gorszej sytuacji.

Tak więc nieproblematyzowanie długu w 2008 roku po prostu zadziałało w tamtym czasie. I nadal by działało w obecnej erze. Oznacza to, że gdyby politycy i rządy NIE problematyzowali długów w obecnym czasie, a najlepiej również inflacji w obecnym czasie, ale po prostu zaakceptowali znacznie więcej - w tym z Grecji - to już doprowadziłoby to do znacznie lepszej sytuacji gospodarczej, a także do większego zatrudnienia i wzrostu w obecnym czasie.

Faktem jest, że długi rosną wówczas szybciej, podobnie jak w okresie przedkryzysowym. Faktem jest również, że podczas gdy polityka monetarna rządów zmniejsza długi rządowe, z drugiej strony długi te rosną równie szybko, a prawdopodobnie nawet szybciej wśród mieszkańców kraju. Osoby fizyczne. Którzy muszą zaciągać jeszcze większe długi z powodu cięć rządowych. A niektóre osoby prywatne - jednostki - w ogóle sobie nie radzą.

Ze względu na zależności w przebiegu życia jednostek, obecna treść polityki pieniężnej będzie miała negatywny wpływ na wiele istnień ludzkich. Można temu zapobiec i można temu zaradzić tylko poprzez wprowadzenie mojej innowacji systemu pieniężnego.

Gdy doskonały system monetarny stanie się rzeczywistością, wraz z moją innowacją dla systemu pieniężnego, szkody poniesione obecnie - przed wprowadzeniem tego doskonałego systemu monetarnego - również będą musiały zostać w pełni naprawione. Osoby dotknięte kryzysem zadłużenia teraz i w przeszłości muszą otrzymać rekompensatę od rządu w przyszłości. Przynajmniej szkody finansowe muszą zostać zrekompensowane, co może obejmować dodatkowe odszkodowania.

26. Bezwarunkowy dochód podstawowy, QE dla obywateli i "jubileusz długu"

Fundacja "nasze pieniądze" przedstawiła w przeszłości co najmniej 2 propozycje, które nie zadziałają. Mam na myśli następujące 2 propozycje frakcyjne, które chcą zrealizować w ramach obecnego systemu monetarnego (lub w ramach ich propozycji pełnej rezerwy bankowej):

Wykorzystanie środków z luzowania ilościowego (QE) UE na bezpośrednie korzyści dla mieszkańców

Bezwartościowa propozycja bezwarunkowego dochodu podstawowego

Obie propozycje pochodzą od grup - i osób z nimi powiązanych - które, w porównaniu ze mną, wciąż mają zbyt mało prawdziwego zrozumienia a) tego, co dzieje się w społeczeństwie i b) tego, co jest potrzebne, aby naprawdę rozwiązać problemy w gospodarce i społeczeństwie lub przynajmniej stworzyć dla nich najlepszy możliwy klimat / kontekst. Gdzie b) może być zrealizowane optymalnie tylko wtedy, gdy a) jest również wystarczająco zrozumiane.

Fundacja "nasze pieniądze", podobnie jak większość grup i osób w naszym społeczeństwie, nadal zakłada, że banki są główną przyczyną kryzysu zadłużenia. Że ich sposób działania doprowadził do jego powstania. Tyle tylko, że fundacja "nasze pieniądze" i osoby z nią związane koncentrują się bardziej na systemie monetarnym w kategoriach przyczyny, a konkretnie na fakcie, że banki mogą tworzyć pieniądze z powietrza poprzez bankowość rezerwy cząstkowej. Ta funkcja lub możliwość tworzenia pieniędzy z niczego przez banki jest zatem tym, co "nasze pieniądze" chcą odebrać tym bankom; chcą, aby banki nie miały już możliwości bankowości z rezerwą cząstkową. Nigdy więcej. Alternatywą proponowaną przez "nasze pieniądze" i wszystkie inne grupy powiązane z "międzynarodowym ruchem na rzecz reformy monetarnej" jest system bankowy z pełną rezerwą (FRB). Klaas van Egmond również to proponuje, w tym w publikacji, do której odnoszę się w innej części tej książki.

Faktem jest, że zarówno opinia publiczna, jak i grupy powiązane z "międzynarodowym ruchem na rzecz reformy monetarnej" (w tym "Our Money Foundation") ostatecznie obarczają banki i system bankowy odpowiedzialnością za wywołanie kryzysu w 2008 r. i później. Dotyczy to również rządu. W dniu 16 marca 2016 r. inicjatywa obywatelska "Nasze Pieniądze" była omawiana w drugiej izbie parlamentu.

Dyskusja, która miała tam miejsce, pokazała między innymi, że większość członków rządu postrzega banki jako główną przyczynę powstania i utrwalenia kryzysu gospodarczego, który stał się oficjalny w 2008 roku. Rok 2008 jest również postrzegany przez wielu jako początek kryzysu finansowego, podczas gdy przyczyny leżące u jego podstaw były obecne znacznie dłużej, a kryzys również rozwijał się znacznie dłużej.

Wbrew temu, co komunikuje Fundacja "Nasze Pieniądze" i w co wierzą również prawie wszystkie osoby i organizacje, a także rządy, u podstaw kryzysu leżą nie tyle banki. Ani system monetarny jako taki. Kryzys był i jest spowodowany zmianami w społeczeństwie, które doprowadziły do tego, że obecny system monetarny nie pasuje już do zmian i kwestii występujących w dzisiejszym społeczeństwie. W rzeczywistości obecny system monetarny od dawna nie pasuje już do zmian zachodzących w społeczeństwie, w tym w gospodarce i społeczeństwie od kilku dekad do chwili obecnej. Transformacja w kierunku lepszego systemu monetarnego jest już dawno spóźniona. Lepszy w tym przypadku oznacza system monetarny, który znacznie lepiej i co najmniej adekwatnie wspiera poprzedni, obecny i przyszły rozwój naszego społeczeństwa i gospodarki. Obecny system monetarny i wynikająca z niego (możliwa) polityka są do tego całkowicie niezdolne, co jest również prawdziwym powodem, dla którego borykamy się z obecnymi problemami.

W związku z tym obecny rząd, który chce i myśli o rozwiązaniu problemów poprzez wprowadzenie korekt w ramach obecnego systemu monetarnego, nie będzie i nie może naprawdę działać. W żadnym wypadku. Transformacja obecnego systemu monetarnego jest naprawdę absolutnie konieczna. Tylko w inny sposób niż proponuje fundacja "nasze pieniądze". Potrzebny jest system monetarny, który będzie i może w pełni wspierać społeczeństwo pod każdym względem. Najlepszą opcją w tym zakresie, jak już wielokrotnie wspominałem, jest stworzony przeze mnie Doskonały System Monetarny.

Co najmniej interesujące jest jednak to, że ostatnio w ramach QE wydawano około 80 mld euro miesięcznie. I na co są one obecnie wydawane. Zwłaszcza jeśli spojrzymy na kształtowanie się stóp procentowych w chwili obecnej i na co w związku z tym wydawane są pieniądze, ale także przez który bank (EBC) i kto ostatecznie jest ich właścicielem. Bardzo interesujący w tym kontekście może być również fakt, że finansowanie monetarne jest zabronione.

Faktem jest, że QE jest wydawane głównie na skupowanie przez EBC obligacji rządowych od banków. EBC ostatecznie należy do wszystkich krajów, o ile dobrze rozumiem, a poprzez skup obligacji rządowych przez EBC, pożyczki państwowe, tj. pożyczki krajowe z krajów UE, są przenoszone z banków do EBC. Odbywa się to poprzez finansowanie tych wykupów za pomocą tanich pożyczek lub w ogóle bez pożyczek. O ile dobrze rozumiem, chodzi o to pierwsze, ale nie mam co do tego stuprocentowej pewności.

Istnieją jednak dwa możliwe sposoby, w jakie EBC uzyskuje te 80 miliardów wydawane na QE każdego miesiąca, a mianowicie:

Tworzenie tych pieniędzy z powietrza, powiedzmy tak, jak banki robią to teraz w przypadku kredytów hipotecznych. Ale wtedy bez zadłużenia. Jest to możliwe, ale nie w sposób, w jaki robi to EBC. W takim przypadku gospodarka krajów UE, a także gospodarka światowa, już dawno uległyby znacznej poprawie. W takim przypadku można by również prawie zrobić to, do czego dąży moja innowacja dla systemu pieniężnego. Mówię prawie, ponieważ nawet w tym przypadku nie jest to jeszcze w pełni optymalne i do czego dąży i pociąga za sobą ESW.

Pożyczenie pieniędzy wykorzystanych na QE, a następnie wykorzystanie ich do inwestycji w gospodarkę. Jest to opcja, która jest obecnie w grze z QE przez EBC i tak jak była w grze z QE przez USA / US Fed. Jest to również sposób zgodny z tak zwaną ideą "zrzutu pieniędzy z helikoptera" Miltona Friedmana. Rzeczywiście, widziałem tę jego propozycję wymienioną w publikacji Miltona Friedmana i nie proponował on opcji 1) (kreacja pieniądza z niczego, a następnie tak zwany "zrzut z helikoptera", ale zrzut z helikoptera, jak to nazwał, za pomocą pieniędzy pożyczonych przez rząd. Oczywiście na procent.

Tak więc to, co EBC faktycznie robi teraz pod nazwą luzowania ilościowego (QE), to pożyczanie pieniędzy po stopie procentowej i wykorzystywanie ich do

inwestowania w gospodarkę. I chociaż w rzeczywistości celem jest, aby dzięki tym inwestycjom banki udzielały więcej kredytów hipotecznych, w mniejszym stopniu będzie to miało miejsce w gospodarce. EBC skupuje więc wiele obligacji rządowych. Oznacza to, że w rzeczywistości coraz więcej obligacji rządowych trafia w ręce EBC, przez co rządy krajowe stają się bardziej zależne finansowo od EBC, a tym samym od UE. Ta większa zależność finansowa rządów krajowych od UE i EBC musi odpowiadać UE. Tak więc UE ma duży interes we wdrażaniu QE w ten sposób. Ponadto obligacje rządowe mogą być kupowane po dość niskim obecnie poziomie stóp procentowych, podczas gdy rządy UE nadal będą musiały płacić wysokie odsetki od tych samych obligacji rządowych. Mianowicie, stopy procentowe, które miały zastosowanie, gdy te obligacje rządowe zostały wykupione/wyemitowane. Moim zdaniem jest to całkowicie nieuzasadnione i niekorzystne dla gospodarki. O wiele bardziej pożądane jest, aby UE po prostu pozwoliła na spłatę tych obligacji państwowych przy oprocentowaniu bliskim 0 procent lub 0 procent. A w przyszłości, jeśli i kiedy mój Doskonały System Walutowy stanie się rzeczywistością, te obligacje rządowe lepiej będzie po prostu całkowicie zniszczyć. A wraz z nimi duża część długów krajów UE. To ostatnie przyniesie korzyści wszystkim krajom UE, a także UE, jeśli zostanie wdrożone na właściwą skalę i we właściwy sposób.

QE dla ludzi, jak zauważyłem, nie zadziała. Ponieważ UE nie będzie tego chciała. Nie będą chcieli pożyczać pieniędzy i płacić za nie odsetek (lub nie), a następnie dawać te pożyczone pieniądze obywatelom UE tak po prostu. W tej chwili, jak zauważyłem, pieniądze z QE są wykorzystywane do kupowania obligacji rządowych. Przynosi to korzyści finansowe, a tym samym ogólną integrację UE. A tym samym służy interesom UE. Prezenty dla obywateli UE nie służą temu celowi w ramach obecnego systemu monetarnego.

QE dla ludzi może zadziałać, jeśli UE rzeczywiście zamierza to zrobić i jeśli te pieniądze zostaną następnie wydane na spłatę długów mieszkańców UE. Z drugiej strony, muszą to być również długi, których oprocentowanie jest wyższe niż odsetki zapłacone za pożyczki w kwotach QE. Ale nawet w takim przypadku pozostaje pytanie, czy to QE naprawdę zadziała. A propozycja QE dla ludzi nie wspomina nawet o tym, JAK to QE dla ludzi powinno działać i na co te pieniądze zostaną wydane.

Poza tym pozostaje faktem, że QE dla ludzi byłoby wówczas znacznie lepiej przeprowadzane przez rządy krajowe lub jeszcze lepiej przez organizacje krajowe lub międzynarodowe zamiast EBC. W takim przypadku nawet wtedy nie jest to już QE, ponieważ QE jest czymś przeprowadzanym przez EBC lub banki krajowe. A one nie mają w tym żadnego interesu, a ponadto są całkowicie niezdolne do wdrożenia czegoś takiego w pozytywny sposób.

Tak więc QE dla ludzi jest w rzeczywistości całkowicie amatorską i niekompletną propozycją. Również dlatego, że QE jest finansowane pożyczonymi pieniędzmi. Dlatego też uważam za niefortunne, że tak wiele uwagi poświęca się tej propozycji QE i innej bezwartościowej propozycji Bezwarunkowego Dochodu Podstawowego. Byłoby i będzie znacznie lepiej, gdyby osoby i grupy powiązane z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej (takie jak fundacja "nasze pieniądze"), ale także inne grupy pracujące nad reformą monetarną, były w przyszłości całkowicie ignorowane. A zwłaszcza ich propozycje. I że moja propozycja, wprowadzenie Doskonałego Systemu Monetarnego (najlepsza opcja i rozwiązanie, jakie istnieje i może istnieć!) zostanie poświęcona pełnej uwagi i wprowadzona tak szybko, jak to możliwe.

Jeśli chodzi o propozycję bezwarunkowego dochodu podstawowego. Propozycja ta zakłada, że naprawdę każdy obywatel powinien otrzymywać pewien dochód jako podstawę, a także bezwarunkowo. Zasadniczo dochód ten powinien być również wystarczający do opłacenia podstawy. W związku z tym dochód podstawowy byłby już wyższy lub równy temu, czego wielu obywateli w Europie nawet nie zarabia, gdy już pracują, chyba że ktoś chce, aby w ramach bezwarunkowego dochodu podstawowego podstawa była znacznie gorsza lub niższa niż w obecnej sytuacji. A taka sytuacja, polegająca na wypłacaniu bezwarunkowego dochodu podstawowego wszystkim obywatelom UE, jest całkowicie niemożliwa w ramach obecnego systemu monetarnego; niewykonalne. A także w ramach lub z systemem lub sytuacją bankowości pełnej rezerwy, bezwarunkowy dochód podstawowy dla każdego obywatela będzie zatem całkowicie niewykonalny. Dlatego też, również z tego powodu, propozycja bezwarunkowego dochodu podstawowego dla wszystkich jest bezsensowna i bezwartościowa.

Bezwarunkowy dochód podstawowy dla wszystkich jest DOBRZE osiągalny i całkowicie możliwy, jeśli wprowadzony zostanie Doskonały System Monetarny.

Ale nawet wtedy Bezwarunkowy Dochód Podstawowy jest i pozostaje całkowicie bezwartościowy i niepożądany. Po pierwsze dlatego, że niepożądane jest, aby naprawdę każdy otrzymał taki dochód. Wiele osób już teraz zarabia o wiele za dużo, a zapewnienie im bezwarunkowego dochodu podstawowego jest zarówno niepożądane, jak i niepotrzebne. Ponadto dochód nie powinien być bezwarunkowy, ale warunkowy, a wszelkie dodatkowe dochody nie powinny być tak podstawowe, jak uzupełnienie tego, co dana osoba już zarabia lub otrzymuje w ramach ubezpieczenia społecznego i świadczeń. Te ubezpieczenia społeczne i świadczenia już działają w ramach obecnego systemu monetarnego prawie optymalnie lub przynajmniej poprawnie i w pożądany sposób. Jedynie, zarówno świadczenia i prawa socjalne, jak i nowe ustawodawstwo socjalne i świadczenia będą mogły być radykalnie ulepszone w ramach i przez Doskonały System Monetarny. Będą to jedynie dodatki, które są pożądane i warunkowe oraz dotyczą dalece nie wszystkich. EMS i polityka monetarna, która do niego pasuje i należy, powinny być relacyjne i stosowane, odpowiednie dla społeczeństwa i pragnień jednostek, organizacji i rządów w danym czasie. Miejmy nadzieję, że nie zostanie wdrożonych zbyt wiele negatywnych życzeń, ale niestety nie mam nad tym pełnej kontroli i całkiem możliwe, że będą negatywne rzeczy związane z tym, co osiągnie EMS. Ogólnie rzecz biorąc, doprowadzi to jednak do lepszej sytuacji, JEŚLI zostanie wdrożone i wykorzystane we właściwy sposób.

W dzisiejszych (2016) czasach i społeczeństwie wydaje się, że pracy jest niewiele, a przynajmniej za mało. Dzieje się tak głównie z powodu ścisłego związku między pracą a dochodami. I pieniędzy dostępnych w obecnej erze do generowania i opłacania pracy. Gdyby dostępnych było znacznie więcej pieniędzy na opłacenie pracy, wówczas można by stworzyć znacznie więcej pracy, której obecnie nie ma, ale która jest pożądana. Mogłoby to obejmować większą i lepszą opiekę nad osobami starszymi, ale także większe i lepsze wsparcie dla nauki lub, na przykład, więcej działań i organizacji społecznych w społeczeństwie. Jestem przekonany, że każdy, kto może pracować, może być również wystarczająco zaangażowany w te dodatkowe zadania w społeczeństwie, jeśli i kiedy pieniądze będą dostępne. Wszelkie dodatki do dochodu będą wówczas, jeśli i jak tylko będą dostępne, oparte na minimalnym lub zerowym zaangażowaniu w te dodatkowe życzenia społeczeństwa, a zatem będą przyznawane warunkowo. W ten sposób ludzie, którzy absolutnie nie mogą pracować, nadal będą otrzymywać swoje dodatki do dochodu znacznie mniej warunkowo niż ludzie, którzy mogą. I powinny do pewnego stopnia, jako obowiązek wobec społeczeństwa.

Na koniec chciałbym również wspomnieć o propozycji "jubileuszu długu", zaproponowanej między innymi przez Davida Graebera. Z Davidem Graeberem, który sam również wydaje się stać za bankowością opartą na pełnej rezerwie i różnymi propozycjami Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Monetarnej, i który również częściowo zwrócił uwagę na te propozycje za pośrednictwem Occupy i może chcieć wprowadzić je w przyszłości, próbowałem się skontaktować w przeszłości. Dzieje się tak dlatego, że jest on również faworyzowany, a nawet zainteresowany gorszymi i amatorskimi propozycjami reformy monetarnej przynajmniej do 2016 roku. Podczas gdy istnieje tak dobre i skuteczne rozwiązanie, a mianowicie mój Doskonały System Monetarny. Ale jego dotychczasowe propozycje nie są szczególnie dobre. Jubileusz długu nie zadziała, ponieważ wiąże się z umorzeniem długu, co oznacza, że wierzyciele mogą, ale nie muszą, całkowicie stracić swoje pieniądze. Nie zostaną spłaceni. Jest to przesunięcie pieniędzy w społeczeństwie, które tak naprawdę nie jest zbyt przydatne. Pewne, ale niewystarczające i z pewnością nieoptymalne. O wiele bardziej optymalne i właściwe jest faktyczne rozwiązanie zadłużenia, o czym wspominam również w innej części tej książki. Przez co rozumie się faktyczną spłatę, a tym samym spłatę długów. W którym dłużnik pozbywa się długu częściowo lub wcale, a wierzyciel po prostu odzyskuje swoje pieniądze.

Jest jednak jeszcze jedna ważna kwestia, której David Graeber nie wymienił ani nie poruszył w swojej książce "Długi, pierwsze 10 000 lat" ani w żadnym innym swoim wystąpieniu czy piśmie. Mówię o kwestii: w jakim celu zaciągane są długi. Czy chodzi o dobra luksusowe lub dodatkowe pragnienia lub żądania ludzi, czy też o pieniądze potrzebne na podstawowe potrzeby, których ludzie naprawdę potrzebują, aby przetrwać, aby żyć? Myślę, że David Graeber, jako antropolog i w kategoriach antropologicznych, mógłby wiele dodać, wyjaśniając, że podczas gdy w przeszłości długi były zaciągane znacznie częściej, aby płacić za dobra luksusowe lub rzeczy i usługi lub potrzeby, których ludzie tak naprawdę nie potrzebowali, te same długi są teraz coraz częściej zaciągane i muszą być również zaciągane, aby płacić i nadal płacić za podstawowe potrzeby, społecznie pożądane i napędzane lub nie. Te podstawowe potrzeby mogły wzrosnąć, ale nadal są mniej lub bardziej niezbędne do normalnego funkcjonowania i dalszego funkcjonowania w społeczeństwie. Dlatego mówię o potrzebach, które nie są bezpośrednio niezbędne, takich jak internet, telefony komórkowe, a także edukacja. Rzeczy, które nie są bezpośrednio niezbędne, ale nadal mogą lub nawet powinny być uważane za bieżące podstawowe potrzeby.

Oczywiście zadłużanie się na podstawowe potrzeby jest całkowicie niepożądane. Zwłaszcza jeśli pracują. Jednak w dzisiejszych czasach jest to rzeczywistość dla

coraz większej liczby osób. Również i z pewnością ten fakt sprawia, że wprowadzenie mojego Systemu Monetarnego jest bardzo potrzebne. Wprowadzenie mojego Doskonałego Systemu Monetarnego jest naprawdę najwyższym priorytetem. Wyższym niż cokolwiek innego.

27. Fundacja Nasze Pieniądze i ich propozycja

Od czasu opublikowania mojej pierwszej książki na temat mojego Nowego Systemu Monetarnego i mojej Innowacji dla Systemu Pieniężnego, między innymi w 2011 r., aż do chwili obecnej, zapisałem w różnych plikach i publikacjach, jakie jest moje rozumienie sytuacji. I jak powinna wyglądać moja innowacja dla systemu pieniężnego i mój Doskonały System Monetarny oraz komplementarna polityka pieniężna, a także jak powinna i może zostać wdrożona. Ponadto, kilka lat temu uchwyciłem mój Doskonały System Monetarny i komplementarną politykę monetarną tak, jak je sobie wtedy wyobrażałem (w rzeczywistości były one tak zaawansowane wtedy, jak i dzisiaj) w artykule (W.T.M. Berendsen, "Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, 2012), który następnie złożyłem do publikacji w Journal of Political Economy (JPE). Jest to jedno z wiodących czasopism akademickich w dziedzinie ekonomii (politycznej). Niestety, artykuł ten nie został wówczas przyjęty do publikacji. Został on jednak wówczas złożony w formie elektronicznej, więc - jeśli czasopismo to również przechowuje i utrzymuje swoje pliki elektroniczne we właściwy sposób - prawdopodobnie nadal będzie tam dostępny. Oprócz tej publikacji, między innymi, przekazałem już pewne informacje holenderskiemu ministrowi finansów, panu Dijsselbloemowi, ale później nic od niego nie usłyszałem.

Pojawiło się również kilka innych inicjatyw i propozycji dotyczących nowego systemu monetarnego, ponieważ moja propozycja wprowadzenia Doskonałego Systemu Monetarnego była już dawno spóźniona. Ogólnie rzecz biorąc, nie jestem z nich zadowolony, zwłaszcza dlatego, że propozycje te nie są przydatne ani istotne, ale konkurują z moją własną propozycją i tylko utrudniają jej wdrożenie.

Od czasu, gdy rozpocząłem badania i eksplorację ekonomii, pieniądza i systemów monetarnych (około 2002 roku), w różnych momentach dostarczałem ludziom i organizacjom spostrzeżeń, które miałem i mam w związku z ekonomią i kryzysem gospodarczym oraz systemami i polityką monetarną. Napisałem również wiele na ten temat i sporo z tego zostało opublikowane i można je przeczytać w Internecie. Pomimo tego, że napisałem i częściowo opublikowałem tak wiele, do tej pory zawsze byłem ostrożny w komunikacji i starałem się

wiedzieć i rejestrować jak najwięcej tego, co robią inne osoby i organizacje. Komunikowałem się stosunkowo niewiele z co najmniej dwóch powodów, a mianowicie :

Podczas mojej komunikacji z innymi, a także z czasem, widząc i wiedząc, co inni wiedzieli lub czytali o mojej pracy, dowiedziałem się, że niestety istniały również partie, które pracowały i pracują nad reformą monetarną i propozycjami zmian monetarnych. Niestety, było i jest tak, że niektóre osoby lub partie mogły i przeczytały niektóre z moich prac lub zostały poinformowane przeze mnie o pewnych spostrzeżeniach lub częściach mojej propozycji, ale następnie te osoby lub partie dostosowały swoją własną propozycję, ale nigdy nie wymieniając mojego nazwiska. I chociaż według mojej wiedzy żadna partia ani osoba nie była, przynajmniej do końca 2014 r., tak daleko ze swoją propozycją jak ja, to zbliżali się i zbliżają do mojej propozycji, a także ogłaszają coraz więcej propozycji, które wydają się mieć z nią więcej wspólnego lub wydają się być takie same w niektórych częściach. Celowo piszę "wydają się", ponieważ nadal istnieje wiele różnic. Wrócę do tych różnic w tym rozdziale, ale także w innych częściach tej książki. Ale faktem jest, że muszę być bardzo ostrożny, ponieważ nie chcę, aby inni rościli sobie prawo do mojej propozycji i rozwoju mojego Doskonałego Systemu Walutowego. Ja i tylko ja jestem tym, który opracował Doskonały System Monetarny i dodatkowe (możliwe) polityki, i ja i tylko ja zasługuję na wszelkie uznanie i uznanie za to, jeśli i jak tylko Doskonały System Monetarny i / lub moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie wprowadzona w sposób, który przewidziałem i miałem na myśli oraz w okolicznościach, które zawsze chciałem i proponowałem. Okoliczności polegają w szczególności na tym, że banki również mogą i mogą nadal tworzyć pieniądze, tak jak robią to obecnie (zgodnie z tak zwaną metodą bankowości rezerwy cząstkowej i z odsetkami), ale że PO tym już istniejącym zjawisku moja innowacja dla systemu pieniężnego zostanie wprowadzona jako dodatkowa do celów, które opisałem między innymi w mojej książce opublikowanej w 2011 roku na amazon / Kindle.

Ponadto, z powodu przyjęcia zrozumienia przez innych, którzy również pracowali i pracują nad propozycjami reformy monetarnej i w rezultacie przetwarzają lub modyfikują swoje własne propozycje, wzrasta niebezpieczeństwo, że inne propozycje będą konkurować z moją propozycją. Każda inna propozycja reformy monetarnej, która WYGLĄDA na wartościową lub wykonalną, konkuruje z moją propozycją i utrudnia zarówno komunikację, jak i wyjaśnienie, a także faktyczne wprowadzenie mojego systemu monetarnego. Nawet do chwili obecnej, kiedy piszę tę część mojej książki (pod koniec 2015 r.), wszystkie inne propozycje reformy monetarnej poza moją opierają się na zbyt małym zrozumieniu, a zatem

wciąż są zbyt niekompletne, a także bardziej teoretyczne i w tym sensie również amatorskie, które nie mają zastosowania w praktyce. W przeciwieństwie do tego, moja własna propozycja i moja własna innowacja dla systemu monetarnego, będąca moim Doskonałym Systemem Monetarnym, opierają się na znacznie lepszym zrozumieniu niż niezrozumienie innych partii i osób, które dostarczają lub głoszą propozycje reformy monetarnej. Dlatego też - również pod tym względem - jest niezwykle istotne i ważne, aby moja propozycja zyskała największą uwagę i była jedyną propozycją, która zostanie faktycznie wprowadzona w społeczeństwie i aby mój Doskonały System Monetarny zastąpił obecny system monetarny tak szybko, jak to możliwe.

Obecnie istnieje kilka innych grup i osób pracujących nad reformą monetarną. Grupy i osoby, o których wiem i których propozycje zarówno w ostatnich latach, jak i obecnie oraz rozwój ich propozycji są co najmniej następujące :

Międzynarodowy ruch na rzecz reformy monetarnej i wszystkie powiązane z nim grupy. Ogólnie rzecz biorąc, wszystkie te grupy chcą i proponują to samo. Do 2014 r. wszystkie te grupy, w tym holenderski oddział / grupa "nasze pieniądze", głosiły że chcą zastąpienia systemu "bankowości opartej na rezerwie cząstkowej" systemem "bankowości opartej na rezerwie pełnej". To, co mnie uderza, być może również dlatego, że wiem, że co najmniej jedna osoba stojąca za inicjatywą "naszych pieniędzy" przeczytała niektóre z moich prac i zrozumiała kryzys gospodarczy oraz systemy i politykę monetarną, to fakt, że w szczególności fundacja/grupa "naszych pieniędzy" wydaje się dość drastycznie zmieniać treść swoich propozycji od końca 2014 roku/początku 2015 roku. Uderzający jest dla mnie również fakt, że sama grupa lub organizacja informuje na swojej stronie internetowej, że zaczęła badać systemy i politykę pieniężną dopiero w 2012 r., podczas gdy w 2015 r. wydaje się być już dość zaawansowana w swoim zrozumieniu, a w każdym razie już składa propozycje rządowi i zdecydowanie popiera wprowadzenie dochodu podstawowego i stara się, aby został on zaakceptowany i zrealizowany w społeczeństwie.

Propozycje związane z nowoczesną teorią monetarną

Propozycje reformy monetarnej przedstawione przez Occupy / David Graeber

Propozycje i obszary zainteresowania Laboratorium Zrównoważonego Finansowania Hermana Wijffelsa

Ci, którzy proponują pieniądze wolne od długu. Ci, którzy to robią, jak Międzynarodowy Ruch na rzecz Reformy Walutowej, zazwyczaj proponują

zniesienie bankowości opartej na rezerwie cząstkowej i przejście do bankowości opartej na rezerwie pełnej. Nikt też, kto proponuje pieniądz wolny od długu, nie proponuje zupełnie nowego systemu monetarnego, poza bezwartościową propozycją przejścia do systemu bankowości opartej na pełnej rezerwie po całkowitym zniesieniu bankowości opartej na rezerwie cząstkowej.

Jeśli chodzi o osoby, obejmuje to następujące. Zdecydowana większość tych osób jest zaangażowana lub stoi za grupami, o których już wspomniałem. Są to następujące osoby:

Bernard Lietaer. O ile mi wiadomo, osoba ta nie jest zaangażowana w żadną z powyższych grup, ale sama ma propozycję lub propozycje reformy monetarnej.

Ad Broere. Sam Ad Broere przedstawia propozycje reformy monetarnej, ale koncentruje się w szczególności na reformie systemu bankowego. Ad Broere jest jednym z inicjatorów fundacji/grupy "Nasze Pieniądze". Z kilku powodów postrzegam tę grupę jako największe zagrożenie pod względem przyjęcia mojego rozumienia i propozycji oraz stopniowego / w miarę upływu czasu dostosowywania lub przypisywania ich propozycji reformy monetarnej do mojej. Nawet do tej pory, pod koniec 2015 r., ich propozycja jest nadal całkowicie bezużyteczna w praktyce, z wielu powodów i na wiele sposobów różni się od mojej propozycji i mojego (znacznie szerszego i lepszego) zrozumienia. Wydaje się jednak, że coraz bardziej zbliżają się (chcą się zbliżyć) do mojej propozycji.

Herman Wijffels i jego Laboratorium Zrównoważonych Finansów

Osoby stojące za Positive Money Uk, a także "nasze pieniądze" Holandia. Spośród nich, w punkcie 2) wspomniałem już o panu Ad Broere

David Graeber, intelektualista, który napisał słynną i popularną książkę na temat długu, był i jest również zwolennikiem ruchu Occupy. David Graeber zaproponował również reformę monetarną poprzez Occupy w postaci przejścia z bankowości opartej na rezerwie cząstkowej na bankowość opartą na rezerwie pełnej.

Większość z tych osób i grup tak naprawdę nie wychodzi z propozycjami, a jeśli w ogóle wychodzą z propozycjami, przynajmniej w tym momencie (pod koniec 2015 r.), Są one niepraktyczne i co najmniej niekompletne, a zatem nie są gotowe do bezpośredniego wprowadzenia do społeczeństwa. Z drugiej strony moja propozycja jest zarówno praktyczna, jak i kompletna i jest w pełni gotowa i

odpowiednia do wprowadzenia do społeczeństwa i społeczeństwa. A jeśli i kiedy to się stanie, kryzys się skończy, ale dodatkowo będzie to oznaczać największą rewolucję monetarną i społeczną w naszym społeczeństwie.

Jak również wspomniałem w innych częściach tej książki, podczas gdy moja Innowacja Monetarna i Nowy System Monetarny jest najważniejszym krokiem, z pewnością nie jest to jedyny lub ostatni krok do zapewnienia szeroko zakrojonych reform w naszym społeczeństwie. Rewolucja monetarna i innowacja, którą spowoduje i poprowadzi mój Doskonały System Monetarny, jest niezbędna do przeprowadzenia różnych rewolucji społecznych i ulepszeń w społeczeństwie oraz do umożliwienia i wspierania ich w najbardziej optymalny sposób. Mówię między innymi o ulepszeniach politycznych, organizacyjnych, naukowych oraz indywidualnych ulepszeniach i postępie. Celowo mówię o ulepszeniach i postępie, a nie o zmianach, ponieważ zmiany, które nie są ulepszeniami ani postępem, są całkowicie bezsensowne i bezużyteczne i nie powinny być wdrażane. A jeśli mają miejsce, należy je jak najszybciej naprawić lub skorygować w kierunku bardziej pozytywnych i konstruktywnych działań i możliwości poprawy.

Fundacja Our Money na swojej stronie internetowej od około 2014 lub początku 2015 roku informuje, że chce, aby system pieniężny lub bankowy działał na rzecz społeczeństwa, a nie przeciwko niemu. Zauważa również, że rozpoczęła działalność w 2012 r., aby przeprowadzić badania nad tym, jak działa system pieniężny i co można w nim poprawić. Organizacja chce, by kreacja pieniądza odbywała się w ramach zarządzania publicznego, a pieniądz państwowy był wolny od odsetek i długu. Chcą także położyć kres pieniądzom tworzonym przez banki. Naszymi pieniędzmi zarządzają Luuk de Waal Malefijt (który założył fundację w 2012 r.) oraz Niels Korthals Altes i Martijn van der Linden. Fundacja została założona w 2012 roku. Na razie, a także później w tym dyskursie, ważne jest, aby wspomnieć i zdać sobie sprawę, że fundacja to "nasze" pieniądze

Strona internetowa Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej również wspomina o przejściu na system bankowości opartej na pełnej rezerwie.

Fundacja "nasze pieniądze" mówi o Volgeld i systemie Volgeld, ale ta sama fundacja, uzasadniając koncepcję tego, co oznacza Volgeld, wydaje się zaprzeczać samej koncepcji. Mówię o fakcie, że volgeld w rzeczywistości oznacza w pełni pokryte pieniądze, podczas gdy to pokrycie w ich obecnej propozycji nie jest oparte na niczym faktycznym, a zatem nie jest tym, co zostało

zrozumiane. Dzieje się tak głównie dlatego, że wydaje się, że częściowo zmienili swój merytoryczny kierunek w 2015 r., ale sami jeszcze nie w pełni rozumieją, o czym w ogóle mówią. W ich propozycjach i koncepcjach jest nielogiczność, ponieważ ktoś ("nasze pieniądze") opiera koncepcje i propozycje na pracy innych oraz na tym, co czyta i słyszy, ale sam jeszcze w pełni tego nie rozumie... nawet koncepcja bankowości opartej na pełnej rezerwie nie pasuje w pełni do tego, co obecnie proponuje. Ale pełna bankowość rezerwowa jest tym, do czego Międzynarodowy Ruch na rzecz Reformy Walutowej, a także Nasze Pieniądze w pełni się stosują i co Nasze Pieniądze nadal komunikują jako to, czego chcą.

Fundacja "our money" podaje, że faktyczne przejście może nastąpić w ciągu 1 nocy lub 1 dnia. Jest to dla mnie uderzający sposób prezentacji, ponieważ w mojej książce z 2011 roku, ale także wkrótce potem, a także w ostatnich latach, kilkakrotnie wspominałem (także w Internecie i miejscach, w których ludzie z "naszych pieniędzy" mogli to przeczytać), że przejście można zorganizować w ciągu 1 nocy lub 1 dnia, co jest faktem. Jedynym faktem jest również to, że zmiany, które muszą nastąpić w ciągu tej nocy, jeśli chodzi o moją propozycję, nie są prawie tak trudne i dalekosiężne, jak zmiany, które proponuje i nazywa fundacja "nasze pieniądze". I że te zmiany fundacji "nasze pieniądze", które są szeroko wymieniane na ich stronie internetowej (nawet teraz, pod koniec 2015 roku), będą zarówno niepotrzebne, jak i wysoce szkodliwe i destrukcyjne dla Holendrów, ale (tym samym) także dla globalnej gospodarki. Ich propozycje są również całkowicie niewykonalne w tym względzie i w praktyce z pewnością zajmą ponad rok, aby je przygotować i prawdopodobnie znacznie dłużej, aby je faktycznie zorganizować i zrealizować. Jeśli w ogóle, ponieważ nie sądzę, aby w ogóle możliwe było faktyczne wdrożenie w społeczeństwie propozycji dotyczących "naszych pieniędzy" i tego, co się z nimi wiąże. Podczas gdy moja transformacja jest NAPRAWDĘ możliwa do przeprowadzenia w ciągu jednej nocy, nawet biorąc pod uwagę wymagane do tego przygotowania... chociaż wymaga kilku dobrych ekspertów/ekspertów oraz niezbędnego sprzętu i oprogramowania. Ale wtedy można to zrobić; zarówno przygotowanie, jak i przejście w ciągu zaledwie 1 nocy lub dnia... bez potrzeby niczego więcej.

Fundacja "Our Money" jest powiązana z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej. Do którego należy również organizacja "Positive Money UK". Oraz około 15 innych organizacji działających w Europie. Zarówno prawie wszystkie organizacje zrzeszone w Międzynarodowym Ruchu na rzecz Reformy Walutowej, jak i fundacja "Our Money", "Positive Money UK" oraz ruch Occupy proponowały, przynajmniej do czerwca 2016 r., przejście z bankowości opartej na rezerwie cząstkowej na bankowość opartą na rezerwie pełnej. Rzeczywiście,

nawet teraz, w połowie 2016 r., na stronie internetowej Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej nadal widnieje informacja, że fundacja "Nasze Pieniądze" chce przejść na bankowość z pełną rezerwą. Jest to więc to, co fundacja "Nasze Pieniądze" nadal komunikuje i czego teraz chce. Ale w każdym razie chcą, aby banki przestały tworzyć pieniądze, przestały tworzyć pieniądze z długiem lub odsetkami, a tym samym obecny sposób tworzenia pieniędzy przez banki całkowicie zniknął i został zastąpiony sposobem, który pokrywa się z ich propozycjami i w którym banki nie mogą już tworzyć pieniędzy, długu ani odsetek.

Moja własna propozycja i rozwiązanie, które jest również najlepszym rozwiązaniem i najlepszą propozycją, jest znacznie szersze, lepsze i inne. I opiera się na znacznie lepszym zrozumieniu. Ponadto, jak można znaleźć w innych częściach tej książki, wyjaśniłem również DLACZEGO mój system monetarny jest lepszy. Dlaczego inflacja nie będzie problemem w moim nowym systemie monetarnym. I jaka polityka monetarna najlepiej do niego pasuje. Moja propozycja mojego Doskonałego Systemu Monetarnego i polityki, które najlepiej do niego pasują, były od dawna gotowe i znacznie wcześniej niż obecnie niekompletne i niepraktyczne propozycje fundacji "Nasz pieniądz" i/lub innych organizacji powiązanych z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Monetarnej.

Zgłaszanie propozycji, które proponuje grupa "nasze pieniądze" i inne grupy powiązane z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej i ruchem Occupy, jest dziecinnie proste. W szczególności wszystkie te grupy i ruchy zakładają, że obecny kryzys jest przede wszystkim kryzysem zadłużenia. Dlatego też proponowanie stworzenia pieniądza wolnego od długu ma sens. Zwłaszcza, jeśli można było przynajmniej przeczytać to rok wcześniej lub tuż przed zmianą propozycji w jednym z wielu artykułów, które sam napisałem, proponując to samo. Faktem jest jednak, że jest to o krok dalej i o cały poziom i stopień profesjonalizacji i zrozumienia dalej, aby faktycznie zrozumieć, co się właściwie dzieje, JAK te pieniądze powinny być tworzone i przez kogo oraz jaka polityka pieniężna jest wtedy nie tylko możliwa, ale także pożądana. I dokładnie CO musi się zmienić w naszym społeczeństwie, gospodarce i systemie bankowym, aby gospodarka faktycznie rozwijała się w najbardziej optymalny sposób w przyszłości. To ostatnie, zrozumienie i prawdziwie optymalne odpowiednie rozwiązanie, jest czymś, czego naprawdę brakuje wszystkim grupom zrzeszonym w Międzynarodowym Ruchu na rzecz Reformy Monetarnej

(tj. również grupie "nasze pieniądze") i wszystkim jednostkom, które mają z tym do czynienia lub czują się w jakiś sposób związane z ich zasadniczo bezwartościowymi propozycjami, aż do tej chwili (koniec 2015 r.).

Jak zauważyłem, naprawdę WSZYSTKIE organizacje, które były i są powiązane z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Walutowej, chciały, przynajmniej do końca 2014 r., przejścia od bankowości opartej na rezerwie cząstkowej do bankowości opartej na pełnej rezerwie w systemie bankowym. Oznacza to, że zamiast ułamkowej, częściowej rezerwy na pieniądze w obiegu, powinna istnieć pełna rezerwa na pieniądze w obiegu. Rezerwa ta musi składać się z czegoś wartościowego i namacalnego. W tej chwili fundacja Ons Geld komunikuje, że chce kreacji pieniądza bez długu i że nie chce, aby banki tworzyły pieniądze, ale nie mówi już (tak wyraźnie) o bankowości z pełną rezerwą. Chociaż ma to spore znaczenie, czy powinna istnieć rezerwa na pieniądze w obiegu i czy rezerwa ta powinna być pełna. Fundacja Our Money nie odnosi się jednak do tej kwestii, ponieważ całkowicie nie rozumie, co jest potrzebne i dlaczego. A może gdzieś to opisali, ale strona internetowa o tym nie wspomina. I jestem przekonany, że jeśli gdzieś jest opis tego, jak się o tym myśli, to również będzie on niekompletny i nie będzie oparty na optymalnym zrozumieniu.... a już na pewno nie na zrozumieniu, które ja mam na ten temat od dłuższego czasu.

Wszystko wskazuje na to, że propozycje reformatorów monetarnych innych niż ja, tj. również propozycje wszystkich grup powiązanych z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Monetarnej, opierają się na nieporozumieniu. To nieporozumienie wynika częściowo z niepełnego zrozumienia i wizji tego, co faktycznie dzieje się w naszej gospodarce. Banki i sposób, w jaki pieniądze są tworzone do tej pory w naszej gospodarce i społeczeństwie, nie są nawet (tak bardzo) problemem i z pewnością nie będą musiały zniknąć lub całkowicie się zmienić, jak proponuje między innymi fundacja "nasze pieniądze". Sposób, w jaki kredyty są tworzone i udzielane przez banki w obecnej erze w celu udzielania kredytów hipotecznych oraz to, co jest lub było określane między innymi przez "nasze pieniądze" jako "bankowość rezerwy cząstkowej" (ale w rzeczywistości tak nie jest, ponieważ bankowość rezerwy cząstkowej jest terminem teoretycznym, podczas gdy rzeczywistość jest nieco inna), jest postrzegane przez grupę lub fundację "nasze pieniądze" jako szkodliwe i niepożądane. I jako jedna z największych, jeśli nie jedyna, przyczyna tego, że w gospodarce dzieje się źle. Dlatego "nasze pieniądze" proponują pozbycie się ich i zastąpienie innym

sposobem kreacji pieniądza, który byłby pozytywny, a zatem być może można by go nazwać "pozytywnym pieniądzem".

Faktem jest jednak, że sposób, w jaki banki udzielały i nadal udzielają kredytów hipotecznych w przeszłości, nie był nawet głównym problemem. Chociaż w przeszłości udzielano kredytów hipotecznych, które stały się problematyczne dla jednostek, a także społeczeństwa jako całości, ale ma to mniej wspólnego ze sposobem udzielania kredytów hipotecznych, a bardziej z czynnikami zewnętrznymi / środowiskowymi. W każdym razie mówię o następujących kwestiach:

Sytuacja finansowa osób lub grup, którym przyznano te kredyty hipoteczne. W miarę pogarszania się sytuacji finansowej - w szczególności z powodu obniżenia dochodów, tymczasowych lub innych, w połączeniu ze zwiększonymi wydatkami lub wydatkami - niektórzy odbiorcy kredytów hipotecznych nie byli już w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań płatniczych z tytułu tych kredytów hipotecznych. Wynikało to nie tyle ze sposobu, w jaki te kredyty hipoteczne zostały przyznane, ale bardziej ze zmian w społeczeństwie po tym czasie. Oczywiście wzrost cen nieruchomości również odegrał i odgrywa bardzo dużą rolę, ale ma to mniej wspólnego z faktem, że banki mogły i udzielają kredytów hipotecznych, ale bardziej z powodu braku równowagi między dochodami a kosztami utrzymania, przez co niektóre osoby mają z tym większe kłopoty. Wynika to również z rosnących kosztów opieki zdrowotnej oraz innych kosztów i wydatków.

Ogromne skutki łańcuchowe, jakie problemy z kredytami hipotecznymi wywarły na naszą gospodarkę i społeczeństwo. W wyniku problemów z kredytami hipotecznymi w Stanach Zjednoczonych około 2008 roku, rządy zmieniły swoją politykę monetarną, a organizacje i osoby prywatne zmieniły swoje działania. Zarówno zmiany w polityce monetarnej rządów, jak i zmiany w działaniach jednostek i organizacji dramatycznie pogorszyły sytuację w naszej gospodarce i społeczeństwie.

Wiem, że zagłębiam się w to dość długo, ale ostatnią rzeczą, jakiej chcę, jest to, aby jakakolwiek grupa opierająca się na moim zrozumieniu zawartym w moich tekstach przedstawiła własną propozycję lub dostosowała swoją propozycję do lepszego zrozumienia, które można uzyskać po przeczytaniu moich tekstów, a następnie udawała, że wszystko pochodzi od nich, a nawet w pewnym momencie "przypadkowo" przedstawiła dokładnie takie same propozycje lub

częściowe propozycje jak ja, niezależnie od tego, czy są one sformułowane w ten sam sposób. Ja i tylko ja zasługuję na wszelkie pochwały i uznanie za moją innowacyjność w zakresie systemu pieniężnego, mojego systemu pieniężnego i proponowanej polityki pieniężnej, która mu towarzyszy, a także za wyjaśnienie i zrozumienie, które mu towarzyszy. Zarówno w odniesieniu do systemu i polityki, jak i tego, co jest nie tak w obecnym nieporozumieniu dotyczącym ekonomii oraz systemów i polityk monetarnych. I dlaczego mój nowy system monetarny nie tylko zadziała, ale także będzie najlepszym i wspaniałym rozwiązaniem dla gospodarki i społeczeństwa w, miejmy nadzieję, najbliższej przyszłości.

Wracając do propozycji lub propozycji fundacji "nasze pieniądze". Takich, jakie są teraz, ale także takich, jakie były w latach 2012-2014. Faktem jest, że fundacja w mniejszym lub większym stopniu "podczepia się" pod propozycje, które zostały opracowane przez grupy w ramach Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej, a w szczególności propozycje i ich rozwój w ramach grupy "positive money UK" w Anglii. Kwestią sporną pozostaje to, czy i w jakim stopniu zapoznali się oni również z moją pracą i w jakim stopniu została ona wykorzystana do zmodyfikowania ich propozycji. Faktem jest, że moja propozycja była gotowa w 2011 roku i pozostała mniej więcej taka sama aż do teraz. Moja innowacja dla systemu pieniężnego, a także zmiany w polityce pieniężnej pozostały takie same. Jedynie pod względem treści rozwinąłem ją do tej pory, przy czym szczególnie ważne jest oddzielenie dochodu od pracy. W szczególności, jeśli zrozumie się, że kryzys finansowy obecnego czasu i poprzednich lat nie był tak bardzo spowodowany przez banki lub dług, ale że dług nie jest przyczyną, ale konsekwencją rzeczywistych przyczyn kryzysu zadłużenia...., co rozumiem od dawna, ale czego grupy Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej (a więc także grupa "nasze pieniądze") nawet teraz, w 2015 roku, nadal nie rozumieją w pełni, a nawet częściowo. Nawet teraz zakładają, że kryzys finansowy był zasadniczo spowodowany zbyt dużym zadłużeniem i że przyczyną tego są banki. Banki są, ich zdaniem, największymi winowajcami, a system monetarny będzie musiał zostać przekształcony w taki sposób, aby banki nie mogły już tworzyć pieniędzy w taki sposób, jak robią to obecnie, w zamian za kreację długu.

Proponowana przez nich alternatywa, polegająca na oddaniu kreacji pieniądza, ale także jego alokacji, całkowicie w ręce państwa, jest niepraktyczna. Państwo nie jest do tego wystarczająco zdolne. Dowodzą tego problemy, które pojawiły się w ostatnich latach w związku z budżetem osobistym. Faktem jest, że

"państwo" lub rząd nie jest w stanie zarządzać pieniędzmi, a także gospodarką w sposób wystarczający i skuteczny, a wiele osób i organizacji ucierpi, jeśli w przyszłości zostaną podjęte dalsze próby w tym kierunku.

W mojej propozycji i transformacji państwo również odgrywa rolę, ale zupełnie inną. W mojej propozycji i przypadku chodzi o dodatkową i dość tymczasową, ale ważną rolę i więcej działań ze strony państwa, aby zapewnić, że więcej pieniędzy wróci do gospodarki. Pieniądze te NIE muszą być zabezpieczone złotem ani niczym innym materialnym. Nie tylko sprawia to, że jest to o wiele bardziej skomplikowane, ale co ważniejsze, takie pokrycie złotem jest całkowicie niepotrzebne. Pieniądz, jak wskazuję również w innych częściach tej książki, ma przede wszystkim i tylko relacyjną rolę, funkcję i wartość. Co więcej, w gospodarce nigdy nie może być i nie będzie wystarczającej ilości pieniądza, jeśli cały pieniądz musi być lub ma być pokryty złotem. Zasadniczo jest to prawdopodobnie również przyczyną lub powodem rozłączenia pieniądza i złota, co jest obecnie faktem.

Tak więc, oprócz tego oddzielenia pieniądza od złota, opowiadam się również za wzrostem dochodów obywateli, zwłaszcza wzrostem niższych dochodów. Z pewnością będzie to również częściowo wymagało oddzielenia dochodów od pracy. A to oddzielenie będzie możliwe tylko wtedy, gdy moja innowacja systemu pieniężnego zostanie wdrożona, a wraz z nią Doskonały System Monetarny, tak jak go opracowałem (i tylko ja!), stanie się rzeczywistością.

Szczegółowo opisałem już to oddzielenie dochodu od pracy w innych moich pracach, w tym JAK należy zająć się tym oddzieleniem dochodu od pracy. Płacenie lub nieczęściowe płacenie wydatków rządowych pieniędzmi stworzonymi dzięki mojej innowacji dla systemu pieniężnego - oraz zniesienie lub nie niektórych lub wszystkich podatków - również odgrywa w tym ważną rolę. Ten aspekt, opłacanie wydatków rządowych pieniędzmi stworzonymi poprzez i w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego, również opisałem lub wskazałem w mojej książce opublikowanej jako e-book na kindle/amazon w 2011 roku. Jest to bardzo ważny aspekt ESW, zwłaszcza w kontekście zrozumienia, że kryzys finansowy jest w szczególności kryzysem dochodowym, a nie kryzysem zadłużenia. Chociaż kryzys zadłużenia jest konsekwencją kryzysu dochodowego. Z faktu, że dochody są coraz bardziej niewystarczające na niezbędne lub niepotrzebne wydatki i wpływ, jaki ma to na poziom zadłużenia zarówno osób fizycznych, jak i rządu.

To rozłączenie, a w szczególności mój Doskonały System Monetarny, jest również konieczne, aby umożliwić to, co John Maynard Keynes przewidział już na przyszłość w swoim tekście "Możliwości ekonomiczne dla naszych wnuków". Tekst ten jest interesujący i istotny, a ja zaryzykuję przewidywanie, że jego prognoza dotycząca mniejszej pracy w przyszłości i że stanie się to faktem około 2030 roku. również się spełni. Wymagałoby to jednak realizacji mojego Doskonałego Systemu Monetarnego. Pomiędzy 2030 a 2016 rokiem jest teraz około 14 lat i osobiście uważam, że jest to osiągalne. Aby zrealizować mój EMS. W rzeczywistości mam nadzieję, że publikacja mojej książki znacznie przyspieszy ten proces. I że rządy i politycy zaczną rozumieć, że to - wprowadzenie i realizacja mojego Doskonałego Systemu Walutowego - jest kluczem do znacznie lepszej przyszłości dla wszystkich i bardziej doskonałego społeczeństwa. Szczególnie dlatego, że może on i całkowicie rozwiąże, za jednym zamachem, wiele i prawdopodobnie wszystkie nielogiczności obecne w obecnym systemie monetarnym i wynikającej z niego polityce monetarnej.

Tak więc moja propozycja i rozwiązanie opiera się na znacznie szerszym zrozumieniu tego, o co chodzi, a także dlatego jest znacznie lepsza i łatwiejsza do wdrożenia niż opcja i propozycje wszystkich grup zrzeszonych w Międzynarodowym Ruchu na rzecz Reformy Walutowej, w tym propozycja "naszych pieniędzy". Co więcej, obecna propozycja "naszych pieniędzy" - tj. propozycja z 2015 roku - jest całkowicie niewykonalna w praktyce, a także szkodliwa dla gospodarki. Doprowadzi to do całkowitego rozpadu naszego społeczeństwa, co może mieć katastrofalne skutki dla jednostek, organizacji i rządów. Pod tym względem fundacja "nasze pieniądze" również całkowicie nie zdaje sobie sprawy z tego, czego chce i co proponuje.

Z drugiej strony moja propozycja jest wykonalna i w pełni gotowa do wdrożenia. Można to również zrobić częściowo etapami, co również jest najlepszym rozwiązaniem. W rzeczywistości opisałem już w pełni etapy wprowadzenia. Można jednak również podejść do tego w taki sposób, że nawet te kroki wprowadzenia są rozpatrywane tylko częściowo. Nie jest to najlepsze rozwiązanie dla ostatecznego wyniku końcowego, ale daje rządowi większą pewność i dowód na to, że moja innowacja dla systemu pieniężnego i działania, które proponuję, aby urzeczywistnić mój Doskonały System Monetarny, rzeczywiście zadziałają i przyniosą bardzo pozytywne skutki dla osób fizycznych, organizacji, a także rządu. Mój EMS, gdy stanie się rzeczywistością, będzie pozytywny dla naprawdę wszystkich osób i stron w tym społeczeństwie. Na wiele

sposobów. Wszystko, czego teraz naprawdę potrzeba, to odwaga i odwaga rządu, by wdrożyć moją innowację w zakresie systemu pieniężnego, a tym samym urzeczywistnić EMS (stworzony przeze mnie Doskonały System Monetarny), a także nasze społeczeństwo.

Fundacja naszych pieniędzy. Chce odebrać prywatnym bankom możliwość tworzenia pieniędzy. Jest to niepotrzebne i całkowicie destrukcyjne dla społeczeństwa. Fundacja Nasz Pieniądz opowiada się zatem za całkowitym zastąpieniem obecnego systemu pieniężnego i obecnego sposobu tworzenia pieniędzy, co będzie znacznie bardziej drastyczne i szkodliwe dla gospodarki i społeczeństwa, niż ta grupa i osoby z nią związane zdają sobie sprawę. Ja natomiast NIE opowiadam się za zastąpieniem obecnego systemu pieniężnego i obecnego sposobu kreacji pieniądza, a raczej za uzupełnieniem obecnego systemu pieniężnego i obecnego sposobu kreacji pieniądza. Uzupełnienie to zapewni transformację obecnego systemu pieniężnego w Doskonały System Monetarny. W którym banki mogą i będą nadal robić to, co robią teraz i w co są teraz zaangażowane. Zmieni się to w przyszłości, zwłaszcza ze względu na przejście do Doskonałego Systemu Monetarnego, ale zmiany te będą pozytywne i nie będą szkodliwe dla gospodarki ani społeczeństwa.

Jest to, jak wskazałem powyżej. Bardzo ważne jest, aby zrozumieć, że fundacja nasze pieniądze opiera swoją propozycję na założeniu i nieporozumieniu, że banki i działania banków, a zwłaszcza sposób, w jaki banki tworzą pieniądze. Jest główną przyczyną kryzysu finansowego lub kryzysu zadłużenia, który stał się oficjalny w 2008 roku i nadal jest powszechnie uważany za obecny. I że fundacja lub grupa "nasze pieniądze" i osoby za nią stojące zakładają, że kryzys ten jest rzeczywiście kryzysem zadłużenia i że dług jest głównym problemem. Co jest zatem całkowicie niezgodne z faktami. Chociaż jest to również najczęstsze wyjaśnienie i sposób myślenia prawie wszystkich w społeczeństwie i społeczeństwie.

Prawdziwą, podstawową przyczyną powstania kryzysu zadłużenia. NIE jest obecny sposób tworzenia pieniędzy przez banki. Nie jest to również tworzenie długu. To, co odgrywa pewną rolę, to fakt, że obecny system monetarny i polityka monetarna nie pasują do dzisiejszego społeczeństwa i zmian w społeczeństwie, ale głównym problemem jest to, że obecnie w gospodarce jest o wiele za mało pieniędzy. Przy czym ważne jest, aby zdać sobie sprawę, co w tym

kontekście oznacza gospodarka. Kiedy mówię, że w gospodarce jest zbyt mało pieniędzy, mam na myśli to, że jest ich zbyt mało w gospodarce podstawowej. Gospodarce, w której ludzie produkują i pracują, aby generować dochód dla firm, organizacji i osób prywatnych. Podczas gdy w świecie finansów i gospodarce jest mnóstwo pieniędzy i prawdopodobnie jest ich o wiele za dużo, ilość pieniędzy, które krążą wokół i/lub są obecne w podstawowych procesach naszej gospodarki, jest obecnie o wiele za mała. Dzieje się tak z powodu obecnego systemu monetarnego i polityki monetarnej, która jest możliwa w rezultacie, a zwłaszcza z powodu wielkiej i znacznie większej i lepszej polityki monetarnej, która w rezultacie jest nadal niemożliwa. Ta dodatkowa, większa polityka monetarna, która jest nie tylko lepsza, ale także bardzo potrzebna dzisiejszemu społeczeństwu, stanie się możliwa, jeśli i kiedy moja innowacja dla systemu monetarnego zostanie dodana do obecnego systemu monetarnego, a tym samym przejście do Doskonałego Systemu Monetarnego stanie się rzeczywistością.

Moja propozycja, Doskonały System Monetarny, jest tak doskonała właśnie dlatego, że jest

W oparciu o prawidłowe zrozumienie tego, co jest prawdziwą przyczyną kryzysu zadłużenia, czyli ZBYT MAŁO pieniędzy w gospodarce. Podczas gdy w tym przypadku gospodarka oznacza gospodarkę podstawową, będącą gospodarką dóbr i usług oraz gospodarką, z której pracownicy i przedsiębiorstwa uzyskują dochody. Przez to NIE rozumiem sektora finansowego i wszystkich pieniędzy, które do niego trafiają, więc przez dochód rozumiem dochód z pracy i przedsiębiorczości / organizacji. Praca.

Uwzględnia i dopasowuje zarówno zmiany w społeczeństwie, jak i prawdziwą przyczynę kryzysu zadłużenia. A także sposób, w jaki można najlepiej rozwiązać tę przyczynę kryzysu, a polityka pieniężna może lub powinna być najlepiej dostosowana do zmian w społeczeństwie. Obejmuje to w szczególności zwiększenie wydajności i możliwość lub konieczność zmniejszenia liczby godzin pracy na pracownika. Wymaga to coraz większego oddzielenia dochodów pracowników, a także organizacji/firm od pracy lub działalności. Albo lepiej, innej definicji działalności i myślenia o gospodarce, w której konsumpcja jest również postrzegana jako działalność i może być nagradzana, ponieważ przyczynia się do rozwoju społeczeństwa i gospodarki. Tak więc nawet ludzie, którzy w ogóle nie pracują, ale konsumują, powinni być w stanie uzyskać wystarczający dochód, aby kontynuować konsumpcję i życie. Skrajnym przypadkiem lub sytuacją byłoby to, że naprawdę każda osoba w naszym społeczeństwie w ogóle nie pracuje i że

naprawdę wszystko jest wykonywane przez maszyny i roboty, podczas gdy naprawdę każda osoba zarabia wystarczająco dużo lub nawet więcej niż wystarczająco, aby nadal zaspokajać wszystkie niezbędne potrzeby, a nawet więcej. Ta ekstremalna sytuacja WYGLĄDA na niemożliwą i jest również całkowicie niemożliwa w ramach obecnego systemu monetarnego. Ale ta sytuacja staje się naprawdę natychmiast możliwa i może stać się naprawdę natychmiastową rzeczywistością, jeśli zajdzie taka potrzeba, jeśli i kiedy Doskonały System Monetarny stanie się rzeczywistością.

W oparciu o prawidłowe zrozumienie ekonomii i procesów gospodarczych. Co obejmuje prawidłowe zrozumienie inflacji. I zrozumienie, że inflacja jest całkowicie źle rozumiana przez główny nurt nauk ekonomicznych i praktycznie wszystkich ekonomistów i obywateli. Jestem przekonany, że pod pewnym względem znacznie lepiej rozumiem, naprawdę rozumiem, co tak naprawdę oznacza inflacja, dlaczego i w jaki sposób ma ona miejsce w naszym społeczeństwie i gospodarce. I jak istotne lub nieistotne jest to zarówno w obecnym systemie monetarnym, jak i w stworzonym przeze mnie Doskonałym Systemie Monetarnym.

Mój Doskonały System Monetarny jest logicznym relacyjnym systemem monetarnym. Uwzględnia on logiczne zależności i relacje w gospodarce i społeczeństwie oraz wspiera je w najbardziej optymalny sposób.

Jak podano na stronie internetowej Międzynarodowego Ruchu na rzecz Reformy Walutowej w połowie 2016 r., Fundacja Our Money chce, aby system monetarny przyszłości opierał się na bankowości opartej na pełnej rezerwie. Bankowość z pełną rezerwą opiera się na założeniu, że pieniądze powinny być w pełni zabezpieczone. Nie sam pieniądz, ale ilość pieniądza w obiegu musi być w pełni zabezpieczona, wszystkie pożyczone pieniądze muszą być zabezpieczone, a dodatkowo wszystkie posiadane przez kogoś pieniądze są również w pełni zabezpieczone.

Interesujące jest teraz, aby zrozumieć, że ta bankowość z pełną rezerwą, a także fundacja naszych pieniędzy, nie mówi o pieniądzach w obiegu i pieniądzach, które wciąż mają zostać wypłacone lub wydane. Mówię o kredycie (który w rzeczywistości jest również długiem), ale także o zaliczkach i pożyczkach w sferze prywatnej. Gdyby wszystkie te pieniądze również musiały mieć pełne pokrycie, należałoby przekształcić całą gospodarkę (tj. nie tylko część bankową, będącą tą częścią obiegu pieniądza, która przepływa przez banki) w coś, co sam

nazywam i nazywałem gospodarką pełnej rezerwy. Termin "gospodarka pełnej rezerwy", o ile mi wiadomo, jeszcze nie istnieje, a zatem jest moim wytworem. Przynajmniej w takim rozumieniu, w jakim jest tutaj używany i nazywany. Jednak gospodarka pełnej rezerwy jest terminem, który jest potrzebny, aby w pełni zrozumieć fakt, że zarówno bankowość pełnej rezerwy, jak i gospodarka pełnej rezerwy są koncepcjami teoretycznymi opartymi na filozofii, a znacznie mniej na fronesis. I opierają się raczej na nielogice niż na naprawdę doskonałej logice praktycznej. W związku z tym zarówno bankowość z pełną rezerwą, jak i gospodarka z pełną rezerwą nie są ani logicznymi, ani wykonalnymi, ani pożądanymi opcjami dla naszego społeczeństwa, gospodarki i rzeczywistości. Ponadto należy również zrozumieć, czy bankowość oparta na pełnej rezerwie jest możliwa bez gospodarki opartej na pełnej rezerwie.

Aby to wszystko zrozumieć, bankowość z pełną rezerwą, a także gospodarka z pełną rezerwą nie są pożądane. I że koncepcja gospodarki opartej na pełnej rezerwie jest również bardzo istotna, aby ją w pełni zrozumieć. Czy konieczne jest odpowiednie zrozumienie funkcjonalnego i niefunkcjonalnego rozróżnienia (jak rozumiem te pojęcia), a zwłaszcza faktyczne zastosowanie funkcjonalnego rozróżnienia w najbardziej doskonały sposób. Oprócz tego ważne są również pojęcia istotnego i nieistotnego zróżnicowania, tak jak je rozumiem.

Pieniądze powinny być w pełni zabezpieczone, jeśli chodzi o bankowość, jeśli rzeczywiście każdy w pewnym momencie wycofuje swoje pieniądze. Jednak w normalnych przypadkach tak nie jest. Istnieje różnica w czasie między wypłatą pieniędzy a wymaganą wypłatą pieniędzy klientom. W wielu przypadkach banki nie muszą nawet wypłacać pieniędzy, ponieważ zdecydowana większość z nich i tak trafia z powrotem do tych samych banków. W związku z tym obecny sposób bankowości jest logiczną opcją. Ale w wielu przypadkach jest to logiczna opcja. Oprócz tego, że obecny sposób bankowości jest bardziej logiczny, a właściwie właśnie dlatego, jest to również znacznie lepsza opcja zarówno dla osób fizycznych, jak i zaangażowanych organizacji, a także społeczeństwa i gospodarki.

Ostatecznie w ekonomii chodzi o koncepcję i społeczną relację przyznawania. W najbardziej idealnej i konstruktywnej, a zatem najbardziej doskonałej i logicznej sytuacji, następuje transformacja z umowy finansowej na umowę społeczną, a w najbardziej doskonałych i zoptymalizowanych sytuacjach umowa finansowa nie

jest już potrzebna, a umowa społeczna pozostaje, a nawet jest dalej rozszerzana. Jednak w wielu przypadkach umowa społeczna musi być poparta zaufaniem, a do tego potrzebna jest określona sytuacja społeczna. Najbardziej znaną sytuacją, a także najbardziej dalekosiężną sytuacją lub warunkiem jest faza i pojawienie się miłości lub przyjaźni, a nawet małżeństwa. W dzisiejszych czasach widzimy jednak, że małżeństwo jest mniej powszechne, zaufanie również wydaje się być mniej powszechne, również z powodu mniej długich i bliskich kontaktów społecznych. Pod tym względem powierzchowność naszych kontaktów społecznych i rzeczywistości prawdopodobnie ma również negatywny wpływ na naszą gospodarkę i procesy ekonomiczne. Tym bardziej, a właściwie (prawie) tylko dlatego, że nasz obecny system monetarny nie jest przystosowany, a tym samym nie jest w stanie poradzić sobie z konsekwencjami większej powierzchowności kontaktów społecznych i mniejszej stanowczości. Doskonały System Monetarny może, a polityka i organizacja monetarna może być również w pełni dostosowana do każdej sytuacji społecznej w Doskonałym Systemie Monetarnym.

Jeśli chodzi o naprawdę istotną część bankowości opartej na pełnej rezerwie, a mianowicie fakt, że naprawdę wszystkie pieniądze w bankowości opartej na pełnej rezerwie powinny być w pełni zabezpieczone, Fundacja Our Money zaprzecza sama sobie od około początku 2015 roku. To dlatego, że mniej więcej od tego czasu, tj. około 4 lata po tym, jak opublikowałem swoją książkę na kindle/amazon, a także jakiś czas po tym, jak dokładniej wyjaśniłem i argumentowałem na temat Doskonałego Systemu Monetarnego w różnych tekstach i komentarzach oraz w różnych formach komunikacji również w Internecie, fundacja Nasze Pieniądze również zaczęła komunikować (i nadal komunikuje), że pieniądze mogą być zatem tworzone z niczego. Ta kreacja pieniądza z niczego jest sprzeczna z bankowością opartą na pełnej rezerwie. Ponieważ bankowość z pełną rezerwą zakłada pełne pokrycie pieniądza. Zgodnie z definicją i teorią bankowości opartej na pełnej rezerwie, pieniądz musi być czymś zabezpieczony. Kiedy pieniądz jest tworzony z niczego, ten pieniądz NIE jest niczym zabezpieczony. W przypadku kreacji pieniądza z niczego, nie ma nic, co miałoby pokrycie w pieniądzu. Przynajmniej nie jest to pokrycie w takim sensie, w jakim jest rozumiane lub wymagane w systemie bankowości z pełną rezerwą.

To co staram się tutaj wyjaśnić w tym rozdziale mojej książki, a także moim zdaniem jednoznacznie wykazać, to że Doskonały System Monetarny, a także istotne cechy tego systemu, zostały opracowane przeze mnie i tylko przeze mnie. Ponadto uważam, że jest wystarczająco jasne, że propozycja rozpoczęcia tworzenia pieniędzy z niczego, a na pewno w sposób, w jaki proponuję to jako moją innowację dla systemu pieniężnego jako części Doskonałego Systemu Monetarnego, na tak wczesnym 2015 roku, naprawdę nie została zaproponowana przez żadną grupę ani osobę poza mną. Zauważam, że oczywiście nie mogę być świadomy wszystkiego i że istnieje niewielka szansa, że istnieje jednak grupa lub osoba, która zaproponowała to DOBRZE przed 2015 rokiem. W takim przypadku mam nadzieję, że zostanę o tym poinformowany, jeśli ktoś zna te osoby, osoby, grupy lub organizacje. Abym mógł również zagłębić się w różnice między tym, co proponują lub proponowali, a moim Doskonałym Systemem Walutowym. Faktem jest jednak, że przynajmniej Stichting Ons Geld został założony dopiero w 2012 roku i przynajmniej w tym roku nie był tak daleko jak ja, jeśli chodzi o propozycję nowego systemu monetarnego. Nie mówiąc już o tym, jaka polityka pieniężna najlepiej do niego pasuje i dlaczego. Co więcej, Stichting Ons Geld i zaangażowane osoby miały wiele okazji do przeczytania moich pism po tym czasie i myślę, że przynajmniej jedna osoba to zrobiła. Nie twierdzę, że tak się faktycznie stało, ale mówię, że jest to możliwe

Fundacja Our Money chce, aby kreacja pieniądza została w całości przekazana państwu i aby banki mogły w przyszłości samodzielnie alokować pieniądze. Obecny sposób kreacji pieniądza przez banki takie jak ABNAMRO, Rabobank, Postbank itp. będzie musiał całkowicie zniknąć. W jego miejsce Fundacja Ons Geld chce jednak, by to banki tworzyły pieniądze. Z tą różnicą, że banki będą musiały tworzyć pieniądze bez długów. Niezależnie od tego, czy pieniądze te powinny być zabezpieczone czymś fizycznym, czymś namacalnym i czymś, co ma wartość. Oto jest pytanie.... Niektóre źródła, z których korzysta Our Money, twierdzą, że NIE musi tak być, ale te źródła są po 2013 roku, o ile udało mi się zobaczyć. A nawet po 2014 roku. Ponadto Our Money Foundation nadal twierdzi, że chce przejść do bankowości opartej na pełnej rezerwie, a bankowość oparta na pełnej rezerwie wymaga, aby pieniądze były zabezpieczone czymś fizycznym i wartościowym. Na przykład złotem.

Kilka lat po 2011 r., lub innymi słowy kilka lat (!!!!!) po tym, jak już to zaproponowałem i wspomniałem o tym różnym osobom i grupom, Stichting Ons

Geld (Fundacja Nasze Pieniądze) również proponuje, aby państwo / rząd pokrywał część wydatków rządowych ze stworzonych pieniędzy, a to oznacza, że część podatków może zostać zniesiona. Jednak ta ich propozycja pojawia się ZUPEŁNIE później niż czas, który już zasugerowałem, ale jest to również jedna z 3 propozycji Stichting Ons Geld, która nie jest zatem poparta znacznie szerszym zrozumieniem i szerszym wyjaśnieniem oraz historią a) jaka jest prawdziwa przyczyna kryzysu gospodarczego i b) jak najlepiej można to rozwiązać w szerszym kontekście. Istnieje wyjaśnienie zarówno w odniesieniu do a), jak i b) przez osoby związane z Our Money i grupą Our Money, ale wyjaśnienie to jest a) niezbyt kompleksowe i b) oparte na niewystarczającym zrozumieniu lub tylko częściowym zrozumieniu tego, co się dzieje i co jest potrzebne, aby faktycznie to rozwiązać.

Wskazałem już, że zarówno na stronie www.academia.edu, jak i w artykule, który napisałem dla JPE (Journal of Political Economy) kilka lat temu, szczegółowo wyjaśniłem mój nowy system monetarny. Pojawiło się jednak znacznie więcej informacji na ten temat. Co samo w sobie jest oczywiście dobre. Ale daje to innym stronom i osobom możliwość dostosowania swoich amatorskich lub innych propozycji i spostrzeżeń w oparciu o koncepcje, które mam i dalej komunikuję. Przypadkowo, niedawno zobaczyłem również mój post na facebooku, z 23 listopada 2010 roku (ponad 5 lat wstecz!), w którym już wskazałem, że rząd może a) tworzyć pieniądze na pokrycie wydatków i b) że podatki mogą zostać zniesione całkowicie lub nie. Moja książka na kindle/amazon (opublikowana tam w 2011 roku!) zawiera jeszcze więcej możliwości mojej innowacji dla systemu pieniężnego i Doskonałego Systemu Monetarnego stworzonego przeze mnie.

Co jest bardzo ważne do zrozumienia w tym względzie, to że moja innowacja dla systemu pieniężnego i Doskonałego Systemu Monetarnego NIE polega na zastąpieniu obecnego systemu pieniężnego zupełnie innym systemem pieniężnym (jak w teoretycznej i, dla mnie, amatorskiej propozycji ufundowania naszych pieniędzy), ale na dodaniu do obecnego systemu pieniężnego, w którym obecne pożyczki i ilości pieniędzy, a także długi, przynajmniej w czasie dodawania innowacji do obecnego systemu pieniężnego. Nadal istnieją. Jednak poprzez dodanie mojej innowacji do systemu pieniężnego. Tworzy Doskonały System Monetarny. Do czego należy jednak odnotować, że całkowite przekształcenie obecnego systemu pieniężnego w Doskonały System Monetarny wymaga też głównie innej, lepszej polityki monetarnej. A ta polityka monetarna dotyczy w szczególności również tego JAK, gdzie zmiany w polityce monetarnej

muszą być takie, jak już szczegółowo opisałem w wielu moich pracach/pismach. Moja innowacja w zakresie systemu pieniężnego jest ważna dla tego celu, ale także, w szczególności, oddzielenie dochodu od pracy, a także zastąpienie lub całkowite lub częściowe zniesienie wszystkich podatków. Stanowi również istotną część tego.

Głównym celem tego rozdziału jest wyjaśnienie i wytłumaczenie różnic między propozycją Fundacji Nasz Pieniądz a moim Doskonałym Systemem Monetarnym w jak największym stopniu i jak najlepiej. Zasadniczo jednak opublikowałem już swoją książkę na temat mojej innowacji dla systemu monetarnego wraz z opcjami polityki pieniężnej w 2011 roku. Około tej daty, ale także już wcześniej i oczywiście później, opublikowałem ją również w innych miejscach w Internecie i wysłałem do różnych osób części mojego zrozumienia poprzez teksty pisemne i dodatkowe informacje. Tak więc faktem jest, że mój EMS był gotowy na długo przed tym, jak Stichting Ons Geld rozpoczęło swoje poszukiwania możliwości dla innego systemu pieniężnego, ale także komunikowało się z innymi stronami. Stichting Ons Geld rozwinęło swoje pomysły, zrozumienie i propozycję znacznie później, a ponadto stopniowo dostosowywało się i zmieniało coraz bardziej do propozycji, która jest "teraz" pod koniec 2015 roku. Propozycja, którą mają teraz, opiera się na propozycjach innych osób oraz na gorącej mieszance pomysłów i propozycji, która nie jest oparta na wystarczającym zrozumieniu. W rzeczywistości w ich propozycji jest również wiele rzeczy, które sprawiają, że a) jej wprowadzenie jest ryzykowne i b) prowadzi do nielogiczności w ich propozycji. Oryginalna propozycja i rozwiązanie stworzone przeze mnie (będące Doskonałym Systemem Monetarnym) było już w tamtym czasie (przed 2011 rokiem, więc kilka lat wcześniej niż propozycja Our Money) znacznie dalej i lepiej niż to, co Our Money ma teraz w 2015 roku.

Niezbędne do zrozumienia w tym względzie jest to, że moja innowacja dla systemu pieniężnego jest naprawdę wszystkim, co jest potrzebne, aby ponownie uruchomić gospodarkę, a ponadto stworzyć (praktycznie) nieograniczone źródło finansowania, aby spłacić / rozwiązać długi, zwiększyć dochody, oddzielić dochody od pracy, całkowicie znieść podatki lub nie, pokryć wydatki państwa bez podatków, zwiększyć świadczenia do wystarczającego poziomu lub nawet (znacznie) powyżej.

Dodanie do tej innowacji systemu pieniężnego lub, nawet dalej, zastąpienie obecnych sposobów kreacji pieniądza i sposobu bankowości (bankowości) jest zatem całkowicie niepotrzebne, a ponadto nieprzydatne. Poza tym, takie dodatki prowadzą do niepotrzebnego ryzyka i złożoności. Wykorzystanie moich innowacji w zakresie systemu pieniężnego do realizacji celów polityki pieniężnej, które przedstawiłem w tej książce, a także w mojej książce z 2011 r., to wszystko, czego potrzeba, jeśli chodzi o uzupełnienie obecnego systemu pieniężnego. Aby osiągnąć transformację do ESW, a tym samym stworzyć znacznie lepsze społeczeństwo i usunąć wiele nielogicznych i szkodliwych aspektów naszej gospodarki i organizacji. Mój EMS to wolnościowy system pieniężny, ale także najbardziej zrównoważony i niesamowity system monetarny, jaki kiedykolwiek powstanie.

28. Propozycja EMS kontra nasza propozycja finansowa

N.D. van Egmond, związany z Laboratorium Zrównoważonych Finansów Hermana Wijffelsa, opublikował w marcu 2015 r. wraz z B.J.M. de Vries "dokument roboczy" zatytułowany "Dynamika zrównoważonego systemu finansowo-gospodarczego" (N.D. van Egmond i B.J.M. de Vries, "Dynamika zrównoważonego systemu finansowo-gospodarczego", Uniwersytet w Utrechcie, 2015). Wspomina w nim również o fundacji "Ons Geld" i "brytyjskiej inicjatywie pozytywnego pieniądza" oraz wspomina, że obie chcą przejść do systemu bankowego FRB. Obie organizacje chcą wprowadzenia planu Chicage'a z 1936 roku. W swojej publikacji stwierdza również, że proponowany przez niego system opiera się na dwóch elementach: bankowości opartej na pełnej rezerwie (FRB) i DFM (pieniądzu wolnym od długu).

To, co wynika z publikacji pana van Egmonda (który jest powiązany m.in. z inicjatywą "nasze pieniądze"), a także z publikacji samej fundacji "nasze pieniądze" (zarówno na jej stronie internetowej, jak i w publikacjach, do których się odnoszą), to funkcja lub tworzenie pieniądza wolnego od długu (DFMFRB), tak jak tego chcą. Zupełnie inny sposób DFM, jaki moim zdaniem jest pożądany i co będzie również lepszym sposobem DFM. DFM można oczywiście tworzyć na różne sposoby i w różnym czasie oraz wykorzystywać do różnych celów. DFMFRB w ramach Bankowości Pełnej Rezerwy (FRB) jest zupełnie innym sposobem DFM niż DFMEMS w ramach mojego Doskonałego Systemu Monetarnego (EMS). W związku z tym cała idea Planu Chicagowskiego, a także propozycje Our Money i wszystkich ludzi za nim stojących (takich jak Klaas van Egmond) jest nie tylko zbyt teoretyczna, ale także praktycznie całkowicie niepożądana, aby kiedykolwiek została wprowadzona. Jeśli kiedykolwiek zostanie wprowadzony do społeczeństwa, cała gospodarka stanie się wielkim bałaganem i zostanie całkowicie zniszczona. Dzieje się tak dlatego, że propozycje Our Money i Klaasa van Egmonda nie uwzględniają zależności relacyjnych i logiki, które powinny być obecne w systemie monetarnym. Te relacyjne zależności i logika są jednak w pełni wspierane przez mój Doskonały System Monetarny, który również stanowi w pełni praktyczne i możliwe do natychmiastowego wdrożenia rzeczywiste rozwiązanie kryzysu zadłużenia.

Z powodu tych różnic w DFMFRB w ramach Pełnej Bankowości Rezerwowej (plan chicagowski - propozycja "naszych pieniędzy" i osób takich jak Klaas van Egmond) w porównaniu z DFMEMS, który powstaje w ramach EMS. Czy nadaję DFMFRB w ramach Pełnej Bankowości Rezerwowej skrót DFM-FRB lub DFMFRB, a tym w ramach mojego EMS skrót DFM-EMS lub DFMEMS?

Podczas gdy Our Money Foundation, wszystkie inne organizacje powiązane z Międzynarodowym Ruchem na rzecz Reformy Monetarnej (takie jak również "Positive Money UK", Occupy/David Graeber i osoby powiązane z tymi organizacjami) proponują wersje Planu Chicagowskiego i Bankowości Pełnych Rezerw. Tym samym chcą całkowicie przejść od bankowości opartej na rezerwie cząstkowej do bankowości opartej na rezerwie pełnej. Tym samym proponując, a nawet chcąc zobaczyć pewną kombinację bankowości opartej na pełnej rezerwie (FRB) i pozornie pasującej, restrykcyjnej i sztywnej wersji Debt Free Money-FRB (DFMFRB) wprowadzonej do naszego społeczeństwa. Czy najdoskonalsza reforma monetarna, jaką można wprowadzić, a mianowicie ta, która jest gotowa i tworzona przeze mnie od lat, polega na połączeniu tego, co pan van Egmond w swojej publikacji nazywa Money As Debt (MaD), ale w rzeczywistości jest analogiczna do Bankowości Rezerwy Frakcyjnej (FRB-EMS) w połączeniu z Debt Free Money-EMS (DFMEMS).

Tak więc, ogólnie rzecz biorąc, istnieją 2 propozycje, jeśli moje porównać z propozycjami wszystkich wymienionych grup, a mianowicie.

Bankowość pełnej rezerwy z restrykcyjną, sztywną wersją pieniądza wolnego od długu to DFMFRB. Tym właśnie jest DFB w powszechnej definicji i rozumieniu.

Bankowość rezerwy cząstkowej z dodatkiem niezwykle elastycznego i niesamowitego sposobu na pieniądz wolny od długów. Którego też wolę nie nazywać, ale zamiast tego wersja DFM jest moją innowacją dla systemu pieniężnego prowadzącą do stworzenia Doskonałego Systemu Monetarnego (EMS). Włączając w to pewną formę DFM-EMS lub DFMEMS

Positive Money UK, Our Money Foundation, Occupy/David Graeber i wszystkie powiązane z nimi osoby i grupy proponują opcję 1. Opcja, która jest zarówno zbyt teoretyczna i amatorska, ale także w ogóle nie jest pożądana ani odpowiednia do praktycznego wdrożenia.

Moja propozycja, wprowadzenie EMS poprzez wdrożenie mojej innowacji dla systemu pieniężnego, a tym samym przekształcenie obecnego systemu monetarnego w Doskonały System Monetarny (EMS), który stworzyłem, jest DOBRZE praktyczna, profesjonalna, a także możliwa do natychmiastowego wdrożenia w społeczeństwie. Im szybciej to nastąpi, tym lepiej dla gospodarki i społeczeństwa.

Jednak to, co jest naprawdę BARDZO ważne, aby zdać sobie sprawę, to fakt, że w tym tekście używam również terminu Debt Free Money w kontekście EMS i mojej innowacji dla systemu pieniężnego. Jest to jednak niepoprawne i nie ma zastosowania w EMS. Dzieje się tak dlatego, że podczas gdy pieniądz wolny od długu jest aspektem pieniądza stworzonego w ramach Doskonałego Systemu Walutowego i jest również ważnym aspektem tego pieniądza, istnieją znacznie bardziej istotne aspekty mojej innowacji dla systemu pieniężnego, które NIE są odzwierciedlone w koncepcji pieniądza wolnego od długu. W szczególności mówię o tym, JAK pieniądze są tworzone w ramach EMS poprzez moją innowację dla systemu pieniężnego, ale także przez KOGO lub jakie organizacje można to zrobić, jakie wsparcie prawne i organizacyjne oraz struktury są do tego potrzebne, a także CO jest w ten sposób możliwe w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego (EMS). DFM jest zatem koncepcją zbyt ograniczoną dla czegokolwiek w ramach EMS. Ale dla porównania mojego EMS z FRB, warto go użyć tutaj i w t abeli poniżej. Jednakże, kiedy używam DFMEMS w tym tekście lub gdziekolwiek indziej, mam na myśli coś, co jest DUŻO szersze i ma o wiele więcej aspektów niż tylko bycie wolnym od długu. Tak więc pod tym względem, co można z tym zrobić, DFMEMS jest znacznie szerszy i bardziej wszechstronny niż oryginalna definicja i treść terminu DFM używanego w bankowości z pełną rezerwą.

To, co naprawdę należy wyraźnie zrozumieć, to fakt, że pieniądz wolny od długu (DFM) był do tej pory i nadal jest terminologią używaną tylko w odniesieniu do czegoś, co (z definicji) należy do teoretycznej propozycji bankowości z pełną rezerwą. Przez DFM należy rozumieć, że Bankowość Pełnej Rezerwy (z definicji) idzie w parze z DFM, ponieważ w ramach Systemu Bankowości Pełnej Rezerwy wszystkie pieniądze powinny być tworzone DFM, ale są również DF(M), gdy są alokowane. Oznacza to, że pieniądze są tworzone w pewnym momencie, gdy FRB jest już rzeczywistością, a następnie te pieniądze są zawsze alokowane bez zadłużenia. W istocie, nigdy nie ma żadnej kreacji długu w ramach FRB, ponieważ wszystkie pieniądze w "systemie" są i pozostają wolne od długu. Tak

więc pod tym względem, będąc wolnym od długu, pieniądz w systemie bankowości pełnej rezerwy jest znacznie szerszy i bardziej wolny od długu niż kiedykolwiek będzie lub chciałby być w ESW.

W związku z tym w ramach systemu EMS powstaje coś, co można również nazwać pieniądzem wolnym od długu. Jednak ta definicja i zdolność pieniądza wolnego od długu, która pojawi się w rzeczywistości EMS, jest zupełnie inną formą i treścią pieniądza wolnego od długu niż ta, która do tej pory jest ogólnie i w naszym społeczeństwie określana jako pieniądz wolny od długu. Rzeczywiście, w naszym obecnym społeczeństwie i gospodarce, a także przez jakąkolwiek inną osobę lub grupę w tym społeczeństwie, z wyjątkiem mnie, pieniądze wolne od długów były i są używane i prezentowane tylko na dwa różne sposoby, a mianowicie.

Propozycja pieniądza wolnego od długu jest koncepcją, w której używana jest tylko koncepcja lub słowo, ale nie w połączeniu z jakimkolwiek systemem monetarnym. Pod tym względem jest więc praktycznie bez znaczenia, jedyną rzeczą, którą ta koncepcja zawiera, jest rzeczywiście pieniądz wolny od długu. Ale nie ma wzmianki o tym, które pieniądze są wolne od długu, czy to przy tworzeniu, czy alokacji i tworzeniu lub alokacji przez kogo lub dla kogo. Nie ma więc żadnej relacyjnej spójności, a cechy pieniądza wolnego od długu nie są w ogóle lub są bardzo wąsko, jeśli w ogóle, nazwane. W takim przypadku ekonomiści zwykle zakładają, że ten wolny od długu pieniądz jest integralną częścią sytuacji lub teorii bankowości opartej na pełnej rezerwie

Pieniądz wolny od długu jako integralna część bankowości opartej na pełnej rezerwie.

Tak więc w dzisiejszym społeczeństwie termin DFM nie jest jeszcze używany w połączeniu z moim EMS, co również nie jest możliwe, ponieważ nikt jeszcze nie rozumie w pełni mojego EMS, a już na pewno nie tego, że jest to forma Pieniądza Wolnego od Długów, ponieważ jest to moja kreacja i propozycja. Pieniądz wolny od długu jako integralna część bankowości opartej na pełnej rezerwie (która jest w rzeczywistości i jak dotąd jedyną relacyjną wersją pieniądza wolnego od długu, o której wspominają jednostki i grupy) jest zatem sytuacją, w której naprawdę WSZYSTKIE pieniądze w społeczeństwie byłyby wolne od długu. Sytuacja, która nigdy nie wystąpi w społeczeństwie, ani nie powinna wystąpić, ponieważ jest to wysoce niepożądana sytuacja.

Wręcz przeciwnie, pieniądz wolny od długu w ramach ESW jest wolny od długu tylko w momencie, gdy jest tworzony przez stronę inną niż prywatne banki, takie jak ABN Amro i Rabobank, oraz w innym celu i polityce pieniężnej niż pieniądz wolny od długu tworzony obecnie w ramach obecnego systemu monetarnego po utworzeniu pieniądza i długu przez prywatne banki. Dług powstaje zarówno wtedy, gdy banki tworzą lub przydzielają pieniądze osobom fizycznym i organizacjom, ale także wtedy, gdy prywatne banki tworzą lub przydzielają pieniądze rządowi.

W ramach ESW kreacja i alokacja pieniądza na rzecz rządu przez banki prywatne zanika lub jest znacznie ograniczona. Zamiast tego tworzona jest wolna od długu kreacja i alokacja pieniądza przez rząd. Alokacja może odbywać się na rzecz różnych podmiotów. Jednakże ta wolna od długu kreacja i alokacja pieniądza przez OH na rzecz innych stron w różnych celach polityki pieniężnej (zupełnie nowa forma kreacji pieniądza przez OH, która powstaje w ramach ESW i jest i powinna być stosowana) jest jednak dodatkiem do pieniądza wolnego od długu, kreowanego i alokowanego przez banki prywatne na rzecz osób fizycznych i organizacji, a być może także na rzecz rządu. Z pewnością początkowo, w ramach ESW, pieniądze będą również nadal tworzone i alokowane przez banki prywatne oraz pożyczane (tj. również bez zadłużenia) rządom. Będzie to kontynuowane i prawdopodobnie zawsze będzie istniało do pewnego stopnia w ramach ESW. Tak więc pod tym względem, a także w rzeczywistości, pieniądz wolny od długu w ramach ESW nigdy nie pojawi się w tak szerokim zakresie w systemie monetarnym i gospodarce ESW, jak jest to proponowane w ramach bankowości opartej na pełnej rezerwie. Również w ramach ESW zarówno pieniądz wolny od długu, jak i pieniądz wolny od długu będą rzeczywistością i będą nadal istnieć.

Tak więc istotną częścią definicji i zrozumienia DFM z jednej strony i pieniądza wolnego od długu w ramach ESW z drugiej strony jest fakt, że DFM w ramach bankowości opartej na pełnej rezerwie jest istotną częścią, a także naprawdę jedyną formą pieniądza, która jest faktem w ramach bankowości opartej na pełnej rezerwie. Pieniądz bez długu nie istnieje w ramach bankowości opartej na pełnej rezerwie i nie jest jej częścią. Zarówno w kreacji, jak i alokacji pieniądza, pieniądz musi być wolny od długu w ramach Bankowości Pełnej Rezerwy. Podczas gdy pieniądz wolny od długu w EMS , termin wolny od długu wskazuje, że pieniądz przy kreacji i alokacji może być wolny od długu pod pewnym względem, ale nie musi. Jeśli jest on wolny od długu w ramach ESW, to jest

wynikiem i częścią mojej innowacji dla systemu pieniężnego, a tym samym częścią systemu i polityki pieniężnej ESW. Jeśli pieniądz w ramach ESW nie jest wolny od długu, co jest nie tylko możliwe, ale i pożądane, to jest to pieniądz tworzony i alokowany przez prywatne banki. Niezależnie od tego, czy jest on również tworzony i alokowany w ramach obecnego systemu monetarnego przez prywatne banki na rzecz osób fizycznych i organizacji, ale także na rzecz rządów.

Jednakże, ponieważ nie jest to DFM zgodnie z obecną definicją i rozumieniem DFM w społeczeństwie (będąc DFM w kontekście FRB), nadal wątpię w tym względzie, czy pieniądz wolny od długu w ramach ESW powinien być tak nazywany. Przydatne jest jednak wskazanie różnicy między DFM z jednej strony a pieniądzem wolnym od długu w ramach ESW z drugiej. Pieniądze wolne od długu pojawiają się w ramach ESW. Niemniej jednak, dla lepszego zrozumienia i uniknięcia nieporozumień, być może lepiej byłoby nazywać pieniądze wolne od długu w ramach ESW w inny sposób. Ale taka jest również obecna sytuacja. Ponieważ zarówno DFM (w kontekście FRB), jak i FRB są całkowicie bezużyteczne do celów praktycznych i nie mają żadnej praktycznej wartości, termin DFM będzie musiał po prostu całkowicie zniknąć. W jego miejsce, zarówno w kontekście EMS, jak i gdy mój system monetarny EMS stanie się rzeczywistością, termin pieniądz wolny od długu będzie musiał i będzie mógł być używany, ale będzie to zupełnie inna terminologia i pojemność niż to, co obecnie oznacza DFM.

Moja innowacja dla systemu pieniężnego

Komputer i zainstalowanie na nim tego samego oprogramowania, którego używają banki, z tą różnicą, że na tym oprogramowaniu można również utworzyć dodatkowe konto, na które można również wpisywać liczby lub po prostu zwiększyć liczbę znajdujących się na nim pieniędzy do nieograniczonej wysokości.

Połączenie tego komputera z systemami bankowymi / bankami innych banków, a tym samym uczynienie go częścią międzynarodowego systemu bankowego pod względem technicznym / matematycznym.

Poprzez 2), ten komputer stał się bankiem. Można wykonać następujące kroki

Na komputerze, o którym mowa w punkcie 1). Utwórz konto bankowe. Wypełnij to konto bankowe - teraz określane jako konto bankowe EMS - pieniędzmi, wprowadzając liczbę z żądaną liczbą zer. Lub zwiększając ją o pożądaną / potrzebną liczbę zer lub po prostu o wiele więcej... więcej nie przeszkadza i, o ile nie jest przenoszone na inne konta, nie ma wpływu na gospodarkę.

Użyj liczb (podaży pieniądza) na koncie bankowym, o którym mowa w punkcie 4), aby zapłacić za pożądane wydatki.

Wszystkie te działania (od 1 do 5) powinny być początkowo realizowane wyłącznie przez rząd, być może lub bardziej prawdopodobne, że za pośrednictwem banków, ale jeśli istnieje wystarczająca liczba przepisów i jeśli jest to przydatne dla gospodarki, będzie również wskazane i przydatne, jeśli nawet osoby fizyczne i organizacje / firmy będą mogły mieć własne odpowiednie konto EMS, nieograniczone lub w inny sposób, pod pewnymi warunkami i ograniczeniami.

Tak zwany run na bank nie musi już być problemem w ramach EMS, jeśli wszyscy wypłacający pieniądze po prostu otrzymają je cyfrowo na jakimś urządzeniu w odpowiednim czasie. I mogą je w każdej chwili ponownie wpłacić do innego banku. Lub jeśli saldo zostanie natychmiast przeniesione cyfrowo do innego banku. Jeśli bank, który musi to zrobić, ma na to zbyt mało cyfrowych pieniędzy, można to uzupełnić za pomocą mojej innowacji dla systemu pieniężnego. Oczywiście pod pewnymi warunkami, ale z pewnością można to zorganizować zarówno prawnie, jak i organizacyjnie. Z lub bez umowy na przyszły zwrot środków przez dany bank, jeśli istnieje taka możliwość.

29. Polityka pieniężna ESW

ESW pozwala na znaczną poprawę polityki pieniężnej. Ważna jest tutaj natura polityki pieniężnej oraz cele, dla których polityka pieniężna jest wykorzystywana i rozwijana.

W kolejnych sekcjach przedstawię wstępną propozycję strategii wdrożenia SZŚ oraz mapę drogową wdrożenia. Czyniąc to, ważne jest zrozumienie natury i podstawowych celów.

Oczywiście jednym z celów jest bardziej zrównoważone społeczeństwo. Innym celem jest gospodarka, która działa lepiej. Ale co jest w tym lepsze? W każdym razie konsumpcja będzie musiała stać się ważnym aspektem społeczeństwa i gospodarki EMS. Będzie to wymagało innego spojrzenia na to, czego nasze społeczeństwo nadal potrzebuje pod względem towarów i usług, a także sposobu ich produkcji i dystrybucji. Nauka, intelektualiści i pracownicy akademiccy mogą wnieść w to istotny wkład.

Polityka SZŚ będzie musiała poświęcić wiele uwagi grupom o niższych dochodach, zwłaszcza na początku. Jeśli chodzi o sytuację w Holandii, mam na myśli osoby korzystające z opieki społecznej, emerytów i inne osoby pobierające zasiłki. Ale także o pracownikach należących do grup o niższych dochodach. Wszystkie te osoby i grupy potrzebują większego wsparcia i pomocy w większym lub mniejszym stopniu niż ma to miejsce obecnie. Wsparcie społeczne może być mniej potrzebne lub pożądane dla niektórych, ale wsparcie finansowe jest oczywiście bardzo pożądane w większym lub mniejszym stopniu. Poza skupieniem się na grupach o niższych dochodach, po zrozumieniu, że metoda SZŚ jest niezwykle pozytywna i w jaki sposób należy ją stosować, wiele uwagi i uwagi trzeba będzie poświęcić także środowisku i przyrodzie. Nie tylko na poziomie krajowym, ale także międzynarodowym. Oczywiście.

Jeśli chodzi o zdrowie i bezpieczeństwo, wiele można i będzie można poprawić, zwłaszcza w ramach organizacji i między nimi. Produkty i procesy pracy muszą stać się bezpieczniejsze tam, gdzie to konieczne i mniej szkodliwe dla środowiska i zdrowia. Również w tym przypadku znaczenie nauki jest ogromne. Dlatego też, w stosunkowo późniejszej fazie wprowadzania i realizacji SZŚ, wsparcie nauki jest również tak ważne. A jej znaczenie we wspieraniu i urzeczywistnianiu bardziej doskonałego społeczeństwa będzie tylko wzrastać.

Zarówno w strategii wprowadzania SZŚ, jak i w mapie drogowej wdrożenia, bardzo ważne będzie dobre zrozumienie zarówno SZŚ, jak i stanu oraz możliwości społeczeństwa w tym czasie. Istnieją kroki i pożądane zmiany w społeczeństwie, które EMS może już wspierać (system monetarny EMS jest niezwykle elastyczny i może finansowo wspierać wszystkie możliwe i pożądane zmiany w społeczeństwie, przyszłe lub nie!), ale na które nasze społeczeństwo nie jest jeszcze gotowe. Poprzez ukierunkowane wsparcie intelektualistów i naukowców, tam gdzie to konieczne, te pożądane zmiany mogą być również wspierane i ewentualnie przyspieszane.

Proponowane przeze mnie pierwsze kroki wprowadzenia ESW mają na celu przede wszystkim zwiększenie dochodu rozporządzalnego, zwłaszcza grup o niższych dochodach, a także faktyczne rozwiązanie problemu zadłużenia (państwa). Są to kroki, które można i prawdopodobnie należy wdrożyć na dość dużą skalę, zwłaszcza na początku, w celu przywrócenia równowagi społeczeństwa i społeczeństwa. Ostatecznie jest to sedno EMS i ożywienia gospodarki; przywrócenie równowagi w gospodarce. Równowaga ta została obecnie całkowicie utracona, ponieważ przy obecnym rozwoju społeczeństwa oraz wielkości i liczbie podmiotów (produktów, procesów, usług, osób fizycznych, organizacji, firm, rządów) w naszym społeczeństwie jest naprawdę zbyt mało pieniędzy. Mówię o pieniądzach wolnych od długu.

Po wystarczającym przywróceniu równowagi w społeczeństwie - poprzez zastosowanie mojej innowacji dla systemu pieniężnego na różne sposoby, ale w szczególności na sposoby i w porządku zaproponowanym przeze mnie - stworzona przeze mnie innowacja EMS może zostać zastosowana w celu lepszego wspierania i kształtowania obecnego i przyszłego rozwoju w społeczeństwie. W szczególności dotyczy to zmian na rynku pracy oraz w firmach i organizacjach. Zmiany te wymagają dalszego oddzielenia dochodów od

pracy. Oraz większej pewności stałego i w każdym razie wystarczającego dochodu dla wszystkich mieszkańców kraju, zarówno tych pracujących, jak i niepracujących. Takie bezpieczeństwo nie może być zagwarantowane i zrealizowane przy obecnym systemie monetarnym; w tym celu również bardzo potrzebne jest przejście do Doskonałego Systemu Monetarnego.

Jednakże, szczególnie w przypadku etapu wykorzystania mojej innowacji EMS do oddzielenia pracy od dochodu, sposób ma ogromne znaczenie. Jeśli innowacja zostanie wykorzystana w niewłaściwy sposób, zbyt szeroko lub w odniesieniu do niewłaściwych grup ludności, może ona na różne sposoby zakłócić i zniszczyć całą gospodarkę. Jeśli jednak zostanie wykorzystana we właściwy sposób, co przy odpowiednim zrozumieniu jest bardzo możliwe, bardzo możliwe i skuteczne, to prowadzi do bardzo świetlanej przyszłości dla wszystkich. Przyszłości, w której mniej pracy za ten sam lub wyższy dochód staje się możliwe dla każdego. Ale gdzie ludzie nie mogą i nie będą decydować się na całkowite zaprzestanie pracy, ponieważ ich dochód i tak jest gwarantowany przez cały czas. I to prowadzi mnie bezpośrednio do tego, co jest naprawdę krytyczne i prawdopodobnie pozostanie, przynajmniej na razie, przy stosowaniu mojej innowacji dla systemu pieniężnego w celu dalszego oddzielenia pracy od dochodu. Mianowicie, że nie powinno to i nie może prowadzić do bezwarunkowej gwarancji wynagrodzenia, nawet jeśli ludzie nie chcą pracować

Dochód może być i będzie zagwarantowany ludziom poprzez moją innowację EMS tylko wtedy, gdy osoby otrzymujące dochód nadal będą musiały pracować tam, gdzie jest to konieczne i pożądane, tak długo, jak będą w stanie to robić. Jednakże, po wprowadzeniu SZŚ, opcja ta (oddzielenie dochodu od pracy za pomocą innowacji SZŚ) umożliwi wybór w znacznie bardziej ukierunkowany sposób, które osoby będą musiały pracować, a które nie zostaną z niej wykluczone, ale do pewnego stopnia będą mogły same zdecydować, czy nadal chcą i są w stanie pracować, czy też nie.

Mówię o wykluczeniu z pracy osób starszych w niektórych grupach zawodowych i bezwarunkowym zapewnieniu odpowiedniego dochodu osobom, które z jakiegokolwiek powodu naprawdę nie mogą już pracować lub z jakiegokolwiek powodu pożądane jest, aby te osoby już nie pracowały. A tam, gdzie jednostki nadal pracują, w przyszłości bezrobotni mogą być po prostu wykorzystywani do pracy i - jeśli wystarczająca liczba osób lub w przyszłości również (tylko) roboty

będą dostępne dla niektórych działań - liczba godzin pracy w tygodniu dla niektórych działań lub zawodów może zostać zmniejszona średnio dla każdej osoby. Przy czym osoby te mogą nadal mieć wybór, aby pracować więcej godzin niż minimum wymagane do uzyskania przyzwoitego dochodu. I w ten sposób (nadal) zarobić trochę więcej. W ten sposób można wybrać dodatkowe zabezpieczenie na przyszłość.

Dodatkową zaletą EMS jest to, że w ramach Doskonałego Systemu Monetarnego, (znacznie) więcej pieniędzy, a tym samym budżet, może być również tworzony dla nauki i pracy intelektualnej. Wyobrażam sobie, że powinno być również możliwe, aby jednostki rozpoczynały własne projekty i miały możliwość ubiegania się o budżet na ten projekt indywidualnie lub w grupie. Projekty te są następnie oceniane przez określony organ, a jeśli zostaną zatwierdzone, wówczas bezwarunkowo i bez długów przyznawane są środki finansowe na ich realizację.

I choć w początkowych fazach SZŚ innowacje w zakresie systemu pieniężnego mogą i powinny być wdrażane i wykorzystywane wyłącznie przez rząd krajowy, ja osobiście opowiadam się za tym, by w późniejszym i bardziej dojrzałym stadium SZŚ innowacje w zakresie systemu pieniężnego mogły być również bezpośrednio wdrażane i wykorzystywane przez rządy niższego szczebla, firmy, organizacje i osoby fizyczne. Oczywiście pod pewnymi warunkami.

Wreszcie, co nie mniej ważne. Oczywiście innowacje w systemie pieniężnym mogą również prowadzić do zbyt dużej ilości pieniędzy w gospodarce. Jeśli wydaje się to prawdopodobne, musimy przyjrzeć się temu, do czego te pieniądze są wykorzystywane. Czy można coś zaaranżować relacyjnie poprzez prawa lub umowy, aby zanegować jakikolwiek negatywny wpływ większej ilości pieniędzy w gospodarce. Chcę tutaj wyraźnie wspomnieć, że sytuacja w latach 2008-2016 jest (lub była?) dokładnie taka, że w gospodarce jest i było naprawdę O WIELE za mało pieniędzy. W związku z tym, zwłaszcza na początku wdrażania ESW, istnieje naprawdę dużo miejsca, a także potrzeba naprawdę szerokiego i kompleksowego zastosowania innowacji w systemie pieniężnym. Na późniejszym etapie znaczna część tych pieniędzy zacznie również przepływać przez gospodarkę, co może również zmniejszyć potrzebę stosowania innowacji w zakresie SZŚ. W takim przypadku może się okazać, że nie tyle w celu uzyskania dochodu dla rządów, ale bardziej w celu redystrybucji dochodu /

majątku, niektóre podatki mogą okazać się konieczne (ponownie). W każdym razie, potrzeba odpowiedniego oddzielenia dochodu od pracy wzrośnie w przyszłości, zwłaszcza jeśli niektóre prace będą wykonywane wyłącznie lub w coraz większym stopniu przez roboty i automatyzację. Prawdopodobnie doprowadzi to do coraz mniejszego zapotrzebowania na niektórych pracowników. Chociaż osobiście uważam, że oni również mogą być wykorzystywani do innych działań, ale to również przybierze znacznie lepszy kształt i może być i będzie wspierane w znacznie lepszy sposób dzięki stworzonemu przeze mnie systemowi monetarnemu EMS. System, który natychmiast stanie się faktem dzięki i po zastosowaniu mojej innowacji dla systemu monetarnego, będącego innowacją EMS. Którą w tej książce nazwałem również metodą EMS.

W kolejnych sekcjach wspomniałem już o strategii i etapach wdrażania systemu ESW. Należy oczywiście zauważyć, że treść kroków polityki pieniężnej w dużym stopniu zależy od (rozwoju) społeczeństwa. Dlatego też kolejne 2 rozdziały służą jedynie jako wskazówki. W rozdziałach tych wskazuję jednak, jakie moim zdaniem powinny być pierwsze kroki wdrażania systemu ESW, dlaczego tak jest i jak należy je wdrożyć w najlepszy moim zdaniem sposób.

30. Strategia i wdrożenie Doskonałego Systemu Walutowego

W tej książce opisałem w dużej mierze Doskonały System Monetarny. Wyjaśniłem w niej, co dzieje się w naszej obecnej gospodarce i społeczeństwie, a także, mam nadzieję, wystarczająco jasno pokazałem, że obecny system monetarny i politykę pieniężną - nasz system pieniężny i sposób, w jaki sobie z nim radzimy - można opisać jako dość prehistoryczny, a także z tego powodu nie zmienił się on znacząco w swojej istocie w ostatnich czasach. Po części dlatego obecny system monetarny nie pasuje do dzisiejszej gospodarki i społeczeństwa. A już na pewno nie do gospodarki i społeczeństwa, które są lub mogą stać się możliwe dzięki obecnej i przyszłej wiedzy w dziedzinie organizacji i zarządzania zmianą. W związku z tym mój wkład w zakresie SZŚ, ale także moje spostrzeżenia w dziedzinie kształtowania zmysłów, a w szczególności moja praktyczna i holoplurystyczna metodologia i perspektywy odegrają kluczową rolę w przyspieszonej i bardziej doskonałej poprawie naszego społeczeństwa. Napędzane i prowadzące do transformacji w kierunku bardziej relacyjnego i zrównoważonego społeczeństwa i form organizacyjnych. W którym pieniądze i system monetarny oraz polityka ponownie staną się znacznie bardziej wspierające, a także staną się znacznie bardziej sprzyjające dla jednostek i organizacji w naszym społeczeństwie.

W przypadku EMS mamy do czynienia z niezwykle pięknym punktem zwrotnym, niesamowitym wyzwaniem i źródłem możliwości. Jest to zbyt piękne, by w pełni to pojąć w tym momencie. Jeśli EMS i jego możliwości zostaną wykorzystane i zrealizowane w najszerszym możliwym zakresie, a w szczególności poparte i przyjęte przez rządy na całym świecie, wszyscy staniemy w obliczu niezwykle pięknej, pełnej wyzwań i stymulującej przyszłości. W której wiele ideałów, na przykład Karola Marksa, ale także Johna Maynarda Keynesa, stanie się rzeczywistością. W innej i znacznie ulepszonej wersji tego, co ci wizjonerzy z przeszłości mieli wówczas na myśli.

Jeśli chodzi o Johna Maynarda Keynesa, odnoszę się w szczególności do możliwości wyrażonych w jego tekście z 1930 r. zatytułowanym "Możliwości ekonomiczne dla naszych wnuków". Opierając się na moim zrozumieniu, że możliwości w odniesieniu do systemów monetarnych są ekonomiczne, ale w

moim przypadku również w dużym stopniu zależą od mojej wiedzy i spostrzeżeń w dziedzinie zarządzania zmianą, napisałem wariację na ten temat w 2013 roku w tekście "Rozwiązania w zakresie (zarządzania) zmianą dla nas i naszych (wnuków) dzieci". Jednak nie włączyłem tego tekstu do tej książki, przynajmniej na razie.

John Maynard Keynes uważał, że w przyszłości nie będzie już konieczne pracowanie tak długo, jak w jego czasach. Że w ciągu około 100 lat po jego napisaniu (tj. około lub przed 2030 r.) każdy, kto zechce, będzie mógł pracować mniej niż lub około 15 godzin tygodniowo. Stanie się tak z powodu stale rosnącego wzrostu produktywności i rosnących płac.

Dalsze oddzielenie pracy od dochodu, być może poprzez i po wprowadzeniu mojego EMS, rzeczywiście umożliwi mniej pracy w przyszłości i myślę, że około 2030 roku. Być może większość ludzi będzie mogła pracować około 15 godzin tygodniowo. Pozostaje jednak pytanie, czy jest to pożądane. W idealnej sytuacji każdy powinien mieć możliwość i pozwolenie na samodzielny wybór, czy rzeczywiście przejdzie na 15 godzin, czy też będzie nadal pracować dłużej i więcej. Przy jednoczesnym zapewnieniu, że każdy będzie mógł nadal zaspokajać swoje potrzeby, a firmy i organizacje zachowają wystarczającą zdolność do pracy.

Rozdzieleniu pracy i dochodu, które staje się rzeczywistością w ramach EMS, musi jednak towarzyszyć odpowiedni dochód i bezpieczeństwo dla wszystkich. W obecnej erze coraz więcej miejsc pracy jest likwidowanych ze względu na wydajność, ale także dlatego, że niektóre miejsca pracy są subsydiowane przez rząd. W rezultacie wielu pracowników o niższych kwalifikacjach, w szczególności, traci pracę, ponieważ są oni wypierani z biznesu przez tych dotowanych przez rząd. Nie jest to pożądane, a wprowadzenie EMS zapewni również lepsze rozwiązanie tego problemu. Jednak nawet w ramach obecnego systemu miejsca pracy, które są obecnie subsydiowane, nie powinny być subsydiowane lub powinny być subsydiowane w (znacznie) mniejszym stopniu lub w inny sposób. Ponadto należy podnieść płace minimalne dla niektórych rodzajów pracy i pracowników.

Już w mojej książce z 2011 roku nakreśliłem, co jest możliwe w ramach EMS. Takich jak między innymi

Obniżenie lub całkowite wyeliminowanie niektórych lub wszystkich podatków

Płacenie za wydatki rządowe pieniędzmi stworzonymi z powietrza bez zadłużenia. Aby wydatki rządowe nie musiały być opłacane z pieniędzy podatników.

Zwiększenie przychodów pracowników lub firm i innych organizacji

Rozwiązywanie długów.

Oczywiście nie wszystkie te kwestie muszą zostać podjęte i rozwiązane jednocześnie. Możliwych jest wiele wariantów zakresu, w jakim kwestie te są adaptowane i realizowane w ramach SZŚ. Istnieje również wiele różnych sposobów. Oczywiście bardzo ważne jest to, w jaki sposób to wszystko zostanie zrobione. Zbyt wiele działań może być również szkodliwych, podobnie jak niewłaściwy lub nieoptymalny sposób działania będzie miał wady lub nie będzie tak korzystny jak inne sposoby działania. Ponieważ sam mam naprawdę dobre zrozumienie konsekwencji pewnych działań, a także wgląd w relacje, mam nadzieję, że w przyszłości (po zrealizowaniu EMS) będę zaangażowany w każdy etap wprowadzania tych dodatkowych możliwości EMS przez władze. I że wtedy, w przeciwieństwie do obecnego czasu (2016 r.), moja opinia i zrozumienie rzeczywiście zostaną wysłuchane i podjęte zostaną odpowiednie działania.

Jeśli chodzi o wdrażanie, ważne jest, aby zdać sobie sprawę, że sam SZŚ jest bardzo łatwy do wdrożenia, ale różne możliwe działania w społeczeństwie muszą być odpowiednio wspierane, aby uniknąć jakichkolwiek problemów. Wsparcie takie może nawet oznaczać, że w pierwszej kolejności pożądane jest wprowadzenie nowych przepisów. Może to obejmować ustawodawstwo pozwalające rządowi lub rządom na ustalanie maksymalnych lub minimalnych cen dla określonych produktów lub nawet produktów określonej firmy. To samo może dotyczyć płac. Myślę, że rozwój, w ramach którego ustanowiono standaryzację dochodów, taki jak prawo normujące najwyższe dochody, które niedawno weszło w życie w Holandii, jest sam w sobie dobrym rozwiązaniem. Rządy mają przynajmniej możliwość kontrolowania tego, jeśli sobie tego życzą.

Jednak wraz z tą ustawą o standaryzacji najwyższych dochodów należy również zapewnić, aby niższe dochody miały więcej dochodów lub mniej wydatków. Osobiście uważam, że jeśli chodzi o strategię wprowadzenia EMS, należy wybrać, zwłaszcza na początku, opcje 2) i 4), tj. poprzez wydatki publiczne, płacenie za podział kosztów między pracowników i rezydentów oraz spłatę długów, aby zapewnić, że oprócz niższych kosztów dla rezydentów i zmniejszenia długu publicznego, możliwe obniżenie niektórych podatków może być prawdopodobnie już częściowo wdrożone. Jeśli chodzi o mieszkańców, ważne jest w szczególności obniżenie kosztów i podatków, przy czym można to częściowo wprowadzić w sposób bardziej odpowiedzialny, jeśli dług publiczny zostanie rzeczywiście zmniejszony.

Dlatego opowiadam się po stronie rządowej za zmniejszeniem długu publicznego i opłaceniem wydatków publicznych poprzez moją innowację dla systemu pieniężnego prowadzącą do realizacji EMS i która jest najważniejszą częścią EMS. Ale to, co jest jeszcze ważniejsze i powinno zostać wprowadzone i/lub zrealizowane w pierwszej kolejności, to obniżenie kosztów i ewentualnie podatków dla mieszkańców i pracowników.

Zmniejszając koszty dla mieszkańców, pierwszą rzeczą, o której należy pomyśleć, jest zmniejszenie kosztów ubezpieczenia zdrowotnego, a być może także ubezpieczenia samochodu i/lub podatku (drogowego). Całość lub część tych redukcji lub całkowite zniknięcie kosztów dla mieszkańców (za pośrednictwem EMS, ostatecznie wszystkie ubezpieczenia i podatki mogą być opłacane przez mój innowacyjny system pieniężny!) będzie miało niezwykle pozytywny wpływ na wolny dochód rozporządzalny mieszkańców. Ponadto, jeśli emerytury pracowników będą również wypłacane i zabezpieczane metodą EMS, będzie to miało pozytywny wpływ zarówno na papiery wartościowe mieszkańców, jak i na dochód rozporządzalny pracowników. Ale w ten sposób można również zwiększyć płace pracowników, przynajmniej o różnicę między obecną płacą minimalną a kwotą, którą pracodawcy obecnie płacą na emerytury pracowników.

Przy wprowadzaniu ESW należy zdać sobie sprawę z tego, że jest on tworzony jako dodatek do obecnego systemu monetarnego, ale ten dodatek będzie zatem służył zwiększeniu kosztów lub przychodów mieszkańców danego kraju, organizacji i firm lub rządu lub rządów. Istnieje wiele sposobów na wprowadzenie

i ukształtowanie tej polityki. I że szczególnie na początku, gdy SZŚ są wprowadzane po raz pierwszy, mądrzejsze, a w każdym razie bezpieczniejsze, bardziej realistyczne i łatwiejsze może być wprowadzenie SZŚ początkowo na stosunkowo ograniczoną skalę. Wspominam tutaj o stosunkowo ograniczonej skali, ponieważ może to być od razu wiele milionów. Wydaje się, że to dużo pieniędzy, ale jest to dość ograniczone, jeśli spojrzeć na ogólną politykę publiczną.

Tak więc moja własna propozycja, biorąc pod uwagę powyższe, polega na tym, aby najpierw zacząć płacić 1 konkretne ubezpieczenie lub podatek dla mieszkańców przynajmniej raz poprzez moją innowację dla systemu pieniężnego (metoda EMS). Jeśli chodzi o ubezpieczenie, moim zdaniem najlepiej nadaje się do tego ubezpieczenie zdrowotne. Całkowite składki na ubezpieczenie zdrowotne dla wszystkich mieszkańców Holandii są po prostu opłacane w całości przez 1 rok za pomocą metody EMS, a następnie badane są konsekwencje dla holenderskiej i światowej gospodarki. Osobiście rozumiem, że konsekwencje będą tylko niewiarygodnie pozytywne, ale niestety wciąż jest zbyt wiele osób i partii, które najpierw będą musiały to zobaczyć i doświadczyć na własnej skórze.

31. Plan wdrożenia Doskonałego Systemu Walutowego

W poprzednim rozdziale zacząłem od częściowego wyjaśnienia i opisania strategii wdrażania ESW. Ze strategii oraz, co ważniejsze, (świadomości i zrozumienia) strategicznych wyborów w zakresie polityki pieniężnej wynika plan wdrożenia SZ. Ponieważ ten plan implementacji jest oczywiście silnie powiązany z (strategicznymi) wyborami dokonywanymi w zakresie polityki pieniężnej i implementacji SZŚ, nie będę w stanie przedstawić tutaj jednego planu implementacji SZŚ w sposób bardzo konkretny. Chcę jednak przedstawić propozycję wdrożenia.

Wspomniałem już w części dotyczącej strategii wdrażania SZŚ, że moim zdaniem SZŚ powinny być początkowo wdrażane na stosunkowo ograniczoną skalę. Jednakże chcę i pragnę, aby SZŚ zostały wdrożone naprawdę szybko. Jeśli i jak tylko co najmniej 1 koszt zostanie opłacony poprzez moją innowację dla systemu pieniężnego, wówczas EMS stanie się natychmiast rzeczywistością. Jednorazowe opłacenie składek na ubezpieczenie zdrowotne dla wszystkich mieszkańców Holandii za pomocą EMS, a następnie przez cały rok, jest pierwszym krokiem, jeśli o mnie chodzi. Osobiście wolałbym, aby stało się to już w 2017 roku. Moja książka zostanie opublikowana w 2016 roku. I mam nadzieję, że każdy, kto wie o tej książce, będzie ją bardzo reklamował i zostanie ona przeczytana, a także zrozumiana przez bardzo wielu już w 2016 roku. Tak więc być może i miejmy nadzieję, że rzeczywiście wkrótce rząd faktycznie wdroży stosunkowo ograniczone i pozbawione ryzyka wprowadzenie SZŚ, tak jak to tutaj opisuję. Uzyskane w ten sposób wyniki zachęcą rząd do podjęcia dalszych kroków politycznych w celu dalszego wprowadzenia SZŚ na większą skalę w naszym społeczeństwie. Niezależnie od tego, czy będzie to wspierane przez pożądane, pozytywne ustawodawstwo i regulacje.

Natychmiast po wykonaniu pierwszego kroku, a przynajmniej stosunkowo szybko po jego zrealizowaniu (opłacenie składek na ubezpieczenie zdrowotne za pomocą mojej innowacji w zakresie ESW), sam chciałbym, aby rząd lub ewentualnie kilka rządów spłaciło część (a najlepiej znaczną część) swojego długu publicznego również za pomocą metody ESW. W ten sposób natychmiast powstałoby więcej miejsca na trzeci aspekt polityki pieniężnej ESW, a mianowicie obniżenie lub zniesienie podatków i/lub akcyzy.

Jeśli chodzi o plan wdrożenia EMS, konieczne będzie dokonanie wielu wyborów w zakresie polityki pieniężnej (które koszty lub wydatki zostaną pokryte w pierwszej kolejności za pomocą metody EMS), ale także w zakresie sekwencjonowania i możliwej jednoczesności lub braku jednoczesności oraz, oczywiście, wielkości podejmowanych kroków.

Ponieważ sam rozumiem, że wiele kroków będzie korzystnych i lepiej byłoby, gdyby wszystkie zostały przeprowadzone jednocześnie i na bardzo dużą skalę, osobiście lubię widzieć, że naprawdę wiele jest realizowanych jednocześnie. Istnieją jednak oczywiście również kroki, które nie powinny być wdrażane na początku, a nawet lepiej nie wdrażać ich wcale. Wymaga to dobrego zrozumienia gospodarki, ale także naszego społeczeństwa, aby to pojąć i zrozumieć, które kroki są pozytywne i dobre i powinny być również wdrażane na bardzo dużą skalę (a najlepiej jak najszybciej). Jest to kolejny powód, dla którego sam chciałbym być szeroko zaangażowany i konsultowany przy podejmowaniu decyzji dotyczących polityki pieniężnej ESW.

W szczególności oddzielenie pracy od dochodu nie jest łatwe. Ten etap wdrożenia musi rzeczywiście nastąpić na późniejszym etapie niż niektóre z pozostałych aspektów i etapów polityki SZŚ. Chociaż nawet te inne aspekty i etapy polityki będą (powinny) nadal odgrywać ważną i pozytywną rolę na późniejszych etapach SZŚ.

Ostatecznie wszystkie kroki polityki SZŚ są ze sobą powiązane i każdy z nich stanowi istotną część prawdziwie doskonałego wdrożenia i rzeczywistości SZŚ. Ważne jest jednak, aby niektóre działania były wdrażane wcześniej niż inne. Istotne jest również to, do których stron w społeczeństwie kroki te są wdrażane. I w jaki sposób.

Ważne jest jednak, aby w końcu nastąpiło pełne wdrożenie EMS. To pełne wdrożenie oznacza również ciągłe poszukiwanie nowszych, lepszych możliwości zastosowania. Dotyczy to zwłaszcza późniejszych etapów SZŚ, ponieważ na początku kroki te będą dość podstawowe i będą służyć głównie rozwiązaniu kryzysu gospodarczego i problemów, z którymi również się borykamy. Jednak w przyszłości ESW będzie również potrzebny do wspierania pewnych zmian w

społeczeństwie i gospodarce w najbardziej optymalny sposób. Obecny system monetarny nie jest jeszcze w stanie tego zrobić, więc w tym celu przejście do Doskonałego Systemu Monetarnego opracowanego przeze mnie (Wilfreda Berendsena) jest również bardzo potrzebne.

W każdym razie, jeśli chodzi o kroki, które należy i można podjąć w ramach SZŚ, zaleca się co najmniej następującą kolejność:

Ponoszenie pełnych rocznych wydatków na składki na ubezpieczenie zdrowotne pracowników

Opłacanie części lub całości składek emerytalnych pracowników.

Te 1) i 2) mogą być również wdrażane jednocześnie lub w kombinacjach dla potencjalnie bardziej konkretnych stron. Oczywiście w pierwszej kolejności należy pomóc grupom o niższych dochodach. I zarówno 1), jak i 2) mogą być początkowo przeprowadzone jednorazowo, ale myślę, że celem jest uczynienie obu tych kroków bardziej ciągłymi przez kilka lat lub nawet dziesięcioleci.

3) Spłacenie części lub całości długów rządowych. Te długi rządowe są dziś nadal poważnym problemem i naprawdę będą musiały zostać rozwiązane. Anulowanie długów lub tak zwany "jubileusz długów", jak opisał i zaproponował między innymi David Graeber, nie jest naprawdę dobrą opcją i rozwiązaniem. Ponieważ w przypadku jubileuszu długów, długi nie są spłacane w należyty sposób. W przypadku zastosowania mojej innowacji dla systemu pieniężnego - metody EMS - tak się dzieje. Co ostatecznie przynosi więcej pieniędzy społeczeństwu.

4) Oddzielenie pracy od dochodu. A dokładniej, uzupełnianie dochodów pracowników w bardziej bezpośredni sposób niż ten opisany w punktach 1) i 2). Może to obejmować wypłacanie przez rząd dodatkowych wynagrodzeń za godzinę, tydzień lub miesiąc, oprócz regularnych wynagrodzeń pracowników.

5) Zwiększenie płacy minimalnej pracowników. Może to zostać wdrożone, jeśli dane firmy i organizacje ponownie wypracują wystarczającą marżę, aby to osiągnąć. Ale także wszelkie potrzebne uzupełnienie zarobków firm za pomocą metody EMS może i z pewnością przyczyni się do tego

6) Zwiększenie przychodów firm i innych organizacji dzięki metodzie EMS.

Na stosunkowo wczesnym etapie SZŚ może to być i będzie musiało być wdrażane bezpośrednio przez rząd, podczas gdy na późniejszym etapie można również rozważyć, że zarówno 5), jak i 6) mogą być wdrażane bezpośrednio przez same osoby fizyczne lub firmy. Oczywiście pod pewnymi warunkami. Jeśli chodzi o wdrażanie metody SZŚ przez osoby fizyczne, nie będzie to wówczas możliwe i dozwolone dla nich samych, ale dla innych osób i organizacji. Można pomyśleć o profesjonaliście, który, być może za pomocą metody SZŚ, płaci za towary lub usługi dla osoby potrzebującej lub w razie potrzeby zapewnia dodatkowy budżet.

Źródła dla "Rewolucji monetarnej", W.T.M. Berendsen, 2016:

Książki i artykuły

Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), strony 121-144, maj

W.T.M. Berendsen, "A phronesis antenarrative about the understanding of money and use of money in more phronetic ways", światowa konferencja IFSAM na temat zarządzania, 2010 r.

W.T.M. Berendsen, "Uciskany przez pieniądze i nasz szalony system finansowy - wezwanie do przebudzenia dla obywateli, organizacji, rządów i całego społeczeństwa", 2011 r.

W.T.M. Berendsen, "Czas na transformację w kierunku mojego doskonałego społeczeństwa monetarnego", 2012 r.

W.T.M. Berendsen, "Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating", światowa konferencja IFSAM na temat zarządzania, 2010.

Olivier Blanchard, "Globalna nierównowaga", Mexico City, maj 2007. Seria arkuszy, z których arkusz nr 4 jest szczególnie interesujący w odniesieniu do inflacji.

Jaromir Benes i Michael Kumhof, "The Chicago Plan Revisited", MFW, 2012 r.

Boje, D.M., "Storytelling organizations", SAGE Publications Ltd, 2008.

Boje, D. M., "Metody narracyjne w badaniach nad organizacją i komunikacją", Londyn: Sage, 2001.

Boje, D. M. , "Flight of antenarrative in phenomenal complexity theory", Tamara, storytelling organization theory. Referat wygłoszony na konferencji na temat złożoności i świadomości w Huize Molenaar, Utrecht, Holandia (2001).

Deirdre Mc Closkey, "Kult istotności statystycznej: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)" , University of Michigan Press, wydanie 1, 2008)

Gilles Deleuze & Felix Guattari "Tysiąc płaskowyżów: kapitalizm i schizofrenia", University of Minnesota Press; wydanie 1, 1987.

Jacques Derrida en Gayatri Chakravorty Spivak, "Of grammatology", The Johns Hopkins University Press, 1977.

Charlotte van Dixhoorn, "Bankowość pełnej rezerwy - analiza czterech planów reformy monetarnej,

Sustainable Finance Lab, 2013 r.

Clifford Hugh Douglas, "Kredyt społeczny", Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd., Londyn, 1924. Londyn, 1924

N D van Egmond i B J M de Vries, "Dynamics of a sustainable financial-economic system", Uniwersytet w Utrechcie, 2015 r.

Klaas van Egmond, "Fundamentalne błędy w systemie finansowym - kreacja pieniądza powinna być zadaniem rządu" , 12 maja 2012 r.

Milton Friedman, "Optymalna ilość pieniądza", 1969 r.

Kenneth Gergen, "Relational Being : Beyond self and community", Oxford University Press, Reprint Edition, 2011.

David Graeber, "Dług: pierwsze 5000 lat", Melville House; wydanie przedrukowe, 2012 r.

Friedrich Hayek, "Individualism and Economic Order", The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210.

John Kay, "Narrow Banking - reforma regulacji bankowych", 2009 r.

John Maynard Keynes, "Możliwości ekonomiczne dla naszych wnuków", 1930 r.

John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money", Londyn: Macmillan, 1936

Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010

Fryderyk Nietzsche , "Poza dobrem i złem", 1886 r.

Charles Sanders Peirce, "On a New List of Categories", Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7, 1868 r.

Robert & Edward Skidelsky, "How much is enough? Pieniądze i dobre życie", Other Press, wydanie przedrukowe,

Strony internetowe

www.academia.edu

http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/

http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html

www.Internationalmoneyreform.org

www.onsgeld.nu

http://www.unigaia-brasil.org/Cursos/Materias/Economia/TheMoneyGame1.pdf

http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Podcast “The Excellent Monetary System”

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems